ਗੋਸ੍ਟੀ ਕਬੀਰ

ਜਪੁਜੀ ਸਟੀਕ

ਜਪੁ ਜੀ ਸਟੀਕ (138 Mss.) ਤੀਤ
ਸਾਧੂ ਆਨੰਦਘਨ ਉਦਾਸੀ

ਸੁਹੂੰਮੈਲੋੜਨਜਤਸੀਗਤਥੀਗੁਰਨਾਨਕਪਾਏ
ਹੈਅਢੇਲੜਨਭ੍ਰਮ ਸੁਆਲਅਰਸੋਰੇੜਨਮੋਹਮੋਹਿ
ਹੂਰੈਤੇਲ੍ਹੜਨੋਤੇਅਨਤਤਥੀਨਾਨਕਕਹਏਹੈ
ਸੋੜਨਸੁਭੁਕਰਮਸੋਵਿਛੋੜਨਆਪਕਰਮਹੂ
ਤੈਥੋਰਨਪਖੰਡਤਥੀਸੰਤਨਅਨਭੁਏਹੈ॥ਕੁ
ੜਹੈਅਨੰਦਘਨਸਮਣੁਬੂਝਦੇਥੋਸਨੁਮੈਸੇ
ਗੁਰਨਾਨਕਤਥੁਸਪਜੀਥੁਨਾਏਹੈਂ॥੧॥ਸੋਰ
ਠਾ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਿਆਲੁਬਿਦਾਨੰਦੂਕਰਣ
ਰਦੁਲਾ॥ਤਾਚਰਨਨਉਰਧਾਰੁਅਨੰਦਘਨ
ਦੁਰਨਨਕਰੋ॥੨॥ਦੋਹਰਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਸ੍ਰੀਪ
ਜੀਕੀਓਨਿਜਮਤਿਕੋਨਿਰਧਾਰੁ॥ਆਨੰਦੂ
ਘਨਟੀਕਾਕਰੈਤਾਕਉਅਰਥਵੀਚਾਰੁ॥੧॥
੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰ
ਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ॥ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ॥ਟੀਕਾ॥ਸਤਿਜੋਨਾਮੁਹੈਸੋਕਰਤਾਪੁਰ

ਖਪਰਮੇਸਰੁਕਾਹੀਹੈ।ਔਰੁਜਬੀਨਾਮੁਝੂਠੇਹੈਂਗ
ਕਾਹੇਤੇਜੋਨਾਮੁਸਤਿਹੈਭਬੀਤੇਜਾਪਕਰਕੇਸਤਿ
ਪਦਵੀਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾਹੈ।ਔਰੁਨਾਮੁਝੂਠੇਹੈ।ਤ
ਬੀਤੇਝੂਠੇਜਗਤਮੇਂਡਾਰਤੇਹੈਂ।ਜੋਕਰਤਾਪੁਰਖ
ਕੇਦੋਰੂਪ।ਏਕੁਨਿਰਗੁਣਾ।ਏਕੁਸਰਗੁਣਾ।ਜ
ਦਯਾਵਿਦਾਤੀਕੇਅਤਿਵਿਖੈਨਿਰਗੁਣਕਾਨਾਮੁ
ਨਹੀ।ਤਬਯਿਜਗਆਸੀਕੇਜਗਾਵਣੇਨਮਿਤ
ਨਿਰਾਕਾਰੁਨਿਰੁਵਿਕਾਰੁਨਰਬੀਹੁਨਿਰਭੈਜਨੁਰੁ
ਣਭੀਤਮਾਣਿਆਭੀਤੂਮਿਦਾਤਮਾਣਿਤਆ
ਦਕਨਾਮੁਨਿਰਗੁਣਨੇਕੇਭੀਤੇਕਹੇਹੀਹੈ।ਜੋਸ
ਭੀਨਾਮੁਪਤਤਿਪਾਵਨਮੁਕਤਕੇਦਾਤਾਹੀਤੋਹੈ
ਅਰਸਰਗੁਣਕੇਭੀਨਰੂਪ।ਉਤਪਤਿਕਰਤਾ।
ਬ੍ਰਹਮਾ।ਪਾਲਨਕਰਤਾਵਿਸਨੁ।ਸੰਘਾਰ
ਨਕਰਤਾਰੁਦ੍ਰ।ਔਰਇਨਤੀਨੋਕੇਅਨੇ
ਕੁਅਵਤਾਰੁ।ਅਵਤਾਰੋਕੇਸੀਮੁਕਤਜੋਤੋਖਿ

ਨਕੇਨਾਮੁਹੈ।ਸੋਸਭੀਪਤਤਿਤਿਪਾਵਨੋਹੈਮੁਕ
ਤਿਕੇਦਾਤਾਹੈ।ਪਤਿਤਨਪਾਪਿਆਨੇਕ੍ਰਿਪਾਆਦ੍ਰਕ
ਰਤੇਹੈ।ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕਹਤੇਹੈ।ਨਿਰੰਤਰਜੋਮੇਰੇ
ਨਾਮੋਕੋਜਪਤੇਹੈ।ਅਬਉਨਾਕੀਕਥਨੁਕਰਤਾਹੈ
ਬਡਭਾਗੀਸੋਜਿਸਨੇਪਾਪਕੀਆਹੈਤਿਸਪਾਪ
ਤੇਮੈਤਿਸਕਾਉਧਾਰੁਕਰਤਾਹੈ।ਐਸਤਿਕਹਤਾਹੈ
ਇਤਨੇਮੈਕਛੁਸੰਦੇਹਨਾਹੀ।ਵਸਿਸਟਕਹਤੇਹੈ
ਜਿਸਨੇਹਰਿਕਾਚਿਦਾਤਮਾਕੇਨਾਮਇਕਵਾਰਭੀ
ਉਚਾਰਣਕੀਆਹੈ।ਤਿਸੁਫਲਕੇਸਹਸ੍ਰ
ਮੁਖਬ੍ਰਹਮਾਭੀਨਹੀਕਹਸਕਦਾ।ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁ।ਨਕਿਸੀਕੋਤਿਸਕਾਭੈਵੀਹੈ।ਨ
ਕਿਸੀਸਾਥਵੈਰਹੈ।ਵੈਰੁਕਿਸਾਹੈ।ਅਕਾਲਮੂ
ਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ।ਅਕਾਲਸਰੂਪਹੈ।ਜਿਸ
ਕਾਤੀਨੋਕਾਲਾਵਿਖੇਨਾਸੁਨਾਹੀ।ਅਜੂਨੀਜੋ
ਜੋਨੀਮੇਨਹੀਆਵਤਾ।ਰਾਮਕਿਸਨੁਆਦਿਕ
ਜੋਅਵਤਾਰੁਹੂਏਹੈ।ਸੋਭੀਜੋਨਾਰੂਪਹੂਏਹੈ

ਜੈਸੇਸੋਵੈਪਇਆਕੋਸੁਪਨੇ ਵਿਖੈਪ੍ਰਤੀਤ
ਹੋਵੈਜੋਮੈਬੇਪੁਤ੍ਰਭਇਆਹੋ।ਤੈਸੇਜੀਵ
ਸਨਿਆਦਿਕੋਕੋਪ੍ਰਤੀਤਹੂਈਹੈ।ਸੋਭੀ
ਸ੍ਵੰਭੂਆਪਿਹੈ।ਆਪਸੇਆਪਹੀਹੈ।
ਕਿਸੀਕਾਕੀਆਹੂਆਨਹੀ।ਫਦਦੁ
ਸੋਭੀ।ਅਨੰਤਸਰੂਪ।ਅਨੰਤਸਕਤਿ
ਪ੍ਰਕਾਸੁ।ਐਸਾਜੋਪ੍ਰਮੇਸਰਹੈ।ਤਿਸਕੀ
ਪ੍ਰਾਪਤਿਕੈਸੇਹੋਵੈ।ਤਿਸਕਾਉਤ੍ਰਕਹਤੇ
ਹੈ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਜੋਗੁਰਕਿਰਪਾਕ
ਰਿਹਤਹੀਤੋਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੀ
ਹੈ।ਬਿਨਗੁਰਕਿਰਪਾਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਪ੍ਰਾ
ਪਤਿਨਹੀ।ਸਰਬਵੇਦੋਸਾਸਤ੍ਰਕਾਪਰ
ਮਕਾਸਿਧਾਂਤਏਹੀਹੈ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੀਹੈ।ਜੋਕਠ
ਕੈਸੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ।ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰੁਗੁਰਕਿਰਪ
ਤੋ।ਪ੍ਰਗਟਕਹਤੇਅਸੋਇ ਗੁਰਗਾਠਣੀ
ਜੈਆਚਾਰਯਾਕਿਨਮਾਲਾਦੇਵਤਗਿਜ

ਨੁਦੂਆਰਾ।ਗੁਰਸਿਖੋਂਕੋਪ੍ਰਮੇਸਰੁਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਕ
ਰਤੇਹੈਂ।ਜਪੁ।ਆਦਸਚੁ।ਜੁਗਾਦਸਚੁ।ਹੈ
ਭੀਸਚੁ।ਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ।ਤਿਸਕਾਅ
ਰਥੁ।ਜਗਤਕੀਆਦੁਜੁਪਹਿਲਸਤਿਰੂਪਪ੍ਰ
ਮਾਤਮਾਹੀਥਾ।ਜੁਗਾਦਸਚੁ।ਜੁਗ।ਜੁਗਾਂਮੇਂਜ
ਗਤਕਾ।ਜਨਮ।ਤਿਸਕੀਆਦਕੀਜੋਅਵਸਥ
ਮੇਂਭੀਪ੍ਰਮੇਸਰੁਸਤਿਰੂਪਹੀਥਾ।ਹੈਭੀਸਚੁ।ਅ
ਬਵਰਤਮਾਨੁਮੇਂਭੀਪ੍ਰਮੇਸਰੁਸਤਿਰੂਪਹੀਹੈ।
ਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ।ਜਬਪ੍ਰਲੈਕਾਲਹੋਵੇ
ਜਗਤਨਾਸੁਹੋਵੈਤਉਭੀਪਰਮਾਤਮਾਸਤਿ
ਹੀਰਹੇਗਾ।ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ।ਕਾਨਾਸੁਕਬੀਹੋਤਾਨ
ਹੀ।ਇਹੀਪ੍ਰਮੇਸਰੁਕਾਰੂਪਹੈ।ਅਖਰੁਅਰਥ
ਕੋਕਹਾ।ਅਬਭਾਵਾਰਥਕੋਕਹਤੇਹੈਂ।ਆ
ਦਸਚੁ।ਜੁਗਾਦਸਚੁ।ਗੁਰਕਹਤੇਹੈਂਸਿਖ
ਕੋ।ਹੇਸਿਖਇਸਸਰੀਰਕੀਭੀਤੂੰਆਦਿ

ਸਤਿਰੂਪਹੀਥਾ।ਜੋਤੂਪੂਰਬਬੋਨੇਹੋਤਾਤਬਸਰੀਰੁ
ਗ੍ਰਹਣਕੈਸੇਕਰਤਾ।ਜਬਪੂਰਬਬਸਰੀਰਤੇ
ਰਾਨਾਜੂਹੂਆ।ਅਰੁਅਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨੁਸਰੀਰੁਤੇ
ਨੇਨਹੀਂਗ੍ਰਹਣੁਕੀਆ।ਸਰੀਰਜੁਗਅਕੇਥੀ
ਧਕੀਜੋਤੇਰੀਕਰਮੁਸੈਸਕਾਰੁਰੂਪਅਦ੍ਰਿਸਥਾ
ਥੀਂਜਿਸੁਕਰਮੁਸੈਸਕਾਰਨੇਤੇਰੇਤਾਈਜਨਮੁ
ਦੀਆਹੈ।ਉਸਅਦ੍ਰਿਸਟਮੈਭੀਤੂਸਤਿਰੂਪਹੀ
ਥਾ।ਹੈਭੀਸਚੁ।ਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ।ਜਬ
ਇਹੁਸਰੀਰੁਤੇਰਾਨਾਸੁਹੋਵੈਗਾ।ਤਉਭੀਤੂ
ਸਤਿਰੂਪਹੀਰਹੈਗਾ।ਤੇਰਾਨਾਸੁਤਉਕਬੀ
ਭੀਨਹੀਹੋਤਾ।ਤੂਹੀਤੋਸਤਿਰੂਪਪ੍ਰਮਤਮਾ
ਹੈ।ਤੇਰੇਤੇਭਿੰਨੁਅਉਰੁਕਛੁਨਹੈ।ਜੈਸੇ
ਪਾਵਣੇਕੀਤੂਇਛਾਕਰਤਾਹੈਂ।ਗਇਸਕਉ
ਸਮਝੂਕਰਤੂਜਾਤਾਹੈ।ਜੈਸੇਕਿਸੀਕੇਕੰਠਿ
ਮੈਸ੍ਵਰਣਕਾਭੂਖਣਪੜ੍ਹਾਹੈਸੋਪ੍ਰਮਾਦਕਰ

ਪ੍ਰਸਣਪੀਛੇਹੂਆ॥ਤਬਪੁਰਖਕਹਤੁਹੈਹਾਹ
ਮੇਰਾਭੂਖਣਕਹਾਗਇਆ॥ਤਿਸੀਕੀਚਿੰਤਾ
ਕਰਤਾਹੈ॥ਅਰੁਤਿਸਕੀਪ੍ਰਾਪਤਕੇਨਮਿਤਜ
ਤਨਕਰਤਾਹੈ॥ਕਿਸੀਨੇਕਹਾ॥ਚਿੰਤਾਮਤਕਰਿ
ਭੂਖਣਤੇਰੇਕੰਠਹੀਮੈਹੈ॥ਦੇਖਤਸਹੀ॥ਜ
ਬਦੇਖਾਤੋਕੰਠਹੀਤੇਪਾਇਆ॥ਜਿਸਨੇਕਹ
ਭੂਖਣਤੇਰੇਕੰਠਹੀਮੈਹੈਤਿਸਨੇਕੰਠਤੀਤੇ
ਖੋਲਕੇਤੋਨਹੀਦੀਆ॥ਪਰੁਉਪਦੇਸੁਦੁਅ
ਰਾਜਣਾਇਦੇਤੇਹੈ॥ਜੋਤੂਹੀਸਭਿਰੂਪਪ੍ਰਾ
ਤਆਹੈ॥ਤੇਰੇਤੋਬਿਨੁਸਭਿਅਉਰਕੋਊਨਹੀ
ਇਸਕਾਨਅਪ੍ਰਮੇਸਰੁਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ॥ਅਬਇ
ਹੁਗੁਰੋਨੇਪ੍ਰਮਉਪਦੇਸੁਕੀਆ॥ਜੋਤੋਸਿਖਸੁ
ਧਅੰਤਹਿਕਰਣੇਹੇਤੇ॥ਇਸੀਮੈਕ੍ਰਿਤਾਰਥਹੂ
ਆ॥ਐਸੇਉਪਦੇਸੁਕਾਹੇਕੋਚਾਹੀਏ॥ਰਾਗ
ਆਦਿਜੋਸਿਖਮਲਨਅੰਤਹਿਕਰਣਹੈ॥
ਪਤਬਮਲਨਅੰਤਹਿਕਰਨਵਿਖੇਗਿ

ਆਨੁਉਪਦੇਸੁਕਾਪਰਵੇਸੁਨਹੀਹੋਵੈਗਾ।ਜੈਸੇਜੈਸੇ
ਲੋਹੂਸੜੁਪਰੂਕੇਸਰੂਕਾਰੰਗੁਨਹੀਚੜ੍ਹਤਾ।ਅਲ
ਨਅੰਤਹਕਰਨੁਸਿਖਹੂਚਨੁ।ਸਦੈਵਜਾ।ਅਗਿਆ
ਨੁਉਪਦੇਸੁਕੀਓਗੁਰਮੋਹਕੋਸੋਤੋਮੇਰੇਮਨਕੋਠ
ਤਨਾਹੀ।ਕੋਇਕੁਸੋਚਤੇਸੁਯਬਖਾਨਤੇਕੋਇ
ਕਮੋਨਹੀਮੋਨਸਲਾਹੀ।ਕੋਇਕੁਭੋਗਾਹੀਭੋਗੁ
ਬਖਾਨਤਪੁਨਕੀਏਬਿਨਸੋਨਕਦਾਹੀ।ਹੋਤੋਅ
ਜਾਨੁਨਹੀਕਛੂਆਨਤਤਾਤੇਗੁਰੇਮ੍ਹਿਕਹਿ
ਸਮਝਾਹੀ।ਗੁਰਉਪਦੇਸਕਰਤੇਹੈ।ਸੋਕੈਸੇ
ਚਨਹੋਵਤੀਜੈਸੇਧੀਲਖਵਾਵਾ।ਜੈਸਲੀਮਿ
ਤਾਦੇਕੋਕਰਕੋਲਾਖਵਾਰੀਭੀਜਗੀਰੂਕੋਪਖ
ਲਨਾਕਰੈਗਾ।ਤੁਉਭੀਸਰੀਰੂਕੀਸੁਚਤਪਹੀ
ਹੀਤੇਹੋਵੈਗੀ।ਇਹੁਮਲਮੂੜਕਾਸਰੀਰੁਜ
ਲੀਮ੍ਰਿਤਕਾਬਰਕੇਕੈਸੇਸੁਧਹੋਵੈਗਾ।ਜਦ
ਵਾ।ਜੈਚਨਾਮ੍ਰਿਜੀਸੇਕਭੀਹੈ।ਜੈਸੇਤੇਰੇਤਾ
ਈਗਿਆਨੁਉਪਦੇਸੁਕੀਆ।ਤੈਨੇਇਸੁ

ਪਰੁਸੀਸੈਉਠਾਇਆ।ਭੁਗਾਦਵਾਨੁਕਾਰਬਨੈਹੈਸ
ਸੀਸਾ।ਕਰਤਾਹੈ।ਸੋਨਾਸੁਕੇਪ੍ਰਥਤਿਹੋਤਾਹੈ।ਤਾ
ਤੇਂਤੂਅਪਣਾਨਾਸੁਆਪਹੀਮਤਿਥਗਿਾਸਮਾਇ
ਕਰਦੇਖਤੂਸਤਿਰੂਪਹੈਵਾਨਹੀ।ਜਦਵਾ।ਸੋਰ
ਨਾਸੁਸੋਰੁਕਾਹੀਹੈ।ਹਾਹਾ।ਗੁਰੋਨੇਮੇਰੇਤਾਈ
ਗਿਆਨੁਉਪਦੇਸੁਕੀਆ।ਮੈਨੇਨਾਸਮਝਾ।ਜੇ
ਇਸਬਾਤਕਾ।ਸੋਚੁਕਰੋਂਗਾਤਉਭੀਤੋਸੁਧ
ਨਾਹੋਵੈਗਾ।ਕਾਹੇਤੇ।ਜੋਕੀਤੇਸੂਤਕੀਹੋਤਾਹੈ
ਤਿਸੋਕੋਕਿਸੀਕਰਮਕਾ।ਅਧਕਾਰੁਨਹੀ।
ਨਾਨਕਸੂਤਕਏਵਨਾਉਤਰੈ।ਗਿਆਨੁਉਤ
ਰੇਧੋਇ।ਸਤਿਰੂਪਆਪਣੇਕੋਸਮਝਣਾ
ਇਸੀਕਾਨਾਮੁਗਿਆਨੁਹੈ।ਇਸਾਬਿਨਾਤੂ
ਕਦੀਸੁਧਨਾਹੋਵੈਗਾ।ਜੈਸੀਗੁਰੁਕਹਤੇਹੈ
ਛੂਟੈਛੂਪਨਹੋਵਈਜੋਲਾਇਰਹਾਲਿਵ
ਤਾਕਾ।ਸੋਤੂਕਹੈਮੈਤੇਲਪਾਵੁਣਤਲਿਵ
ਲਾਇਰਹੈਗਾ।ਤਉਭੀਤੋਤੇਰੀਛੂਪਨਾ

ਹੋਵੈਂਗੀ। ਕਿਹੇ ਤੇ ਹਠ ਕਰ ਕੈ ਕੈ ਤੈਨੇ ਜਿਹ ਬ੍ਰਾਤ ਬੰਧੇ
ਕਬੀ ਮਨੋ ਤੇ ਬੀ ਦੂਰ ਨ ਕਰ ਸਕ੍ਯਾ। ਅਨੋ ਤੇ ਦੇਸੋ ਦਿਸ
ਭੁਟਕ ਣਾ ਧੀਰਜਾ। ਅਰ ਜੋ ਭੂਖ ਲੋਕੋ ਕੀ ਤਬ
ਸਜੀ ਕੋ ਜਾਕਤ ਕਰੈਗਾ। ਊਹ ਤੇਰੀ ਸਾਰਤਿ
ਸਮਝੈਗਾ। ਨਹੀ। ਸਤਿ ਜੀ ਤੇ ਖੇ ਦੇਹੋ ਹੋਵੈਂਗਾ। ਅ
ਬਦੀ ਛਾਕ ਕਰਦੇ ਖੇ ਇਹੋ ਮੈ ਨ ਤੇ ਰੈ ਤਾੜੀ ਕਲ
ਆਨੂੰ ਕਾ ਸਾਧਨ ਹੂੰਆ। ਅਬ ਦਾ ਦੁਖ ਭੂਪ ਹੂਜਾ
ਅਰ ਜੋ ਤੂੰ ਤੂੰ ਭੋਗੋ ਕੈ ਉਤਮ ਆਨ ਕਰ ਭੋਗੋ ਕੈ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਨਮਿਤ ਤਪ ਯੱਗ ਆਦਿ ਕਰੀਆ। ਚੋਹੈ। ਤਉ ਭੀ
ਤੂੰ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਨਾਹੇ ਹੋਵੈਂਗਾ। ਜੋ ਸ਼ੀ ਗੁਰ ਕਹਤੇ ਹੈਂ। ਭੂ
ਖਿਆ ਭੂਖਨ ਉਤੀ ਜੋ ਭੋਗ ਨਾ ਪ੍ਰਗੀਆ ਭਾਈ। ਜੋ ਤ
ਪ ਯੱਗਾਦਿ ਕੈ ਕੋ ਕਰ ਕੈ ਤੂੰ ਸੁਰਗਾਦਿ ਕੈ ਭੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂੰ
ਆ। ਤਬ ਭੀ ਤਿੰਗਾਦਿ ਕਰਕੇ ਕਰ ਕੈ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਾ ਹੋ
ਵੈਂਗਾ। ਜੋ ਇਹ ਭੂ ਜਮਦੁਰਜਨ ਕੇ ਬੇਗੁਣ ਇਨ ਕੀ
ਆਪ ਬੀ ਓ ਭੁਰ ਬਾਧ ਕਰ ਜਿਰ ਪਰ ਧਾਰ ਲੇ
ਵੈਗਾ। ਤਉ ਭੀ ਤੂੰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਾਹੇ ਹੋਵੈਂਗਾ। ਤਿ

ਸਨਾਤੇਬੀਅਧਕਥੀਅਧਕਫੁਧੈਰਗੀ॥ਸੋਤ੍ਰਿਪਨਹੂਈ
ਤੌਕੈਬਾਲੂਹੂਆ॥ਕਿਗਾ॥ਲੋਹਨੇਕੇਨਾਮਭਜਨੁ
ਕਰਣਾਮਹਾਪੂਰਖੋਕਾਹੀਤੇਕਾਮੈਹੈ॥ਅਰੁਸੋਭੂਕ
ਹੈਮੈਸਦਾਭੇਬੋਕੇਨਾਮਿਤੁਜਭਨਕਰੈਗਾ॥ਤਿਸ
ਕਾਫੂਲਸਦਾਤ੍ਰਿਬਾਤਾਰਹੈਗਾ॥ਸੋਭੀਤੇਸੇਹੈਇ
ਆ॥ਸੋਸ੍ਰੀਗੁਰੁਕਹਤੇਹੈ॥ਸਹਿਸਸਿਆਣੂਪਾਲ
ਸਿਖੋਹਹਿਤਾਇਕਨਚੌਲੈਨਾਲੂ॥ਸੋਹਜਾਰੋਲਖ
ਸਿਜਾਣਪਕਰੈਗਾ॥ਜੇਮੇਰੇਤਣਾਈਸਦਾਹੀਭੋਗਬ
ਣੇਰਹੈਗੇ॥ਸੋਏਕੁਜਿਆਣਪਭੀਤੇਰੇਸਪਖਨ
ਚੋਲੈਗੀ॥ਸਦਾਭੁਗਾ॥ਕਿਜੀਕੇਕਬੀਰਹੈਨਾਹੀਨ
ਸਦਾਏਹਿਸਾਥਹੀਸੇਸੋਗੁਰਹਿਤਾਹੈ॥ਨਾਭੇਥੁ
ਸਾਥਹੀ॥ਤਿਨਕੇਨਾਮਿਤੁਜਭਨਕਰਣਾਮਹਾਪੁਰ
ਖੋਕਾਹੀਤੇਕਾਮੈਹੈ॥ਸਿਖਦਚਨੁ॥ਸੋਸ੍ਰੀਗੁਰੁਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਿਧਾਨੁਜਭਨੁਕਰੈਹੈਮੈਕਿਹਲੀਏਸੋਕਿਛੁ
ਕਹੈਪ੍ਰਮਾਨੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਮੁਹਦੀਨੁਪਰਾ॥ਇਸਕਾ

ਉਨ੍ਹੂਗੁਰਬਕਹਤੇਹੈਂ॥ਕਿਵੁਸਾਭਿਆਰੋਹੋਏਈਐਸੇਕਿ
ਦਕੂਲ੍ਹੇਭੂਤੈਪਾਲੂ॥ਐਸਾਭਿਆਰੂਕੈਸੇਹੋਵੇਸਤਿ
ਗੁਪਤੋਪ੍ਰਮੇਸਰਹੈ॥ਤਿਸਕੀਪ੍ਰਾਪਤਮੁਝੈਕੈਸੇਹੋ
ਵੈ॥ਅਰਸੂਰਤੋਹੈਜਗਤਤਿਸੁਵਿਖੈਅਨੇਕਰੂਸ
ਨਐਸੇਪਾਏਹੈਂ॥ਤਿਨਜਨਮੇਕੀਅਲੀਨੁਤਾਕੀਜੋ
ਅੰਤੁਹਿਕਰਣਵਿਖੈਪੰਕਤਬਾਪਰਹੀਹੈਸੋਕੈਸੇ
ਦੂਰਹੋ॥ਇਸਕੇਨਮਿਤੁਜਤਨਕੀਆਚਾਹੀਐ॥ਐ
ਬੁਸਭਫਤਨੁਵਿਅਰਥਹੈ॥ਜਿਥੇਵਾਭੂਸ੍ਰੀਗੁ
ਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨੁਇਸੁਨਮਿਤਕਿਆਫਤਨੋਹੋ
ਕਰਹੁਕਿਰਪਾਸੁਗਿਆਨੁਦਾਸਨਦਾਸਤਿ
ਹਾਰੋਹੈ॥ਇਸੀਕਾਉਤਰਕਹਤੇਹੈਂ॥ਹੁਕਮਰ
ਜਾਈਚਲਣਾਨਾਨਕਲਿਖਿਆਨਾਲਿ॥ਹੁ
ਕਮੁਜੋਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਆਗਿਆਅਰਜਾਇ
ਜੋਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਮਰਜੀ॥ਇਸੀਮਾਰਗਚ
ਲਣਾਜੋਵਿਧਾਤੇਨੇਇਸਕੇਸਾਥਹੀਲਿਖ

ਦੀਆਹੈ॥ਜੋਪ੍ਰੇਮਸੁਰਤੀਆਗ੍ਯਾਮੇਚਲੈਗਾ
ਸੋਈਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਤੇਪਾਰੁਉਤਰੈਗਾ॥ਅਰਪ੍ਰੇਮ
ਸੁਰਤੀਆਗ੍ਯਾਤੇਬਾਹਰਿਹੋਵੈਗਾ॥ਤਉਸੰਸ
ਰੁਸਾਗਰੁਮਹਿਡੂਬੈਗਾ॥ਹੁਕਮਰਜਾਈਚਲ
ਣਾ॥ਇਹੁਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਕੇਮੁਖਾਰ
ਬਿੰਦਕੇਕੈਸੇਅਖਰੁਹੈ॥ਜੋਲਾਖੋਦਸਤੇਕਾਗਤੇ
ਕੇਕੋਈਲਿਖੈਗਾ॥ਤਉਭੀਇਨਕਾਅਰਥਸੰਪੂ
ਰਨਨਹੀਹੋਇਸਕੈਗਾ॥ਕਾਹੇਤੇਜੋਤਾਂਵੇਦਸਾਸ
ਤ੍ਰਪੁਰਾਣਜੋਸਭਪ੍ਰੇਮਸਰੂਕੀਆਗਾਆਹੀਤੋਹੈ
ਸੋਹਮਾਰੈਜਨਮੁਪਾਵੈਗਾ॥ਤਉਭੀਤੋਸੰਪੂਰਣ
ਨਾਲਿਖਸਕੈਗਾ॥ਕੋਈਕਹੈਜੁਮਤੇਲਿਖਤੇਹੈ
ਸੋਹਮਬੁਧਕੇਅਨਸਾਰੁਜੈਸਾਆਵਤੀਹੈਤੈ
ਸਾਲਿਖਤੇਹੈ॥ਵੇਦਵਚਨ॥ਜਿਸਕੇਕਰਿਦੇ
ਖੇਸੋਸਰਬਸਗਤਬ੍ਰਹਮਰੂਪਹੀਹੈ॥ਦੂਸਰ
ਕੋਈਭੀਨਹੀ॥ਬ੍ਰਹਮਕਾਭੇਦਬ੍ਰਹਮਹੀਹੋਤ

ਹੋਇ।ਗ੍ਰਿਕਰਹਤੇਹੈ।ਇਹਤੋਦਬਖਨੁਪ੍ਰਮੇਸ

ਰੁਕੀਆਰਜਾਹੈ।ਸਰਬਤ੍ਰਪਅਸਾਨਤੂੰਭੀਕ੍ਰ

ਅਹੀਹੋਵੈਗਾ।ਜਿਖੇਵਾਭੂ।ਸਰਬਤ੍ਰਹਮੇਰੇਹੂ

ਪਾਇਹੁਤੇਸਾਨਲਾਕਠਨੈਹੈ।ਨੈਸੇਭ੍ਰਮਤਅਕੂਪਾ।

ਜਾਤੇਜੁਰਾਅਕੋਪੇਗੁਰੋ।ਅਬਗੁਰਜੁਰਾਅਉ

ਪਾਵੂਕਰਹਤੇਹੈ।ਗੀਤਾਕਾਪ੍ਰਮਾਣੁ।ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ

ਨੁਅਹਾਰਾਅਕਰਹਤੇਹੈ।ਅਰਜਨੇਵਾਭੂ।ਹੇਕੁ

ਤੀਕੇਪੁਤ੍ਰਜੋਕਿਛੁਭੋਗਕਰੈ।ਅਰਜੋਕਿਛੁਖਰ

ਅਕਰੈ।ਅਰਜੋਕਿਛੁਭੋਜਨਕਰੈ।ਅਰਜੋਹੋਮ

ਕਰੈਜੋਦਾਨਕਰੈਜੋਤਪਕਰੈਸੋਮੇਰੇਵਿਖੇਅਰਪ

ਨੁਕਰ।ਇਸਪ੍ਰਕਾਰੁਕਰਤਾਹੂਆ।ਜੁਭਅਸੁ

ਭਫਲਕੇਦੇਣੇਵਾਲੇਜੋਹੈਕਰਮਸੋਈਆਵਾ

ਗਵਨਕੇਕਾਰਨੁਬੰਧਨੁਹੈ।ਤਿਸਤੇਤੂੰਮੁਕਤ

ਹੋਵੈਗਾ।ਔਰਤੇਸਰਬਜਗਤਕਰਅਸ

ਲਹੀਮੈਬਧਾਹੂਆਹੈ।ਤਾਂਤੇਤੂੰਮੇਰਾਸਰੂਪ

ਜੀਹੋਵੈਗਾ।ਪਰ੍ਹਾਰਕਹਤੇਹੈਂਸਿਖਕੋ।ਜਇਹੁਪ੍ਰੇਮਸੁ
ਤੁਕੀਆ।ਬਸਜੋਹੈ।ਕਰਮੁਫਲੁਪ੍ਰੇਮਸੁਰਤੁਵਿਖੈਅਰ
ਪਣਕਰਤਾ।ਪ੍ਰੇਮਸਰੂਪਕੇਜਰੂਪਵਿਖੈਲੀਨਹੋਵੈਗਾ
ਜਿਸਕੇਦਾਖ੍ਯਾ।ਜੀਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨੁਇਹਭੀਹੈਨਾ
ਕਠਨਹੈ।ਆਪਹੀਜਿਨਿਹਕਾਮੁਫਲਅਰਪਣਿ
ਜਗਦੀਸਕੋ।ਅਬਗੁਰਸੁਰਗਮਤਸੁਰਗਮਊਪਾ
ਵਕਹਤੇਹੈ।ਨਾਰਾਇਣੁਤੇਲਖਮੀਕੋ।ਹੇਨਾਰਾਇ
ਣੁਹੈਅਬੁਤੁਹੈਅਨੇਤੁਹੈਵਾਸਦੇਵੁਹੈਕੋਇਨੁ
ਹੈਰਾਮੁਹੈਨਰਸਿੰਘਹੈਆਪਵਾਹਿਦੋਸਦਰੂਹੈਕੋ
ਪੀਨਾਥ।ਜੋਪੁਰਖਮੈਜੋਪ੍ਰਿਥਵੀਵਿਖੈਨਿਰੰਤ
ਕੀਰਤਨੁਕਰਤਾਹੈ।ਸੋਮੇਰੇਰੂਪਵਿਖੈਲੀਨਹੋਤਾ
ਹੈ।ਜਿਹਪਾਇਸਿਮਰਨਕਾਮੋਕੇਸੋਨਰੁਮੁਕਤਾ
ਸਾਨੁ।ਪਤਿਹਨਤੁਹਰਿਅੰ[illegible]ਨਹੀਨਾਨਕੁਸਾਚੀ
ਮਾਨੁ।ਗੁਰਸਾਸਤ੍ਰਤੇਇਹੀਨਿਰਨੈਕੀਆਹੈ
ਨਾਮਕਾਉ ਚਾਰ ਜੀਅਕਾਉਧਾਰ।ਹੁਕਮੀਹੋਵ

ਨੁਅਕਾਰੁਹੁਕਮਨਕਹਿਆਜਾਈ॥ਅਕਾਰੁਜੋਹੈ
ਨਾਨਾਰੂਪਕੇਸਰੀਰੁਜੋਸਭੁਪ੍ਰਮੇਸਰੁਕੀਆਗਯਾਹੈ॥
ਜੈਸੇਕੋਕਰਮੁਕਰੈਗਾ॥ਤੈਸਾਹੀਸਰੀਰੁਪਾਵੈਗਾ॥
ਹੁਕਮਜੋਹੈਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕਾਸੋਕਹਿਨਹੀਸਕੀਤਾਅਕਾ
ਹੋਤੇਜੈਪ੍ਰਿਥਵੈਤੋਹੀਕਾਅੰਤਨਹੀ॥ਤਿਨਜੋਰਾਤ
ਦਿਨੈਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੇਜੀਵਹੈ॥ਤਿਨਜੀਵੋਨੇਜੈਸਾ
ਜੈਸਾਕਰਮਕੀਯਾਹੈਤੈਸਾਤੈਸਾਹੀਸਰੀਰੁਪਾਇ
ਆਹੈ॥ਇਸਕਰਮਵਾਲੇਕਉਇਹਆਗਯਾਹੈ॥
ਅਰੁਇਸਕਰਮੁਵਾਲੇਕਉਇਹੁਆਗਯਾਹੈ॥
ਏਤੁਅਭਿਮਾਨੁਕਿਸਕੋਹੈਜੋਕਹਿਸਕੈਕਾ॥ਹੁਕ
ਮੀਹੋਵਨਿਜੀਅਹੁਕਮਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਪ੍ਰ
ਮੇਸੁਰੁਕੀਆਗਯਾਤੇਹੀਸਮਾਨੁਕਰਮੋਵਾਲੇਸ
ਮਾਨੁਜੀਵਹੋਤੇਹੈ॥ਅਰਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਆਗਯਾ
ਤੇਹੀਉਤਮਕਰਮੁਵਾਲਓਕੋਇੰਦ੍ਰਪਦਵੀਤੇ
ਲੇਕਰੁਬਡਾਈਕੀਪਦਵੀਮਿਲਤੀਹੈ॥ਹੁ

ਰੁਕੀਕੋਈਦਾਤ।ਏਤਾਬਡਾਦਾਤਾਪ੍ਰਮੇਸੁਰੁਜਿਸਨੇ
ਜਾਚਕਾਂਕਰਕੈਏਕਰੁਦੀਏਹੈ।ਔਰਤੇਕੋਈਇਹੁ
ਸਮਰਥ੍ਯੀਦੇਨਸਕੈ।ਇਹੁਜਿਜਕਾਲੀਸਾਨੁਕਿਅ
ਕਹੀਏਹੁਮਰਾਤੁਬਾਹੈ।ਐਸੇਜੋਗਾਵੈਗਾਤਿਸ
ਕੀਬੀੜਾਨਹੋਵੈਗੀ।ਅਥਦੁਆਰਾਵੈਕੋਈਪ੍ਰਮੇਸੁ
ਰੁਕੀਦਾਤਾਂਜੋਨਾਮੁਉਧਾਰਨਆੜੁਕਰਕੇਹੀਪਾ
ਏਕਾਸੋਬ੍ਰਹਕਾਟਕਰਮਾਂਤਿਦਾਨਦੇਤਾਹੈ।ਜਇਹੁਸਿ
ਕ
ਸਕਾਮਰਾਤਬਾਹੈ।ਗਾਵੈਕੋਗੁਣਦਾਵਡਿਆਈ
ਚਾਰੁਜੋਤੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਨਾਮੁਹੈਤੈਸਭੁਗੁਣਕ੍ਰਿਤ
ਹੈ।ਸੂਬਾਵਿਸੁਵਿਆਪੀਜੋਗੁਣਬਾਤਿਸੁਕਰਕੈ
ਵਿਸਨੁਨਾਮੁਪਾਇਆ।ਜੋਗੀਸੁਰਜਿਸੁਵਿਖੇਰ
ਮਤੇਐਸੇਗੁਣਕਰੁਰਾਮੁਨਾਮੁਪਾਇਆ।ਐਸੇਸਬ
ਨਾਮੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਗੁਣਕ੍ਰਿਤੀਹੈ।ਇਨੇਂਭੁਲੋਹੀਕੋ
ਗਾਵੈ।ਪ੍ਰਭੁਤਿਲੁਨੁਭੈਨੇਧ੍ਯਾਬਾਂਆਰਾਮੁਕ੍ਰਿਸ੍ਨ
ਏਕਾਅਵੁਤਾਰੇਵਿਖੇਅਧਾਵੁਕੀਇਹੈਸੇਤਾਏਕੋ
ਕਾਬਾਪਨਾ।ਰਾਖਸਾਦੇਕੋਕਾਮਾਰਣਾ।ਅਸਜੋ

ਧਾਵੈਕੇਕਾਕਰਣਾ।ਤਿਹੀਗਾਵੈ ਤਿਸਕੀਤ੍ਰਿ
ਣਾਹੋਵੈਗੀ।ਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖਮੁਵੀਚਾਰੁਵਿ
ਖਮੁਕਿਆਕਹੀਏਕਠਨੁਜਿਸਕਾਵੀਚਾਰਹੈਐਸੀ
ਜੋਖਟਵਿਦਆਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਪੁਰਾਣਾਦਿਕਤਿਸਕਰ
ਕੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਬਾਣਵਾਦਗਾਵਉਰਖਿਆਹੋਵੈਗੀ।
ਗਾਵੈਕੋਜਾਸਕਰੈਤਨੁਖੇਹੁ।ਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈ
ਫਿਰਦੇਹਿ।ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਜਾਹੈਤਨਕੋਸਾਜਤਾਹੈਫਿਰ
ਭੁਸਮਕਰਤਾਰਤਾਹੈ।ਜੀਵੋਂਕੇਲੇਤਾਹੈਫਿਰਦੇਹਕੇ
ਦੇਤਾਹੈ।ਤਿਹੀਗਾਵੈਤਿਸਕੀਰਖਿਆਹੋਵੈਜੀ।
ਗਾਵੈਕੋਜਾਪੈਦਿਸੈਦੂਰਿ।ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਜਾਨਤੇਦੇਖਤੇਹੈ
ਦੂਰਹੈ।ਐਸੇਭੀਜੋਕੋਈਕਹਤਾਹੈਤਿਸਕੀਭੀਰਖ
ਆਹੋਤੀਹੈ।ਕਾਹੇਤੇਨਾਮੁਕਾਜੁਬਾਉਹੀਹੈ।ਜਿਨੁ
ਕਿਨਪ੍ਰਕਾਰੁਉਚਾਰਨਕੀਆਹੂਆਕ੍ਰਿਤਾਰਥਕਰ
ਤਾਹੈ।ਜੈਸੇਅਗਾਨਸਪਰਸਕੀਆਹੂਆਜਾਲ
ਵਤੀਹੈ।ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕਾਨਾਮੁਲੇਕਰਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਬਾ
ਤੀਦੇਵੈਗਾ।ਸੋਭੀਕ੍ਰਿਤਾਰਥਹੋਵੈਗਾ।ਗਾਵੈਕੋਵ

ਕਮੀਉਤਮਨੀਚੁਹੁਕਮੀਲਿਖਦੁਖਸੁਖਪਾਈਅ
ਹਿ।ਉਤਮਅਰਨੀਚੁਅਰਸੁਖਅਰਦੁਖਇਹੁ
ਸਭੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰੁਕੀਆਗਿਆਤੇਹੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੇਹੈਂ।
ਜੋਵਿਧਾਤਾਨੇਇਸਕੇਸਾਥਹੀਲਿਖਦੀਹੈ।ਜੈਸਾ
ਜੈਸਾਕਰਮੁਕਰੈਗਾਤੈਸਾਤੈਸਾਹੀਫਲੁਭੀਪਾਵੈਗਾ
ਇਕਨਾਹੁਕਮਿਮਿਲੈਬਖਸੀਸੁਇਕਿਹੁਕਮੀਸ
ਦਾਭਵਾਈਅਹਿ।ਐਸੇਅਦ੍ਵੈਤਦ੍ਰਸੀਕਾਮੁ
ਫਲੁਤ੍ਯਾਗੀਭੁਸਣਵਾਨਹੈ।ਤਿਨਕੋਪ੍ਰਮੇਸੁ
ਰੁਕੀਆਗਯਾਤੇਬਖਸੀਸਕਿਆਕਹੀਏ।ਮੁਕ
ਤਿਮਿਲਤੀਹੈ।ਅਰਇਕੁਐਸੇਭੁਸਨੁਹੀਨੁਭਗੁ
ਲੀਪਦਨੀਚਪੁਰਖਹੈਂ।ਤਿਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਆਗਯਾ
ਕਰਕੇਸਦਾਹੀਸੰਸਾਰੁਚੱਕ੍ਰਮੇਭ੍ਰਮਾਇਤੇਹੈ।ਤਿ
ਨਕਾਆਵਾਗਵਨੁਕਬੀਨਹੀਛੂਟਤਾ।ਹੁਕਮੈ
ਅੰਦ੍ਰਸਭੁਕੋਬਾਹਰਹੁਕਮਨਕੋਇ।ਨਾਨਕਹੁ
ਕਮੈਜੇਬੁਝੈਤਾਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਇ।ਸਭੁਕਿ
ਛੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰੁਕੀਆਗਿਆਕੇਬੁਝੈਗਾ।ਤਾਅਭ

ਮਾਨੁਕਿਸੀਬਾਤਕਾਨਾਕਰੇਗਾ॥ਅਉਰਬਾਤ
ਅਭਿਮਾਨੁਤੇਬੁਰਾਹੀਹੈ॥ਪਰੁਮੁਕਤਿਕਾਸਾਧ
ਨੁਸੋਹੈਗਿਆਨੁਅਰਨਾਮੁਇਸਕੋਜੋਅਭਿਅ
ਸੁਕਰੈਗਾ॥ਤਉਮੁਕਤਾਦਿਖੈਇਸਕਾਪੂਰੇਸੁਨ
ਹੋਵੈਗਾ॥ਕਹਉਤੁਬਾਤਕਰਨੀਖੂਸਦਾਇਐਤਉ
ਨਾਨਕਮੈਖੰਡੁਪਾਇਆ॥ਨੀਚੁਨਾਮੁਈਹਾਨਿਰਅ
ਭੁਮਾਨੁਕਰੈਗਾ॥ਅਉਰਨੀਚੁਮਾਤਕਾਨਾਹੀਅ
ਭਿਮੈਰੁਸੁਰਗਮਤੇਸੁਰਗਮਕਲਜਾਨੂਕਾਸਾਧ
ਨਕਹਤੇਹੈਂ॥ਗਾਵੈਕੋਤਾਣੂਹੋਵੈਕਿਸੈਤਾਣੂ
ਤਾਣੁਨਾਮੁਹੈਰਖਿਆਕਾਅਰਬਲਕਾਭੀਹੈ
ਜੋਭੁਧਆਜੇਤਾਣੂਕੀਆਗਾਤੁਨੂਕਹਿਆ
ਤਉਭੀਕਛੂਦੇਖਨਹੀ॥ਜੋਕੋਈਗਾਵੈਪ੍ਰ
ਮੇਸੁਰਕੇਗੁਣਾਦਾਦੂਤਉਤਾਣੁਕਿਆਕਰੀ
ਜੋਉਸਕੀਰਖਿਆਹੋਤੀਹੈ॥ਹੋਵੈਕਿਸੀਕ
ਉਬਲਤਉਗਾਵੈਰਖਿਆਹੋਵੈਗੀ॥ਗਾਵੈ
ਕੋਦਾਤਜਾਣੈਨੀਸਾਣੁ॥ਗਾਵੈਕੋਈਪ੍ਰਮੇਸੁ

ਖੇਹਾ।ਸਰਬਾਹਸੂਝਤਾ।ਜੇਕੋਹੋਵੈਗਾਕੋਈਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਗੁਣ
ਵਾਦਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕੂਪ੍ਰਗਟਆਪਹੋਇਹਜੂਰਦੇਖੇਗਾ।ਤੂ
ਗਤੇਕੋਨਾਬਣਾਇਲੂਸਖਿਜਾਤਖੀਹੋਤੇਹੈ।ਕਥਨਾਕ
ਥੀਨਆਵੈਤੋਟਿ।ਕਥਿਕਥਿਕਥੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ।
ਕਥਨਾਸਮੁਹੈਜਨਭਾਕਾ।ਜੈਸੇਕਹੂਤਾਕਰਗੋਵੈਸੇਕਹੈਭੀ
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਨਅਗੁਨਰੂਪਅਚਾਰੁਗਾ।ਜੈਸੇਕੋਟਿਕੋਟਿਵ
ਰੁਕਹੋਤਉਭੀਤੋਤੋਟਿਨਆਵੈਗੀ।ਸੋਪੂਰਨਕਹਿ
ਨਸਕੇਗਾ।ਕਾਹੇਤੇਂਅਲਤੀਤੋਓਹੁਵਸਤੂਹੈਜੋਹੋਤੀ
ਹੈ।ਤੋਦੇਹੀਨਾਹੀਸੋਅਨੇਕਾਂਗੀਕਹਾਂਸੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਤੋ
ਅਨੰਤੁਹੈਂ।ਜਿਸਕੇਨਾਮਰੂਪਕਾਅੰਤੁਨਹੀ।ਜੈਸੇ
ਲੇਖਾਕਹਾਂਸੇ।ਜੈਸਨਾਗੁਕਾਸਹੰਸ੍ਰਮੁਖਹੈ।ਫਿਰਦੁਏ
ਦੁਮੁਖਤੇਨੂਨਿਵਹੀਨਿਤਉਚਾਰੁਕਰਤਾਹੈ।ਤਿਸ
ਨੇਭੀਨਾਮਕਾਅੰਤੁਨਾਹੀਪਾਇਆ।ਔਰੁਕੋਈਕੈ
ਸਾਪਾਵੈਗਾ।ਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਥਕਿਪਾਹਿ।ਜੁਗਾਜੁ
ਗੰਤਰਖਾਹੀਖਾਹਿ।ਤੇਰੇਨਾਮਕਾਅੰਤਤੋਹੈਹੀਨ
ਹੀ।ਅਰਜੋਦੇਤਾਹੈਅਪਨੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾ

ਟਿ

ਤੁਦੇਹਿ।ਹਮਤੌਨਲੇਤੇਹੂਤੇਬਕਧਾਣਿਗੋਣਿ।ਅਰਿਤੂ
ਤੌਤੇਤਾਬਡਾਦਭਾਗੈਹੈ।ਤ੍ਰਾਹੂਆਨਖੋਵੈਗਾ।ਜੋਗੋਕੇ
ਜੁਗਾਰੀਖਾਹੀਖਾਹਿ।ਕਿਆਕਹੀਏ।ਤੇਕੇਨਾਮਹੀ
ਕੇਰਜੇਤੇਗਾਤਾਰੋਹੈ।ਉਠਤੁਹਰਿਹਰਿਖੇਠਤਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਤਿਸਨੂਖਾਤਾਏਤਾਕਹਹੈਨੇਤੇਇਹੁਸਿਖਬੂ
ਆ। ਕਲਿਆਣੂਕਾਆਰਬਾਕਹਾਸੋਸਿਖਬਾਰਉ
ਪਦੇਸੁਦੂਆਰਾਸਮਝੁਹੈ।ਤਿਸਕੇਬਾਰਅਉਰੂਖੀਕ
ਲਿਆਣੂਕਾਸਾਧਨਉਪਦੇਸੁਕਰਤੇਹੈ।ਹੁਕਮੀਹੁਕ
ਮਚਲਾਏਰਾਹਿ।ਨਾਨਕਾਵਿਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ।ਹੁ
ਕਮੀਸੋਹੈਪ੍ਰਮੇਸੁਰ।ਤਿਸਕਾਹੁਕਮਸੋਹੈਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰ
ਪੁਰਾਣੂ।ਤਿਸਕੇਅਨਸਾਰਸੋਆਚਾਰਚਲਾਵਤਾਹੈ
ਵੇਪਰਵਾਹੁਸੋਹੈਪ੍ਰਮੇਸੁਰ।ਜੋਤਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤਾਹੈ।ਵੇਦ
ਪਰਵਾਹੁਨਾਹੈਆਚਾਰਾਵਾਦੂਨੂਤੇਬਹਿਤਕਾ।ਤਿਸਕੀ
ਪ੍ਰਸੰਨਤਾਕਾਏਹੀਦਲੂਹੈ।ਜੋਸ੍ਰਾਪਕੇਕਿਅਪਨੇਭਗ
ਤਕਉਭੀਆਵਾਗਵਨਤੇਰਹਤਕਰਤਾਹੈ।ਸਿਖਿ
ਤੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਸਮਝੈਨੇ।ਅਰਅਉਰੋਕੇਭੀਸਮਝ

ਵੈ।ਜਿਸਕੇਨਮਿਤਬਾਰਅਉਰਭੀਉਪਦੇਸੁਕਰਤੇਹੈ।ਜਸ
ਚਾਸਾਹਬੁਸਾਦਬਨਾਇਕੈਬੁਧਿਆਭਾਉਅਪਾਰਾਪ੍ਰਮੇਸੁਰ
ਐਸੇਹੈਆਪੁਸਚਾਹੈਅਰੁਤਿਸੁਕਾਨਾਮੁਭੀਸਚਾਹੀਹੈ।ਅਰੁ
ਤਿਸਕੀਆਵਡਿਆਈਆਕਾਸੋਈਚਾਰੁਹੈ।ਸੋਭੀਸ
ਚਾਹੀਹੈ।ਕਾਹੇਤੇਜੋਸਚਾਹੈਤਬੀਤੇਅਪਨੇਬੁਰਾਬਰਿ
ਸਾਭਪਦਵੀਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾਹੈ।ਅਧਮੈਕਾਦੇਹਿਦੇਹਿ
ਦਾਤਕੈਰੈਦਾਤਾਕਾਮੈਇਹੀਕਹਤਾਹੈ।ਅਰੁਇਹੀਮਾਰ
ਤਾਹੈ।ਹੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਤੂਦਾਤਾਹੈਮੈਰੋਤਾਈਨਾਮੁਅਰੁਅਪ
ਨੀਆਵਡਿਆਈਆਕਾਵੀਚਾਰੁਕੀਦਾਨਕਰੋ।ਜੋ
ਕੋਈਕਹੈਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਮੇਸਰੁਤੇਮਾਂਗਤੇਹੀਜਾਤੇਹੈ।
ਕਿਕਿਛੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਪੂਜਾਭੀਕਰਤੇਹੈ।ਤਿਸਕਾਉ
ਤਰੁਐਪਦਾਰਥਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਪੂਜਾਹੋਵੈਗੀ।ਜੋਸੇਕੇਸੋਪ
ਦਾਰਥਕਰਤੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਪੂਜਾਨਹੀਹੋਤੀ।ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ
ਕੀਪੂਜਾਜੋਗੁਰੂਕੇਨਪਦਾਰਥਹੈਸੋਈਕਹਤੇਹੈ।ਫੇਰੁ
ਕਿਆਗੋਰਖਿਆਪ੍ਰਮੇਸੁਰਤੇਜਾਚਨਾਕਰਕੈਪਾਇਆ
ਐਸੇਹੈ।ਨਾਮੁਅਰਹੁਵਡਿਆਈਆਕਾਵੀਚਾਰੁਤਿਸੀ

ਕਉਬਚਨੁਕੀਪ੍ਰਭੁਸਭੁਕੇਆਗੈਰਖਣਾ।ਜੋਐਸੇਰੂਪਧਰਬ
ਬਪ੍ਰਭਸੁਰਕੀਪੂਜਾਕੇਲੋਭਾਨਹੀ।ਜੋਇਸੁਪਰਵਾਦੀ
ਜੀਸਾਕਰੈ।ਤੁਮਨੇਹੀਏਪੀਛੈਕਹਾਥਾਕਿਦੇਵਤਾਸਭ
ਪ੍ਰਕਾਰਇਹੁਪ੍ਰਭਸੁਰਕੀਆਗਿਆਹੈ।ਇਸੀਮਾਰ
ਗਚਲਣਾ।ਇਹੀਕਲਜੁਗਕਾਸਾਧਨਹੈ।ਪੂਜਾ
ਧਾਨਜੋਂਭਗੋਹੈਸੁਭ੍ਰਤਨੇਮਤਪਦਾਨੁ।ਇਹਸਭਪ੍ਰਭਸ੍ਰ
ਕੀਪੂਜਾਕੇਪ੍ਰਕਾਰੁਦੇਵਤਾਸਭਪ੍ਰਕਾਰਨਹੀਸੈਤੇਕਰਤੇ
ਹੈਂ।ਇਨਕਾਨਿਖੇਧਕੈਸੇਭਏਨੋਗਾ।ਅਰੁਕੇਵਲ
ਨਾਮਹੀਪ੍ਰਿਤਦਾਂਪਾਦਨਕਰਤੇਹੈਂ।ਇਸੁਪ੍ਰਵਜੋਖਿ
ਪ੍ਰਮਾਨੁਕਰਉਨੇਹੈ।ਤਿਸਕਾਉਤ੍ਰ।ਨਾਰਦਪੁਰਾਣ
ਮੇਲਿਖਿਆਹੈ।ਨਾਰਾਇਣਕਹਤੇਹੈ।ਨਾਰਦਕੈ
ਮੈਦੇਵ੍ਰੈਕੁੰਠਵਿਖੈਭੀਨਹੀਵਸਤਾ।ਨਾਰਦਪੂਛਾਮਹ
ਰਾਜਕਹਾਂਵਸਤੇਹੋ।ਨਾਰਾਇਣਕਹਤੇਹੈ।ਮੈਤਹ
ਵਸਤਾਹੋ।ਜਹਾਮੇਰੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਕੋਗਾਵਤੇਹੈਂਮੈ
ਤਹਾਂਵਸਤਾਹੋ।ਅਬਦੇਖਾਚਾਹੀਏ।ਜਿਸਕੈਬੇਦੁ
ਨਕੀਧ੍ਰਪਤਿਕੇਨੀਮਤਲੋਕਜੋਂਗਤਪਦਾਨਾਦਿ

ਕਰਤੇਹੈ॥ ਤਉਸਤੀਵਿਵੇਕੀਨਕਾਪਾਵਣਾਕਰਨੇਹੈ॥ ਐ
ਸੇਵਿਵੇਕੀਨਕੋਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇ॥ ਤਿਆਗੁਦੀਆ॥ ਅ
ਰਨਾਮਕੇਲੋਭੁਕਰਜੇਤੇਵਿਖੈਵਾਸੁਕੀਆ॥ ਪੂਜਾ
ਉਸੀਪਦਾਰਥਕਰਕੇਹੋਤੀਹੈ॥ ਜੋਪਦਾਰਥਪਿਆਰ
ਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਾਤੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਨਾਮੁਹੀਪਿਆਰਾਹੈ॥ ਨ
ਮਕਰਕੈਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਉਤਮਪੂਜਾਹੋਤੀਹੈ॥ ਅਰੁਐ
ਰੁਪੂਜਾਕਾਪ੍ਰਕਾਰਕੈਸਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਕੋਈਗਾਲੁਕੇਘਰ
ਸੋਆਇਆਮਿਜਮਾਨੁ॥ ਤਿਸਕੇਘਰਮੇਰੂਖਾਸੂਖ
ਹੀਹੈ॥ ਸੋਹਛੁਕਾਕਹਾਜੋਲਿਆਵੈਗਾ॥ ਅਰਧਨਵ
ਨਕੇਘਰਮੇਭੀਆਇਆਮਿਜਮਾਨਜੋਤੌਤਿਸ
ਕੋਉਤਮਹੀਭੋਜਨੁਕਰਾਵੈਗਾ॥ ਰੂਖਾਸੂਖਾਤੋਨਾ
ਦੇਵੈਗਾ॥ ਤੈਸੇਹੀਹੀਜਗਤੁਲੋਕਗੋਹੈ॥ ਜੋਕੋਈਗ
ਲਹੈ॥ ਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਕੋਨਹੀਜਾਣਤੇ॥ ਅਰੁ
ਸੰਤਜਨਜੋਹੈਧਨਵਾਨਹੈਂ॥ ਤਾਂਤੇਉਤਮਪੂਜਾ
ਹਰਿਨਾਮਹੀਜੋਕਰੈਗੇ॥ ਜੈਸੀਗੁਰਕਹਾਹੈ॥ ਹ
ਰਿਜਨਕੇਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜ

ਨਕੀਨੋਦਾਨੁ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਜੋਕੀਆਹੂਆਦਾ
ਨੁਨਾਮੁਹੈ।ਤਿਸਜੀਕਰਕੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਪੂਜਾਕਰ
ਣੀ।ਵੇਦਾਆਹਿਨਾਮੁਉਤਮਜੋਜੁਣਹਿਨਾਹੀ।
ਫਿਰਹਿਜਿਉਬੇਤਾਲਿਆ।ਬੇਤਾਲਾਨਾਮੁਤਿ
ਸਕਾਨਾਉਹੈਜਿਸਕੋਭੂਤਲਾਗਾਹੋਇ।ਜੋਖੁਸੀ
ਆਵਤੀਹੈਸੋਪੜਾਬਕਤਾਹੈ।ਤਿਸੇਹੀਜੋਨਾਮੁ
ਕੀਮਹਿਮਾਕੋਨਹੀਜਾਨੈਤੇਤਿਨਕੋਭੂਤਲਾ
ਗਾਹੈ।ਜੋਕੋਈਕਹੈਨਾਮੁਕਰਮਹੀਪੂਜੈਸੁਰਜੀ
ਕੀਪੂਜਾਕਰਣੀ।ਤਿਸਕਾਫਲਕਿਆਹੈ।
ਸੋਗੁਰਕਹਤੇਹੈ। ਜਿਉਦਿਸੈਦਰਬਾਰੁ।ਜਿ
ਸਪੂਜਾਕੇਕਰਣੈਪ੍ਰਭੁਸੁਰਕੇਦਰਬਾਰੁਕਾਦਰ
ਸਨੁਹੋਤਾਹੈ। ਜਿਵੈਦੂਜਾ। ਤੁਲਸੀਨਾਮੁਕਰ
ਪੂਜਾਕੀਮਹਿਮਾਤੁਮਨੇਜਰਬ੍ਰਤੇਉਤਮਕਹੀ
ਅਫਲਤੇਤਿਸਕਾਕਛੁਭੀਨਕਹਾ।ਦਰ
ਬਾਰੁਦੇਖਾਤੇਕਿਆਹੂਆ।ਹਮਨੇਦੇਖਾਕਿ
ਸੀਕਾਪਨੇਤੇਕਿਆਪਨਵਾਨੁਤੇਨਾਹੈਗਾਏ।

ਤਿਸਕਾਉਤ੍ਰ॥ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਦਰਬਾਰੁਕਾਦਰਸਨੁਤਿਸੀ
ਕੋਹੋਵੈਗਾ॥ਜਿਸਕੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਗਾ॥ਪਰਮੇਸੁਰਆਪ
ਣੇਪਾਸਬੁਲਾਵੈਗਾ॥ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਬੁਲਾਵਣੇਕਾਇਹੀ
ਫਲਹੈ॥ਜਿਸੁਜਿਸੁਕੋਪ੍ਰਮੇਸੁਰਬੁਲਾਵਤਾਹੈ॥ਤਿ
ਸੁਤਿਸੁਕੋਆਪਣਾਸਰੂਪਹੀਕਰਡਾਰਤਾਹੈ॥ਜੈਸੇਸ
ਮੁੰਦ੍ਰਨਦੀਨਾਲੇਕੋਬੁਲਾਵੈਗਾ॥ਜੋਨਦੀਨਾਲਾਨਰ
ਹੋਗਾ॥ਸਮੁੰਦ੍ਰਰੂਪਹੀਹੋਜਾਏਗਾ॥ਉਤਮਪੁਰਸੋਂਤਭ
ਗਤਿਕੇਨਾਮਧੀਕਰਕੇਕਥੀ॥ਐਸੇਭਗਤਕੋਕਿਆ
ਕਰਤਬਹੈ॥ਐਸੀਬਾਤਕਹਤੇਹੈਂ॥ਮੁਹੌਕਿਬੋਲਣੁ
ਬੋਲੀਐ॥ਜਿਤੁਸੁਣਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਮੁਖਸੇਕਉਨਬ
ਚਨਉਚਾਰਨਕਰੀਏ॥ਜਿਸਵਚਨਕੇਸੁਣਨਕਰਿ
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਪ੍ਰੀਤਕਰੈ॥ਆਪਜੈਸੇਅਉਗਨਾਸੁਜਪਾਏ॥
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਪ੍ਰੀਤਇਹੀਐਹੈ॥ਜੋਨਾਮਕਉਣਜੋਜਪ
ਣਾ॥ਅਰਜਸਪਾਵਣਾ॥ਐਸੀਬਾਤਕਹਤੇਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਵੇਲਾਸਚੁਨਾਉਵਡਿਆਈਵੀਚਾਰੁ॥ਉਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਵੇਲਾਹੈ॥ਜਿਸਵੇਲੇਨਾਮਉਚਾਰਣਕਰਣਾ॥ਅਰੁ

ਵ੍ਰਿਤਿਆਣੀਆਕਾਰਵੀਖਾਰੂਕਰਣਾ।ਐਰੂਨਮੁਉ
ਧਾਰਣਵਿਖੇਦੇਸੁਕਾਲਕਾਨੇਮੁਨਹੀ।ਤੁਲਾਸੀਅ
ਉਰਮੇਤੇਕਰਮੁਜਾਸਣੈਮੈਕਹੇਹੈਂਸੋਭੀਤੇਕਲਪਾਨੁ
ਕੇਹੀਸਾਧਨਹੈ।ਤਿਨਕਉਕਿਉਨਹੀਕਰਤੇ।ਤਿ
ਸੀਕਾਉਤ੍ਰਕਹਤੇਹੈ।ਕਰਮੀਆਂਦੇਕਪੜਾਂਨਦੇਖੀ
ਮੈਲਦੁਆਰਾ।ਜੋਨਾਮੁਤੇਰਹਤਿਕੇਦੂਲੁਕਰਮਹੀਰ
ਵੇਰਾ।ਤਿਸਕਾਫਲੁਕਪੜਾਂਕਿਜਾਕਰਹੀਏਗਾ।ਸਰੀਰ
ਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗੀ।ਅਰਜੋਨਾਮੁਕੇਸਮੇਗਾ।ਤਿਸਕੇ
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰੁਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਹੋਵੈਗੀ।ਤਿਸਕਾਫਲੁਮੁਕਤਿ
ਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗੀ।ਮੁਕਤਿਕੇਹੋਣੇਕਰਸਰੀਰੁਕੇਧਾ
ਰੈਗਾ।ਤਿਸਤੇਪਰੇਅਉਰਮੁਰਖਕਉਨਹੋਵੈਗਾ।ਤੁ
ਲਾਸੀਕੇਫਲੁਨਾਹੀਮੁਕਤਿਕਾਸਾਧਨਹੈਅਥਵਾ
ਕਰਨੁਅਉਰਭੀਹੈ।ਤਿਸੀਕਾਉਤ੍ਰਗੁਰਕਹਤੇਹੈ।
ਨਾਨਕਸੇਵੈਸਣੀਮਿਸਰਆਪੇਜਾਚਿਆਵਾ।ਜੇਤ
ਕਰਨੁਕਰਾਚਰੂਸਗਤਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵਤਾਹੈਸੋਸਭ
ਆਪਸਾਚਿਆਰੂਪਪ੍ਰਮੇਸਰਹੀਹੈ।ਦੂਸਰਾਕੋਈਭੀ

ਨਹੀ॥ਇਹੁਲਛਣੁਕਾਸਪ੍ਰਤਿਗਿਆਨੁਮੁਕਤਕਾਸਾਧ
ਨਹੋ॥ਐਸੇਹੁਮੁਕਤਿਕਾਸਾਧਨੁਕੋਈਨਹੀ॥ਸਾਸਤ੍ਰ
ਪੁਰਾਣੋਮੈਜੋਕਾਂਸੀਕੇਮਰਣੇਤੇਭੀਮੁਕਤਿਲਿਖਤਾ
ਹੈ॥ਸੋਕਾਂਸੀਮਰਣੇਤੇਭੀਮਹਾਦੇਵਕੇਉਪਦੇਸੁਦੁ
ਆਰਾਇਸਕਾਗਿਆਨਹੀਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੀਹੈ॥
ਤਾਹਾਂਭੀਗਿਆਨਹੀਮੁਕਤਕਰਤਾਹੈ॥ ਪ੍ਰ॥ਹੇਗੁਰੋ
ਜਿਸਕੇਨਾਮਕੀਅਰੁਗਿਆਨਕੀਏਤੀਮਹਮਾਕਹੀਹੈ॥
ਐਸਾਜੋਪ੍ਰਮੇਸੁਰਹੈਸੋਕਵਣਕਾਪੈਦਾਕੀਆਹੈ॥ਅਰੁ
ਤਿਸਕਾਮਾਤਾਪਿਤਾਕਉਣਹੈ॥ਤਿਸਕਉਉਤ੍ਰਕਹਤੇਹੈ
ਥਾਪਿਆਨਜਾਇਕੀਤਾਨਹੋਇ॥ਪ੍ਰਮੇਸਰੁਕਰਤਾਰਹੈ॥
ਅਰੁਤਿਸਕਾਮਾਤਾਪਿਤਾਕਵਣੁਨਹੈ॥ਇਹੁਤੋਹਮਥਾਪਿ
ਨਹੀਸਕਤੇ॥ਕਾਹੇਤੇ॥ਜੋਤੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕਿਸੀਕਾਕੀਆ
ਨਹੀ॥ ਕਹਤੇਜੋ ਜੋਕਿਛੁਕੀਆਹੂਆਦ੍ਰਿਸਟਆ
ਵਤਾਹੈ॥ਜੋਸੋਨਾਸਵੰਤਹੀਨਜਰਆਵਤਾਹੈ॥ਅਰੁ
ਪ੍ਰਮੇਸਰੁਤੋਅਬਿਨਾਸੀਹੈ॥ਤਾਤੇਆਪੇਆਪਨਿਰੰਜ
ਨੁਸੋਇ॥ਨਿਰੰਜਨਮਾਇਆਅਤੀਤਜੋਪ੍ਰਮਾਤਮਾ

ਹੈਸੋਆਪੈਹੈਆਪਤੇਆਪਹੀਹੈ॥ਕਿਸੀਕਾਕੀਆਹੂ
ਆਨਹੀ॥ਅਬਤਿਸੁਪ੍ਰਮਾਤਮਾਕੀਸੇਵਾਕਹਲਕ
ਹਤੇਹੈ॥ਜਿਨਸੇਵਿਆਤਿਨੁਪਾਇਆਮਾਨੁ॥ਕਉਨ
ਸਨਮਾਨੁਸਭਤਕਰੀਵੈਗਾ॥ਤਬਗੁਰੁਕਹੇਵਾਲੇਕਰਸੇਵ
ਕਰੈਗੇ॥ਅਰਪੀਨਪੀਨਕਹੋਵੈਗੇ॥ਅਬਜਬਸਰੀਰੁ
ਤਿਆਗੈਗਾ॥ਤਬਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਸਰੂਪਵਿਖੇਲੀਨਹੋਵੈ
ਗਾ॥ਤਾਂਤੇਸਰਬਜਬਾਤਕਾਹੀਪੂਜਹੋਵੈਗਾ॥ਤਾਂਤੇ
ਨਾਨਕਗਾਵੀਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਲੋਕਪ੍ਰਲੋਕਕੇ
ਜੋਸੁਧਾਰਨੇਵਾਲੇਹੈਂਗੁਣਤਿਨਕਾਨਿਧਾਨੁਜੋਹੈਸ
ਮੰਦ੍ਰਪ੍ਰਮੇਸਰੁਤਿਸਕੇਗੁਣਾਨੁਵਾਦਗਾਵਣੇ॥ਤਾਂਤੇ
ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਰਖੀਐਭਾਉ॥ਗਾਵਣੇਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਕੇਗੁਣਾਨੁਵਾਦ॥ਅਸ੍ਰਵਣਨਸੁਣੀਕਰਣੇ॥
ਅਰੁਮਨਵਿਖੇਭਾਉਭਗਤੀਰਖਣਾ॥ਭਾਉਬਿਨਾਕ
ਹਣਾਸੁਣਨਾਬਿਰਥਾਹੋਤਾਹੈ॥ਅਬਭਾਉਹੂਜ
ਤਬਦੁਖਪਰਹਰਿਸੁਖਘਰਲੈਜਾਇ॥ਦੂਖਕੇ
ਨਾਸੁਹੋਤਾਹੈ॥ਸੁਖਸਰੂਪਆਤਮਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋ

ਭੀਹੈ॥ਏਤਾਕਹੇਂਦੇਤੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਕਹੀ॥
ਆਦਿਬਿਖੈਜੋਕਹਿਆਥਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸੋਏਹੀਗ
ਤਾਂਏਹੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹੀਕਰਿਨਿਰੂਪਣਿ
ਹੂਆ॥ਅਰਕਿਰਪਾਬਿਨਾਕਛੁਭੀਨਾਹੀਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੋਤਾ॥ਜੋਕਿਛੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈਸੋਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਹੀਤੇ
ਹੋਤਾਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਨਾਦੰਗੁਰਮੁਖਵੇਦੰਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਦਜੋਹੈਗਾਦੁਨਾਦੁਸਾਧਨ
ਅਰਜੋਹੈਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਜੋਹੈਭੀਤੇਗੁਰਮੁਖਿਹੀਤੇਪ੍ਰਾਪ
ਤੇਹੋਤਾਹੈ॥ਜਬਤਕਗੁਰੂਨਾਸਿਖਲੇਵੈਗੋ॥ਤਬ
ਤਕਰਤੇਕਿਸੀਕੋਭੀਨਾਆਵੈਗਾ॥ਨਾਦਬੇਦਤੋਬ
ਡਾਪਦਾਰਥਹੈ॥ਬਿਨਾਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਕੈਸੇਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੋਵੈਗਾ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਬਿਨਾਤੁਛਪਦਾਰਥਭੀਨ
ਹੀਹੋਤਾਂ॥ਜੇਤੇਕਛੁਛੁਦੇਖੀਤੇਜਗਤਬਿਖੈਪਦ
ਰਥਹੈ॥ਜੋਸਭਗੁਰਮੁਖਹੀਤੇਜਾਣੀਤਾਹੈ॥ਕਾਹੇ
ਤੇਜੋਕੋਈਮਾਤਾਕੇਗਰਭਤੇਤੋਨੈਨਹੀਨਿਕਸ
ਤਾ॥ਜਬਭੀਸਿਖਸਿਖਹੀਹੂਏਹੈ॥ਕਿਸੀਨੇਸਿਖ

ਲਾਇਆਹੂਆਸਿਖਾ।ਕਿਸੀਨੇਸੁਨਕੇਸਿਖਾ।
ਸੋਤਾਂਕਿਛੁ ਜਿਸਤੇ ਜਿਸਨੇਸਿਖਾਤੇਤੇਭਾਗੁ
ਸੋਉਸਕਾਗੁਰੂਓਹੀਹੈ।ਜੋਕੋਈਇਸਪ੍ਰਸ਼ਨ
ਕਰੈਆਪਕਹਿਤੇਹੈਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਆਸਮਾਈ
ਆਪਕਾਗੁਰੂਕਉਨੁਹੈ।ਤਿਸਕਾਉਤਰਬਾਬਾ
ਨਕਸ਼ੀਕਹਤੇਹੈ।ਗੁਰਈਸਰੁਗੁਰਗੋਰਖ
ਬ੍ਰਹਮਾਗੁਰਪਾਰਬਤੀਮਾਈ।ਈਸਰੁਨਾਮੁਮਹ
ਦੇਵਕਾਹੈਸੋਗੁਰਹੈ।ਗੋਇਕਹੀਐਈਧ੍ਰੀ
ਆਅਖਵਾਸਤੁਜਿਸਦਾ ਤਿਸਕੇਕਰਨੇਗ
ਰੇਹੈਖ੍ਰਿਤਪਾਲਕਕਨੇਹਾਰੇਵਿਸਨਗੁਰਹੈ।ਬ੍ਰ
ਹਮਗੁਰਪਾਰਬਤੀਗੁਰਹੈ।ਉਮਾਨਾਮੁਲਛਮੀ
ਕਾਹੈ।ਸੋਗੁਰਹੈ।ਅਰਈਸਰੁਨਾਮੁਰਜਤੀਕ
ਹੈ।ਸੋਗੁਰਹੈ।ਏਇਹਛੇਗੁਰਹੈ।ਅਬਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਸੀਆਪਨੇਨਿਜਸੇਵਕਉਧਾਰ
ਦਿਕਭਕੇਕਹਤੇਹੈ।ਜੇਹਉਜਾਣਾਆਖਾਨਾਹੀ

ਜੈਸੇ ਆਪਣੇ ਤਾਂ ਹੋਇ ਇਸ ਬਾਤ ਕੇ ਕਾਰਣੇ ਇਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਦਿ
ਪ੍ਰੇਮ ਸਰਕੇ ਰੂਪ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਹੈਂ। ਪਰੀਤ ਪਿ
ਮੇ ਕਹਤਾ ਨਹੀ। ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਪੂਛੈ ਆਪਣੇ ਤੇ ਹੇਤ ਉ ਕਹਿ
ਤੇ ਕਿਉਂ ਨਾਹੀ। ਜੋ ਜਿਸ ਕਾ ਭਾਉ ਹੈ ਤਾਂਹੈ ਸੇ ਕਹਿਤ
ਹੀ ਹੈ। ਤੋ ਅਮਕਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਤੁਮ ਜੋ ਨਹੀ ਕਹਿ
ਤੇ। ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਕਹਣੇ ਮੇ ਕਿਆ ਦੇਖਤੇ ਹੋ। ਤਿਸੀ ਕਾਊ
ਤੂ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਕਹਣਾ ਕਥਨ ਨ ਆਈ। ਏਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਮੇਰੇ
ਗੁਰ ਹੈਂ। ਇਸ ਬਾਤ ਕਾ ਕਹਣਾ ਮੇਰੇ ਸੇ ਕਹਾ ਨਹੀ ਜ
ਤਾ। ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਪੂਛੈ ਕਿ ਕਾਹਿ ਆਵਤਾ ਕਹਿ ਦੇਖੇ
ਦੇਖ ਕਿਆ। ਈਹਾਂ ਤੇ ਬਾਝਾ ਨਪਕਜੀ ਕਾ ਅਸ
ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਇਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਰੂਪ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰੂਪ ਕੇ ਹੈਂ। ਸ੍ਰੁਬ
ਸਭਾਉ ਕੇ ਗੁਰ ਹੈਂ। ਮੇ ਭੀ ਤੋ ਇਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟ ਮੇ ਗੀ ਹੈ
ਇਸ ਤੇ ਗੁਰ ਕਹਾ ਹੈ। ਅਰ ਜੈਸੇ ਦੀਖਿਆ ਭੇਟ ਰਖੇ
ਕੁ ਗੁਰ ਧਾਰਣ ਕਰਤੇ ਹੈਂ। ਤੈਸੇ ਦੀਖਿਆ ਭੇਟ ਤੇ
ਮੈ ਨੇ ਕਿਸੀ ਕਾ ਨਹੀ ਲੀਆ। ਸੁਤੇ ਸਿਧ ਹੀ ਮੇਰੇ
ਹੂਆ ਹੂ। ਇਸੀ ਤੇ ਕਹ ਨਹੀ ਸਕਤਾ। ਅਥਿਰਿ

ਸੀਪ੍ਰਸੰਥ੍ਰਾਕੋਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਦੂਆਰ
ਸਿਧਕਰਤੇਹੈਂ।ਸਰਬਸਾਸਤ੍ਰਪੁਰਾਨ
ਸੋਲਿਖਤੇਹੈ।ਰਅਮਸੀਕੇਗ੍ਰਾਰਵ੍ਹਸਸਟਿਸੀ।
ਵ੍ਹਸਸਿਟਕਾਗ੍ਰਾਰਕੋਲਨਹੈ।ਅਤ੍ਰਾਅੰਗਰਾਪੁਲ
ਸਤਪੁਲਹਾ।ਬ੍ਰਿਗੁਕ੍ਰਿਤਦਖਅਰੀਝੁਸਨਕੁਸ
ਨੈਦਨਸਨਾਤਨਸਨਤਕੁਮਾਰ੍ਹਾ।ਇਨਤੇਲੇਕਰਿ
ਸੋਬ੍ਰਹਮਾਕੇਪੁਤ੍ਰਹੈਂ।ਇਨਕਾਗ੍ਰਾਰਕੋਲਹੈ।ਸ
ਰਬਸਾਸਤ੍ਰਪੁਰਾਨੁਕੇਕਰਤਾਏਹੀਤੇਹੈ।ਸੋਕੋ
ਈ।ਇਨਕਾਗ੍ਰਾਰਕੋਹੇਤਾਤੇਕਹੀਤੇਲਿਖਾਹੈਤ
ਸੋਤੇਕਹੀਥੀਨਹੀ।ਲਿਖਾ।ਤੇਕਿਆ।ਇਗ੍ਰਾਲਿ
ਗੁਰਕੋਹੈ।ਸੋਨਿਗ੍ਰਾਰੋਰਕੋਤੇਤਉਇਨਕਉਅਗਿ
ਇਨਕੇਸਾਸਤ੍ਰਕੇਅਪਨਤਾਕਰਉਨਾ।ਇਤਾਕਹਿ
ਲੈਸੋਕਿਆ।ਸਿਧਹੂਆ।ਸ੍ਰਿਸਟਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀ
ਦੇਪ੍ਰਕਾਰਕੀਹੈ।ਸੀਵੁਕੇਟੀਅਰੁਈਸਰਕੇ
ਟੀ।ਸੋਸੀਵੁਕੇਟੀਹੈ।ਤਿਨਕੇਤੇਅਰਜਾਨਹੈ
ਸੋਅਗਿਆਨੁਗੁਰਉਪਦੇਸੁਬਿਨਾਕਿਸੀਕਾ

ਨਹੀਸਾਭ੍ਰਮਤਿਸਕੋਤੋਅਵਸਸੇਵਗੁਰਧਾਰਨਕੀਆ
ਚਾਹੀਏ॥ਅਰਜੋਏਈਸੁਰਕੋਟੀਹੈਤਿਨਕੋਆਨਨਹੀ॥
ਗੁਰਨਉਹੈਰਾਹਿਬਤਲਾਵਣਵਾਲੇਕਾ॥ਰਾਹਿਤੋ
ਸੋਪੂਛੈਗਾ॥ਜਿਸਨੋਨਹੀਆਵਤਾ॥ਸੋਕਾਹੇਕੋਪੂਛੈਗਾ। ੦
ਵਸਜਦਿ॥ਦਕਸੁਣੈਤੇਸਿਧਗਿਆਨੀਹੈ॥ਪੜ੍ਹੇਬਿਨਾ
ਜੀਤਿਨਕੋਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਫੁਰੇਹੈ॥ਜੈਸੇਵਸਿਸਟਾਦਕਿਸੁ
ਣੈਤੇਸਿਧਹੈ॥ਤੈਸੇਹੀਹਮਾਰੇਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਭੀਸੁਣੈਤੇਸਿ
ਧਹੈ॥ਵਸਿਸਟਾਦਕੋਕੋਪੜ੍ਹੇਬਿਨਾਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਫੁਰੇ
ਹੈ॥ਤੈਸੇਹੀਹਮਾਰੇਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਕੋਪੜ੍ਹੇਬਿਨਾਹੀਫੁ
ਰੀਹੈ॥ਬਾਣੀਸੋਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਕਾਹੀਤੋਅਰਥਹੈ॥ਕਛੁ
ਔਰਤੋਨਹੀ॥ਜਦਪਿਵਸਸਿਟਾਦਕਸੁਣੈਤੇਸਿਧਹੈ॥ਪ
ੜ੍ਹੇਬਿਨਾਹੀਤਿਸਕੋਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਫੁਰੇਹੈ॥ਤਥਾਪਬ੍ਰਹਮ
ਵਿਸਨਮਹਾਦੇਵਸੁਰਸਤੀਲਖਮੀਪਾਰਬਤੀ॥ਇਨਛੇ
ਠੋਕਾਪੂਜਨਕਰਤੇਹੀਹੈ॥ਤੈਸੇਹਮਾਰੇਬਾਬਾਨਾਨਕ
ਜੀਭੀ॥ਇਨਛੇਠੋਕਾਗੁਰਮਾਨਕਰਪੂਜਨਕੀਆਹੈ
ਇਸੀਪਖਸੋਕੋਈਕੁਸੰਸੇਅਣਬੋਗੀਹੈ॥ਜੈਸ

ਮਤੇਝੂਠੇਬੈਰਾਗੀਬਾਦਕਰਤੇਹੈਂ।ਇਸਤ੍ਰੀਤੇਗ੍ਰਹਿ
ਨਾਹੀ।ਦੇਵੀਕੋਗੁਰਨਹੀਮਾਨਤੇ।ਤਿਨਕੋਮੁਖਪਰਤੇ
ਸ੍ਰਥਮੇਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕੀਹੀਉਪਦੇਸਕਾਪਲਤੀਹੈ
ਤੇਖਾਮਾਣੀਸੁਗਤਵਿਆਪੀ।ਤਿਨਚੇਲੇਪਰਵਾਨੁ
ਇਕੁਜੈਸਾਰੀ।ਇਕੁਭੁੰਡਾਰੀ।ਇਕੁਲਾਏਦੀਬਾਣੁ।
ਜੈਸਾਰੀਬ੍ਰਹਮਾਅਰਭੁੰਡਾਰੀਅਰਵਿਸਨੁ।ਅਰਦੀ
ਵਾਨੁਲਗਾਵਨੇਵਾਲਾਮਹਾਦੇਵ।ਇਹਤੀਨੋਸਗਤ
ਗੁਰਜਿਸਕੇਚੇਲੇਹੈਂ।ਕਿਆਉਹਗੁਰੂਨਹੀ।ਸੋ
ਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਿਤੇਹੈਂ।ਸਤਿਪੁਰਖਜਿਨਜਾਨਿਆਸਤਿ
ਗੁਰਤਿਸਕਾਨਾਉ। ਸੋਸਤਿਪੁਰਖਕਾਗਿਆਤਾਹੈ।
ਸੋਈਸਤਿਗੁਰਹੈ।ਜੀਹੋਤੇਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਰੂਪਸੰਸ
ਾਰਕਛੁਦਿਖਾਵਤੇਨਹੀ।ਦੂਜਾਲਾਰਾਜਾਜਿਥੇ
ਪੁਜਕੀਬਾਣੀਹੀਥੀ।ਅਪਨੇਗੁਰਤਾਕੇਬਿਜਾਨੁ
ਉਪਦੇਸੁਕਰਿਮੁਕਤਿਹੀਕੀਆ।ਇਹੁਕਥਾਵ
ਸਜਦਿਜੀਮੇਪਰਸਿਧਹੀਲਿਖੀਹੈ।ਅਰਬ੍ਰਹ
ਮਾਵਿਸਨੁਮਹਾਦੇਵਕੋਤੌਨੇਭੀਗੁਰਮਾਨਾਹੈ।

ਕਰੋੜੋ ਤੇ ਵਡੇ ਗੁਣ॥ ਐਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਇਨ ਸਭੀ ਬਾਤਾਂ ਕਾ ਬੂਝਣੇ ਕਰ
ਉਨ ਜੀ ਕੇ ਹੈਂ ਗੁਣ॥ ਕੋਈ ਭੀ ਤੋ ਨਾ ਕਹਿ ਸਕੈ ਗੁਣ॥ ਅਰ ਸ
ਤੁ ਪਿਤਾ ਕੀ ਬਰਾਬਰ ਕੀ ਮਾਤਾ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਐਸੇ ਗੁਰੂ ਕੋਈ ਭਿ
ਨਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਜਗਤ ਕਾ ਪਿਤਾ ਹੈ॥ ਅਰ ਮਹਾ
ਮਾਇਆ ਮਾਤਾ ਤੀਨ ਰੂਪ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਤੀਨੋ ਕੇ ਮਹਾ ਮਾ
ਇਆ ਕੇ॥ ਇਹੀ ਛੇ ਇਬਾਰਤੇ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਸੰਗੁ ਪਾਇ ਕਰਿ
ਏਤਾ ਕਹਾ॥ ਅਬ ਮੂਲ ਕੀ ਕੇ ਕਹਤੇ ਹੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਤੇ ਹੈ॥ ਮੈ ਸੁਣੋ ਸਿਖ ਹੋ॥ ਇਸ ਬਾਤ ਮੈ
ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀ ਹੈ ਕਰਤਾ॥ ਬੇਨਤੀ ਕਰਤਾ ਹੈ ਪਰਮੇ
ਸੀ ਬੇਨਤੀ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਹੇ ਗੁਰੋ ਤੁਮ
ਹੈਂ ਹੀ ਈਸ ਰੂਪ ਸਰੂਪ ਜਗਤ ਕੇ ਗੁਰੋ ਹੈ॥ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਏ
ਕ ਬੁਝਾਇ ਦੇਹੋ॥ ਜੋ ਹੈ ਗੁਰ ਕਹੇ ਕਉਨ ਸੀ ਬੂਝ ਤਿ
ਸੀ ਕਾ ਉਤਰ ਕਹਤੇ ਹੈ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ
ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ
ਸੋ ਮੁਝੈ ਨਾ ਵਿਸਰੈ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਖਾਣੇ
ਪੀਵਣੇ ਕੋ ਦੇਵਣੇ ਵਾਲਾ ਇਹੀ ਇਸ ਕਾ ਅਰਥ ਨਹੀ

ਤੁਸੀਪਰਵੇਦਦਪਰਭਾਵਣਾ।ਇਕੁਸੁਧਪ੍ਰਮਾਤਮਾਅਰੁ
ਮਹਾਮਾਇਆ।ਤਿਸਕੀਛਾਇਆ।ਹੋਵਤੀਹੈ।ਸੋਜੈਸੇ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਹੈਤੈਸੇਹੀਮਾਇਆਹੈ।ਮਹਾਮਾਇਆਨੇਪ੍ਰ
ਮਾਤਮਾਕੇਇਛਾਉਪਜਾਈ।ਜੋਏਕੁਹੀਮੈਅਨੇਕੁ
ਹੋਵਉਂ।ਜਬਇਛਾਉਪਜੀਤਬਏਕੁਕੇਹੀਬ੍ਰ
ਹਮਾਵਿਸਨੁਮਹਾਦੇਵਤੀਨਰੂਪਭਏ।ਜਬਪ੍ਰਮੇ
ਸਰਕੇਆਪਣੇਤੀਨਰੂਪਧਰਨਏ।ਤਬਮਹਾ
ਮਾਇਆਨੇਭੀਆਪਣੇਤੀਨਰੂਪਧਰਨਾਏ।ਬ੍ਰਹਮ
ਣੀਵੈਸਨਵੀਸਿਵਾ।ਇਨਤਿਨਉਨੇਮਿਲਕਰਿ
ਜਗਤਕਾਉਤਪਤਿਇਸਥਿਤਾ।ਸਘਾਰਕਰਤਾ
ਇਹਸ੍ਰਬਜੀਵੋਂਕਾਏਕੁਦਾਤਾ।ਜਿਸਕੇਹੁਕਮੇ
ਤੇਸ੍ਰਬਜੀਵਉਪਜੇ।ਇਹੁਜੋਦੇਵਦਰਸਨੇਹੈ।ਤਿਸ
ਕਾਅਰਥਬਖਾਨਨਕਸੀਨੇਲਿਖਿਆਹੈ।ਸੋਈਕਹ
ਤੇਹੈ।ਇਕਭਾਈਜੁਗਤਦਿਆਈਤੀਨਰੋਲੇ
ਪਰਵਾਣੁ।ਇਕਜੋਹੈਮਾਇਆ।ਆਦਸਕਤਿ।
ਸੋਜੁਗਤਦਿਆਈ।ਇਕਿਆਕਹੀਏ।ਜੁਗਤਸ

ਪਰਸੂਤਹੂਈ॥ਸੋਇਹੀਜੁਕਤਪ੍ਰਮਾਤਮਾਕੇਇਛਾਉ

ਪਜਾ॥ਇਤੁਵਾਰੀ॥ਸੋਏਕੁਹੀਸੈਬਹੂਤਹੋਏਹੈ॥ਸਬਇਹੁ

ਇਛਾਉਪਜੀ॥ਤਬਏਕੁਹੀਕੇਤੀਨਰੂਪਹੋਏਇਕ

ਏ॥ਬ੍ਰਹਮਾ॥ਵਿਸਨੁ॥ਮਹਾਦੇਵੁ॥ਜੋਤੀਨੋਦੇਵਲੋਕਿਆ

ਕਰਹਿਵੇਦੇਹੂਏ॥ਸੋਵੇਦੋਂਕੇਸੋਹੇਪ੍ਰਵਾਨੁ॥ਪ੍ਰਵਾਨੁਨਾਮੁ

ਪ੍ਰਸਿਧਕਰਤੀਹੈ॥ਅਰਆਰਜਾਕਾਰੀਕਰਤੀਹੈ॥ਸੋ

ਈਕਰਤੇਹੋ॥ਇਕੁਸੰਸਾਰੀਇਕੁਸੰਸਾਗੀ॥ਇਕੁਲਾਏ

ਦੀਬਾਨੁ॥ਮਹਾਮਾਈਕੀਆਰਜਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕੇਸੰਸਾਰ

ਚਲੋਣਕੀਹੂਈ॥ਤਾਂਤੇਬ੍ਰਹਮਾਜੀਸੰਸਾਰੀਹੂਏ॥ਅਰਵਿ

ਸਨਪਾਲਨਾਕਰਨੈਹਾਰੇਕੁੰਡਾਰੀਹੂਏ॥ਅਰਮਹਾਦੇਵਿ

ਜੀਦੀਵਾਨਲਗਾਵਨੇਵਾਲੇਸੰਘਾਰਕਰਤਾਹੂਏ॥ਸੁਨੋ

ਕਸਾਸਤ੍ਰੋਮੈਪ੍ਰਸਿਧਹੈ॥ਜਿਉਤਿਸੁਕੁੰਦੇਵੇਤਿਵੈਚਲਾ

ਵੈ॥ਜਿਉਹੈਵੈਦਫੁਰਮਾਨੁ॥ਸੋਬਾਤਤਿਸੁਮਹਾਮਾਇਆ

ਕੋਭਾਵਤੀਹੈ॥ਤਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰੁਜਗਤਸੈਜੁਗਤਇਨੁ

ਤੀਨੋਕੋਚਲਾਵਤੀਹੈ॥ਅਰੁਜਿਸੁਪ੍ਰਕਾਰੁਮਹਾਮਾਇ

ਆਕੀਫੁਰਮਾਨਆਗਿਆਹੋਤੀਹੈ।ਤਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰੁਸੁਬਾਤ
ਸੈਸੁਗਾਤਇਹੁਤੀਨੋਕਰਤੇਹੈਂ।ਓਹੁਵੇਖੈਓਨਾਨਦਰਨ
ਆਵੈਮਓਹੁਮਾਇਆਓਤੇਦੇਖੀਤੀਹੈ।ਜੋਪ੍ਰਭਾਤਮਾਕੇ
ਇਛਾਉਪਜਾਇਕਰਿਮੈਨੇਹੀਇਨਕੋਪੈਦੇਕੀਆਹੈ।
ਇਹੁਤੀਨੋਮੇਰੇਬੇਦੇਹੈ।ਅਰੁਉਹਜੋਤੀਨੋਹੈਉਨਕਉ
ਨਦਰਨਹੀਆਵਤਾ।ਸੁਰਸਤੀਲਖਮੀਪਾਰਬਤੀ
ਇਹੁਤੀਨੋਦੇਵੀਆਹੈਮਾਤਾਸਰੂਪ।ਅਰਮਾਨੁਬੇਰਜਾ
ਹੈਆਪਣੀਆਇਸਤ੍ਰੀਆ।ਬਹੁਤਾਇਹੁਵਡਾਦੂਆਇਹੁ
ਮਾਇਆਕੀਬਡੀਬਡਿਆਈਹੈ।ਇਕੁਅਫੁਰਪ੍ਰਮਾਤ
ਮਾ।ਤਿਸਕੋਫੁਰਨਾਉਪਜਾਇਕਰਿਤੀਨਰੂਪਬਨਾਇ
ਡਾਰੇ।ਅਰਮੈਹੁਮੈਸਾਉਪਜਾਇਡਾਰਾ।ਜੋਸਾਨਹੀ
ਨਹੀਸਕਤੇ।ਜੈਸੇਕੋਈਇਸਪਰਸੀਕਾਕਰੈਸਾਨਤੇ
ਉਹਨਹੀਸਕਤੇਜੋਅਗਿਆਨੀਹੈਤਾਂਹੈ।ਕਿਆਬਾਪ
ਜੀਨੇਬ੍ਰਹਮਾਵਿਸਨੁਮਹਾਦੇਵਕੋਅਗਿਆਨੀਮਾਨਾ।
ਅਰੁਪਿਛੈਗੁਰਬਾਣੀਇਨਹੀਕੋਕਹਾਹੈ।ਕਿਆਅਗਿ

ਆਨੀਓਕੋਗੁਰਧਾਰਣਕੀਆ।ਅਰਬਸੇਖੇਹੋਏਕਰ
ਕਰਤੇਹੋਏਦ੍ਰਿੜਸਾਰਗਤੇ।ਤਿਸਕਾਉਤ੍ਰ।ਹਮਅਰਬਸੇਖੇ
ਹੂਏਨਹੀਕਰਤੇ।ਅਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਨੇ
ਆਪਨੇਹੀਕਹਾ।ਬ੍ਰਹਮਾਅਰਮਹਾਦੇਵਕੋਦੇਵਤਨਕੋ
ਕਰਕਹਾਹੈ।ਪਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕਹਤੇਹੈ।ਮਹਾਮਾਏ।ਜਿਸਕ
ਰਨਤੇਤੇਨੇਵਿਸਨਜੀਕੋਸਰੀਰਧਾਰਨਕਰਾਇਆ
ਹੈ।ਸਰੀਰਧਾਰਨਕਰਕੇਨਾਭੀਮੈਤੇਸ੍ਰਵਉਪਦ੍ਰਵਹੈ।
ਮੈਲੋਬ੍ਰਿਸ੍ਰਕਲੀਏਕਸੁਧਪ੍ਰਭਾਤਭਾਈਦ੍ਰੇਤੇਲੋਕਕੇ
ਧੀਰੀਪ੍ਰਸੰਤਬ੍ਰਹਮਾਦੀਆ।ਅਰਧਰਮਸੇਜਗਤ
ਕੇਤੀਨੋਏਸ੍ਰੇਹੈ।ਹਮਕੀਤੀਆਪਕਲਾਹਿਰਦੀ।ਅਪ
ਦੇਵਨੇਮੇਰਾਸਿਵਕਾਦਾ।ਮਹਾਦੇਵਕੋਭੀਬ੍ਰਹਮਹਤ
ਜਾਲਾਰਗੀ।ਦ੍ਵਨਾਸ੍ਕੇਬਦਲੇਵਿਸਨਸਿਵਕਾ
ਸਧਹੂਆ।ਵਿਸਨਜੀਨੇਸਹੀਸ੍ਰਤੁਆਦਵਨਾਸ੍ਰਕੀ
ਕਰੀ।ਮਹਾਦੇਵਰਖਿਆਕਰਤੇਨੇਕੇਨਾਸਸਮਰਥ
ਹੂਏ।ਹੈਮਹਾਮਾਏ।ਤਿਹਸਭਤੇਰਾਗੀਤੇਪ੍ਰਤਾਪ

ਹੋਗ।ਜੈਸੇਤੈਨੇਹਮਸੇਕੇਸਰੀਵੂਬ੍ਰਾਹਣੁਕਰਵਾਇਆ।

ਤਬੀਤੋਇਹੁਹਵਾਲੁਹੂਆ।ਅਰਸੁਯਖ੍ਹਮਾਤਮਾ

ਸੇਇਹੁਸ੍ਵਾਰਥਤਾਕਹਾਬੈਨੇ।ਇਸੀਕਾਰਣੁਤੇਰੀਉਸ

ਤਤਿਕਹਣੈਨੇਕੋਕੌਨਸਮਰਥਹੋਵੈ।ਤੇਰੀਉਸਤਤਿ

ਪਰੇਤੇਪਰੇਹੈ।ਮਹਾਦੇਵਕਹਤੇਹੈਂ।ਅਪਰਾਜਤਾਜੋ

ਹੈਮਹਾਮਾਇਆ।ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਹਣੇਕਉਸੇ

ਭੀਸਮਰਥਨਹੀਸੈਵੂਕਉਨੁਹੋਵੈਗਾ।ਇਹੁਬ੍ਰਹਮ

ਅਰਮਹਾਦੇਵਜੀਕੇਵਚਨੋਕੋਮਾਨਕਰਬਾਬਾਨਾਨਕ

ਜੀਨੇਭੀਮਹਮਾਇਆਕੀਉਪਮਾਸਭਤੇਉਪਰਕਹੀ

ਹੈ।ਅਰਤੈਨੇਪਾਛੈਕਹੀਹੈ।ਦ੍ਰਿਸਟ।ਤਿਸਕੇਨਹੀਅ

ਵਤਾਜੋਅਗ੍ਯਾਨੀਹੋਤਾਹੈ।। ਤਿਸਕਾਉਤਰ। ਜੋ

ਤੂਕਹੀਅਪੇਖਿਆਕਰਤੇਬ੍ਰਹਮਾਵਿਸਨੁਮਹਾਦੇਵ

ਕੇਅਨੰਤਕੋਟਰ੍ਯਾਣਅਯਕਗਿਆਨੁਹੈ।ਅਰਸੁ

ਯਕੀਆਖਿਆਤੇਮਾਇਆਸਦਲਭੇਹੀਨੁਤਾਹੀ

ਹੈ।ਸੁਯਕੋਤੇਸਦਲਨਹੀਪਾਵਤਾ।ਤਾਂਤੇਅਨਿਤੁ

ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਅਪਰਕਰਿਆਅਨੁਮਾਨੁਕਰਇਨਿਛਿਤਿਕੇ
ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਨੇਗੁਰਮਤਿਆਹੈ। ਅਰਸਿਖਜੋ
ਗੁਰਧਾਰਣਕਰਤਾਹੈ। ਸੋਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਕੇਨ
ਮਿਤਧਾਰਣਕਰਤਾਹੈ। ਅਰਜੋਕੋਈਗੁਰਧਾਰਣਿ
ਕਰਤੇਕਾਕਛੁਪ੍ਰਯੋਜਨਨਹੀ। ਤਾਂਤੇਬਾਬਾਨਾਨਕ
ਜੀਨੇਭੀਇਨਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੀਮਾਂਗੀਹੈ। ਕ
ਛੁਔਰਤੋਨਹੀਮਾਂਗਾ। ਗੁਰਾਇਕੁਦੇਹਿਬੁਝਾਈ
ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ।
ਸਰਬਜੀਵੋਕਾਦਾਤਾਹੈਸੁਧਾਨਿਧਿਜਨਸੋਮੁਝੈਨਾਵਿ
ਸਰੈ। ਸਤ੍ਰਬਚਨਤੇਪਰੇਮਾਨਕਰਿਸੁਧਤੇਮਾਨਾ। ਇਤਨਿ
ਰਵਿਦੰਤਪ੍ਰਮੇਕਾ॥ ਧਾਪ੍ਰਮੇਕਾਧਾਇਕਰਿਰਾਇਤਾਕਰ
ਅਬਮੂਲਹੀਕਹਤੇਹੈ। ਜੋਗੁਰਕਹੈਅਰਗੁਰਤੇਏ
ਹੁਕਾਨੁਮਾਂਗਾ। ਜੋਨਿਰਬਾਣਬ੍ਰਹਮਮੁਏਨਾਵਿਸ
ਰੈ। ਜੋਕੋਈਕਹੈਨਿਰਬਾਣਝ੍ਰਸਟਨਹੀਆਵਤਾ
ਤਿਸਕਾਮਾਂਗਣਾਕਿਆ। ਤੀਰਥੋਂਕੇਇਸਨਾਨੁ

ਤੇਅੰਤ੍ਰਹਿਕਰਨਸੁਧਹੋਵਤਾਹੈ। ਅਰਅੰਤ੍ਰਹਿਕਰਣਕਿ
ਸੁਧਤਾਕਾਫਲਬ੍ਰਹਮਸ੍ਵਰੂਪਪ੍ਰਾਪਤਿਇਹੀਅਗਾਨਤਾ। ਇ
ਸੀਕਾਉਤ੍ਰਕਹਤੇਹੈ। ਤੀਰਥਨਾਵ੍ਹਣੇਜੇਤਿਸੁਭਾਦ੍ਵਾ।
ਦ੍ਵਿਨਬ੍ਰਤਾਦੇਕਿਨਾਇਕਰੀ। ਜੇਤੀਸ੍ਰਿਸਟਉਪਾਈਦ੍ਵੈਖ
ਦ੍ਵਿਨਕਰਮਅੰਗਕਿਮਿਲੈਲੇਲਈ। ਜੇਤੀਸ੍ਰਿਸਟਬ੍ਰਹਮੇਸੁਰ
ਕੀਉਪਜਾਈਹੂਈਦ੍ਰਿਸਟਆਵਤੀਹੈ। ਤਿਸੁਵਿਖੈ
ਕਰਮਬਿਨਾਤੋਮਿਲਤਾਕਛੂਭੀਨਹੀ। ਜਿਸਕੋਮਿਲੇ
ਲੇਵਹੁ। ਜੈਸਾਜੈਸਾ। ਜਿਸਕਾਕਰਮਹੋਇ। ਤੈਸੀਤੈਸੀ
ਤਿਸਕੋਬੁਧਉਪਜਤੀਹੈ। ਜਿਨਕਾਕਰਮਤੀਰਥੋਂ
ਨਾਵਣੇਕਾਹੀਹੈ। ਸੋਤੀਰਥੋਵਿਖੇਹੀਨਾਵਤੇਫਿਰ
ਤੇਹੈ। ਦੂਸਰੇਕਰਮਾਂਵਿਖੇਉਨਕੋਰੁਚਨਹੀਉਪਜ
ਤੀ। ਮੇਰਾਕਰਮਤੋਐਸਾਨਹੀ। ਤੁਮਾਰਾਕਰਮੁਕੈਸਾਹੈ
ਤਿਸਕਾਉਤ੍ਰਕਹਤੇਹੈ। ਅਤਿਦ੍ਰਿੜ੍ਹਰਤਨਜਵਾਹ
ਰਿਆਨਕਜੋਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ। ਅਤਿਨਮੂ
ਲ੍ਯਕਾਹੈ। ਇਸਕੀਅਤਿਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾਰਤਨਜਵਾਹਰਿਆ

ਣਕਹੀਹੈ।ਜੋਏਕੁਛੀਗੁਰੋਕੀਸਰਣਕਰੈਗਾ

ਮੇਰੇਜੋਛੇਬੁਲੇਹੈ।ਤਿਨਕੋਤੇਉਪਦੇਸੁਦੇਦਸਾ

ਸਤ੍ਰੋਮੈਇਹੀਹੈ।ਜੋਏਕੁਨਿਰਗੁਨਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ

ਹੀਹੈ।ਦੂਸਰਾਕੋਈਭੀਨਹੀ।ਮੈਅਬਦੂਸਰਾਉ

ਪਦੇਸਕੋਸੋਗ੍ਰਹਣਕਰੈਗਾ।ਜਿਸਧਰਮੋਰਤ

ਨਾਦਕਹੈ।ਤਿਸਕੇਧਰਮੈਸਭਕਿਛੁਹੈ।ਈ

ਹਾਰਤੁਨਾਦਕਾਕਾਇਹੁਅਰਥਹੈ।ਜਿਸਬ੍ਰਪ

ਨੇਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਨਿਜਦੇਖੀਆਹੈ।ਸੋਸਭਕਿ

ਛੁਪਾਇਰਹਾ।ਤਿਸਕੋਕਛੁਪਾਵਣਾਨਹੀਰਹ ੦

ਤਾਂਤੇਮੈਗੁਰੋਤੇਇਹੀਦਾਨਮਾਗਤਾਹੋਂ।ਹੇਗੁਰੋ

ਮੇਰੇਤਾਈਨਿਰਗੁਣਬ੍ਰਹਮਨਾਵਿਸਰੇ।ਏਜੋ

ਕੋਈਕਹੈਜੋਗੁਰੋਕੇਕਹਣੇਤੇਕਾਲਹੀਨਹੀ

ਨਿਕਟਆਵਤਾ।ਅਰੁਜੋਗੀਸੁਰਜਗਤਮੈ

ਪ੍ਰਸਿਧਹੈਤਾਹੈ।ਸਰਬਜਗਤਤਿਸਕੀਆਗ

ਆਮਾਨਤਾਹੈ।ਤਾਂਤੇਜੋਗਹੀਮਾਂਗਣਾਥਾ।ਨਿ

ਰਖ੍ਯਾਨਕਾ ਕਿਅ ਆਗ੍ਯਾ॥ ਤਿਸੀ ਕਾ ਉਤ੍ਰ ਕਹਤੇ ਹੈਂ॥ ਜੇ
ਜੁਗਾ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਵੈ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ॥ ਨਵਾਂ ਖੰਡਾ
ਵਿਚ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਚੰਗਾ ਨਾਉ
ਰਖਾਇਕੇ ਜਸ ਕੀਰਤ ਜਗ ਲੇਇ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦ
ਰ ਨ ਆਵਈ ਤਾਂ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇਇ॥ ਕੀਟਾ ਅੰਦਰ ਕੀ
ਟ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸ ਧਰੈ॥ ਜੋ ਜੁਗ ਕਰਕੇ ਚਾਰ ਜੁਗਾਂ ਕੀਆ
ਯੁ ਪਾਈ॥ ਅਥਵਾ ਤਿਸਤੇ ਭੀ ਦਸਗੁਣੀ ਪਾਈ॥ ਅ
ਥਵਾ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਵਿਖੈ ਜਾਣਾ॥ ਭੀ ਜੋ ਅਮਕਾ
ਜੋਗੀ ਹੈ॥ ਅਰ ਲੋਕੂ ਆਗ੍ਯਾ ਭੀ ਸਾਰੇ ਮਾਨਦੇ
ਅਰ ਅਪਣਾ ਨਾਮ ਭੀ ਜਗਤ ਮੇਂ ਅਛਾ ਰਖਾਇਕ
ਅਰ ਜਸ ਕੀਰਤ ਭੀ ਲੀਆ॥ ਪਰੰਤੁ ਜੋ ਤਿਸ ਕੇ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਨਦ੍ਰਿ ਮੇਂ ਨ ਆਵੈ ਸੋ ਸ੍ਰਬ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ
ਹੈ॥ ਇਹ ਸ੍ਰਬ ਪਨਾਊ ਅਜੋਗੀ॥ ਤਬ ਤਿਸਕੋ ਕੋਈ
ਕੇਈ ਬਾਤ ਭੀ ਨਾ ਪੂਛੈਗਾ॥ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਤਿਸਕੋ ਕੀਟੋਂ ਵਿ
ਖੇ ਕੀਟ ਕਰ ਛਡੈਗਾ॥ ਕਾਹੇਤੇ ਜੋ ਗੁਰ ਕਛੁ ਖੁਆ

ਬਨਾਸੀਤੋਨਹੀ॥ਜੋਬਢਲੁਕੇਭੋਗੁਦੁਕੈਗਾ॥ਤਬ
ਫਿਰਦਉਗਾ॥ਜੀ॥ਬਿਖੈਪੜੈਗਾ॥ਕੀਟਾਦਕੋਜੋਨਪ
ੜੈਗਾ॥ਕੀਟਾਦਕੋਕੋਕੌਨਬਾਤਪੂਛਤਾਹੈ॥ਜੋਕੋਈਕ
ਹੋਇਤਾਬਡੋਜੋਗੀ॥ਤਿਸਕੋਪ੍ਰਮੇਸੁਰਨੇਕੀਟਕਿਉਕੀਆ ॰

ਤਿਸਕਾਉਤ੍ਰ॥ਦੋਸੀਦੋਸਧਰੈ॥ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਦੋਖਦਾਨ

ਕੋਹੀਦੋਖਦੇਤਾਹੈ॥ਜੋਵਹੁਜੋਤਿਸਨੇਕੀਆਥਾ॥ਸੋ
ਬਡਾਈਕੇਲੀਏਕੀਆਥਾ॥ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਤੋਉਸਨੇ
ਨਹੀਦੇਖਾ॥ਇਹੀਉਸਮੈਦੋਖਥਾ॥ਜੋਦੋਖਕਾਫਲੁ
ਪਾਇਆ॥ਭੁਲਾ॥ਜੀਤੁਮਜੋਨਿਰਬਾਣੁਪੜੇਕਰਤੇ
ਹੋ॥ਜੋਦ੍ਰਿਸਟਬਿਖੈਨਹੀਆਵਤਾ॥ਤਿਸਕਾਫ
ਲੁਤੁਮਕੋਕਿਆਹੋਵੈਗਾ॥ਬਾਬੁਉਤ੍ਰਕਹਤੇਹੈ॥
ਨਾਨਕਨਿਰਬਾਣੁਬਾਣੁਕਰੈਜਾਣੁਦੇਤਆਗੁਣ
ਦੋਇ॥ਨਿਰਬਾਣੁਬਾਣੁਕਰਤੁਹੈ॥ਕਉਨਸਗੁ
ਣੁ॥ਗੁਣਦਾਨਜੋਹੈਆਪਨੇਉਪਾਸਕਾਤਿਨਕੋਗੁ
ਣਦੇਤਾਹੈ॥ਇਹੀਨਿਰਬਾਣਕਾਗੁਣਹੈ॥ਜੋਆ

ਆਪਣੇਊਪਾਸਕੋਂਕੋਨਿਰਬਾਣਹੀਕਰਡਾਰਤੇਹੈਂ।ਜੈਸੇ
ਸੇਸਾਭੁਰਖੇਤਮੈਪੜ੍ਹਾਸੋਸਾਭੁਰਹੀਹੋਇਜਾਤਾਹੈ।ਤੈ
ਲਜੀਜੈਸੇਸੈਜੋਬ੍ਰਹਮਪਦਵੀਕੋਭੋਗਕਰ ਫਊਰਜਾਸੀਮੈਹੀ
ਪਲੈਕਾ।ਬ੍ਰਾਰਕਹਤੇਹੈਂ।ਤ੍ਰੈਹਾਂਕੇਇਨਸਿਝਈਸੇ
ਤ੍ਰਿਸ੍ਰਗੁਣਕੇਇਕਕੋਇ।ਐਸਾਕੋਈਭੀਨਹੀਜੋਰ
ਤਾਈਸੁਣਤਾ।ਨਿਰਗੁਣਨੇਕਹੀਆ।ਜੈਸੇਹੈਗੁਣਤਿ
ਸਕੋਕਹੁਐਕਰਤੇਹੈ।ਨਿਰਬਾਣਹੂਆਸੋਦੂਜਾ
ਹੀਹੂਆ।ਜੈਸੇਸਮੁੰਦ੍ਰਮੈਬੂੰਦਮਿਲੀਸੋਸਮੁੰਦ੍ਰ
ਰੂਪਹੀਹੋਈਫੇਰਓਹੁਬੂੰਦਨਹਿਵੱਖਰੀ।ਸਾਮਤ੍ਰਮੈਲਿ
ਖਤਾਹੈ।ਗਿਜਾਨਖ੍ਰਿਣਮਕਰਤਨਹੀਹੋਤੀ।ਜੋਗਿ
ਆਨਦਾਰਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੈ। *ਸੁਣਨਾ।ਮਨਨਾ।ਨਿ*
ਧਿਆਸਨ।ਸਖਿਯਾਤਕਾਰ।ਸੀਖੋਕਹੂ
ਚਾਈਰਹਿਜਾਵੈ।ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਭਾਵੋਨਸਿਤਰਗੁਰ ਚਾਰਪ੍ਰ
ਕਾਰਕਾ।ਗਿਆਨਵਰਨਨਕਰਤੇਹੈ।ਜੁਣਿਸੇ
ਗਿਧਪੀਰਸੁਰਨਾਥ।ਜੁਣਿਸੇਪਰਤੀਧਦੂਲਸ

ਰਾਜ੍ਰਾਜ੍ਰਾ ਤਿਨਿਐਸੇ ਦੀਪਲੋਐਆਪਤਾਲ। ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਨਿ
ਸਕੈਕਾਲੁ। ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ। ਸੁਣਿਐ
ਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ। ਗੁਰਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇਵਚਨ ਸ੍ਰਵਨ ਕਰਨੈ
ਤੇਪੁਰਖਸਿਧਪਤੀਹੋਤਾਹੈ। ਸੁਰਏਵਤਾਭੀਹੋਤਾਹੈ। ਅ
ਰੁਨਾਥਰਾਜਾ ਅਖੰਡਾਗੋਰਖਆਦਕਭੀਹੋਤਾਹੈ। ਕ
ਹੇਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਦਕਤਬੀਤੇਹੂਏ। ਸਬਸਿਧਾਦਕਹੋ
ਨੇਬੇਲਾਇਕ੍ਰਿਕਰਮੁਕੀਆ। ਜੋਕਰਮੁਕੀਆਹੋਵੈ
ਗਾ। ਸੋਗੁਰਸਾਸਤ੍ਰਕੇਬਚਨਸੁਣਕਰਹੀਕੀਆ
ਹੋਵੈਗਾ। ਬਿਨਾਸੁਣੇ ਜਾਣਹੀਨਹੀਸਕਤਾ। ਸੁਣੇ
।ਬਿਨਾਕੈਸੇਗਾਕੈਸੇ ਤਾਤੇਸਬਦੁਣਹੀਕੀਮਹਿਮਾਹੈ
ਧਰਤੀਜੋਹੈਸਬਜਗਤਕਾਅਧਾਰੁ। ਅਰਧਰਤੀ
ਕਾਅਧਾਰੁਜੋਹੈਧਵਲਾ। ਅਰਧਰਤੀਧਵਲੁਸੀਸੁ
ਗਤਸੀਪੂਰਨਜਗਤਕੇ। ਜਿਨਤੇਇਸਖਾਣੁਈਆ
ਹੈ। ਐਸਾਜੋਹੈਅਕਾਸੁ। ਇਹੁਐਸੇਤਬੀਤੇਹੂਏ।
ਜੋਗੁਰਸਾਸਤ੍ਰਕਰਕਰਐਸੇਹੋਨੇਜੋਗਾਕਰਮੁ

ਣੀਆਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਅਰ ਅਕਾਸੁ। ਕੇ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਣੈ ਕ

ਰਕੇ ਈਹਾਂ ਅਗਨਿ ਪਵਨ ਕਾ ਭੀ ਗ੍ਰਹਣ ਹੂਆ। ਅਰ

ਜੈਸੇ ਬੂੰਦੀ ਪਤ੍ਰੇ ਛੇਕਰੁ ਜੈਸੇ ਅਪਤ ਪਤ੍ਰਾਲੇ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਗਿ

ਆਨੁ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਸਾਸਤ੍ਰ ਦੁਆਰਾ ਪਰੋਖ ਗਿਆਨ ਹੋਤਾ

ਹੈ। ਅਰ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਜੈਸੇ ਦੂਸਰ ਸਿਦਾਂਤ ਕੋ ਕੈ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਰ ਸਰਵਣੁ ਕਰ

ਲੈਤੇ ਕਾਲੁ ਭੀ ਨਹੀ ਤਿਸ ਕੇ ਨਿਕਟ ਆਵਤਾ ਜੈਸੇ

ਮਾਰਕੰਡੇ ਤੇ ਲੈਕਰੁ ਚਿਰੰਜੀਵ ਮੁਨੀ ਸਬਿਧ ਭੀ ਹੋਤ

ਹੈ। ਸੁਰ ਦੇਵਤਾ ਭੀ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਰ ਸਾਰਥੀ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਅਰ ਸਰਵਣੁ ਕਰਣੈ ਤੇ ਭੁਗਤਾ ਕੋ ਸਦਾ ਹੀ ਅਨੰਦੁ

ਹੋਤਾ ਹੈ। ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜਬ ਨਾਸੁ

ਹੋਗਾ ਕਰਮ ਕਰੈਗਾ। ਜੋ ਕਰਮੁ ਗ੍ਰਾਰਸ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇ

ਵਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਪੀਤੇ ਕਰੈਗਾ। ਇਹ ਸਭੁ ਸਰਵ

ਣੁ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਹੀ। ਪ੍ਰਸੁਨ ਇਸ ਮੈ ਏਹੀ ਸਰਵੁ ਬ੍ਰਹਮ

ਇੰਦ੍ਰ। ਸੁਣਿ ਇਸ ਮੈ ਮੁਖ ਸਲਾਹਣੁ ਮੰਦ੍ਰ। ਸੁਣਿ ਇਸ ਮੈ

ਜੋਰੁ॥ਜੁਗਤਿ ਤਨ ਤੇ ਦੂਰੁ॥ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇ
ਦੁ॥ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ
ਕਾ ਨਾਸੁ॥੯॥ਗੁਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਚਨ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਕਿਤੀ ਸੁਰਤਿ ਜੋ
ਹੈ ਮਹਾਦੇਵ ਜਬ ਤਿਸ ਕਾ ਅਰਥ ਨ ਕਰੈਗਾ॥ਤਬ ਮਹਾ
ਦੇਵ ਕੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਿਤੇ ਮਹਾਦੇਵ ਕੇ ਹੀ ਸਰੂਪ ਮੈ ਲੀਨ ਹੋਵੈਗਾ
ਭ੍ਰਿਨ ਨਾਰਦ ਹੋਵੈਗਾ॥ਐਸੇ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਬਚਨੁ ਸੁਣ ਕਰ
ਜੋ ਸੈ ਅਸਮੇਧ ਜਗ ਕਰੈਗਾ॥ਤਬ ਇੰਦ੍ਰ ਸਪਦਵੀ ਕੋ
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈਗਾ॥ਅਥਵਾ॥ਇੰਦ੍ਰ ਹੋਤੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਤਪ ਕਰੈ
ਗਾ ਤਉ ਭੀ ਇੰਦ੍ਰ ਹੋਵੈਗਾ॥ਮੁਖ ਕਰੈ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ
ਕਰਣੀ॥ਅਰਥੰਦ੍ਰ ਕਿਆ ਕਰਨੀ ਐਸੀ ਨਾ ਬਚਨ ਬੋਲਣ
ਇਹ ਸਭ ਤਿ ਇਸ ਕੀ ਕਿਛਿ ਜਾਨੁ ਕੇ ਸਾਧਨ ਕਰੈ ਜੋ ਸਭ
ਸਰਵਣ ਤੇ ਹੀ ਲੋਕ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ਅਰ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਜੋ
ਹੈ ਪੁਰਕਤ ਤਨ ਜੋ ਹੈ ਸਰੀਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭੇਦ ਕਰਣਾ॥ਦ
ਹੋ ਛੇਦਨਾ ਹੈ ਜਾਣੇ ਦਾਹੇ ਬਣਾਹੇ ਜਾਣੇ॥ਭਾਰੀ ਤਿਭਾਰੀ
ਹੋ ਜਾਣੇ॥ਧਨਕੇ ਤੇ ਹਲਕਾ ਹੋ ਜਾਣੇ॥ਐਸ ਸਰੀਰੁ

ਵਿਦੇਖੰਨ ਦੇਸੁ ਕਰੈ ਗੁਰਪਤਿ ਹੋਵੈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੈ॥ ਸਹਾ ਥਾ ਹੋਤੁਰ
ਥਲਾ ਜਾਏ॥ ਜੈਵ ਥਨੁ ਖਹੈ ਮੈ ਸਿਧ ਹੋਵੈ॥ ਇਹੁ ਸੁਬਾਤਿ
ਭੀ ਤੇ ਸਬਦ ਨੂੰ ਤੇਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ
ਵੇਦ ਪੁਰਾਨੁ ਇਹ ਭੀ ਤੋ ਸਬਦ ਨ ਤੇਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ॥
ਸਬਦ ਨ ਤੇ ਭਗਤਾਂ ਕੇ ਅਨੰਦ ਹੀ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਸਬਦ ਨਿਤੇ
ਭਗਤਾਂ ਕੇ ਅਨੰਦ ਹੀ ਹੋਤਾ ਹੈ॥੯॥ ਸੁਣਿਐ ਸਤਿ ਸੰ
ਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ॥ ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ॥ ਸੁ
ਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ॥ ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜ
ਧਿਆਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾਂ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂ
ਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ॥੧੦॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਾ ਨਾਉ ਹੈ ਐ
ਰੁ ਸੁਰਗ ਮੈ ਹੈ॥੧੦॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹੁ॥ ਸੁ
ਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾ
ਹੁ॥ ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ
ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ॥੧੧॥ ਸਰ
ਵਣ ਕਰਨੇ ਤੇ ਸਰ ਜੋ ਹੈ ਤੀਰਥ ਅਰ ਗੁਣ ਜੋ ਹੈ ਸ

ਤ੍ਰਿਕਰਮੁਸ਼੍ਰਪ੍ਰਤਪ੍ਰਸੀਸ਼ਮ੍ਰਾ ।ਆਦਕ੍ਰਾ ।ਤਿਨੇਕੇ ਵਿਖੈਗਾ ।
ਹਿਕਿਆਕਰਹੀਏਥ੍ਰਵੇਸ੍ਰਕਰਨੇਵਾਲੇਹੋਤੇਹੈ ।ਅਰਮ
ਠਿਤੀਕਥਮਜ਼ਨਕੀਤਾਸਾਯ੍ਰੂਯ੍ਰੂਗੀਨਾਤਾ ।ਗੁਰਉਪਦੇ
ਸ੍ਰਸਰਵ੍ਹਨੂਖਗਿਕਰਗਿਜੋਸੰਭਸਰਨੂਕੇਪ੍ਰਾਪਤਿਭੁਇਆ
ਤ੍ਰਿਮਨੇਸਰਬਤੀਰਥੋਕਾਇਸਨਾਨੁਕੀਆ ।ਅਰਸਰਵ
ਨੂਕਰਕੇ ।ਜਿਨੇਨੇਸੇਖਪੀਰਪਾਤਸਾਹਿਹੋਏਥੇਗੁਰਕਮੁ
ਸੇਸੇਖਪੀਰੁਪਾਤਿਸਾਹੁਹੂਏ ।ਨੇਤੇਕਰਕੇਜੋਅੰਧਹੈਅਬ
ਵਾਵਦੇਕੂਕਰਕੇਜੋਰਹਤੇਹੈ **ਐਸੋਭੀਤੇਸਬਦਵਣਦੁਆਰ**
ਹੀਆਰੰਗਪਾਵਤੇਹੈ ।ਅਰ ਸਬਕਰਨੇਤੇਅਬਾਹਹੇਸਤੀ
ਹੈ ।ਜੈਸੇਸਮੁੰਦ੍ਰਅਥਾਹਹੈ ।ਹਿਰਨਕੱਸਪਕਾਏਤਾਬੜ
ਸਰੀਰਥਾਰੇਗੇਡੇਥੋਡੇਪਾਣੀਸਪਤਸਮੁੰਦ੍ਰਕਾਹੋਤਿਬੁਇ
ਆ ।ਹਿਰਨਕੱਸਪਐਸਾਤਬਹੂਆ ।ਜੈਸੇਸਾਕਰ
ਸੁਕੀਆ ।ਜੋਕਰਮਾਕਾਕਾਰਣਸਰਵਣਹੀਹੋਤੇਹੈ ।ਅ
ਥਵਾ ।ਸੈਸਾਭੁਸਾਗਰੁਅਥਾਹਹੈ ।ਕੇਤਾਕਹੇਕਹਾਤਾਈ
ਹੈ ।ਕਛੁਤੇਟਨਹੀਜਿਸਦੇਹੋਤਾ ।ਜੋਬਗੁਕੇਕੋਵਣ

ਗੁਰੋ

ਨਿਜੁ ਦੇਅਰਥੈਂ ਕਹਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੁਸੈ ਸਾਰੂ ਜੋਤੂੰ ਮਦੇਖੋ ਤੇਹੋ
ਰਿਕਾਭੂਪਹੋਹ ਕਿਰੂਪ ਨਦੇਖੀਆਇਆ ॥ ਸੁਧਗਰਿਭੁ
ਧਉੂਪ ਸੀਤਬ੍ਰਿਖਾਹਿਹੋ ਗਇਆ ॥ ਭਗੋਤੇ ਕੋਸਦਾਹੀਅ
ਨੈਦੇਹੋ ਤਾਂਹੇ ॥ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾਨਾਸੁ ॥ ਹੀਹੋਸਹਿਮਾ ਕਹਿ
ਤੇਹੈ ॥ ਅੰਨੇਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ
ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਅੰਨੇ
ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋ
ਇ ॥ ਜੇਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ॥ ਜੇਕੋ ਮੰਨ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥
ਗਤਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਾ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਦੁਆਰੇ ਨ
ਮੰਨੇ ਜਰਦੂ ਨਕਰ ਕੋ ਜੋ ਮਾਨ ਲੇ ਤੇ ਹੋ ॥ ਤਿਨ ਕੋਸੋ
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸੋ ਕਹਿਆ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥ ਜੇਕੋਈ
ਕਹੈਗਾ ਸੋ ਪੀਛੈ ਪਛੁਤਾਪ ਕਰੈਗਾ ॥ ਕਾਹੇਤੇ ॥ ਨ
ਐਸਾ ਕਾਗਦੁ ਕਹੀ ਹੈ ਨ ॥ ਨਾ ਕਲਮ ਲੇਖਾ ਕਰਹੀ ਐਸੋ ॥ ਜੋ
ਅੰਨੇ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲਿਖੇ ॥ ਬਾਰ ਕਹੇ ਤੋ ॥ ਨ ਐਸਾ ਕਾਗਦ
ਹੀ ਹੈ ਨਾ ਲੇਖਨ ਹੀ ਹੈ ॥ ਨਾ ਲੇਖਾ ਕਰਹੀ ਹੈ ॥ ਜੋ

ਲੈਕਰਲੇਖਾਲਿਖੇਗਾਕਿਹੇਤੋ।ਨਾਮਕੇਮਾਨਣੇਕਾਫਲੁਤੋ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੀਹੈ।ਜੋਪ੍ਰਮੇਸੁਰਮਿਲੈਤੌਹੈ।ਜਿਸ
ਕਾਅੰਤਨਾਹੀ।ਤਿਸਕੇਜੋਲਿਖਾਚਾਹੇਗਾ।ਤਿਸਕੋਆ
ਪੇਹੀਸਰਮਿੰਦਗੀਹੋਵੈਗੀ।ਨਾਮੁਐਸਾਨਿਰਭੈਸਨੂਕਾ
ਹੈ।ਜੋਕੋਈਮਨਵਿਖੈਮੰਨਸਕੇਤੋਮਨੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਹੋਵੈਗੀ।੧੨੫ ਮੰਨੈਸੁਰਤਿਹੋਵੈਮਨਬੁਧਿ।ਮੰਨੈਸਗਲ
ਭਵਣਕੀਸੁਧਿ।ਮੰਨੈਮੁਹਿਚੋਟਾਨਾਖਾਇ।ਮੰਨੈਜਮਕੈਸਾਥਿ
ਨਜਾਇ।ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ।ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈ
ਮਨਿਕੋਇ।੧੩ ਸਬਗੁਰਸਾਸਤ੍ਰਕੇਬਚਨਮੰਨੈਗਾਤਬ
ਤੋਇਸਕੇਭੁਲੇਬੁਰੇਕੀਸੁਰਤਿਹੋਵੈਗੀ।ਹੇਮਨਬੁਧਿ
ਕਿਆਕਹੀਏ।ਸੂਬੇਲੋਕੂਕੀਸੁਧਿਹੋਵੈਗੀ।ਸਾਸਤ੍ਰਮਨ
ਨਦੇਆਗਿਆਸਬਭਵਨਕੇਖੋਜਿਆਨੁਹੋਤਾਹੈ।ਜੈਸੇਖੰਡ
ਭਾਕੋਹੈ।ਅਤਲੁ।ਵਿਤਲੁ।ਸੁਤਲੁ।ਤਲਾਤਲੁ।
ਮਹਾਤਲੁ।ਪਤਾਲੁ।ਸਪਤੁਪਤਾਲੁਕਹੇ।ਭੂਲੋਕੁ
ਭਵਲੋਕੁ।ਸੁਅਰਲੋਕੁ।ਮਹਰਲੋਕੁ।ਜਨਿ

ਲੋਕੁ।ਤਪੁਲੋਕੁ।ਸਤਿਲੋਕੁ।ਏਹਿਜੁਸਪਤਅਕਾਸੁ

ਕਹੇਹੈ।ਅਰਜੋਬ੍ਰਹਮਨਨਦੁਆਰਾਇਨਕਾਅਪਰੋਖ੍ਯਗਿ

ਆਨੁਹੋਤਾਹੈ।ਤੈਸੇਵਿਆਸੁਆਦਕੋਕਉਹੋਏ।ਵਿਆਸੁਆ

ਦਿਕਜੈਸੇਤਤ੍ਵਬੀਤੇਹੂਏਹੈ।ਐਸੇਬ੍ਰਾਰੋਕੇਦੇਖਨਸੁਣਕਰਬਿਮ

ਨੇਹੈ।ਅਰਐਸੇਬ੍ਰਾਰਉਪਦੇਸੁਦੁਆਰਾਨਾਮਕੋਕਿਮੰਨਤੇਹੈ।ਅ

ਰਥਮਕੀਆਛੇਦਾਮੁਖਮਰਹੀਆਛੇ।ਅਰਜਮਕੇਸਾਖਤੀ

ਨਹੀਜਾਤੇ।ਜਮੁਐਸਾ।ਨਿਰੰਜਨਕਾਹੈ।ਜੈਸੇਕੋਈਮਾਨਸ

ਕੈਡੋਮਾਨੈ।੧੩। ਮੰਨੈਮਾਰਗਠਾਕਨਪਾਇ।ਮੰਨੈਪਤਿਸਿ

ਉਪ੍ਰਗਟਜਾਇ।ਮੰਨੈਮਗੁਨਚਲੈਪੰਥੁ।ਮੰਨੈਧਰਮਸੇ

ਤੀਸਨਬੰਧੁ।ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ।ਜੇਕੋਮੰਨਿਜ

ਣੈਮਨਿਕੋਇ।੧੪ ।ਸੁਭਗਾਦਕੋਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਕੇਨਮਿਤਿ

ਜੋਜਤਨਕਰਤੇਹੈ।ਤਿਨਕੇਮਾਰਗਮੋਅਨੇਕਵਿਘਨ

ਹੋਤੇਹੈ।ਅਰਜਿਨੋਨੇਗੁਰਉਪਦੇਸੁਦੁਆਰਾਨਾਮਕੋਮ

ਨਨਕੀਆਹੈ।ਤਿਨਕੋਮੁਕਤਿਮਾਰਗਵਿਖੈਕੋਈਭੀ

ਠਾਕਨਹੀ।ਅਰਮਾਨਦੇਤੇਪਤਿਸੇਉਜਗਤਪ੍ਰਤਖ

ਹੀ ਖੁਲੇ ਹੈ। ਜਾਤੇ ਹੈ। ਜਮਦੂਤ ਉਨ ਕਾ ਕਛੂ ਕਰਤੇ ਨਹੀਸ
ਕਤੇ। ਅਰ ਜੋ ਨਾਮ ਕੋ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਮਾਨਤੇ ਹੈ। ਤੇ ਅਚਲ
ਹੋਤੇ ਹੈ। ਪੰਥ ਜੋ ਹੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਆਦਿ ਕਾ ਸੋ ਤਿਨ ਕੋ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾ
ਪਤਿ ਹੋਤਾ। ਅਰ ਜੋ ਮੰਨੈਗਾ ਤਉ ਪਰਮ ਸਾਖ੍ਯਾਤ ਇਨ ਕਾ ਸ
ਨਬੰਧ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਪਰਮ ਕੀ ਓਰ ਨ ਜਾਵੈਗਾ। ਐਸਾ
ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾ ਰਹੈ। ਜੋ ਕੋਈ ਮਨ ਸੇ ਕਰੇਗਾ ਤੇ ਮਨੇ।੦

੧੪ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ। ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ। ਮੰਨੈ ਤ
ਰੈ ਤਾਰੈ ਗੁਰ ਸਿਖ। ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ। ਐਸਾ
ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ। ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ। ੧੫

ਜੋ ਮਾਨੈਗਾ ਤਉ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਪਾਵੈਗਾ। ਜੋ ਮੁਕਤ
ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਤੋ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਕਾ ਮਾਲਕ ਹੂਆ।
ਚਾਹੇ ਅਉਰ ਕੋ ਭੀ ਮੁਕਤਿ ਵਿਖੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਾਵੈ। ਮੰਨੈ
ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ। ਜੋ ਮਾਨੈਗਾ ਤੋ ਆਪਣੇ ਪਰਵਾਰ ਸੰ
ਜੁਗਤ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈਗਾ। ਜੋ
ਮੰਨੈਗਾ ਤਉ ਆਪ ਭੀ ਤਰੈਗਾ ਅਰ ਔਰ ਕੋ ਭੀ ਤਾਰੇ

ਬਾ।। ਕਿਆਮਾਨੈਗਾਤਉਐਸਾਹੋਵੈਗਾ।। ਗੁਰਸਿਖਾਗੁ
ਰੋਕੀਸਿਖਿਜਾਉਪਦੇਸਐਮਾਨੈਗਾ।। ਤ੍ਰਉਬੀਖਨਭ੍ਰਦੇ
ਗਾ।। ਭੀਖਨਮੁਹੈਅਰਬੀਹੋਹੋਨੇਕੈਸੇਸਖਤਰਕਸਰੀ
ਰਹੈਤਖਤਰਕਰਹੀਸੁਭੁਅਸੁਭੁਅਰਬਭੀਹੋ।। ਅਨਨ
ਸੀਲਕੋਦੇਵਸਰੀਬਹੀਨਹੋਵੈਗਾ।। ਨਾਮੁਐਸਾਨਿਰ
ਸਨਪਏਕੈਦੇਦੇਲਹਿ।। ਜੋਕੋਈਮਾਨਸੈਕੋਤੋਮਾਨੈ।।
੨੫ ਦੋਹਰਾ।। ਅਵ੍ਰਨਕੀਓਸੁਸਾਨੁਮੈਨਕਾਅਹਿਮਾਕ
ਹੀ।। ਜਾਐਕਉਨੁਪ੍ਰਮਾਨੁਮਾਪਤ੍ਰਰੈਕਲਤਾਰਹੇ।। ਗੁ
ਰਉਚਕਹਤੇਹੈ।। ਪੰਚਪਰਵਾਨੁ।। ਜਗਤਮੈਪ੍ਰਸਿਧਹੈ
ਲੋਕਕਹਤੇਹੈ।। ਪੰਚੋਕਾਕਹਾ।। ਹਮਕੋਸਿਰਪਰੁ।। ਜੋ
ਪੰਚਕਹੈਸੋਪ੍ਰਮਾਣੁ।। ਪੰਚਨਮੁਹੋਅਖਾਰਖਟਕਤਾਕ
ਸੋਅਖਾਰਖਟਕਤਾਤੇਪ੍ਰਮੈਸੁਰਹੀਹੈ।। ਅਖਟਾਸੀਤਹੈ
ਤੰਤੇਪ੍ਰਮੈਸੁਰਜੀਤਕਹੈ।। ਸੋਈਪ੍ਰਵਾਨੁ।। ਦੂਸਨੋਵਾਚ
ਕਾਸੀਸੈਮੈਗ੍ਰਿਹਣੁਵਿਖੈਸੋਕੋਦਗਊਦਾਨਕਰੈ।। ਅ
ਪ੍ਰਯਾਗੁਵਿਖੈਦਸਸਹੰਸੁਵਰਖਵਾਸੁਕਰੈ।। ਅਵ

ਸੁਵਰਣਕਾਜੋਹੈਸੁਮੇਰੁਪ੍ਰਬਤਤਿਸਕੇਦਾਨਕੇਕੀਏ
ਤੇਜੋਇਹੁਪੁੰਨਹੈਸੋਗੋਵਿੰਦੁਕੀਰਤਨੁਕੇਸੌਵੇਂਹਿਸੇ
ਕਉਭੀਨਹੀਪਾਵਤੇ।ਗੋਵਿੰਦਕੀਰਤਨੁਕਰਣੇਤੇਪੁੰ
ਨਹੈ।ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਦੁਆਰਾ।ਜਿਸਨੇਗੋਬਿੰਦਕੀ
ਰਤਨੁਮਨਨਕੀਆਹੈ।ਸੋਜੋਆਪਣੇਕੁਲਕਾ
ਉਧਾਰਕਰੈਗਾ।ਤਿਸਕੇਆਗੇਕੌਣਬਡੀਬਾਤ
ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮੋਵਾਚ। ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕਹਤੇਹੈ।ਨਾਮਸੰਕੀ
ਰਤਨਕੇਪਰੈਐਰੁਕੋਈਭੀਸੁਕ੍ਰਤਕਰਤਾਹੈਹੀਨਹੀ
ਸਾਸਤ੍ਰੰਵਚਨੰ। ਤਿਸਕਾਕੁਲਭੀਪਵਿਤ੍ਰਹੂਆ।ਜੁ
ਤਾਭੀਕ੍ਰਿਤਾਰਥਹੂਈ।ਮਾਤਾਕਰਕੈਨਾਨਕਾਕੁਲ
ਭੀਲੈਣਾ।ਅਰੁਸੌਪੂਰਵਣੁਪ੍ਰਿਥਵੀਭੀਤਿਸਕਰ
ਕੈਪੁੰਨਵਾਨਹੈ।ਤਿਸੁਕਿਸੁਕਰਕੈਅਪਾਰੁਸੁਖ
ਸਾਗਰਜੋਹੈਗਿਆਨੁਰੂਪਬ੍ਰਹਮੁਤਿਸੁਬਿਖੇਜਿ
ਸਕਾਚਿਤਲੀਨਹੂਆਹੈ।ਗੋਵਿੰਦੁਅਰਾਧਾ
ਦੇਵਹਰੀਜਿਵਨੀਲਕੰਠਕੋਪਾਲਣਰਾਮਾ

ਪੜਾ।ਇਹੁਕਲਿਆਵੁਬਾਣੀ।ਜਿਸਕੇਸੁਖਕਮ
ਲਮੇਹੈਜੋਪੀਨਪ੍ਰਕਮਹੈ।ਐਵੁਜੇਤੇਉਸਕੀਦ੍ਰਿਸ
ਟਕੇਆਗੇਆਵਤੇਹੈ।ਤਿਨਕੋਭੀਪਾਵਿਤ੍ਰਕਰਤਾ
ਹੈ।ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੋਵਾਚ।ਜੋਮੈਕੇਨਾਸੁਕਾਟਲਨਨ
ਪ੍ਰਕਾਰਕਾਸੁਣਿਕਰਬਤਿਸੁਪਵੁਸਰਧਾਨਹੀਲਿ
ਆਵਤਾ।ਇਹਿਮਾਨਤਾਹੈ।ਸੋਇਹੁਸੂਣੀਮਹਿਮ
ਹੈ।ਤਿਸਕੋਮੈਦੂਖਕੇਸੋਬੂਹਮੇਡਾਰਦੇਤਾਹੈ।
ਅਰਨਾਸੁਜਪਨੇਵਾਲਾਪ੍ਰਰਖਆਪਭੀਕ੍ਰਿਤਾਰ
ਥਹੋਤਾਹੈ।ਅਰਕੁਲਕੋਭੀਕ੍ਰਿਤਾਰਥਕਰਤਾਹੈ
ਤ੍ਰਿਸਪ੍ਰਪੰਚਾਇਤਕੇਪ੍ਰਮਾਨੁਕਹੈ।ਪੰਚਪ੍ਰਧਾਨੁ
।ਜਿਨਕੇਪ੍ਰਮਾਨੁਕਹੈ।ਪ੍ਰਧਾਨਤਾਭੀਤਿਨਸੋ
ਤਨਕਰੀਹੈ।ਪੰਚੈਪਾਵਹਿਦਰਗਾਹਿਮਾਨੁ।ਪੰ
ਚਹੀਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਦੁਆਰੇਮਾਨਭੀਪਾਵਤੇਹੈ।ਪੰ
ਚੇਸੋਹਿਹਿਦਰਗਾਸਾਨੁ।ਪੰਚਹੀਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇ
ਮਾਰਗਜਾਤੇਹੁਏਸੋਭਾਭੀਪਾਵਤੇਹੈ।ਪੰਚਾਰ

ਗੁਰਏਕਧਿਆਨੁ।ਅਤੇਏਕੁਜੋਪ੍ਰਮਾਤਮਾਹੈਗੁਰਤਿਸਜੀਵਿ
ਖੇਪੰਚਾਕਾਧਿਜਨਹੈ।ਜੋਕੋਕਹੈਕੈਵੀਚਾਰੁ।ਕਰਤੇਕੇ
ਕਰਣੇਕਾਨਹੀਸੁਭਾਉ।ਜੋਕੋਈਵੀਚਾਰੁਕਰਕੈਕਹੈਤੇ
ਕਰਤੇਕੇਕਰਣੇਕਾਕਛੁਸੁਭਾਉਨਾਹੀ।ਸਮੁਸਪਕਰੂਅ
ਪਤਰਾਕੁਲਭੀਤਰਾਇਆ।ਇਹੁਕੋਨਜੀਵਕੀਬਾਤਹੈ।
ਸਅਕੇਮਨਨਕੀਮਹਿਮਾਸੋਤੁਵਡੀਸੁਨੋ।ਪੈਲੁਯਰਮੁਦਇ
ਆਕਾਪੂਤ।ਸੋਤੋਖਥਾਪਿਰਖਿਆ।ਜਿਨਸੂਤ।ਪੂਰਾਣੋਸੋਭਿ
ਖਾਹੈ।ਇਗਾਹਸਤੀਓਕੇਧੀਰਜਪਰਹੈ।ਅਰੁਇਹੁਭੀਲਿਖਤਤ
ਹੈਧਰਤੀਜੋਹੈਧੌਲੁ।ਤਿਸਕੇਸਿਰਪਰਹੈ।ਇਸੋਸੁਣਨੇ
ਵਾਲੇਕਉਸਿਦੇਹੁਹੋਤਾਹੈ।ਤਿਸਕਾਉਤਰ।ਸਿਖਵੀਚਾਰੁ
ਸੋਤੋਸਸਨਾਗਕੇਸਿਰਪਰਹੈ।ਅਰਗਿਰਦੇਗਿਰਦੋਇ
ਗਗਸਤੀਓਕੀਧੀਰਜਪਰਹੈ।ਧਰਤੀਜੋਹੈਧਰਮਰੂਪਹੈ
ਅਰਦਇਆਕਾਪੁਤ੍ਰਹੈਜੋਦਇਆਹੈਇਤਚੀਤੇਧਰਮੁ
ਉਪਜੈ।ਸੋਤੋਖੁਅਤੋਲੁਹੈ।ਕਿਸੀਕਾਅਸਰਨਹੀਸਾ
ਹਿਤਾ।ਤਬਕੀਤੇਸੂਤਕਿਆਕਹੀਅ।ਇਤਾਭੁਰਥਾ

ਤਿਸੀ ਨੇ ਧਾਰੂ ਬਧਿਆ ਹੈ। ਨਹੀ ਤੂ ਛਾਇਮਾਨੋ ਹੋਤਾ। ਅਰ
ਦੀਆ ਭਾਰੂ ਕਰਕੇ ਦੇਖਾ ਚਾਹੀਏ। ਧਵਲੁ ਜੈਸਾ ਤਬੀ ਕੋ ਹੂਆ
ਜੈਸੇ ਸਾ ਕਰਮੁ ਕੀਆ। ਕਰਮੁ ਤਬੀ ਕੀਆ ਹੈ ਦੇਵਤਾ। ਜਬ
ਹੈ ਬਾਰੇ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨ ਕਰ ਮਾਨੋ ਹੋਵੇ ਹਿਰਦਾ। ਬਿਨਾ ਮਾਨੇ ਤੇ
ਰੋਸ਼ੀ ਕਰਿ ਨਹੀ ਸਕਤਾ। ਇਹੁ ਸਭੁ ਮਨਨ ਕਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।
ਜੈਕੇ ਸੂਤ੍ਰ ਹੈ ਵੈਸੇ ਸਚਿਆਰੁ ਜੈਕੇ ਰੋਸ਼ੀ ਮਨਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੋ
ਸੂਤ੍ਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਚਿਆਰੁ ਕਿਆ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਹੀ ਹੋਤ
ਹੈ। ਐਸੇ ਸ੍ਰੀ ਮਨਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਧੌਲੇ ਉਪਰ
ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ। ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ। ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੇ
ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ। ਅਰ ਦੀਆ ਭਾਰੁ ਕਰਕੇ ਦੇਖੇ ਧਵਲ ਰੂਪ ਕਰਕੇ
ਭਾਰੁ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਕੇ ਪਰੈ ਐਰੁ ਧਰਤੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੇ ਪਰੈ
ਐਰੁ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਕਾ ਤੇ ਕਛੂ ਅੰਤੁ ਨਹੀ। ਤਿਸ ਤੇ ਮ
ਇਹੁ ਪੂਛਤਾ ਹੈ। ਇਤਾ ਜੋ ਧਰਤੀ ਕਾ ਭਾਰੁ ਹੈ ਤਿ
ਸ ਕੋ ਕਿਸ ਨੇ ਥਾਪ ਰਖਿਆ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੇ ਤਲੇ ਜੋ
ਰ ਕਿਸ ਕਾ ਹੈ। ਜੋ ਇਤਨਾ ਭਾਰੁ ਨਹੀ ਡੋਲਤਾ। ਅਤਿ ਲ

ਤੇਏਕੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰਹੀਹੈ।ਤਾਂਤੇਜਪਦੁਖਮਾਨਨਕਰਤੇਕੇਪ੍ਰਮੇਸੁ
ਰੂਪਹੀਹੈ।ਐਰੁਭੀਜੋਕੋਈਮਨਨਕਰੈਗਾ।ਸੋਭੀਪ੍ਰ
ਮੇਸਰੁਰੂਪਹੀਹੋਵੈਗਾ।ਇਤਾਕਹਣੇਕਾਇਹੀਪ੍ਰਯੋਜਨ
ਥਾ।ਕਰਤੇਤੇਕੇਕਰਣੇਕਾਨਹੀਸੁਆਦੁ।ਇਸਕੋਵਿਸ
ਤਾਰੁਕਰਕਹਤੇਹੈਂ।ਸ੍ਰੀਅਸਤ੍ਰਬਾਵੇਨਾਵ।ਸਭੁਨ
ਲਿਖਿਆਵਣੀਬਲਾਇਆ।ਸ੍ਰੀਵਹਹੈਤਿਨਕੀਮਤੀ
ਸੋਹੈਤਿਨਕੇਇਕਵੇਦੁਆਇਕਸੋਸਾਂਹੈ।ਤਿਨਸ
ਬੁਨੋਨੀਮਨਕਰੁਮਨਸੀਇਹੀਲਿਖਿਆ।ਵੀਚਾਰੁਕ
ਰਣੇਹੀਕਹਾ।ਐਕਲਾਮੁਵਣੀਪ੍ਰਮੇਸਰੁਕੀਨੇਤਸਥੀ
ਪੁਈਹੈ।ਸੋਸ੍ਰਿਸਟਕੀਆਦਵਿਖੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਨੇਤ
ਕਹੀਥੀ।ਐਸੈਸਾਸੈਸਾਸੁਭਅਸੁਭਕਰਮਕਰੈਗ ੦
ਸੋਤੈਸਾਤੈਸਾਫਲੁਪਾਵੈਗਾ।ਜੋਦੇਖਣੇਮੈਆਇਆ ੦
ਪਵਣੀਪ੍ਰਥਵੀਕੋਥੀਅਣੇਕਪ੍ਰਿਸਅਰਥੀਹੈ।ਅਰੁ
ਏਕੁਐਸਾਐਸਾਅਮਲਪਣੀਵਹੋਤਾਹੈ।ਜੋਧੋਸ ੦
ਭਰੋਸਮਰਜਾਤਾਹੈ।ਇਹੁਸਭਕਰਮਪੀਕਾਤੇਫਲੁ

ਹੈ।ਅਬੇਸਾ ਅਨੰਤ ਹੈ ਹੈਕਰਥ ਸੁ ਅਨੰਤ ਬੀਤਿ ਸਕੇਟ ਥਾ।
ਇਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਣ ਸੇ ਹੈ ਕੋਇ। ਇਹੁ ਲੇਖਾ ਕੋਈ ਨਹੀ
ਲਿਖਸਾਦਾ ਭਤਾ। ਲੇਖਾ ਲਿਖਆ ਕੋ ਤਾ ਹੋਇ। ਲਿਖ
ਲਿਖਿਆ ਕੋ ਤਾ ਹੋਇ। ਕਾ। ਕਿਤੇ ਸਗਤ ਮੇਸੀਵ
ਅਰ ਕੇਤੀਆ ਤਿਨ ਕੀਆ ਜਾਤੀ। ਅਰ ਤਿਨ ਕੇ ਕੇ
ਤੇ ਰੂਪ। ਅਰੁ ਕੇਤੇ ਨਾਮੁ ਕੈ ਹੈ ਕੇਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮ। ਅ
ਰੁ ਕੇਤੇ ਫਲ। ਜੋ ਲਿਖੇ ਹੁਏ ਕੇਤੇ ਬਹੁ ਹੋਹਿਗੇ। ਕੋਈ ਤੇ
ਨਹੀ ਲਿਖ ਸਕੇਗਾ। ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ।
ਕੇਤੀ ਦਾਤ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ। ਕੇਤਾ ਕੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਬ
ਲੁ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਏਤੇ ਰੂਪ ਸੁਆਲਉ ਕਿਆ ਕਹੀ
ਏ ਬਰਨਣ ਏ। ਅਰ ਕੇਤੀ ਰੂਪ ਮੇਸੁਰ ਕੀ ਦਾਤ ਹੈ। ਜੋ ਸੀ
ਪੂਰਨ ਸਗਤ ਕੋ ਜਨ ਅਸੁਭ ਫਲ ਦੇਤਾ ਹੈ। ਤਿਸ
ਕੋ ਕੌਣ ਜਾਣੈ। ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ। ਤਿਸ
ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ। ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਕਿਆ
ਕਹੀਏ ਪਸਾਰਾ। ਇਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਥਾ ਸੋ ਕਵਾਉ।

ਕ੍ਰਿਆਕਹੀਏ।ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਵਰੂਪਹੂਆ।
ਤਿਸਤੇਹੋਏਲਖਦਰੀਆਉ।ਤਿਸੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁ
ਮਹਾਦੇਵਤੇਲਖਦਰੀਆਉਕ੍ਰਿਆਕਹੀਏ।ਲੇਖੇਸ
ਗਤਉਤਪਤਹੂਏ।ਜੈਸੇਦਰੀਆਉਜੋਹੋਤਾਹੈ।ਜੇਦੇ
ਖੇਲੇਮੇਇਧੀਆਵਤਾਹੈ।ਜੋਇਹੀਜਲਹੈ।ਜੋਓਹਜ
ਲਤੇਨਹੀਹੋਤਾ।ਖਿਣਖਿਣਮੇਨੂਤਨਜਲਆਵਤਾ
ਹੈ।ਤੈਸੇਹੀਸ੍ਰਬਤ੍ਰਭੀਖਿਣਖਿਣਮੇਨੂਤਨਉਤਪਤਿ
ਹੋਤੀਹੈ। ਤਬੀਦਰੀਆਉਕਹਿਆਹੈ।ਏਤਾਕਹਣੇਕ॥
ਇਹੀਪ੍ਰਸਨਹੈ।ਲੇਖੇਸ੍ਰਿਸਟੇਮੇਅਨੇਤਪ੍ਰਕਾਰਕੇਜੀ
ਵ੍ਰਿਤੇਨੇਕੇਅਨੇਤਪ੍ਰਕਾਰਕੇਸੁਖਦੁਖਸੋਆਪੇਆਪ
ਏਕਰਮਕਾਫਲਲੈਹੈ।ਸੁਭਕਰਮੁਕੀਆਤਿਸਕਾ
ਫਲੁਸੁਖਹੂਆ।ਬੁਰਾਕਰਮੁਕੀਆਤਿਸਕਾਫ
ਲਦੁਖਹੂਆ।ਤਾਂਤੇਇਸਕਉਜਮਤ੍ਰਕਰਤਲ
ਹੀਕਹੈ।ਬੁਰਾਨਕਰੇਇ।ਨਹੀਇਸਕਾਤਾਤ
ਪਰਜੈਹੈ।ਕ੍ਰਿਤਕਰਤਕਰਣਕਰਪਾਵੈਦਾਬਾ।

॥ ਅਨਿਤਜੀਵਤਿਨਕੇਅਨਿਤਜਨਮੁਅਸੁਭੁਕਰਮੁਤਿਨਕੇ
ਸੁਖਦੁਖਾਦਕਫਲੁ॥ ਇਸੁਕਰਿਆਕਾਇਹੀਫਲੁਹੋਤਾਹੈ
ਕੀਕਿਰਿਆਕੁਦਰਤਹੈ॥ ਜੈਸੇਏਦੀਪਾਰਕਰਕੈਹੈ॥ ਜੈਸੇਕੇ
ਸੀਕੈਹੈਜੈਸੇਨਦੀਤੂਆਗਿਸਭਧਾਤੋਅਤਿਹੀਕੋਹੈ॥ ਦੂਜਾਰਿ
ਆਨਸਾਦਾਇਕੁਦਾਕੁ ਜੈਸੇਰੇਤਾਸੀਦਾਰੇਕਿਆਕਹੀ
ਏਅਨੇਕਰੇਜੈਸੇਭੂਅਤਿਕਨੁ॥ ਤਬਤੇਰਅਨੇਕੀਆਹੈ
ਏਕਦਾਭੂਤੀਨਾਅਨੇਕਾ॥ ਕਾਹੇਤੇਸਰਬਤੇਅਨਿਤਹੈ
ਤੰਤੇਜਰਥਕਹਣੈਕਾਤੇਕਿਜਕੈਸਅਰਥਨਹੀ॥ ਜਿਤਾ
ਕਹਿਸੈਕੈਤੇਤਾਤੇਕਹੈ॥ ਤਿਸਤੇਮੈਇਹੀਕਹਤਾਹੈਸੋ
ਤੁਪਛਾਦੇਸਾਈਭਲੀਕਾ॥ ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰ
ਕਾਰੁ॥ ਪਰਮੇਸਰੁਕੈਭਗਤਿਪਿਆਰੀ॥ ਜੋਕੇਕਹੈਸੋਈ
ਅਧਕਾਰੀ॥ ਤਿਰੇਤਾਸੀਭਗਤਕਾਭਾਦਵੀਹੈਸੋ
ਤੇਤੂਸਤਿਸਰੂਪੀਨਿਰੰਕਾਰਹੈ॥ ਤੂੰਤੇਭੁਗਤਕੈਭੀ
ਸਤਿਸਰੂਪੀਕਰਨੂਰਤਾਹੈ॥ ਇਤਾਕਹਣੇਕਾਇਹੁ
ਤਾਤਪਰਜਹੈ॥ ੨੬ ਜੀਹਾਤਕਰਕਰਾਮੁਨਨਗਿਆ

ਨਕੀਮਹਿਮਾਕਹਤੇਹੈ।ਅਸੰਖਜਪੁ ਅਸੰਖਭਾਉ॥
ਇਸਕੀਕਥਿਆਦੂਕਾਸਾਧਨਅਸੰਖਜਪਹੈ।ਜਪ
ਜੋਹੋਤੇਹੈਜੋਮੰਤ੍ਰਕੇਹੋਤੇਹੈ।ਤਿਨੁਮੰਤ੍ਰੋਕੇਜਪਣੇਕੇਅ
ਸੰਖਹੀਭੇਦਾਕਿਆਕਹੀਐਪ੍ਰਕਾਰਹੈ।ਬੈਠਕਰਖੜ੍ਹ
ਹੋਕਰਨਦੀਤੀਰ੍ਹ।ਨਦੀਬੀਚ।ਦੇਵਾਲੇ।ਪ੍ਰਬਤ
ਕੀਕੰਦ੍ਰਾ।ਤੁਲਸੀਨੂ।ਇਸੁਅਖਰੇਕੇਨੇੜੇਬਿਖੈ
ਬ੍ਰਿਖੈਇਸੁਥਾਪਣਕਰਣਾ।ਇਜੋਕੇਮਸਤਕਵਿਖੈ
ਇਸਤੇਲੋਕਜਪਕਰਤੇਹੈ।ਕਿਅਸੰਖਪ੍ਰਕਾਰਕੇ।
ਜਪਪ੍ਰਕਾਰਕੇਜਪਕਾਅਭਿਆਸੁਕਰੈਗਾ।ਸੋਈ
ਇਸਕੇਕ੍ਰਿਤਾਰਥਕਰੈਗਾ।ਜਿਹਕਾਮੋਹੋਕਰਜੋਪੇ
ਗਾਮੁਕਤੁਪਾਵੈਗਾ।ਅਸੰਖਪੂਜਾ।ਅਸੰਖਤਪਤ
ਉ।ਅਸੰਖਪ੍ਰਕਾਰਕੀਪੂਜੈਸੁਰਕੀਪੂਜਾਹੈ।ਪ੍ਰੇ
ਸਰਤ੍ਰਪਕਰਕੇਪ੍ਰਮਾਤਮਾਦੇਵਕੇਕਾਪੂਜਨਕਰਣ
ਤਪਆਦਕੇਕਾਕਰਣਾ।ਅਸੰਖਗ੍ਰੰਥਮੁਖਵੇਦਪ
ਠਾ।ਬਿਖਿਆਦਕੇਕਾਪੜ੍ਹਨਾ।ਕੇਤੇਜੋਮਪਾਠਾਦਕੇਕ

ਕਰਣਾ॥ਅਸੰਖਜੋਗੁਮਨਰਹਹਿਉਦਾਸੁ॥ਜੋਗਗਾਹਿ

ਰੋਕਾਕਰਣਾ॥ਉਦਾਸੀਨਰਹਣਾ॥ਅਸੰਖਭਗਤਿ

ਗੁਣਗਿਆਨੁਵੀਚਾਰੁ॥ਅਸੰਖਸਤੀਅਸੰਖਦਤ

ਰੁ॥ਗੁਣਗਿਆਨਾਦੇਰੋਕਾਵੀਚਾਰੁਕਰਣਾ॥ਸਤੀ

ਹੋਣਾਸੁਖੇਤੇਦੁਰਜਨੁਕਹਿਕਰਨਹੀਚਿੜਨਾ॥ਅਸੰਖਸੂ

ਰਮੁਹਿਭਖਹਿਸਾਰੁ॥ਅਸੰਖਮੋਨਲਿਵਲਾਇਤਾਰੁ

ਸੂਰਮੇਹੋਣਾਮੁਖਪਰਲੋਹੇਕੀਆਂਚਸਹਾਰਣੀ॥ਮੋ

ਨੀਹੋਣਾਧਿਆਨੁਪਰਮੇਸ਼ੁਰੁਹੋਣਾ॥ਇਹੀਸਭੁਅ

ਸੰਖਪ੍ਰਕਾਰਕੇਹੈਂ॥ਜੋਸਭੀਇਸਕੀਕਲਿਆਣੁਕਾ

ਸਾਧਨਹੈ॥ਪ੍ਰਮੇਸਰੁਕੀਪ੍ਰੀਤਅਰਥਇਨਮੇਜਿਸ

ਕਾਅਰਥੁਆਸੁਕਰੈਗਾ॥ਜੋਅਰਥੁਆਸ੍ਰਇਸਕੋਕਿਰਤ

ਰਥਕਰੈਗਾਂ॥ ੧੧॥ਸਤਗੁਰੋਂਕੇਕਰਣੇਕਾਅਤਿ

ਆਸ੍ਰਇਸਕੀਕਲਿਆਣੁਕਾਸਾਧਨਕੈਸਾ॥ਅਬ

ਅਸਤੁਗੁਰੋਂਕੇਤਿਆਗਕਾਅਰਥਆਸ੍ਰਇਸਕੀ

ਕਲਿਆਣਕਾਸਾਧਨਕਹਾ॥ਅਬਅਸਤੁਗੁਰੋਂ

ਕੇਤਿਆ ਗ੍ਰਾਕਾ ਅੰਤੁ ਅਸ੍ਰਿਸਟਿਸਕੀਕਲਆਦੂਰਕਾ ਸਾਧਨ
ਕਰਤੇਹੈਂ। ਅਸੰਖਮੂਰਖਅੰਧਘੋਰ॥ ਅਸੰਖਚੋਰਹਰਾਮਖੋ
ਰ॥ ਇਸਜਗਤਮੈਂ ਅਸੰਖਮੂਰਖਹੈਂ ਜੋਮੂਰਖਕੈਸੇਹੈਂਘੋ
ਰਅੰਧ ਜਿਸਕਉਭੂਲਚੂਕਕਛੁਸੂਝਤਾਨਹੀ। ਚੋਰਹ
ਰਾਮਖੋਰਕਹੀਏ ਐਸੇਜੋਮੂਰਖਹੈਂ ਸੋਘੋਰਨਰਕਹੀ
ਮੈਂਪੜੈਂਗੇ। ਤੰਤੇ ਜਿਸਕੇ ਅਪਣੀਕਲਆਨੂਮਾਰੀਏਸੋ
ਮੂਰਖਤਾਕਾਤਿਆਗੁਕਰੈ ਅਰਹਰਾਮਕੇਖਾਣੇਵਾਲੇਕੋ
ਚੋਰੁਖੀ ਅਸੰਖਚੋਰ। ਅਸੰਖਅਮਰਕਰਜਾਹਿਜੋਰੁ॥ ਅਸੰ
ਖਗਲਵਢਹਤਿਆਕਮਾਹਿ॥ ਅਮਰਕਿਆਕਹੀਏ
ਹੁਕਮਕਰੈਂਗਰੀਬੋਂਪਰਜੋਰੁਕਰਣੇਵਾਲੇਭੀਅਸੰ
ਖਹੀਹੈਂ। ਅਸੰਖਪਾਪੀਪਾਪਕਰਜਾਹਿ॥ ਅਸੰਖਕੂੜੁ
ਆਰੂਕੂੜੇਫਿਰਾਹਿ॥ ਪਾਪੀਅਰਕੂੜਕਰਣੇਵਾਲੇਅ
ਸੰਖਹੀਹੈਂ। ਅਸੰਖਮਲੇਛਮਲੁਭਖਖਾਹਿ॥ ਅਸੰ
ਖਨਿੰਦਕਸਿਰਕਰਹਿਭਾਰੁ॥ ਮਲੀਨਤਾਕੇਭਖਣੇ
ਵਾਲੇਮਲੇਛਜੋਕੋਈ ਕਿਸੀਕੀਨਿੰਦਾਕਰਤਾਹੈ।

ਸੋਉਸਕੈਪਾਪਕਾਭਾਰੁਅਪਨੇਸਿਰਪਰੁਲੇਤਾਹੈ॥ਇਹਅ
ਖਰੀਬੁਰੇਕਰਮਕਰੈਹੈ॥ਇਨਕਾਫਲਭੀਤੇਤ੍ਰਾਭਾਗੀਹੋਵੈ
ਗਾ॥ਤਾਂਤੇਅਪਨੀਰਖਿਆਨੂੰਜਿਸਕਉਚਾਹੀਏਸੋਬੁ
ਰੇਕਰਮਕੇਤਿਆਗਕਾਅਭਿਆਸੁਕਰੈ॥ਨਾਨਕਨੀਚ
ਕਹੈਵੀਚਾਰੁ॥ਉਹੁਠਨਾਮਹਿਬੁਰੇਕਾ॥ਨੀਚਜਨਾਸੋਹੋਵੇ
ਕਾ॥ਬੁਰਾਅਸਥੂਲਅਰੁਹੈਦਾਸੂਖਮ॥ਤਾਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਸੂਖਮਬੀਚਾਰੁਕਰਤੇਹੈਂ॥ਜੋਕੋਈਕਹੈ
ਈਦਾਸੂਖਮਤਾਕਾਕਿਆਕਹੀਏ॥ਤਿਸਕਾਉਤ੍ਰ॥ਜੋਫਲ
ਭੁਲਕਰਕਰਮਕੇਕਰਬੈਠਤਾਹੈ॥ਜੋਈਬੁਰੇਕੇਤਿਆਗਕਾਹੈ॥
ਇਹੁਅਹੀਨਬਾਤਾਹੈ॥ਇਸਕੇਕਸਭੁਕਰੈਈਸਨਸਗੀਸਕ
ਤਾ॥ਦਾਰਅਨਸਾਦਾਇਕਦਾਰੁ॥ਹੋਰੋਵਿਦੂਤੇਰੇਬੁਸਨੁ
ਬੀਰਹਿਤਮੈਰਾਏਕੁਸੁਆਸਨਸਾਦੈ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈ
ਭਲੀਕਾਰੁ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਜੋਕਰਮੁ
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੋਭਾਵਤਾਹੈਜੋਈਭਲਾਹੈ॥ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੋਇਹੀ
ਭਾਵਤਾਹੈ॥ਭੁਲੇਕਰਮੋਕਾਗ੍ਰਹਨਅਰਬੁਰੇਕਾਤਿਆ

ਗ੍ਯਾਨਤਬੀਤੋਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰਗਟੇਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਕਰਤੇਹੈ॥ ਸ੍ਲੋ ੩੧
ਕੇਗ੍ਰਿਹਣਕਾਸ੍ਵਰੂਪਕੇਤਿਆਗਕਾਇਹੀਫਲਹੈ॥ ਪ੍ਰਮੇ
ਸਰਕੀਆਗਿਆਅਪਣੀਪ੍ਰਮੇਸੁਰਆਪਸਦਾਸਤਿਸ੍
ਰੂਪਨਿਰਾਕਾਰਹੈ॥ ਆਪਣੇਆਗਿਆਕਾਰੀਕੋਭੀਸ
ਤਿਸਰੂਪਕਰਡਾਰਤਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਕੋਈਕਹੈਜੋਫਲਕੁਭੁਲੇਕ
ਰਅਕੇਕਰਣੈਨੁਕਹੇਤੌਹੈ॥ ਸੋਈਬੁਰੇਕਾਤਿਆਗਕਾ
ਇਸਕਾਪ੍ਰਮਾਣੁਕਉਦਾ॥ ਗੀਤਾਪ੍ਰਮਾਣੁ॥ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨੁ
ਮਹਾਰਾਜਕਹਤੇਹੈ॥ ਅਰਜਨਕੋ॥ ਹੇਅਰਜਨੁਇਹੁ
ਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕੇਨਰਕਕੇਦੁਆਰੇਹੈ॥ ਇਸਕੇਨਾਸਕ
ਰਣੇਵਾਲਾਤੀਨੁਪ੍ਰਕਾਰੁਕਾਕਹੁੰਦਾਜਾ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
ਤੈਸੇਹੀਲੋਭ॥ ਜਿਤਨੇਪਾਪਹੈਂਸੋਇਨੁਤੀਨੋਹੀਤੇਉਤ
ਪਤਿਹੋਤੇਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਇਨੁਤੀਨੋਕਾਤਿਆਗੁਕਰੈ॥ ਜੋ
ਪਾਪੋਕਾਤਿਆਗੁਕੀਆਤੋਨਿਹਪਾਪਹੂਆ॥ ਜੋਨਿਹ
ਪਾਪਤੋਪ੍ਰਮੇਸਰਹੀਹੈ॥ ਛੁਤੇਪਾਪਕਾਤਿਆਗਣੇਵਾ
ਲਾਪ੍ਰਮੇਸੁਰਹੀਹੋਤਾਹੈ॥ ਇਹੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿ

ਕਾਉਤਮਜਾਪਨਕਹਾ ॥ ਅਥਮਾਨਥਾਮਾਪਨਾ ॥ ਅਰਉਤ
ਮਅਸਥਾਨੇਦੂਜਾ ॥ ਅਰਵਿਦਅਕਾਪਦ੍ਨਾ ॥ ਇਹੁ
ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਕਾਉਤਮਜਾਪਨਹੈ ॥ ਸੋਈ
ਗੁਰਕਹਤੇਹੈ ॥ ਅਸੰਖਨਾਵ ਅਸੰਖਥਾਵ ॥ ਅਸੰਖਥੀ
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਨਾਮੁਹੈ ॥ ਜੋਜਪੁਇਸਕਾਉਤਮੁਸਾਧ
ਨ ॥ ਜਿਸਕਾਨਾਮੁਕੇਭਜਨਕਾ ਅਭਿਆਸੁਕਰੈਗਾ
ਸੋਈਨਾਮੁਇਸਕਾਉਧਾਰਕਰੈਗਾ ॥ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਪ
ਦਵੇਸਾਧਨੁ ਅਸੰਖਪੀਉਤਮਅਸਥਾਨੇਹੈ ॥ ਕ
ਸੀ ॥ ਕਾਂਤੀ ॥ ਅਦ੍ਵੈਤੀ ॥ ਮਥੁਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ॥ ਅ
ਜੁਧਿਆ ॥ ਇਸਤੇਲੇਕਰੁ ਅਨੇਕਉਤਮਅਸ
ਥਾਨੇਹੈ ॥ ਜਿਸਾਇਸਥਪੁਇਹੁਸਰਧਾਪੂਰਬ
ਸੇਵਨਕਰੈਗਾ ॥ ਸੋਈਇਸਥਾਨੁਇਸਕੋਕ੍ਰਿਤ
ਰਥਕਰੈਗਾ ॥ ਅਗੰਮਅਗੰਮਅਸੰਖਲੋਇ ॥
ਅਸੰਖਪੀਲੋਕਅਗਭੁਮੇਕੈਸੇਹੈ ॥ ਉਹੁਕਹਤੇ
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਅਗਾਮਹੈ ॥ ਜਨਮੇਕਰਕੇਪਾਇਆ

ਸਾਂਤੁਹੈ।ਜਾਇਹੁਇਸਬਦਾਨੁਕਰਕੇਪਾਇਆਂਜਾ
ਤੁਹੈ।ਅਸੀਖਕਹੇਹੈਜਿਕਰਤਾਰਹੋਇ।ਅਸੀਖਹੀ
ਕਹਤੇਹੈਜਿਨਕੀਓਨੇਪਰਅਰੁਅਸਬਦਾਨੇਪਰੁ
ਭਾਵਭੁਦੁਨਹੀਨਹੀ।ਇਹਗਤਿਆਰੇਅਪਰਾਧੀ
ਹੈ।ਅਇਨਕੇਜਿਰਪਾਪੇਕਾ।ਜਿਨੁਭਾਵੁਠਙ੍ਹਾਹੈ।
ਅਬਭਾਤਿਛਹਰੇਈਹੋਤੇਅੰਭੁਕਾਰੁਕਿਸਕਾਕ
ਰਨਾ।ਇਜੀਕੇਨਿਰਨੇਕਉਕਹਤੇਹੈ।ਅਖਰੀ
ਨਸੁਅਖਰੀਸਬਦਾਹਿ। ਅਖਰੀਗਿਆਨੀ
ਤਜਾਨੁਣਰਾਹਿ।ਅਖਰਜੋਹੈਹੇਵੁਦੁਸਾਂਸਭੁਪ੍ਰਕਾਨ
ਕੈਸੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਵਦਨਹੈ।ਜੋਪਰਮੇਸੁਰਕੇਵਦ
ਨਹੀਂਏਕੇਪ੍ਰਿਤਪਾਦਨਕਰਤੇਹੈ।ਤਉਨਾਮੁਉਤਮ
ਹੈਨਅਧੀਕਾਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਣਾ। ਅਰਤਿਸੇਕੇ
ਨਿਖੇਧਕਰਦੇਵਾਲੇਜੋਹੈ।ਤਿਨਕੇਹੀਨਿਖੇਧ
ਸਾਨੁਕਰਤਿਆਗੁਕਰਤਾ।ਐਸੇਹੀਸਬ
ਹਿਜੋਹੈਉਤਮਾਇਸਬਦਾਨੇਕੀਮਹਿਮਾ।ਅਰਿਗਿ

ਅਨੂੰਸੋਹੈਜੋਸ਼ੀਵ੍ਰਣੀਸੁਰਕੀਤੇਰਕਤ੍ਰਜੋਹੈ ॥ ਅਰਗੀ
ਤਸੋਹੈਜੋਪ੍ਰਸੰਸੁਰਕੇਗੁਣਵ੍ਰਾਦਰਗਾਵ੍ਰਣੋ ॥ ਅਰੁ
ਗੁਣਸੋਹੈਜੋਸ਼ਰਕਤਲੋਮੁਖੰਗਾਦਾਨਾਦਕਾ ॥ ਜਿਸਕੇ
ਹੋਣੇਦਸਾਸਤ੍ਰਕੇਅਸ਼ਬ੍ਰਪ੍ਰਿਤਪਾਦਨਕਰੈਜੋਸ਼ੀਬ੍ਰਿਤ
ਮੁ ॥ ਅਰੁਜਿਸਕਾਲਿਖੇਪਕਰੈਜੋਸ਼ੀਲਿਖੇਪਾਹਿ
ਆਸੁਸ਼ੀਕਹਤੇਹੈ ॥ ਸੁਕਤਤੇਅੰਤਅੰਤ ਦੂਰਲਤ੍ਰੰ
ਬ੍ਰਮਾਨਕਰ੍ਰੁ ॥ ਅਰੁਜੈਸਾਰੁਅੰਧਅੰਤਬ੍ਰਿਦਾਇਕੁ
ਮਾਨਕਰਿ ॥ ਪਸ਼ਰਲੋਕਰੁ ਪਗਆਪੌਣਕਰ੍ਤੇ
ਜੋਤ੍ਰਾਰੋ ॥ ਅਰੁਕਾਸ਼ੀ ਗ੍ਰਹਿਥੋਦ੍ਰਾਸੁਕੋਕੋ ॥ ਪਰਗੋਤਤ੍ਰ
ਨੇਕਾਇਦੁਅਰਥਹੈਜੋਕਹੀਸਾਏਨਹੀ ॥ ਕਾਸ਼ੀ
ਵਿਖੈਮਹਾਦੇਵ੍ਰਕਾਸਦਾਬ੍ਰਤਹੈ ॥ ਜੋਜੀਵਮਰੈਤਿ
ਸੁਕੇਕਾਅਤ੍ਰਾਰਕਅੰਤ੍ਰਉਪਦੇਸਕਰਣਾ ॥ ਜਬਮ
ਦੇਵਉਪਦੇਸੁਕਰਤੈਤੋਕਉਆਵਤੇਹੈ ॥ ਤਬਮਹ
ਦੇਵਦੇਦਰਸਨਕਰਤੇਹੀਇਨਕੇਪਾਪਨਾਸੁ
ਹੋਜਾਤੇਹੈ ॥ ਅਰਮਹਾਦੇਵਕੇਮੁਖਾਰਬਿੰਦਤੇਰਾ

ਮਤਾਰਕ ਮੰਤ੍ਰ ਸਬਦੁ ਰੂ ਕਰਤਾ ਹੈ ।ਤਬ ਤਤਕਾਲੁ
ਹੀ ਤਿਸਕਾ ਗਿਆਨੁ ਨਾਸ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ ।ਕਾਸੀ ਖੰ
ਡ ਮੈ ਕਹਾ ਹੈ ।ਐਸੇ ਭੂਮੇ ਤੇ ਤੀਰਥ ਬੈਹੈ ਤਿਨ ਵਿਖੈ ਜੋ
ਮਰੈ ਤਿਸਕੋ ਕਾਸੀ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰਦੇਤੇ ਹੈ ।ਜੋ ਕਾਂ
ਸੀ ਵਿਖੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਕਰਿ ਮੁਕਤੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ।ਔਰ
ਕੋਈ ਤੀਰਥੋ ਬੈਤੇ ਕਾਂਸੀ ਕੀ ਏਤੇ ਵਡ ਸ੍ਰੇਖਤਾ ਹੈ ।ਕਾਂ
ਸੀ ਵਿਖੈ ਮਰਨੇਵਾਲੇ ਕਉ ਫੇਰ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ।ਐ
ਰੁਤੀਰਥ ਵਿਖੈ ਮਰਨੇਂ ਕਉ ਏਕੁ ਜਨਮੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ।ਐਸੇ
ਵਾਲੇ
ਭੂਜੋ ਕਾਂਸੀ ਵਿਖੈ ਪਾਪੀ ਮਰਤਾ ਹੈ ।ਤਿਸਕੋ ਕਾਲੁ ਭੈ
ਰਵ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸਨਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ।ਜਬ ਮਾਰਬੁ ਧਾਇ ਕਰ ਸੂਪ
ਹੂਆ ।ਤਬ ਮਹਾਦੇਵੁ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤੇ ਹੈ ।ਤ
ਬੋ ਮੁਕਤੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ।ਅਬ ਮੂਲ ਹੀ ਕੋ ਕਹਤੇ ਹੈ ।ਅ
ਖਰੀ ।ਲਿਖਣੇ ਬੋਲਣੇ ਬਾਣੂ ।ਲਿਖਣੇ ਬੋ
ਲਣਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਤ੍ਰੈ ਅਖਰਾ ਹੀ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ।ਤੇ ॰
ਤੇ ਸੁਕਰਤ ਸਿਮਰਤ ਅਨ ਜਾਊਗੀ ਲਿਖਣੇ ਬੋਲ

ਣਾ। ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣੁ। ਅਖਰਾ ਸਿ
ਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣੁ। ਅਖਰੋ ਕਾ ਇਸ ਕੇ ਸਿਰ ਸਾਥ ਸੰ
ਜੋਗੁ। ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੇ ਕਹਾ ਹੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਕੇ
ਸਿਰ ਪਰ ਅਖਰੁ ਲਿਖ ਦੀਏ ਹੈਂ। ਸੁਕ੍ਰਤਾ ਜਿਸਕ
ਅਨਸਾਰੀ ਹੋਵੈਗਾ ਤੈਸੇ ਸਾ ਫੁਸਾ ਕਾ ਫੁਤੇ ਪਾਵਤ
ਹੈਗਾ। ਔਰੁ ਸੁਕ੍ਰਤ ਜਿਸ ਕਰਤ ਕੇ ਖਾਹ ਹਿ ਹੋਵੈ
ਗਾ ਤੇ ਜੈਸਾ ਕਸਾ ਕਾ ਕੇ ਮੇ ਦੂਖੋ ਦਾ। ਜਿਨ ਇਹੁ
ਲਿਖਆ ਤਿਸੁ ਸਿਰੁ ਨਾਹਿ। ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿ
ਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ। ਜਿਸ ਨੇ ਇਹੁ ਅਖਰੁ ਲਿਖੇ ਹੈ ਤਿ
ਸਕੇ ਸਿਰੁ ਇਹੁ ਅਖਰੁ ਨਹੀ। ਨਾਹੇ ਤੇ ਤਿਸਕੇ
ਪੈਰ ਲਿਖਣੇ ਵਾਲਾ ਕੀ ਆਗਿਆ ਜੈਸੀ ਹੋ
ਤੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਖਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈ। ਜੈਸਾ ਜੈ
ਸਾ ਜਿਸ ਕਾ ਕਰਮ ਹੈ ਤੈਸੇ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੀਆ
ਚਾਹਿਆ। ਤਿ ਜੀਵ ਅਨਸਾਰੂ ਲੇਖ ਕੀ ਲਿਖਆ
ਤਾ ਹੈ। ਇਤੇ ਤੇ ਕਹਤੇ ਹੈ ਕਾ ਇਹੀ ਪ੍ਰਜਨ ਹੈ। ਕੁਲੇਕ

ਮਹੀਕਾ।ਅਭਿਆਸੁਕਰਨਾ॥ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇਤਾਨਾਉ
ਜੇਤਾ।ਖ੍ਰਿਧਾ।ਭਾਨੇਨੇਖੁਰੀਅਭਿਤਾ।ਸਾਖਨਾਸੁਭੀ
ਲਿਆ।ਵ੍ਰਿਨਨਾਵੈਨਾਹੀਕੋਥਾਉ।ਤਿ।ਜੇਨਾਮੁ
ਸੋਪੈਗਾ।ਤਬੀਤੋਤੋਕਾਲੇਖਾਸਿਟੈਗਾਂ।ਹਰਿਨਾ
ਨਾਮੁਤੇਰੇਕੋਈਭੀਟਿਕਣਾਨਹੀ॥ ੧੯।ਅ
ਬਾਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਕਰਿਕਰਨਸੁਕ੍ਰੀਮਹਿਮਾਕਹਤੇਹੈਂ।
ਭਰੀਐਹਥਪੈਰੁਤਨਦੇਹਿ।ਪਾਣੀਧੋਤੈਉਤਰ
ਸਖੇਹਿ।ਜੈਸੇਹਾਥਪਗਤਨਕੋਕਾਕਰੀਐਸੇ
ਵਿਸਤਾਰੁਕਰਕੈਦੇਹਹੀਮਲੀਨਕਰਕੈਲਿਧਾ
ਇਆਨੂੰਧੂਆ।ਜੈਸੇਸਲਜਾਖੇਪੈਦੇਨੇਕਰਕੈਸੁਧ
ਹੋਤਾਹੈ।ਮੂਤਪਲੀਤੀਕਪੜੁਹੋਇ॥ਦੇਹਿਸ
ਬੂਣਲਈਐਓਹੁਧੋਇ॥ਅਰਥੁ।ਮੂਤ੍ਰਆਦ
ਕਰਕੇਵਸਤ੍ਰਅਸੁਧਹੋਤਾਹੈ।ਜੈਸੇਸਾਬੂ
ਣਸਾਥਸੁਧਹੋਤਾਹੈ।ਭਰੀਐਮਤਿਪਾਪਾਕੈ
ਸੰਗਿ॥ਓਹੁਧੋਪੈਨਾਵੈਕੈਰੰਗਿ॥ਅਰਥੁ।ਪਾਪਕਰ

ਰਕੈਬ੍ਰਪਸੋਅਲੀਨੁਭੁਝੀਜੋਨਾਮੁਸਪੈਲੈਕਾਸੋਰ
ਗਹੈਤਿਸੁਕਥਕੈਸੁਧਹੋਤੀਹੈ॥ਭਾਵੈਤਨਾਮੁਸਪੈਲੈ
ਹੀਕਾਅਭੁਆਸੁਕਰੈ॥ਇਹੀਇਸਕਾਤਾਤਪ੍ਰ
ਜੈਹੈ॥ਤੁਭੋਬ੍ਰਿਸਨਨਾਮੁਥੀਜਿਸਕੀਵੁਛਾਹੋਇ
ਸੋਹਿਸਨਨਾਮਜਪੈ॥ਜਿਵਨਾਮੁਪਰਵੁਛਾਹੋਇ
ਸੋਸਿਵਨਾਮੁਜਪੈ॥ਬ੍ਰਿਨਾਨਾਮੁਪਾਪਕਾਧੰਸ
ਕਾਨੂਛੂਟੈਗਾ॥ਨਾਮੈਤੇਰਚਾਤਿਸੋਪੁੰਨਹੋਤੇਪਾ
ਪਹੀਕੈਭੁਤੀਜੈਹੈ॥ਸੋਈ ਕਹਤੇਹੈ॥ਪੁੰਨੀਪਾਪੀ
ਆਖਲਿਨਾਛੁ॥ਜੈਸੇਪੁੰਨੀਨਾਮੁਕਹਾ॥ਤੈ
ਸੇਹੀਪਾਪੀਨਾਮੁਕਹਾ॥ਪ੍ਰਸਨੁ॥ਭੂਲਾ॥ਜੀਕ
ਹੈਲੈਮੈਤੇਜਭਕਿਛੁਅਦੁਤਾਹੈ॥ਖਨਵਾਨੁ
ਭੀਕਹਾ॥ਲਿਖਪਨੁਭੀਕਹਾ॥ਜੋਟੇਨੇਚਬਾਬ
ਰਿਕੈਜੇਹੋਵੂਹਿਕੋ॥ਤੈਜੋਪੁੰਨਪਾਪਕਉਬਗ
ਕੈਜੋਕਹਤੁਹੈ॥ਗੁਰਉ੍ਰਕਹਤੇਹੈ॥ਖਬਰਦਿ
ਨਾਖਿਸਲੈਜਾਹਿ॥ਜੋਕਿਛੁਪੁੰਨਪਾਪਕੀ

ਕੀਆਸੀਦੂਜੇਨੋ।ਤਿਸਕੇਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਿਲਿਖਤੇਗਏਹੈ।
ਸੋਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਿਕਾਲਿਖਿਆਹੂਆ।ਪੁੰਨੀਪਾਪੀਆਂ
ਪੈਨੇਜਾਬੁਲੈਕਰਿਏ।ਆਪੇਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹਿ।ਹੁ
ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਆਵਹਿ।ਆਪੇਹੀਪਾਲਬੂਪਬੀਜ
ਕੇਚੋਰਿਆਥਾ।ਤਿਸਕਾਫਲਆਪੇਹੀਤੇਭੁਗਤ
ਪੜਾ।ਕੇਵਲਪੁੰਨਵਾਨੁਭੀਕੋਈਨਹੀ।ਪੁੰਨਪਾਪ
ਸੋਜਗਤਵਿਕਰਮਸਭੁਕਰਤੇਹੈ।ਪੁੰਨਕੀਆਥਾ
ਤਿਸਕਾਫਲੁਲੈਕੇਗੁਲਗਯਾ।ਫਿਰਕਰਕੁਆਨਾਜ
ਭੀਨਹੀਖਾਇਸਕਤਾ।ਅਬਦੀਚਾਰੁਕਰ
ਕੈਦੇਖੋਦੋਨੇਕਰਮਾਬੁਰਹੀਹੋਤੇਹੈ।ਪੁੰਨਪਾਪ
ਕਰਆਵਾਗਵਨਤੇਦੂਰਨਹੀਹੋਤਾ।ਦੂਰਿ
ਕਰੈਦੇਵਾਲਾਨਾਮੁਹੀਹੈ।ਤਾਂਤੇਨਾਮੁਹੀਕਾਅ
ਭਿਆਸੁਕਰੋ।ਏਤਾਕਹਿਦੇਕਾਇਹੀਤਾਤਪ
ਰਜੋਹੈ।ਭਲਾਸੀਸਬਜਾਸਤੇਪੁਰਾਨੇ
ਸੋਪੁੰਨਕਰਮੋਹੀਕਾਤੇਪ੍ਰਿਤਪਾਦਨੁਕੀਆਹੈ

ਜਾਹਿ।

ਅਰਪਾਪਕਖੋਆਂਹੀਰਕਭੋਨਿਖੇਧਪਕੀਆਂ।ਆਹੈਅਤ੍ਰੈਮੇਨਧੁ॥
ਪਾਪਦੇਨੇਸ੍ਵਰਾਸ੍ਵਰਕੇਹੀਕੋਹੋ।ਇਹੁਭ੍ਰਮਾਰਾਸ੍ਵਠਨੁਰ
ਮਰੈਸੇਮਾਨੇਕੋ।ਉਤ੍ਰਗ੍ਰਾਰਕਰਤੇਹੈ।ਤੀਰਥਭ੍ਰਮੁ
ਦਾਇਆਦਤਦਾਨੁ।ਜੇਕੇਧਾਵੈਤਿਲਕਮਾਤ੍ਰਾ।ਤੀ
ਰਥਕੀਏਅਬਦ੍ਰਾਤਪਕੀਏਅਬਦ੍ਵਾ।ਦਇਆਕਰੀ।
ਅਬਦ੍ਰਾਤਿਜੁਤਿਜੁਕਲੀਹਿਕੈਉਚਤਜੋਦਾਨਬਾਸੋਦੀ
ਆ।ਇਹੀਤੇਪੁੰਨਕਰਮੁਹੈਤਿਨੇਕਰਕੇਪਾਇਆਜੋ
ਤਿਲਬੁਰਮਾਨੁ।ਤਿਨਕਾਫਲਰੂਹਦੇਕੂਤੋਰਾਸਿ
ਲਾਤੇਕਿਆਹੁਆ।ਜੈਸੇਅਸੂਰਨੇਚਾਰੂਪਾਹਿਰਿਮੁ
ਤਕਾਦਈ।ਰਾਤ੍ਰੈਕੋਮੇਲੇਚਾਰੂਪੈਸੋ।ਜੇਈਖਾਇਲੇ
ਏ।ਕਾਲਕਿਦੇਬੂਡ੍ਰੈਖੇਕਾਭ੍ਰਖਾ।ਈਹਾਪੁੰਨਕਰਮੇ
ਕੇਨਿਖੇਧਪਕਤਤਪਰਜੈਹੈ।ਗ੍ਰਾਰਕਰਤੇਹੈ।ਸੁਣ
ਆਜੈਨਆਮਨਕੀਤਾਭ੍ਰਉ।ਜਬਗ੍ਰਾਰਭੂਪਦੇ
ਸੁਦੂਆਰਾਨਾਮਕੇਸੁਣਾ।ਅਰਮਾਨੁਲੀਆ।ਸੰ
ਅਰਮਾਨੁਕਰਿਉਜੀਕਾਅਭੁਆਸੁਕੀਆ।ਤਬ

ਅੰਤ੍ਰਗਤ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਨਾਉ ॥ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾਨਾਦਿਕ
ਕੀਏ ॥ ਭਾਵ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਅੰਤ੍ਰ ਵਿਖੇ ਹੀ ਪਰਮ ਤੀਰਥ ਪ੍ਰਾਪ
ਤਿ ਹੂਆ ॥ ਤਿਸੇ ਵਿਖੇ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰੂਪੀ ਮਲੀਨਤਾ
ਕੇ ਨਾਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਕੇ ਸੋ ਦੇਖਨੁ ਇਸ
ਨਾਨੁ ਕਰਨਾ ਨਾ ਪਾਇਆ ਵਿਸਨੁ ਪਰਮੇਲ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ॥ ਜਿਸ
ਕੀ ਜਿਹਵਾ ਕੇ ਅਗ੍ਰ ਵਿਖੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਖਰ ਕਾ ਸੁਜ
ਗਮ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਹੈ
ਨਰਾਇਆਧੀ ਰਾਖੀਤ ਹੈ ॥ ਸਾਪ੍ਰਸਕਰ ਜੀ ਦਾ ਹੀਤ
ਹੈ ॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਨੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਖਰ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਉ
ਚਾਰਨ ਕੀਆ ॥ ਸਭ ਤੀਰਥ ਤਿਸ ਕੇ ਅੰਤ੍ਰ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੂਏ ॥ ਤਿਸ ਨੇ ਸਭ ਤੀਰਥ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ਕੀਆ ॥ ਅ
ਸਮੇਧ ਤੇ ਅਰੁ ਨਰਮੇਧ ਤੇ ਲੇ ਕਰਿ ਜੇਤੇ ਜਗ ਦਖਣਾ ਸੋ ਸ
ਗਲ ਜਗਤ ਸੋਭਾ ॥ ਤਿਸ ਨੇ ਕੀਏ ॥ ਅਰ ਸਭ ਦੇ
ਵਤ ਦੇਵਤਾ ਪੂਜਨ ਭੀ ਕੀਆ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਖ
ਰ ਕਾ ਜਾਪ ਕੀਆ ॥ ਅਨਮੁ ਤਿਸ ਜੀ ਨੇ ਸੀਤਾ ਹੈ ॥ ਜਿ

ਸਰੀ ਸਿਧ ਵਾਕੇ ਅਗਾਹਹੂੰ ਵੈਗਗਿਇਹੁ ਅਮਬੋਕਾ ਫੁਰਮਾਸ
ਵਿਜਤਾਂਹੈ ਜਾਰਬੁ ਤੁਝਮ ਨਾਮੁ ਕਹਾ ਅਬ ਨਾਮੁ ਕੇਬੂਖਨ
ਕਹਤੇ ਹੈ ਜਾਬੁ ਗੁਨ ਤੇਰੈ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਵਿਨੁ ਗੁਨ
ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ਭਾਵ ਉਪਦੇਸੁ ਦੂਆ ਕਾ ਜਿਸ ਨੇ ਨ
ਸੁਪਾਇਆ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਇਹੁ ਦਾਕਤਾ ਬੂਖਨ ਹੈ ਹੋਨਾ
ਕਾਈ ਨੂੰ ਸਭੁ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ਹੀ ਹੈ ਕਾਹੇ ਤੇ ਗੁਨ ਸੋਹੇਨਸੁ
ਕਾ ਭੂਖਨ ਨਿਸ੍ਰਤਾ ਆਦ ਕਰਿ ਨਾਇਕਾ ਭਗਤ ਹੀਨੁ
ਹੋਵੈ ਕੀ ਜੁਅਜਖ ਆਖਦਾਨੀ ਬਖਸਾਉ ਜੁ ਅਜਤ
ਸਿਤ ਹੋਕਰ ਨਾਮੁ ਕਾ ਜਪਣਾ ਚਿਤ ਉਦਵੇ ਗਾਨਾ ਹੋਵਨਪ
ਟੋ ਆਖਕਹੀਏ ਇਸ ਤੇ ਉਪਰਾਂਤ ਅਕਬਾਨੀ ਬੋਲ
ਨੀ ਸੋਝੁ ਪਸਾਉ ਸੋਹੈ ਪ੍ਰਸੁਰਤ ਦਸੈ ਬੈਪਨੀ ਬੋਲਨੀ
ਆਖੀ ਏ ਕਾ ਅਰਥੁ । ਆਸਾ ਘਰੁ ੭ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਸਾ ਇਕੁ
ਪਾਨਿਧਾਨੁ । ਜਦਸੁ ਹਾਨੁ ਸਦਾ ਅਨਦ ਵਾਉ । ਸਤਿ ਸੋਹੈ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਭਗਤਿ ਸਕੇਗਾ ਨਾਉ ਕਹਾ ਹੈ ਨੇ ਜਨ ਨੇ ਸਦਾ ਗਾਏ
ਗਾਏ ਕਾਹੀ ਮਨ ਵਿਖੇ ਉਤਸਾਹ ਕਰੇ ਹੋ । ਦੂਸਰਾ ਉਤਸ

ਹੁੋਇ ਗ੍ਯਾਨ ਪਾਵੈਗਾ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਪਠ ਅਭਿਆਸ ਕਾ ਕਰੈਗਾ ਤਿਸ ਦੀ
ਅਭ੍ਯਾਸ ਕਾ ਜੋ ਉਪਦੇਸ ਕਰਤੇ ਹੈਂ॥ ਇਸ ਤੇ ਜਾਣੇ ਕਿ
ਹੀ ਅਭ੍ਯਾਸ ਕਿਉਂ ਨ ਕਰੈ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਭੁਲ
ਜਾਣਾ ਜਾਣ ਆਵੈ॥ ਤ੍ਰਿਜਕਾ ਉਤ੍ਰ॥ ਕਉਣ ਜੋ ਦੋਲ
ਦੁਖ ਤਰ ਕਉਣ ਦੂ ਕਉਣ ਸੁਖ ਤੇ ਕੋਣ ਦ੍ਵਾਰਾ॥ ਕਉਣ ਸੁਖ ਤੀ
ਆਪ ਕਦੂਣ ਜਿਤ ਹੋਇ ਅਭਿਆਸ ਕਾ ਕ੍ਰਾ॥ ਪੰਡਿਤ ਕਰੇ ਪਾਸ ਪੂਛਤੇ
ਹੈ॥ ਉਪਕਦੂ ਦੂ ਦੁਖ ਤਬ ਥਾ॥ ਜਿਸ ਵਿਖੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਕਨੇ ਅਕ
ਹੁਰੀ ਆ ਕਪਿ ਇਸ ਕੋ ਕਿਕਨਾ॥ ਤਿਸ ਵਿਖੈ ਨੇ ਤ੍ਰਕਦੀ॥
ਐਸਾ ਕਰਮੁ ਕਰੈਗਾ ਤੇ ਸਾਧੀ ਫਲ ਪਾਵੈਗਾ॥ ਵਿਲੁਨ ਪਾ
ਈ ਪੰਡਤੀ ਜੋ ਹੋਵੈ ਲੋਕ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕਾ ਦੁਖ ਤਿਨ ਪਾਇ ਕਰਾ ਦੀ
ਆ ਜਿਨ ਲਿਖ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਨਾ॥ ਪੰਡਿਤ ਹੋਵੈ ਪ੍ਰਕਾਣ ਦ੍ਵਾਰ
ਦੇਵਾਲੇ॥ ਤਿਨੇ ਨੇ ਤੁਸ ਵੇਲੇ ਕਉਣ ਜਾਣਾ॥ ਜਿਸ ਵੇਲ
ਐਲੇ ਖਣ ਕਿਆ ਕਹੀਏ ਜੋ ਸੇ ਕਰਮੁ ਕਰੈਗਾ ਤੇ ਸਾਧੀ
ਫਲ ਤੀ ਪਾਵੈਗਾ॥ ਇਹੁ ਨੇਤ੍ਰ ਲਿਖੀ ਗਈ॥ ਹਰਿ ਕਾ
ਜੀ ਜੋ ਹੇ ਕ੍ਰਿਤਾਣ ਥੀ ਲਿਖਤੇ ਲਿਖ ਦੇਵਾਲੇ ਤਿ

ਨੇਨੇਤ੍ਰੀਉਦਿਦੇਖਤਨਪਛਾਣਾ।ਕਾਹੇਤੇਮੈਸੋਭੁਲਾਥੂ
ਕਾਰਕਰੋਮੇਰੇਕਰਕੈਤੇਦ੍ਰਿਸਟਆਵਦੇਤੇਹੀਤੌਹੈ।ਸੋਇਨੇ
ਨੇਤ੍ਰਪਛਾਣੀਹੋਤੀਤਿਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਪਰਣਾਈਲੂਹੀਹੈਸਤੁ
ਸਾਖ੍ਰਤਮੈਸਾਲੂਮੇਨਾਟਸਤੇ।ਸਾਸੋਈਰੋਸੇਅਭੁਤਅ
ਨੀਹੈ।ਤਿਨੇਕੋਨਿਰਸਤ੍ਰਰਰਤੇਹੈ।ਖਿਤਵਾਰਨਸੋ
ਕੀਸੋਨੇਰੂਤ੍ਰ[illegible]ਆਪਨੇਕੜੀ।ਤਿਸਖਿਤਵਾ
ਰੁਆਸ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਵੈਪ੍ਰਮੇਸੁਰਨੇਨੇਤ੍ਰਦ੍ਰੀਥੀ।ਤਿਸਕੇ
ਸੋਥੀਤ੍ਰੀਨਹੀਆਣਤੇ। **ਕਾਹੇਤੇਸੋਆਣੇਤੇਹੋਤੇਤੇ**
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਪਰਣਾਈਲੂਹੀਹੈਸਤੇ।ਜਿਸਪੈਰਕੇਮੈਆਨਮੇ
ਨਾਟਸਤੇ।ਇਹੁਸੋਨਿਖੇਪਕੀਆਹੈ।ਜੋਜਹਰਕਾਮੁਸੋ
ਕੀਓਰਕਾਕੀਆਹੈ।ਅਰਸੋਨਿਹਰਕਾਮੁਸੋਕੀਹੈਪ
ਤਿਨਕੀਅਹਿਆਰਿਕਰਹਤੇਹੈ।ਸਾਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟੀ
ਕੋਜਾਸੋਆਪੇਮਾਣੇਸੋਈ।ਨਿਹਰਕਾਮੁਸੋਕੀਖਿਤ
ਛਾਵੁਕਹੂਤੀਨਹੀਆਣਤੇ।ਤਿਸਕੀਇਹੀਨਿ
ਬੇਹੈ।ਸੋਥਰਕਤਾਨੇਜ੍ਰਿਸਟਜਾਣੀਤਦੀਸਜਾਸੋ

ਇਸਬ੍ਰਿਤਿਕੇਕਰਮਭਾਗੀਸਦੇਹੈ॥ਇਸਕੇਸਾਧਨੇਸਾਬ
ਹਮਾਰਾਕਿਆਕਹੀਐਹੈ॥ਗੁਰੋਨੇਭੁਸਨਕੀਆਦੂਜੀ
ਏਹਜਿਸਕੀਇਛਿਆਜਿਸਤਾਂਹੈ॥ਤਿਸਨੇਆਦੇਖਿਨਾਹੀ
ਸਤਕਿਛੁਸਾਦਾ॥ਅਰਦਾਨੁਭੀਸਤਕੀਏ॥ਭੁਲਾਸੀ
ਸਯਾਂਬਹਾਂਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਪੀਕੀਤੇਅਹਿਆਕਰੀਹੈਂਪਤ੍ਰੋ
ਨੇਏਕਰ੍ਣਮੁਹੀਕੋਪ੍ਰਿਤਪਾਦਨਕੀਆ॥ਵੇਦਸਾਸ
ਤ੍ਰਕੇਊਊਠਾਇਦੀਆ॥ਭੁਲੇਜੇਤਹੂਏ॥ ਤਿਸਕਾਉ
ਤ੍ਰਾ॥ਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਕਿਸੀਕਾਉਠਾਇਆਉਠਤਾ
ਨਹੀ॥ਜਿਨਮੁਹੀਨੁਵੇਦਏਥੇਅਭਮਾਨੀਹੈ॥ਤੇਓ
ਠੇਹੂਏਹੀਹੈ॥ਔਰਤਿਨਕਾਕਿਆਉਠੇਗਾ॥ਕਿ
ਉਕਰਆਖਾ॥ਕਿਉਸਨਾਹੀ॥ਕਿਉਵਰਨੀ॥ਕਿਉਸਾਰ॥੦
ਨਾਨਕਆਖਣਜਤੁਕੇਐਥੈਇਕਦੂਇਕੁਜਿਆ
ਣਾ॥ਸੋਕਿਉਕਰਕਹਾਂਜੋਸਾਸਤ੍ਰੀਲੋਕਬੂਝਤੇਹੈ॥
ਅਰਜੇਨਾਅਰਕੇਵੱਡੇਤਕੇਦੂਸਰੇਅਭਮਾਨੁਮੇਲੋ

ਹੂਏ ਹੈਂ ਹੇਨੂ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬੈਸਨੋ ਹੋਤਭਿ ਰਿਦੇ ਸੇ॥ ਅਰ ਤੁਲਸਾ ਕਾ ਬੂਰਾ

ਸਾਨ ਕਰ ਉਨ ਕਾ ਵਰਨਨ ਭੀ ਕੈਸੇ ਕਰਉ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ

ਕਪੈ ਨਰੀਆ ਬਾਤ ਤੇ ਜਸੁ ਕੇ ਸੀਕ ਹਿਤ੍ਰਾ ਹੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ

ਏਕ ਤੇ ਏਕ ਬਾਸਿਆ ਲਾ ਹਿਜਾ ਟਿਆ ਵਤਾ ਹੈ॥ ਏਕ ਪੰਥੁ

ਤਪੁ ਕਰਤ ਕਹਤਾ ਹੈ॥ ਦੂਸਰਾ ਪੰਡਤਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤੀਸਰ

ਕਹਿਤਾ ਹੈ॥ ਚਉਥਾ ਖੰਡ ਦੇਤਾ ਹੈ॥ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਭ

ਪ੍ਰਸਪਰ ਖੰਡ ਹੂਏ ਹੀ ਤੇ ਹੈ॥ ਆਪ ਸਮੇ ਇਨ ਕਾ ਇਹੁ

ਹਠਾਲੋ ਹੈ ਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਤੇ ਨਿਰਅਭਿਮਾਨ ਹੋਏ ਕਰ ਤੁਸਾਨੁ

ਕਰਨਾ ਇਹੀ ਸ੍ਰੇਸਟ ਹੈ॥ ਸੋਈ ਬਾਤ ਕਹਤੇ ਹੈ॥ ਦੂ

ਸਾ ਪਬੂਵਣੀ ਨਾਥ ਬੀਤਾ ਸਾਕਾ ਹੋ॥ ਨਾਨਕ

ਸੋਕ ਆਪ ਸੈਨ ਅਭੇਗ ਇਆਨ ਸੋ ਹੈ॥ ੨੧॥ ਪ੍ਰਸੰ

ਸ੍ਰਗਸੋ ਬਡਾ ਹੈ ਸੋਈ ਬਡਾ ਨਾ ਸੋ ਕਰਕੇ ਬਡਾ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ

ਤੇ ਨਾਮ ਜਪ ਕਰਤੇ ਅਨੇਕ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਹੂਏ ਹੈਂ॥ ਇ

ਸ ਜਪ ਕਰਤੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਮ ... ਹੈ॥ ਅਰ ਨਾਮ ਬਿਨ ਪ੍ਰਸੇ

ਸੁਣਕੇ।ਕਿਸੀਕੋ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥਕੀਆਹੈ।ਇਸਪ੍ਰਕਾਰ ਕੁਝਭੀਮ੍
ਮਾਲੂਮਨਾਹੋਵੈਗਾ।ਜਿਨਨੇਏਕਾਕੀਆਸਭੁਕਿਛੁਪੇਤ੍ਰ
ਹੈ।ਤਾਂਤੇਨਾਅਪੀਸ਼ੋਕੇਹੈ।ਨਾਅਕੋਛੋਡਕਰਜੋਆਪਕੋ
ਜੈਏਗਾ।ਜੋਮੈਪੰਡਿਤਹੋ।ਸੋਆਗੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਦੂਅ
ਰਗਾਹਿਆਹੋਇਆਹੋਇਆਸੋਭਨਾਪਾਵੈਗਾ।੨੨

ਅਬਵਿਦਿਆਅਰਜੋਗਕੇਅਭਮਾਨੀਓਕੇਤੋੜ

ਕਰਿਗੁਰਜਸਾਰੁਦਿਖਲਾਵਤੇਹੈ।ਪਤਾਲਾਪਤਾਲ
ਲਖਅਗਾਸਾਅਗਾਸ।ਓੜਕਓੜਕਭਾਲਥਕੇ
ਪਤਾਲੋਂਕੇਤਲੇਲਖਪਤਾਲਹੈ।ਅਰੁਅਗਾਸੋਂਕੇ
ਊਪਰਲਾਖੁਅਗਾਸਹੈ।ਵਿਦਿਆਦੂਆਰਾਪੰਡਿਤ
ਅਰਜੋਗਾਦੂਆਰਜੋਗੀ।ਢੂਢਤੇਢੂਢਤੇਥਕਪ
ੜੇ।ਕਿਸੀਨੇਅੰਤਨਹੀਪਾਇਆ।ਕਾਹੇਤੇਅਕਾਸੁਪ
ਤਾਲੁਜੋਤੇਹੈਜੋਸਭੁਅਵਿਦਿਆਕੇਹੀਹੋਤੇਹੈ।ਸਭ
ਸੰਕਲਪਹਿਛੋਡੇਗਾਤਬੀਤੇਅਵਿਦਿਆਸਾਂਤਹੋਵੈ
ਗੀ।ਜੋਬਿਨਾਭਜਨਨੁਅਗਿਆਨੁਸੰਕਲਪੁਕ
ਰੀਹੀਨਾਛੂਟੇਗਾ।ਸੰਕਲਪਕਰਿਵਿਹਿਤਹੋਨਾਇ

ਹੀਅਵਿਦਿਆਕਾਅੰਤੁਹੋਇ।ਵੇਦਕਹਨਿਸਿਖਵਾਤੂ
ਸਹੰਸਅਠਾਰਹਿਕਹਨਕਤੇਬਾਅਸਲੂਇਕਧਾਂਤੂ॥
ਵੇਦੂਏਹੀਕਹਤੇਹੈ।ਏਕੁਅਦ੍ਵੈਤੀਪ੍ਰਮਾਤਮਾਹੈ।ਦੂਸ
ਰਾਨਹੀ।ਅਰਅਠਾਰਹਿਹਜਾਰਕੁਰਕਤੇਬਾਂਭੀਇਹੀ
ਕਹਤੀਆਂਹੈ।ਅਸੂਲੀਇਕਧਾਂਤੂਹੈ।ਜੈਸੇਏਕੁਸੁ
ਵਰਨਤੇਅਨੇਕਭੂਖਣ।ਬਨੈਤੇਸੁਵਰਨਤੇਭਿੰਨ
ਕਛੂਭੀਭੇਨਹੀਹੂਏ।ਤਬਐਸਾਸਮਝੈਬਾਤਬੀ
ਅਵਿਦਿਆਨਾਸੁਹੋਵੈਗੀ।ਲੇਖਾਹੋਇਤਲਿਖੀ
ਐਲੇਖੈਹੋਇਵਿਣਾਸੁ।ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਅਪਾਰਅਨੰਤੁਤਿਸ
ਦੀਕਥਨਾਭੀਅਨੰਤੁ।ਜਿਸਕਾਅੰਤੁਹੋਵੇਹੀਨਹੀ।
ਤਿਸਕੇਲਿਖਣੇਦਾਲੇਖਾਕਿਆਲਿਖੈਗਾ।ਨਾਨ
ਕਵਡਾਆਖੀਐਆਪੇਜਾਣੈਆਪੁ।ਆਪਨਾਸੂਹੇ
ਜਲਕਾ।ਸ੍ਵਰੂਪਜੈਸੀਹੈਜੋਜਲਲੈਕਰਜਲਜਾਣਤਾਹੈ
ਬੂੰਦਭੀਜਲ੍ਹ।ਅਰੁਨਦੀਨਾਲਾਭੀਜਲ੍ਹ।ਸ
ਮੁੰਦ੍ਰਭੀਜਲਐਸੇਹੀਜੋਸਰਬਸ੍ਵਰੂਪਅਰੂਪਹੀਸ
ਣਤਾਹੈ।ਜੈਸੀਵਡਾਹੈਅਬਵਡਾਆਪਣੇਵੀਰਾ॥

ਦੂਆਰਾਆਪਣੇਆਪਕੋਮਨਤਾਹੈ॥ਸੋਈਵੀਚਾਰੁਕਰੈ
ਗਾਤੋਆਪਣੇਆਪਬ੍ਰਹਮਰੂਪਜੀਠਹਰੈਗਾ॥੨੨॥
ਦੋਹਰਾ ਇਹੁਨਿਜਦਾਰੇਸੇਮੁਖਪਤ੍ਰਹੋਇ॥ ਗੁਰਕਹੈ
ਪਸਾਲਾਹੀਸਲਾਹਿ॥ਇਤੀਸ੍ਰੁਰਤਨਪਾਈਆਨਵੀਆ
ਅੰਤੇਵਾਹਿ॥ਪਹੂਹਿਜਮੁੰਦਨਸਾਰੀਆਹਿ॥ਸਲਾਹਿ
ਕੋਹੇਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਵੂਕੇਥ੍ਰਸਾਬਾਦੂ॥ਤਿਨੇਕਰਕੇਪ੍ਰੇਮਸੇ
ਰੁਕੀਦ੍ਰਿਸਤਿਤਕਰਨੀ॥ਜਬਬ੍ਰਹਮਨਜਮਸ੍ਰਣੇਕਰਿ
ਹੀਸਾਧਨਹੈ॥ਇਤੀਸ੍ਰੀਗੁਰਤ੍ਰਿਭੀਤੈਨਾਪਾਈ॥ਨਦੀ
ਆਨਾਕੇਐਸਮੁੰਦ੍ਰਮੇਜਾਇਪੜਤੇਹੈ॥ਜੈਨਦੀਆ
ਨਾਲੇਤ੍ਰਨਧੀਠਪਰਤ੍ਰੇਸਮੁੰਦ੍ਰਰੂਪਹੀਹੋਇਜਾਤੇਹੈ॥
ਸਮੁੰਦ੍ਰਜਾਣਿਹਿਸ੍ਰਲਭਤਾਨੁਮਿਕਰਹਾਜੇਤੀਆਲਪਨੁ
ਕੀਨ੍ਹੀਭੁਲਨਹੇਵਨੀ॥ਜੈਤਿਸਮਨਪੁਨਵੀਸਕਹਿ
ਸਮੁੰਦ੍ਰਜਾਹੁਸ੍ਰਲੰਸੁਪ੍ਰੇਸਕੈਹੈ॥ਜਬਤਿਸਕੇਮ
ਨੇਮੇਕਾਦ੍ਰਿਸਾਰੇਖਾ॥ਤਬਜਿਸਆਲੁਪਨਬੀਤੇ
ਲੀਏਇਹੁਕਵਾਬ੍ਰਪਨ੍ਹਾਹੇਤ੍ਰਾਹੈ॥ਜੈਪਰਾੜੇਕੇਤੂਲ
ਭੀਜੈਆਲਪਨੁਹੈਤਿਸਕੇਛੀਟੀਕੇਤੂਲਭੀਨ

ਹੀਜ ਹੋਵੇਗਾ॥ ੨੩॥ ਜੋ ਕਉ ਦੂਸਾ ਭਗਤ ਜਨ ਹੈ ਹੈ॥ ਉਨ੍ਹ ਕਾ
ਕਹਤੇ ਹੈ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣੁ ਨ ਅੰਤੁ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਕਰ
ਣੈ ਦੇਣੁ ਨ ਅੰਤੁ॥ ਸਿਫਤੁ ਜੋ ਹੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਤਿ
ਸ ਕਾ ਤੋ ਕਛੁ ਅੰਤੁ ਨਹੀ॥ ਜਿਸ ਮਹਿਮਾ ਕੇ ਕਹੇਵਾਲੇ
ਮਹਿਮਾ ਤਿਸ ਕੇ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਕਰੇ ਕੋਈ॥ ਅਰ ਕਹਤੇ ਹੈ
ਜੋ ਹੈ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਨੇ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕਾ ਭੀ ਕਛੁ ਅੰਤ ਨਹੀ॥ ਜਿ
ਸ ਨਾਮ ਕੇ ਜਪੇ ਕੋ ਜੋ ਈਨਾਮੁ ਤਿਸ ਕੇ ਕਿਰਤਾਰਥ ਖੁਕ
ਹੋਵਾ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਅਰ ਖਜਾਨਾ ਪਰਕਾਰੁ ਕੇ ਜੋ ਕਰ
ਤੇ ਹੈ ਅਰ ਦਾਨ ਦੇਤੇ ਤਿਸ ਕਾ ਭੀ ਤੋ ਕਛੁ ਅੰਤ ਨਹੀ॥ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਦੇਖਣੁ ਸੁਣਨ ਨ ਅੰਤੁ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ
ਮਨ ਮੰਤੁ॥ ਅਰ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਦਰ
ਸਨ ਹੈ॥ ਜੋ ਕਿਨ ਨ ਲਖੇ ਜਾਂਹਿ ਕਦਰ ਕੀ ਨਾਖੁ॥ ਕੇਤਾ ਰਨ
ਖਾ ਅੰਕਤ ਨਾਖੁ॥ ਰਾਮ ਨਾਖੁ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਭੀ ਕਛੁ
ਅੰਤ ਨਹੀ॥ ਅਰ ਜੋ ਕਰਣੀ ਕਰਤੇ ਜੋ ਹੈ ਪਰਮੇਸੁਰੁ
ਕੇ ਸਾਖ ਦੇ ਤਿਨ ਕਾ ਭੀ ਕਛੁ ਅੰਤੁ ਨਹੀ॥ ਇਕ
ਜੋ ਮਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਆਸੁ ਕਰੇ ਕੋਈ ਤਾ ਜੋ ਈ ਅੰਤ ਆ

ਸੁਣਿਸਕੇ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਕਰੈਗਾ॥ ਅਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਰੂਪ ਕੋ ਮੈ ੪੭ ਠਾ
ਕਾ ਅੰਤੁ ਕਿਸਿਆ ਹੈ॥ ਇਹੁ ਬ੍ਰਿਤੀ ਨਹੀ ਸਮਾਣਾ ਸਾਤਾ॥ ਅੰਤੁ ਨ
ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਅਕਾਰੁ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸ
ਰੂਪ ਅਕਾਰ ਰਹਤ ਕਹੇ ਕਾ ਬਖਾਣਿਆ॥ ਅਰ ਕਹਤ ਭਏ ਕਰਤੇ ਹੈ
ਅਰ ਕਾਹੇ ਕੇ ਬਖਾਣਿਆ॥ ਜੋ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾ ਬੀ ਮੈ
ਜੋ ਕਹੈਗਾ॥ ਤੇ ਭੀ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਰੂਪ ਕੇ ਤੇ ਸਮਰਥ ਨਹੀਆ ੦
ਹੈ॥ ਜੋ ਨਿਕਿਨੁ ਪ੍ਰਕਾਰੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰੂਪ ਕਾ ਜਿਸ ਬਰਨੁ ਕਰਣ ੦
ਇਸ ਕੀ ਕਲਿਆ ਨੂ ਕਾਹੇ ਤੇ ਹੈ॥ ਅਰ ਜੋ ਵੀਚਾਰੁ
ਕੇ ਕਹੇਗਾ ਤੇ ਵੀਚਾਰੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਅਰ ਸਕਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਰੂਪ
ਹੀ ਜਿਹ ਹੋਵੈਗਾ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨ ਵਿਖੈ ਅਪਣਾ ਸੰਕਲਪ
ਲਹੀ ਤੇ ਸਗਲ ਰੂਪ ਬਣ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਸੰਕਲਪ ਤੇ ਭਿੰ
ਨ ਕਛੁ ਭੀ ਤੇ ਨਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਇਹੁ ਸਗਲ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਰੂਪ ਕਾ ਸੰਕਲਪ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰੂਪ ਹੀ ਹੈ॥ ਭਾਂਤੇ ਆਪ
ਹੈ ਆਪ ਕੇ ਸਭਿ ਸਰੂਪ ਆਨਣਾ॥ ਇਹ ਕੇ ਤੇ ਪਰਮ ਸੁ

ਕਲਿਆਦੂਜਾਪਨੂੰਹੋ।ਅੰਤਕਾਲਨੂੰਕੇਤੇਖਿਲਲ
ਹੋ।ਤਾਂਕੇਅੰਤਨੁਪਾਇਆਹਾ।ਇਹੁਅੰਤਨੁਜਾਂਣੇਕ
ਇ।ਬਹੁਤਾਕਹੀਐਬਹੁਤੋਹੋਇ।ਇਨਿਥੋਤੇਕਾਅੰ
ਤਪਾਵਣੇਲਾਗੇਅਤਕੇਤੀਗੀਤੁਕਜਤੇਹੋ।ਇਨਿਪਕਾਸੇ
ਸੁਕਕੇਥਾਨਥਾਂਣੇਕਅੰਤਨਹੀਪਾਇਆਤੋ।ਇਨਿਅੰ
ਤੁਕੇਕੇਈਭੀਨਹੀਆਵਣਾ।ਬਹੁਤਕਹੋਬਾਂਤੇਬ
ਹੁਤਤੋਬਹੁਤਹੀਹੋਤਾਆਇਆ।ਆਤੇਐਕਲਪਾਹੂ
ਪਹੋ।ਵਡਾਸਾਹਬਊਚਾਥਾਉ।ਊਚੇਊਪਰਊਚਨ
ਉ।ਵਡਾਸਾਹਬਸੋਹੈਪਰਮੇਸੁਰਸੋਊਚਾਕਿਅਕ
ਹੀਏ। ਸਰਬਤੋਊਤਮਹੋ।ਅਗਨਾਮੁਜੋਪੁਸਤਕ
ਸੋਸਕਬਊਤਮਤੋਭੀਊਤਮਹੈ।ਹੋਰਤਾਮੁਹੋਰਾਮੈਵਹੁਹੋਰ
ਸੋਮੁਰਹੋਰਾਵਡਾਕੋ।ਹੋਬੂਤੋਸੁਹੋਅਨਅਥਾਕਿਪੋਹੋਰ
ਨੂਰਅਰਦਨੁਹੋਰੋਸੋਇਵਰਹੋਰਾਊਕੀਪਤਿਹੋਵਿਜਨ
ਥਾ।ਹੋਜਿਵਹੋਰਵਡਹੋਵਾਸੁਏਵਹੋਰੋਪੀਨਾਥ।

ਹੋਦਾਐਦੂਜਾ।ਧਰਮਰਾਜੁਕਹਤੇਹੈ।ਐਸੇਪ੍ਰਸ੍ਨਕਰਕੇ
ਨਾਏਕੇਜੋਨਿਰੰਤਰੁਉਪਾਸਨਾਕਰਤੇਹੈ।ਹੇਦੂਤੋਤਿਨ
ਕੈਭੂਅਨੇਦੂਰਹੀਤੇਤਿਆਗਣਾ।ਨਾਮੁਉਪਾਸਨਾਦ੍ਵਾ
ਲਾਤੇਜਅਬੀਦਾਸੀਤੇਛੂਟਾ।ਇਸਪਰਤੇਜਾਸਤੇ
ਕੋਲਾਖੇਪ੍ਰਸ੍ਨਹੈ।ਨਾਮੁਉਪਾਸਨਾਬਿਨਾਪ੍ਰਸੰਨ
ਗੋਨਾਕਿਸੀਕੇਜਅਬੀਦਾਸੀਤੇਛੂਟਣੇ।ਇਦੀਐਹੈ।ਇ
ਸਪ੍ਰਸ੍ਨਦੂਕੇਕਰੀਬੀਤੇਨਹੈਦੂਰਗਾ।ਤਾਂਤੇਨਾਮੁ
ਕਬਉਪਤਮੈਤੇਬੀਉਤ੍ਰਮਹੈ।ਅਬਨਾਮੁਸਪਨੇਦ੍ਵਾ
ਲੇਕਉਹੋਤਾਹੈ।ਸੋਈਬਾਤਕਹਤੇਹੈ।ਏਦੂਉ
ਚਾਹੈਦੂਕੇਕਹਿ।ਤਿਸੁਉਤੇਕੇਮੰਦੇਜੋਇਹਿ।ਏਤਾਬ
ਣਉਪਾਹੋਦੂਜੋ।ਸੋਈਤਿਸੁਉਪਕਰਬਮੰਦੋ।ਇਹ
ਇਸਕਾਅਰਥਕਹੀ।ਜੋਕੋਈਨਾਮਕੇਏਤਾਬਤ
ਉਚਾਸਾਦਕਕਨਾਮੁਪਰਾ।ਇਨਾਹੋਤਾਹੈ।ਜੋਨਾਮੁ
ਕੋਪ੍ਰਤਾਪਤੇਤੇਤਾਹੀਬਰਣਾਉਚਾਹੋਤਾਹੈ।ਨਾਮੁਰੂਪ
ਹੀਹੈਇਜਾਤਾਹੈ।ਨਾਮਤੇਬਿਨਾਨਹੀਰਹਿਤਾ।ਕ

ਲਾਸੀ ਜੈਸੇ ਨਾਸੁ ਐਸਾ ਹੈ ਤੋ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਨਾਸੁ ਸਪਰਕਿਰਨਾਸੁਭੂ
ਪਕਿਰਤਿ ਨਹੀ ਹੈ ਸਤੇ । ਤਿਸੀ ਕਾ ਉ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ॥
ਜੈਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਪ ਸੇ ਨੈਨ ਆਪ ਆਪੁ ਕਾ ਨਹਿ ਨ ਦੇਖੀ ਸਕਤੀ ਦ
ਤਾ । ਜੈਤਾ ਦਰਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾ ਸੈਹੈ । ਤਿਸੇ ਜੈਸੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪ
ਹੀ ਸਾ ਜਾਣਤਾ ਹੈ । ਦੂਸਰਾ ਸਾਨੂ ਨਹੀ ਸਕਦਾ । ਅਕਸਾਣਿ
ਉਹੀ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਜਿਸ ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ
ਹੋਤੀ ਹੈ । ਅਰੁ ਕਿਰਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤਿਸੀ ਪਰ ਹੋਤੀ ਹੈ । ਜਿ
ਸਨੇ ਅਨੇਕਾ ਜਨਮਾ ਵਿਖੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਅਰਥ ਸੁਭ ਕ
ਰਮ ਕੀਏ ਹੋਤੇ ਹੈ । ਨਦਰ ਕਰਕਾ ਹੇ ਜਾ ਕਰਮੋ ਕੀਦਾ ਹੈ ।
ਜਿਸ ਕੇ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਸੁਭ ਕਰਮ ਹੋਤੇ ਹੈਂ । ਤਿਸੁ
ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਨਦਰ ਹੋਤੀ ਹੈ । ਇਤਾ ਕਹਿ ਸਕਰਮ
ਤੇ ਅਨੇਕ ਪੂਰਬ ਕੇ ਜੈਸੇ ਜਿਸ ਕੇ ਕਰਮ ਹੋਤੇ ਹੈ । ਤੈਸੇ
ਤਿਸ ਕੇ ਕਿਰਪਾ ਭੀ ਉਪਜਤੀ ਹੈ । ਅਰੁ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤਿਸ ਕੇ
ਨਦਰ ਭੀ ਹੋਤੀ ਹੈ । ਜੈਸੀ ਗੁਰ ਕਹਤੇ ਹੈ । ਬਹੁਤਾ
ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ । ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ

ਸਾਇ॥ਬ੍ਰਹਮਤਕਰਮੁਜਿਸਨੇਕੀਆਹੋਵੈਗਾ॥ਤਿਸਜੀਪ੍ਰਮੇ
ਸੁਰਕੀ॥ਕਿਰਪਾਦ੍ਰਿਸਟਿਹੋਵੈਗੀ॥ਸੋਇਨ੍ਹਕਰਮਅਵਾਲੇਪੂਰਨ
ਹੋਵੈਗੀ॥ਇਤ੍ਹੁਮੇਰੇਸਿਖਨਹੀਸਿਖਿਆਜਾਣਤਾ॥ਗੀ
ਤਾਦੂਚਨੋ॥ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਪ੍ਰੀਤਿਅਰਥਕਰਣੇਜੋਧਰਮਹੈ
ਤਿਸਕਾਐਸਾਆਤ੍ਰਮਤੀਥਵੈਤੌਤੋਕਥਿਆਥਰਤਾਹੈ॥
ਜੋਨਿਧਕਾਮੁਹੈਤਿਨਪ੍ਰਿਤਤੋਇਹੁਅਰਥਕਹਾ॥ਅਰੁ
ਜੋਸਹਿਕਾਮੁਹੈਤਿਨਪ੍ਰਤਦੂਸਰਾਅਰਥਕਹਤੇਹੈ॥
ਬ੍ਰਹਮਤਕਰਮੁਜਿਸਨੇਕੀਆਤਿਸਕਉਫਲੁਕੀ
ਕਿਪਾਤਾਨੇਇਸਕੇਅਸੰਤਕਰਪਕ੍ਰਬ੍ਰਹਮਤਾਧੀਲਿਖਾਹੋਸੋ
ਜਾਤਾਨਹੀ॥ਕਾਹੇਤੇਵਡਾਦਾਤਾਸੋਹੈਪ੍ਰਮੇਸੁਰੁਜੋਤਿਸੁ
ਭਕਤੀਤਆਪਨੀਕਰਤਾ॥ਕਛੁਇਸਕਉਫਲਦੇਵੈ
ਅਰੁਕਛੁਕਸੁਲਿਉਐਸੇਤੋਪ੍ਰਮੇਸੁਰੁਕਰਤਾਨਹੀ॥ਪਰੁ
ਮੇਸੁਰੁਤੋਰਾਜਾਕੀਨਿਆਈਕਰਮੁਫਲੁਦਾਤਾਹੈ॥
ਕੈਸੇਸੋਰਾਜਾਹਿਜੋਧੁਅਪਰਾਧੁ॥ਕਿਤੀਆਗਾਲਤੁਲਹੀਦੇ
ਣਾ॥ਕੈਸੇਤੈਕਰਮੁਕਰਕੈਪ੍ਰਮੇਸੁਰਤੇਇਹੀਮਾਂਗ

ਤੌਹੈਸੋਹਸੁਅਪਾਵੁਸੋਯਾਹੈਵੁਹਿ।ਹਮਾਰੇਸੁਧਕਾਕੇੜੀ
ਪਾਰਨਪਾਵੈ।ਅਰੁਕੇਤੇਂਆਕੇਇਹਿਜ਼ਾਹੀਤਾਂਹੇ।ਸੋਹ
ਮਅਕਟਤਵੀ(ਚਾਰੁਨੁਪੈਵਹਿ।ਜਦਾਹੀਵੀਚਾਰੁਵਿ
ਖੇਸਗਾਲਰਹੈ।ਕਰਮੁਤੇਦੋਨੋਨੇਕੀਆ।ਕਰਮੁਅਨੁ
ਸਾਰਿਦੋਨੋਕੇਦੋਪ੍ਰਕਾਰੁਕੀਬੁਧਉਪਜੀ।ਦੋਨੋਕੇਪਰ
ਮੇਸੁਰਏਕੁਫਲੁਕੈਸੇਦੇਵੈਕਾ।ਕੇਤੇਖਪਭੁਦਹਿਵੈ
ਕੇਤੇ ਕਾਹੂੰਲੋਲੋਸੁਕਰਪਾਹਿ।ਕੇਤੇਟਿਕਾਰੁਮੇਹੀਖੀਪਖ
ਪ੍ਰਭੁਦਮੇਰਤੇਹੈ।ਕਰਤੇਤੇਸੁਭਕਰਮਹੈ।ਤਿਨਕਾ
ਫਲੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰਤੇਰੋਗੀਹੀਆਬਾਤੇਹੈ।ਅਰੁਕੇਤੇਹੀਕਿ
ਜੀਕਾਦਰਬੁਲੈਲੈਸੁਕਰਹੀਪੜ੍ਹਤੇਹੈ।ਉਹਪ੍ਰਮੇਸੁ
ਰੁਤੇਇਹੀਆਂਬਾਤੇਹੈ।ਜੋਪਰਾਇਆਮਾਲਹਸੇਕਪੈਰੇ
ਕੇਤੇਸੁਕਖਾਹੀਖਾਹਿ।ਅਰੁਕੇਤੇਸੁਰਮਕੈਸੇਹੈਸੇ
ਕਿਛੁਪਾਵਤੇਹੈ।ਜੋਖਾਇਜਾਤੇਹੈ।ਜੁਧਅਸੁਧਪੁੰਨ
ਪਾਪਕਛੁਭੀਨਹੀ।ਵਿਚਾਰੁਤੇ।ਕੇਤਿਆਦੁਖਭੁਖ
ਸਦਮਾਰੁ।ਅਰੁਕੇਤੇਹੀਕੈਸੇਹੈ।ਤਿਨੇਕੇਸਰੀਰ

ਕਾ ਸੁਖੁ ਕਛੀ ਭੀ ਨਹੀ ਹੋਤਾ। ਜੈਦ ਤੁਰਖਾਨੇ ਕਛੁ ਭੀ ਨਹੀ
ਮਿਲਤਾ। ਏਹੁ ਭੀ ਦਾਤਾ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰੁ। ਹੇ ਕਰਤਾਰ ਮੂੜ ਲੋਕ
ਦਾਤਾ ਮਿਸ ਸੁਗਇਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਐਸਾ ਜਿਸ ਕਾ ਰ
ਕਮੁ ਤੇ ਸਾਹੀ ਤਿਸ ਕਉ ਢਲੋ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਏਹੀ ਦੂਖ ਲਾਗੀਤਾ
ਹੈ ਹੋਇਕ। ਤੇਰੇ ਭੁਲੇ ਤੇ ਏਹ ਦੁਖ ਲਾਗੀ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਏਹੁ ਰੇਕ
ਕਮੁ ਕਰ ਦੁ ਲੋਕ ਹੋ ਹੈ ਕੀ ਏਤੀ ਅਰ ਭੁਲੇ ਕਰ ਮੁਕਾਏ ਢਲਜੁ
ਇਲੇ ਕੀ ਏਤੀ। ਦੋਨੋ ਰੋਦਹੀ ਮੋਤੇ ਹੈ। ਅਰ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਮੁ
ਹੈ ਤੇ ਰਾਣਾ ਮੁ ਜਬ ਤਿਸ ਕੋ ਐਸੇ ਰਾਤ ਭੀ ਤੇ ਏ ਪਲ ਤੇ ਛੁਟੇ
ਗਾ। ਹੇ ਕਉਆ ਮਨ ਜੋ ਰੋਰੋ ਏ। ਐਸੇ ਕੇ ਈ ਏਹੁ ਪਰ ਦੂਜ
ਰੀ ਬਾਤ ਕਹਿ ਨਹੀ ਸਕਦਾ। ਕੇਤੇ ਹੀ ਲੋਕ ਦੁਈ ਹਾ ਭੁਰੇ
ਕਮੁ ਕਰਦੇ ਮੁਕਰ ਪੜਤੇ ਹੈ। ਤਿਨ ਕੋ ਈ ਹੀ ਭੁਰੇ ਜਾ
ਹੋਏਗਾ। ਅਗੇ ਭੀ ਮੁਕਰ ਹੀ ਪੜੈਗੋ। ਤਿਨ ਕਾ ਲਿਖੇ
ਪਰਤੇ ਹੈਂ। ਜੋ ਕੋਈ ਇਕੁ ਆਧ ਦੁਪਾਹਿ। ਉਹ ਜਾਏ ਜੋ
ਤੀ ਅਮੁ ਹਥ ਆਹਿ। ਜੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭ ਖਾਣ ਏਕਿ ਆ ਕਹੀ
ਏਹੁ ਰੇ ਕਰਮੁ ਕਰਕੇ। ਕੁ ਆਖਦ ਪਾਹਿ ਕਿਆ ਕਹੀਏ

ਝੂਠੇਕਰਮਸੁਕਰਮਕੈਕੈ।ਅਗੇਜੈਸੇਸੇਸੁਕਰਮਪਤ੍ਰਤਾਥਤੇਜੇਹੀ
ਸੁਕਰਮਪੱਲੈਕਾ।ਉਹਜਹੋਵੇਗਾ।ਸੋਤੀਆਪਮਕੀਆਦੇ
ਦਾਸੁਖਪਰਮਪਾਵੈਗਾ।ਕਿਸੁਕਰਮਸੁਕਾਕਉਸੂਦਲਾਖ
ਪਤਿਹੋਵੈਗਾ।ਇਸਕੋਖਿਲਾਖਸੇਸੁਣਕੇਸੀਨਹੀਸਾਨ
ਣਾ।ਸੋਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਤੇਹੈ।ਆਪੇਸਾਂਈਆਪੇਦੇਇ
ਆਖਹਿਸਿਭੁਕੇਈਕੇਇ।ਪਸੁਸੁਣਆਪਹੀਕਰਮ
ਕੇਸਾਣਤਾਹੈ।ਅਰੁਆਪਹੀਫਲਭੀਦੇਤਾਹੈ।ਇਸੁਕ
ਰਮਕਾਇਹੁਫਲਹੋਤਾਹੈ।ਐਸੇਜੋਹੀਸਥਾਰਥਕਹੈਤੇ
ਲੋਭੀਸਬਾਤਮੇਕੇਈਕੇਈਹੈ।ਜਾਗਜਦੁਲਕੁਸੇਸੇ
ਮਗਨਭਾਵਇਹੁਸੁਭਾਕਰਮਹੈਇਸਕੇਮੈਨੇਕਰਮੀਭੀ
ਨਹੀਕਰਣਾ।ਇਸਕਾਸਦਾਹੀਅਭਿਆਸੁਰਖੈ।ਅ
ਰੁਨਾਮੁਅਰਾਧਨੁਸਤਿਵਚਨੁਦਇਆਅਹਿੰਸਾਪੂਉ
ਪਕਾਰੁ।ਇਸਤੇਲੇਕਰਕੇਸੁਭਗੁਣਹੋਹਿਤਿਨਕਾਤਿ
ਆਗੁਕਦੀਭੀਨਹੀਕਰਣਾ।ਇਸੀਕਾਸਦਾਅਭਿ
ਆਸੁਰਖੈ।ਅਰੁਸਭਦੂਮਨਨੂਨਿਧਆਸਨਕਰਣ

ਲੋੁਗੋ ਹੈ ਜਖਿਆਤੂ ਕਾਵੂ ਤਿਸਕੋ ਕੇਬ੍ਰੁਕ ਕਹਤੇ ਹੈ ॥ ਜਿਸ
ਨੋ ਬ੍ਰਖਸੇ ਜਿਫਤੂ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਤਸਾਹੀ ਪਾਤਿ
ਸਾਤਸਾਹਿ ॥ ਜਿਸਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਦਾਨੁ ਕਰ
ਤਾ ਹੈ ॥ ਜਿਫਤਿ ਕਿਆ ਕਹੀਏ ਆਪਣੇ ਨਾਮੁ ਕੀ ਮਹਿਮਾ
ਅਰ ਸਾਲਾਹਿ ਕਹੀਏ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਸਲ ਤਕਾ ॥ ਅਸਲ ਤਕ
ਮੁਹੈ ਦੂਦੇਕ ਕਾ ॥ ਦੂਦੇਕੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਤਿ ਅਸਤਿ ਕੇ ਨਿਰਣੇ
ਕਾ ॥ ਜੋ ਸਤਿ ਸੰਬੂਝੇ ਨਕਰਿ ਸਤਿ ਅਸਤਿ ਕਾ ਨਿਰਣੇ
ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ **ਸਤਿ ਕਿਆ ਹੈ** ॥ ਅਰ ਅਸਤਿ ਕਿਆ ਹੈ
ਸਤਿ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹਣੁ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਸਤਿ ਕਾ ਤਿਆ
ਗੁ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਐਸਾ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸੋ ਪਾਤਸਾਹੁ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸੁ
ਰੁ ਹੀ ਹੈ ॥ **ਦੂਸਰ ਤੇ ਰੇ** ਈ ਨਹੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਓਹੁ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਹੀ
ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜਬ ਸਤਿ ਅਸਤਿ ਕਾ ਨਿਰਣੇ ਕਰੇਗਾ
ਤਬ ਸਤਿ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਪਣਾ ਆਪ ਹੀ ਠਹਿਰੇ
ਗਾ ॥ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਪੰਚੁ ਅਸਤਿ ਹੀ ਠਹਿਰੇਗਾ ॥ ਏਸ ਦੂਰਤ
ਹੀ ਸਾਰੁ ਕਰਕੇ ਖਟਵਾਂ ਗੁਰਾ ਸਾਨੁ ਕਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੂ

ਆ।ਅਰੁਜੋਸਦਾਹੀਸਤਿਅਸਤਿਕੇਵੀਚਾਰੁਮੈਮਗ
ਨਰਹਿਤੇਹੈਂ।ਤਿਤੇਪ੍ਰਸੰਸਰੂਪਹੀਹੈਂ।ਇਸਮੈਸੰਸੈ
ਨਾਹੀ।ਪ੍ਰਸੰਸੁਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਨਾਮਿਤ੍ਰਹੀਸਰਵਣਾਦਿਕ
ਕਾਫਲਨਥਾ।ਜੋਪ੍ਰਸੰਸੁਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਰੂਪਈਤੇਟਰੁ
ਫਲਨਕਾਹੋਕੇਭਾਹੀਏ।ਭਾਤੇਅਰਥਦੂਆਰਾਸਫਲ
ਏਤਾਹੀਜਿਧਹੋਤਾਹੈ।ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਕੇਮੁਖ
ਰਬਿੰਦਤੇਬਾਣਾ।ਸਿਰੀਚੰਦਜੀਨੇਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ
ਨੇਸਰਵਣਕੀਆ।ਅਰਬਾਣਾ।ਸਿਰੀਚੰਦਜੀਨੇਮੁ
ਖਾਰਬਿੰਦਤੇਬਾਣਾ।ਪਰਮਸੁਚੰਦਜੀਨੇਸਰਵਣਕੀਆ
ਅਰਬਾਣਾ।ਪਰਮਸੁਚੰਦਜੀਕੇਮੁਖਕਮਲਤੇਬਾਣਾ
ਸਾਧਰਚੰਦਜੀਸਿਹਰਚੰਦਜੀਸਰਵਣਕੀਆ।
ਇਸੀਪ੍ਰਕਾਰਕ੍ਰਮਅਰਥਾਤਸਾਹੀਓਬਿਬੇਕੁਉਪਦੇਸੁ
ਕੀਤਚਲੀਆਈਹੈ।ਤਾਂਤੇਸ੍ਰਪਜੀਏਤਾਹੀਹੈ।
ਅਗੋਜੋਹੈਜੋਸ੍ਰਪਜੀਦਾਖਿਲੁਹੈ।ਜੈਸੇਸਪਾਤ
ਰਥਕਾਪਰਿਤ੍ਰਸਖਿਲਹੈ।ਜੈਸੇਵਜਿਸਟਜੀਕ

ਖਲਪਰਕਰਨੈਹੈ।ਐਸੇਜੋਹੀਐਬ੍ਰਮ੍ਹਬੋਦੋਕੈਖਿਲੁ ੫੨

ਹੈ।ਤਿਸੇਜੋਹੀਅਮੁਲਕ੍ਰਿਤਤੇਕਰਜਅਪਭਤ੍ਰਜੈਤੁ

ਜਪਜੀਕਾਖਿਲੁਹੈਹੈ।ਜੋਪਾਤਸ਼ਾਹਿਕਾਪਾਤਸਾਹੂਹੂ

ਆਸੇਪਾਤਸਾਹੂਹੂਆ।**ਸੋਈਗੁਰਕਹਤੇਹੈ।**ਅਮੁ

ਲਕ੍ਰਿਤ।ਜਿਸਜਪਜੀਨੂਮਨਨਿਦਿਧਿਆਸਨੁਹੂਆ

ਕਾਪਾਤਸ਼ਾਹਿਕਾਪਾਤਸਾਹੂਹੂਆ।ਜੋਈਗੁਣਤਿਸਕਾ

ਐਸਾਲਕਹੈ।ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਕੇਮੁਖਾਰਬਿੰ

ਦਕੇਸੇਅਖਰੁਹੈ।ਤਿਨਸੇਇਹੁਜਪਰਚਾਹੈ।ਅਮੁਲ

ਗੁਣਏਤਾਏਕੁਪਦਸੋਧੀਸੁਰਣਜਪਜੀਕਾਹਿਤਾਵਾਪ

ਸਰਵਣਮਨਨੁਨਿਦਿਧਿਆਸਨੁਸਾਖਿਆਤੁਕਰਤੇ।ਜਪ

ਜੀਸੇਐਹੁਕਿਆਥਾ।ਜਿਏਕੁਹੀਪਦਸੋਕਹਿਦੀਆ।ਤੁ

ਲਾਜੀਪਾਤਸ਼ਾਹਿਕਾਪਾਤਸਾਹੁਹੂਆ।ਤਿਸਜੀਕਾਇਹੀ

ਗੁਣਹੈਵਾਪਕਹੂਐਹੁਤੀਹੈ।**ਤਿਸਕਾਉਨੁ**ਗੁਰਕਹਤੇ

ਹੈ।ਅਮੁਲਵਪਾਰੁ।ਅਮੁਲਵਪਾਰੀਏਅਮੁਲਭੁ

ਡਾਰਾਵੈਪਾਰੁਜੋਹੈਤਿਸਕੀਵੇਸਟਾ।ਜੈਸੀਐਸੋਲਾਕੁ

ਜੀਹੈ।ਅਬੁਤਿਸਕਾਜੋਬੈਪਾਵੀਹੈ।ਤਿਸਤੇਉਪਦੇਸੁ
ਗ੍ਰਹਣਕਰਤਾਹੈ।ਸੋਭੀਅਮੋਲਕਹੀਹੈ।ਅਬੁਤਿਨ੍ਹਾ
ਕਸੁਹੈ।ਤਿਸਕੀਬੁਧਿ।ਜਿਸਬੁਧਤੇਉਪਦੇਸੁਕਰਤਾ
ਹੈ।ਸੋਬੁਧਭੀਅਮੋਲਕਹੀਹੈ।ਅਮੁਲਆਵਹਿਅ
ਮੁਲਲੈਜਾਹਿ।ਅਮੁਲਭਾਇ।ਅਮੁਲਸਮਾਇ।ਸੋ
ਜੋਉਤਸੁਪ੍ਰਕਮਹੈ।ਜਿਸਜਗਾਤੋ।ਤਿਨਕਾਆਵ
ਣਭੀਅਮੋਲਕਹੈ।ਅਰਅਮੋਲਕਪ੍ਰਮਾਤਮਾਕੋਹੀ
ਲੈਭੀਜਾਤੇਹੈ।ਭਾਵਨਾਭੀਤਿਨਕੀਅਮੋਲਕਹੈ।
ਅਰਅਮੋਲਕਹੀਪ੍ਰਮਾਤਮਾਵਿਖੈਸਮਾਵਤੇਹੈ।ਜੈ
ਸੇਬੂੰਦਜਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਖੈ।ਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਖੈਸਮਾਵਤੀਹੈ।ਤੌ
ਸਮੁੰਦ੍ਰਰੂਪਹੀਜਾਤੀਹੈ।ਫਿਰਬੂੰਦਕਹੀਨਹੀਹੋਤੀ।
ਅਮੁਲਧਰਮੁ।ਅਮੁਲਦੀਬਾਣੁ।ਜਿਸਧਰਮਕੋਕਿ
ਸਕੋਪ੍ਰਤਪਾਦਨਕੀਆ।ਉਹਧਰਮਭੀਅਮੋਲਕ
ਹੀਹੈ।ਅਰਦੀਬਾਣੁਸੁਹੈ।ਤਿਸਕਾਦਰਬਾਰੁ।ਜਿ
ਸਦਰਬਾਰਮੈਬੈਠਕਰਧਰਮਕਾਉਪਦੇਸੁਕਰ

ਰਤੁਹੈ।ਜੋਭੀਅਮੋਲਕਹੀਹੈ।ਅਮੂਲਭੂਲਾਅਮੂਲ
ਪਰਦ੍ਵਾਰੂ।ਅਮੋਲਕੁਹੀ।ਤਿਸਪਰਭੂਲਕਿਆਕਹੀ
ਏ।ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤੁਭੀਹੈ।ਅਮੋਲਕਹੀਪ੍ਰਮਾਣੁਹੈ।ਕਿਹੇਤੇ
ਸਮੁੰਦ੍ਰਪਰੁਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਕਾਪ੍ਰਮਾਣੁ।ਸਮੁੰਦ੍ਰਹੀਤਿਲੇ
ਗਾ।ਨਦੀਨਾਲੋਂਤੇਨਹੀਤਲਣਾ।ਤੇਸੇਹੀਪਾਤਸ
ਹੋਕਾਪਾਤਸਾਹੁਤੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਹੈ।ਤਿਸੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀ
ਤੋਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਪ੍ਰਮਾਣੁਹੈ। **ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੁਜੀਕਹਤੇਹੈਂ**
ਮੈਨੇਕਹਾ।ਹੈਜੋਸਾਤਿਵੀਕਹਾਹੈ।ਅਤਬਤੁਮੇਰੇਤਦ
ਨਸਬਦੁਨਕਰਕੇ।ਤੇਕਦ੍ਵਾਰਭੀਨਕਮੇਰੇਨਾਮਕੋਉ
ਚਾਰਨਕਰਤਾ।ਜੋਮੇਰੇਤਿਬਰਾਬਰਕਾਹੀਹੋਤਾਹੈ।ਕ
ਕਾਹੇਤੇਮੇਰੇਨਾਮਕਾਜੋਤੀਜਹੈ।ਸੋਜਾਤਾਨਹੀ।ਦਿਨੁਦਿ
ਨੁਵਧਤਾਹੀਜਾਇਗਾ।ਮੇਰਾਸਰੂਪਕੀਏਤਿਨਾਛੋਡੇ
ਗਾਨਹੀ।ਅਮੂਲਤਖਸੀਸੁਅਮੂਲਨੀਸਦ੍ਰਾਤਿਸੁ
ਨਾਮਸਪਰੈਲਦ੍ਵਾਲੇਕਉਪ੍ਰਮੇਸੁਰਨੇਬਖਸੀਸੁਹੈ।ਬਖਸੀ
ਸੁਆਪਣੀਸਰੂਪਤਾਜੋਭੀਅਮੋਲਕਹੀਹੈ।ਅ

ਅਰੁਨੀਸਾਨੁਸੁਹੈਤਿਸੁਸਤਿਪੁਰਖਕਾਮਰਾਤਬਸੋਭੀ
ਅਮੋਲੁਕਹੀਹੈ। ਅਮੁਲਕਰਮੁਅਮੁਲਡੁਰਮਾਨੁ।
ਅਨੇਕਜਨਮੋਵਿਖੇਜੋਤਿਸਨੇਕਰਮੁਕੀਆਹੈ। ਜਿਸਕ
ਰਦਰਸੁਪਾਤੁਸੋਹੈਕਾਪਾਤਸਾਹੁਹੂਆ। ਸੋਕਰਮੁਭੀ
ਤਿਸਕਾਅਮੋਲੁਕਹੀਹੈ। ਤਿਸੁਕਰਮੁਦੁਆਰਾਪ੍ਰੀਤ
ਹੈਕਰੂਕਰਮੁਪ੍ਰੇਮਸਰਨੇਹਰੁਮਾਨਆਗਿਆਸੋਕਰੀ
ਇਹੁਮੇਰਾਸਰੂਪਹੈਵਦੁ। ਸੋਭੀਅਮੋਲਕਹੀਹੈ। ਅਬ
ਦਾਤਿਸੁਸਤਿਪੁਰਖਕੀਜੋਸਗਤਾਵਿਖੈਆਗਿਆ
ਹੈ। ਸੋਅਮੋਲਕਹੈ। ਅਮੁਲਿਅਮੁਲਆਮਆਨ
ਜਾਇ। ਆਮਆਖਦੇਹੈਲਿਵਲਾਇ। ਸੋਤਿਸੁਸ
ਤਿਪੁਰਖਕੀਹੈਸੋਭੀਅਮੋਲਕੀਹੀਹੈ। ਸੋਕਹਤ
ਰਬੁਕਹੈਰਹੇਕਹਾਨਹੀਜਾਤਾ। ਅਰੁਕਹੈਦਾਨੇਕਹਿ
ਕਹਿਕਹਿਦੇਲਾਇਕਹੈ। ਦਕਿਆਕਹੀਏਉਹੀਸਭੁ
ਪੋਹਿਕਬਾਏ। ਆਖਹਿਵੇਦਪਾਠਪੁਰਾਣੁ। ਅਬ
ਹਿਪੜਹਿਕਰਹਿਵਖਿਆਣੁ। ਵੇਦਪੁਰਾਣਸਾਸਤ

ਕੇਜੋਹੈਪਾਠਤੇਭੀਤੇਤਿਨੂੰਸਤਿਪੁਰਖੋਕੀਹੀਅਹਿਆਕੇਰ
ਹਤੇਹੈ।ਅਰਪੜ੍ਹਹੋਇਵਖਿਆਨੁਕਰਤੇਹੈ।ਜੋਤਿਨੂੰ
ਸਤਿਪੁਰਖਕਹੀਤੋਕਰਤੇਹੈ।ਜੋਤਿਨੂੰਸਤਿਪੁਰਖਕਹੀ
ਤੋਕਰਤੇਹੈ।ਆਖਹਿਬਰਮੇਆਖਹਿਇੰਦੁ।ਆਖਹਿਗੋ
ਪੀਤੈਗੋਵਿੰਦੁ।ਅਨੇਕਬ੍ਰਹਮੇਜੋਹੈਦੇਖੋਸੋਅਨੇਕਬ੍ਰਹਮਾਅ
ਰਇੰਦ੍ਰਅਰੁਗੋਪੀਤਿਸੀਜੁਗਤਗੋਵਿੰਦੁਇਹੁਸਭਤਿਨ
ਕੀਹੀਤੋਅਹਿਆਕੇਰਹਤੇਹੈ।ਕਹੋਤੇਨਾਮੁਸਪਨੋਦ
ਲਾਤੋਪਰਮੇਸੁਰਹੀਹੋਤਾਹੈ।ਤਾਂਤੇਸਭਾਂਕਹਾਂਅਹਿਆ
ਕੀਹੀਹੈ।ਦੂਸਰੇਕੀਨਹੀ।ਆਖਹਿਈਸਰਆਖਹਿ
ਸਿਧ।ਆਖਹਿਕੇਤੇਕੀਤੇਬੁਧ।ਈਸਰਜੋਹੈਪਰਧਾਨੁ
ਪੁਰਖਅਰੁਜੋਬਾਦਕਰੇਦੂਆਰਾਜਿਨੋਨੇਸਿਧਪਾਈ।
ਅਰੁਕੇਤੇਹੀਜੋਬ੍ਰਹਮੇਸੁਰਕਰਕੇਕੀਏਹੁਏਬੁਧਵਾਨਹੈ।ਤੋਭੀ
ਤੋਤਿਨਕੀਅਹਿਆਕੇਹੀਕਹਤੇਹੈ।ਆਖਹਿਦਾਨਵ
ਆਖਹਿਦੇਵ।ਆਖਹਿਸੁਰਨਰਮੁਨਿਜਨਸੇਵ।ਦਾਨ
ਵਅਸੁਰਦੇਵਤਾਸਖਆਦਿਕਸੁਰਦੇਵਤਾਸਖਆਦਿਕ
ਸੁਰਦੇਵਤਾਨਰਮਾਨੁਖਮੁਨਿਦੇਸਜਦਾਆਦਿਕ।ਸੇਵਕ

ਨੇਕੁ ਸਾਤੀਹਾ। ਏਹ ਭੀ ਸਭ ਤਿਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾਂ ਕੋ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਕੇ
ਤੇ ਅਖਿਆਂ ਖਣੁ ਪਾਹਿ। ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠ ਉਠ ਜਾ
ਹਿ। ਕੇਤੇ ਹੀ ਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾਂ ਕੋ ਕਹਤੇ ਹੈਂ। ਅਰੁ ਕੇਤੇ
ਹੀ ਅਖਣੁ ਪਾਹਿ ਕਿਆ ਕਹੀਏ। ਕਹਣੇ ਜਿਸ ਤੇ ਹੈਂ। ਅ
ਰੁ ਕੇਤੇ ਹੀ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠ ਜਾਤੇ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈਂ। ਏਤੇ
ਕੀਤੇ ਹੋਰੁ ਕਰੇਹਿ। ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ।
ਮਹਿਮਾਂ ਕੇ ਕਹਣੇ ਵਾਲੇ ਏਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਕੀਏ। ਅਰੁ ਅਉ
ਰੁ ਭੀ ਐਸੇ ਕਰੇਗਾ ਤਉ ਭੀ ਮਹਿਮਾਂ ਕੋ ਕੋਈ ਭੀ ਨ ਕਹਿ ਸਕੇ
ਗਾ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਆਪ ਭੀ ਅਨੰਤੁ ਹੈ। ਅਰੁ ਤਿਸ ਕੇ
ਨਾਮ ਭੀ ਅਨੰਤੁ। ਅਰੁ ਨਾਮ ਕੇ ਜਾਪਕ ਭੀ ਅਨੰਤੁ। ਅ
ਅਰੁ ਜਾਪ ਕੋ ਕੇ ਫਲੁ ਭੀ ਅਨੰਤੁ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ। ਮਿਲਤੀ
ਤੇ ਉਪਜੀ ਸੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਅਰੁ ਜੋ ਹੋਵੀ ਨ ਹੀ ਸੋ ਮਿਲੇ
ਗੀ ਕਹਾਂ ਸੇ। ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਬ੍ਰਾਨਾਂ ਕਾ ਦੇ ਤੇ ਅਨੰਤ ਹੈਂ। ਕ
ਹਣੇ ਵਾਲਾ ਕਹਾਂ ਤਕ ਕਹੇਗਾ। ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵ
ਡੁ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ। ਜੇਤਾ ਵਡਾ ਹਰਿ
ਕੀਰਤਨੁ ਤਿਸ ਕੇ ਭਾਵਤਾ ਹੈ। ਸੋ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ

ਤੇਤਾਬਰਤਾਹੀਹੋਤਾਹੈ। ਇਸਬਾਤਕੇਜਣਾਵਣੇਸੁਕਹੀਸ ੫੫

ਣਤਾਹੈ। ਸਲੋਕੁ। ਸਮਾਪ। ਸਰੂਪ। ਸਾਧਨਾ। ਇਹੁ

ਚਾਰੁਪ੍ਰਕਾਰਕੀਸੋਸੁਕਤਹੈ। ਜੋਪਰਿਕੀਰਿਤਸੁਕੀਹੀਤੇ

ਉਪਜਾਵਣੇਵੈਹੈ। ਜੈਸਾਜਿਸਕੇਪਰਿਕੀਰਿਤਨੁਭਾਵ

ਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਹੀਸੁਕਤਕਉਭੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ। ਆਦ

ਵਿਖੈਜੋਪ੍ਰਤਮਜਾਰਭੀਥੀ। ਬਾਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਪੁਸੇਸੁਰ

ਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੀਹੈ। ਸੋਪ੍ਰਤਮਜਾਪੂਰਨਭਈ। ਸ੍ਰਵਣੁ

ਮਨਨਿਨਿਧਿਆਸਨੁ। ਸਾਧਨੋਦੁਆਰਾ। ਸਖਿਆਤੁ

ਸਾਰਹੂਆ। ਜੋਪਾਤਸਾਹਿਰਪਾਤ੍ਰਸਾਹਿਹੂਆ। ਅਰਿ

ਈਹਾਤਕਰਜੋਪੂਰਨਸਪਜੀਕਾਖਿਲੁਕਹਾ। ਅਰਿ

ਸਹਿਆਤ੍ਰੀਕਹੀ। ਅਰੁਇਹੁਜੋਪੀਛੈਕਹਾਥਾ। ਸਹਿਜਿ

ਸਿਆਨਪਾਲਖੋਹਿਹਿਤਾ। ਇਕਨਛਲੈਨਾਲ। ਅਰੁ

ਤਿਸਕਾਖਿਲਕਹਤੇਹੈ। ਜੋਕੋਆਖੇਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ।

ਤਾਨਿਮਖੀਮੈ ਸਿਭੁਗਾਦਾਵਾਗਾਦਾਵਾ। ਦੋਹਾ। ਜੋਕੋਈ

ਕਹਿਤਾਹੈਬਚਨਕੇਵਿਗਾੜੁਕਰਕੇ। ਸੋਪਰਮਕਾਸ

ਕੇਦਫਤਰੁਮੈ ਲਿਖਿਆ ਗਏਵੇ ਜਿਨ੍ਹੁ ਗਾਫਲੁ ਲਿਖਿਆ ਜਾਤ

ਹੈ। ਬੇਮੁਖੁ ਵਿਗਾੜੂ ਕਿਆ ਕਹੀਏ। ਕਿਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਪ੍ਰ

ਮੇਸੁਰ ਅਤੁ ਕਿਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਪ੍ਰਲੋਕੁ। ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੋ ਖਾਣ

ਪੀਣੈ ਭੁਗਤੈ ਬਣੇ। ਅਬਚੁਹ ਸੁਭੁ ਬੋਲੈ ਨਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰੁ

ਨਰਕ ਭਤੇ ਰਹੇ ਬੇ। ਸਦਾ ਹਮੈ ਕਿਤੁ ਗਾਹੀ ਬੈਲੇ ਬਹੇ ਬੇ।

ਕਿਆ ਕਬਹਿ ਬੇ ਮੁਕਤੁ ਕੈ ਅਤੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਬੇ ਮੁਸੇ

ਸੁਰਕੈ। ਇਸੀ ਕਾਲਸੁ ਬੇਮਲ ਵਿਗਾੜੂ ਹੈ। ਜੋ ਇਸ

ਕਾ ਨਿਬੈਲੇ ਪੀਛੈ ਕਹਾ ਹੀ ਹੈ। ਨਸਦਾ ਲੈ ਕਹੀ ਸਾਥਿ

ਸਬੰਧ ਰਹਿਤਾ ਹੈ। ਨਸਦਾ ਭਤੇ ਗੋਹੀ ਸਾਥ ਸਦਾ ਸਬੰਧ

ਰਹਿਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਸੂਠੀ ਬਾਤੇ ਕਰਨੀ ਮਿਤ੍ਰ ਫਤਰੁ ਕਰਤੇ

ਹੈ। ਤਿਨਕੇ ਪਰੈ ਅਉਰ ਕੋਣ ਗਾਫਲ ਰਹੇ ਵੈਗਾ। ੧੯

ਅਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਲਿਆਣ ਕਾ ਮਾਰ

ਗ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਜੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ

ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ। ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾ

ਵਣਹਾਰੇ। ਜੋ ਦਰੁ ਵਾ ਜਾ ਅਰੁ ਜੋ ਘਰੁ ਤੇਰਾ ਕੈਸਾ ਹੈ।

ਜਹਾਂ ਬੈਠ ਕਰ ਤੂੰ ਸਰਬ ਜਗਤ ਦੀ ਸਮਾਲੁ ਕਰਤਾ ਹੈ
ਜੈਸੇ ਜਿਸ ਕਾ ਕਰਮੁ ਹੈ। ਤੈਸਾ ਹੀ ਕੋ ਤਿਸ ਕੋ ਫਲੁ ਤੂ
ਦੇਤਾ ਹੈ। ਕੋ ਰਾਗ ਵਾਲੇ ਕਹਤੇ ਕੋਆ। ਕੋ ਬਾਦ ਵਾਲੇ ਕਹਤੇ ਕੋ
ਬਾ। ਅਰੁ ਜੋ ਬਾਦ ਵਾਲੇ ਕਹਤੇ ਜੋ ਕਾ। ਤੇਰੇ ਘਰ ਕੇ ਸਾਸ
ਦੇਨ ਨਿਮਿਤ ਅਨੇਕ ਨਾਦ ਵਾਜੇ। ਅਨੇਕ ਨਾਮ ਦੇਤੀ ਨ
ਕਾ ਭੀ ਹੈ। ਜੋ ਅਰਥ ਜੀ ਹਾਂ ਨਹੀ। ਅਸੰਖ ਅਸੰਖਨਾ
ਦ ਬਾਜੇ। ਅਸੰਖ ਹੀ ਬੀਣਾ ਦਕ। ਅਰੁ ਜਸ ਵਾਵਣੇ
ਵਾਲੇ ਕੇਤੇ ਕਹੈ। ਤਿਨ ਕੀ ਭੀ ਗਣਤੀ ਨਹੀ। ਕੇਤੇ ਰਾਗ
ਪਰੀ ਜਿਤੁ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ। ਪਰੀਆਂ ਜੋ
ਹੈ ਅਪਸਰਾ। ਤਿਨੋ ਜੋ ਜੁਗਤ ਬਾਜੇ ਕੇਤੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਬਾ
ਵਨੇ ਵਾਲੇ ਕੇਤੇ ਏਕ ਹੈ। ਤਿਨ ਕੀ ਭੀ ਕਿਛੁ ਗਣਤੀ ਨਹੀ
ਗਾਵਹਿ ਤੁਧਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵਹਿ ਰਾਜਾ
ਦੁਆਰੇ। ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਜੀ ਤੇਰੇ ਗੁਣਾਂ ਕੋ ਦੇਖ ਕੇ
ਗਾਵਤੇ ਹੈ। ਗਾਵਹਿ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ
ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ। ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਜੋ ਹੈ ਧਰਮ ਰਾਜ ਕੇ

ਸਿਖਾਂਕੀ।ਜੋਸੀਪੂਰਨਸਗਤਕੇਭੁਲੇਸੂਹੇਕਰਮਕੇਦਿ
ਤ੍ਰਗੁਪਤਹੀ।ਲਿਖਜਾਣਤੇਹੈ।ਕਿਸੀਕੋਭੀਖਬਰਨਹੀ
ਹੋਤੀ।ਜੋਲਿਖਲੇਤੇਹੈ।ਅਰੁਲਿਖਾਲਿਖੁਧਰਮਕਾ
ਵੀਚਾਰੁਕਰਤੇਹੈ।ਅਸਵਦਾ।ਤਿਨਕੇਲਿਖੀਕਰਣਿ
ਧਾਲਿਖੁਧਰਮਰਾਜਾਵੀਚਾਰੁਕੈਰਤੇਹੈ।ਉਹਭੀਤੋਤ
ਰੇਗ੍ਰਾਸਾਬਾਦਗਾਵਤੇਹੈ।ਗਾਵਨਿਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀ
ਸੋਹਨਿਸਦਾਸਵਾਰੇ।ਬ੍ਰਹਮਾਜੋਜੁਗਤਜੋਹੈਈਸਰੁਕਸਿ
ਵਵਿਸਨੁਅਰੁਦੇਵੀਆਂਜੋਹੋਵਤੀਹੈ।ਪਾਰਬਤੀਲਖ
ਮੀਸੁਰਸਤੀ।ਦਰਕਿਆਕਹੀਏ।ਉਤਪਤਿਥਿਤਿ
ਸੰਘਾਰੁਜੋਹਾਰੁਅਪਨੇਅਪਨੇਅਧਕਾਰੁਮਹਿਲਾਗੇਹੈ।
ਸਵਾਰੇਕਿਆਕਹੀਏਤੇਤੇਨੇਹੀਅਪਨੀਇਛਾਤੇਅਪਣੇ
ਰੂਪਅਨੂਪਧਰਣੇਤੇ।ਇਹਭੀਤੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਕੋਗਾ
ਵਤੇਹੂਏਜੋਭ੍ਰਾਪਾਵਤੇਹੈ।ਸਾਂਕਹਾਂਸਾਸਤ੍ਰਪੁਰਾਣਿ
ਜੋਇਨਕੋਨੇਹੀਤੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਕਹੀਹੈ।ਗਾਵਹਿਇੰ
ਦਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਆਦਰਨਾਲੇ।ਦੇਵਤਓ

ਸੀਯੁਗਤਾਇੰਦ੍ਰਸੋਹੈ।ਜਸਵਭਵਨੁਭੁਝੋਗਾ।ਦਰਕਿ
ਆਕਹੀਏ।ਅਪਨੇਅਪਨੇਅਪਕਰਭੁ।ਪਨੁਲਕੇਹੂ
ਏਹੈ।ਇਹਭੀਤੇਤੇਰੇਨਾਮੁਕੀਮਹਿਮਾਕੋਗਾਵਤੇਹੈ।
ਅਰੁਮਾਨੁਖਲੋਕਾਵਿਖੇਜੋਚਕ੍ਰਵਰਤੀਵਰਤੀਰਾ।ਜ
ਰਾਜਾਹੈ।ਜਿਸਕਾਸੰਪੂਰਨਪ੍ਰਿਥਵੀਪਰੁਏਕੁਰਾਜੁ
ਹੈ।ਤਿਸਕੇਜੋਸੁਖਹੋਤਾਹੈ।ਭੀਸਾਹੀਸੁਖਸੁਰਗਵਿਖੇ
ਅੰਤਜਕੋਹੋਤਾਹੈ।ਅਰੁਸੁਰਗਾਵਿਖੇਦੇਵਤਾਹੈਤਿ
ਨਕੇਭੇਸੁਖਕੀਕਿਆਮਹਿਮਾਕਹੀਏ।ਅਰੁਜੋਦੇਵ
ਤਾਓਕਾਰਾਜਾਇੰਦ੍ਰਹੈ।ਤਿਸਕੇਸੁਖਕਾਤੋਕਿਆਪਾਰ
ਵਾਰਹੈ।ਅਰੁਇਕਹੁਤੁਹੈਕੜੀਆਜੁਗੇਕੀਆਈ
ਦ੍ਰਪਦਵੀਕੋਭੋਗਤਾਹੈ।ਆਗੇਤੁਝਾਈਸੋਇੰਦ੍ਰਹੈਸੋਭੀ
ਤੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਕੋਗਾਵਤਾਹੈ।ਤੁਮਨੇਕੇਦਨਸੀਹੁ
ਹੈਪਰੁਅਰਕੇਦਨਸੁਖਪਰਿਨਾਮਕਾਤਿਆਗੁਕੀਆਹੈ
ਅਰਜਿਨਕੇਸੁਖਕੇਰਿਸੀਅਜੈਕੇਰਿਸੀਕਹੂਲੋਕ
ਭਾਇੰਦ੍ਰਪਦਵੀਕੋਭੋਗਤਾਹੈ।ਐਸੇਜੋਸੁਹੇਸ੍ਰਪਾਆ

ਵਿਸਨੁ ਅਰ ਦੇਵਤੇ ਭੀ ਤੇਨ ਅਕੀ ਅਹਿਸਾ ਕੋ ਕਰਿਆ ਕਰਤੇ ਹੈਂ।
ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁਰਾਣੋ ਮੈ ਤੋ ਇਨ ਕੀ ਨਮਸਕਾ ਉਪਦੇ
ਸੁ ਕੀਆ ਹੈ। ਨਾਗਾਇਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਲਖਮੀ ਕਉ। ਹੇਨਾ
ਰਾਇੰਨੁ ਹੈ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹੈ ਅਚੁਤ ਹੈ ਵਾਸੁਦੇਵ ਹੈ ਜਗਨਨਾ
ਥੁ ਐਸੇ ਸੁਜੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਵਿਖੇ ਭੀ ਨੁ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਗਾ
ਵਨੁ ਜਿਹ ਜਸ ਆਪੀ ਐਂਦ੍ਰ ਗਾਵਨੁ ਜਾਪਵੀ ਚਾਰੇ। ਗਾਵ
ਨ ਸਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ। ਜਿਹ ਸ੍ਰਸ
ਆਪਨ ਗਾਵਤੇ ਹੈਂ। ਅਰੁ ਵੀਚਾਰ ਵਾਨੁ ਐਸੇ ਤਜ
ਨੁ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਭੀ ਵੀਚਾਰ ਦੂਆਰਾ ਨਾਮ ਹੀ ਕੋ ਗਾਵਤੇ ਹੈਂ।
ਅਰ ਸਤੀ ਸੁਹੈ ਸੋ ਨਾਮ ਸਿਰ ਕਰਤਿਆ ਰਹੀ। ਅਰੁ ਸ
ਤੀ ਜੋ ਹੈ ਧਰਮ ਤਿਨ ਧਰਨਾ ਇਮ ਨਾਨੁ ਲੇਨੇ ਵਾਲੇ ਅਰੁ ਕਰ
ਰੇ ਕਿਆ ਕਰੀ ਹੈ ਸੁਪਤੇ ਨਾ ਲਿਖਨੇ ਵਾਲੇ। ਸੁਹੈ ਵੀਰ
ਜੋ ਪਾਤ ਸਭੀ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਗਾਵਤੇ ਹੈਂ। ਗਾਵਨ
ਪੰਡਤ ਪੜਨ ਰਿਖੀ ਸੁਰ ਸੁਗ ਸੁਗ ਦੇ ਦਾਨਾਲੇ। ਗਾਵ
ਨ ਮੋਹਨੀ ਆਮਨ ਮੋਹਨ ਸੁਰਗ ਮਛ ਪਇਆਲੇ। ਦੇ

ਦੇਸੋਂ ਸੁਗਤ ਪੰਡਿਤ ਐਸੇ ਹੈ ਵੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁਰਾਣ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨੇ
ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪੰਡੇ ਜੋ ਬਿਨਾ ਹੀ ਜਿਨੇ ਕੇ ਵੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁਰਾ
ਣ ਢੂੰਢੇ ਹੈਂ। ਐਸੇ ਜੋ ਸੁੰਦਰ ਰਿਖੀ ਸੁਰ ਦੇਵ ਦੇਵ ਜਿਸਦਾ
ਦਰਸਨ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਵਰਤਮਾਨ ਕੇ ਗਿਆਤਾ ਸਿਹੁ
ਭੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਗਾਵਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਧਨੀ
ਐਸੇ ਅਪਸਰਾ ਮਨ ਕੇ ਮੋਹਣੇ ਵਾਲੀਆਂ ਅਰਸੁ
ਰਗਾ ਕੇ ਸੋਲੇ ਕਹੇ। ਅਨੁਛਿਆ ਕਹੀ ਏ ਅਰ ਭੋਲੇ ਕ
ਕੇ ਸੋਭਨ ਹੈਂ। ਅਨੂਪ ਭਾਲੇ ਵਿਖੇ ਦਸਣੇ ਵਾਲੇ ਐ
ਨ ਗਾਦ ਕਹੇ। ਤੇ ਭੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਗਾਵ
ਤੇ ਹੈਂ। ਗਾਵਨ ਰਤਨ ਖੁਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠ ਤੀਰਥ
ਨਾਲੇ। ਗਾਵਨ ਜੋਧ ਮਹਾ ਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨ ਖਾਣੀ
ਚਾਰੇ। ਅਸੁਤ ਦੇਲੇ ਕਰ ਵਿਖ ਪ੍ਰਸੀ ਭੂਤ ਤੇਰੇ ਉਪਜਾ
ਏ ਹੋਏ ਜੋ ਰਤਨ ਹੈਂ। ਅਠਸਠਿ ਨਾਮੁ ਹੇਰ ਲੋ ਮਿ
ਲੇ ਕਾ। ਸੁਰਗ ਮਰਤ ਪਤਾਲ ਲੋਕ ਕੇ ਜੋ ਤੀਰ
ਥ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਧਾਮੇ ਹੈ ਮਹਾ ਬਲੀ ਸੂਰਵੀਰ ਕ

ਗਾਵੈ॥ਜੋਪਿਛੇਕਹਾਸੋਝੀਵੀਵੀਰੁਭੱਦ੍ਰਤੇਲੇਕਰਕਿਜੇ
ਵੀਰੁਹੈ॥ਤਿਨਕਾਅਰਥਸਮਝਣਾ॥ਅਰਥੀਹਾ
ਸੋਧਾਅਰਥਲੇਕਰਕੇਲੇਣਾ॥ਅਰਧਾਲੀਸ੍ਰੋਹੇਰਾਕੁ॥
ਐਂਤੁਸਮੇਰਸ[illegible]ਏਤਸਉਤ੍ਰਬੁਸਬਿਨਹਿਏਖਆ
ਤੁਸੀਹਰਿਬਿਧੁਸਭਨਮਹੀਕੀਮਹਿਮਾਕੇਗਾਵਤੇਹੈ
ਗਾਵਨਖੰਡਅੰਡਜੁਦਵੁਭੁੰਡਾਕਰਕਿਕਾਰਕਖੇਤੇਰੈ
ਧਾਵੈ॥ਸੋਈਭੁਧਨੇਗਾਵਨੇਸੋਭੁਧਭਾਵਨਰਤੇਤੇਰੈ
ਭਗਾਤੁਰਸਾਲੇ॥ਭਾਵਧਖੰਡਤੇਲੇਕਰਬੁਸੇਨਰੁਖ
ਡੋਹੈ॥ਅਰੁਤਿਨਕੇਅਵਤਾਰੁਸੋਰਾਸਰਕੇਅੰਤ
ਲੋਹੈ॥ਵਰਸੋਸੇਝੈਹੈ॥ਅਰੁਭੰਡੁਸੋਨੀਸਹੈ॥ਸ਼ਿ
ਧੁਸਭਤੇਰੀਮਹਿਮਾਕੋਗਾਵਤੇਹੈ॥ਤ੍ਰਿਨੇਹੀਇਨ
ਕੇਕਰਮਕਾਰਕਮਹੈ॥ਤੇਰੇਹੀਧਾਵੇਹੁਏਹੈ॥ਗੁਰ
ਉਪਦੇਸੁਦੁਆਰਾਜਿਨੇਨੇਤੇਰੀਮਹਿਮਾਕੋਜਾਨਾਹੈ
ਉਹੀਤੇਰੈਮਨਭਾਵਤੇਹੈ॥ਤਬੀਤੋਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵ
ਤੇਹੈ॥ਤਬੀਤੋਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਤੇਹੈ॥ਸੋਹਰੁਕਤੇ

ਤੁਧਨੋਗਾਵਨਜੋਮੈ ਚਿਤਨਆਵਨੁ ਨਾਨਕਕਿਆਵੀਚਾ
ਰੇ॥ਜੋਕੁਕੇਤੇਤੇਕੇਤਾਣੀਗਾਵਦੇਹੈਂ॥ਜੋਮੈਕੇਤਾਣੀਚਿ
ਤਨਹੀਆਵਤੇ॥ ਕਾਹੇਤੇ ਤੂੰਆਪ ਅਨੰਤਤੇਰੀਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਅਨੰਤੁਅਵ੍ਰਿਸ੍ਰਿਸਟੁਵਿਖੈਭਗਤੁਭੀਅਨੰਤੁਜਿਨਕਾ
ਅੰਤੁਨਾਹੀ॥ ਤਿਨਕੇਬਚਾਨਾਨਕਜੀਕਹਾਤਕਵੀ
ਚਾਰੁਕਰਕੈਕਹੈਗੇ॥ ਜੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਬੁ
ਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰ
ਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ ਜੋਕਛੁਦ੍ਰਿਸਟਆਵਤਾਹੈ॥
ਸੋਸੋਕਛੁਤੂੰਜਾਸਾਹਬੁਹੀਹੈ॥ ਜਿਤੇਨਾਮਕਰਕੇ
ਸਚਾਸਾਹਬੁਹੀਹੈ॥ ਜੋ ਜੋਕੋਈਨਾਮਕੇਜਪਤਾ
ਹੈ॥ ਜੋਸੋਸਚਾਸਾਹਬੁਹੀਹੋਜਾਤਾਹੈ॥ ਜਾਸਾਹਬ
ਤਬੀਤੋਹੋਤਾਹੈ॥ ਜੋਆਗੈਸਚਾਸਾਹਬਹੀਥਾ॥
ਜੈਸੇਜੁਧਨਮੇਕਾਜਾਗਾਜਾ [illegible] ਆਪਕਰਕੇਕਾ
ਲਆਏਹੈ॥ ਜਬਹੀਜਾਗਾਤਬਹੀਹੀਆਪਣੇਆਪ
ਕਉ [illegible] ਜਗਹੀਜਾਗਾਤਬੀਹੀਆਪ

ਲੋਆਪਕੋਰਾਮਜਾਨਤਾਹੈ।ਰਾਮਾਤੁਕੀਤੇਜਾਨਤਾਹੈ
ਜੋਪ੍ਰਿਥਮਰਾਮਸਾਖਾ।ਤੈਸੇਹੀਨਾਮਕਾਜਾਨਣਾਰੂਪਕੇ
ਸ੍ਰੂਪਨੈਹੈ।ਤਿਸਕਰਕੈਕੇਆਪਣੇਆਪਕੋਜੋਦ
ਜਾਨਤਾਥਾ।ਜੋਬਰਨਆਸ੍ਰਮਜਾਤਬਰਨਸਾਧਾਸਾਹਬ੍ਰ
ਹੀਹੈ।ਜੋਸਦਾਸਾਹਬ੍ਰਹੀਹੈ।ਜੋਜਸਦਾਸਾਹਬ੍ਰਪ
ਲੇਭੀਥਾ।ਅਬਭੀਹੈਆਗੇਭੀਹੈ।ਜਿਸਨੇਏ
ਹੁਬਚਨਾਕਰੀਹੈ।ਇਹੀਵੀਚਾਰਕਰਕੇਦੇਖਣਾਚ
ਹੀਏ।ਜਿਸਸ੍ਰੋਤਪਰਮੇਸੁਰਨੇਬਣਾਈਹੈ।ਜੋਕਹਾਹੈਕੀਰ
ਦੀਆਜੋਜਾਕਰਕੇਭੀਭਿੜਦਾਰਥਨਜਿਧਹੋਵੈਗਾ।ਜਿ
ਸਕਾਏਤਾਪ੍ਰਪੰਚਬਣਾਇਆਹੈ।ਤਾਂਤੇਈਹੀਵਾਤਹੀਜਿ
ਸੈਕਰਤਾਪ੍ਰਮੇਸੁਰਆਪਣੀਇਛਾਤੇਆਪਹੀਜਿ
ਸਾਰੂਪਧਰਨਾਹੈ।ਦੂਸਰਕੋਈਭੀਨਹੀ।ਰੰਗੀਰੰ
ਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਉਪਾ
ਈ।ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਉ
ਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ।ਰੰਗਰੰਗਕੀਅਰੁਭਾਂਤ

ਭੰਭ੍ਰਪ੍ਰਕਾਰੁਕੀ।ਜਿਸੈਸਨਜਿਸੁਨਕੀਮਾਇਆਰ

ਚਨਾ।ਜਿਸਨੇਉਪਜਾਈਹੈ।ਜੋਪ੍ਰਮੇਸੁਰਅਪਰੰਪਾਰਤ

ਹੂਆ।ਜੋਸਗਲਤਿਸਕੇਆਪਹੀਦੇਖਤਾ।ਜੋਤਿਸੁ

ਕੀਬਣਾਈਹੈ।ਜੋਤਿਸਕੇਹੀਜਾਣੇ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈ

ਕਰਸੀ।ਫਿਰਉਹੁਕਮਨਕਰਣਜਾਣਈ।ਜੋਪਾਤਸਾਹੁਸਹਾ

ਪਾਤਸਾਹਬਨਾਨਕਰਹਨਰਸਾਈ। ੨੦ਸੋਵਾਰ

ਤਾਪ੍ਰਮੇਸੁਰੁਕੇਭਾਵੈਕੀ। ਸੋਈਕਰੈਗਾ।ਤਹਾਂਕਿਸੀ

ਕਾਹੁਕਮਤੇਨਾਹੇਜਸਾਹੋਵੈਗਾ।ਜੋਹੈਤੇਜੋਪਰਮੇਸੁਰਪਾ

ਤਸਾਹੁਹੈ।ਕੈਸਾਪਾਤਸਾਹੁਹੈ।ਪਾਤਸਾਹਿਕਾਭੀਪ

ਤਸਾਹੁਹੈ।ਅਬਿਨਾਸੀ।ਤਿਸਕੀਰਜਾਇਮੈਤੁਮਾਰੀ

ਰੋਖਿਆਕਛੀਭੀਨਹੋਵੈਗੀ।ਤਾਂਤੇਰਜਾਇਪ੍ਰਮੇਸ

ਰੁਕੀਇਹੀਹੈ।ਜਸਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਦੇਖੋ।ਅਖਵਾਰ

ਕਿਮੈਛਲੁਮੇਰੇਵਿਚੇਅਹੰਪਨੁਕਰੋ।ਅਖਵਾਮੇਰੇ

ਨਾਮੈਹੀਕੋਜਾਪੈ।ਜੋਸਗਲਤਕੋਸੂਠਪਾਤਸਾਹੁਹੈ

ਤਿਨਕੀਅਰਸੀਤੇਜੋਬਾਹਰਹੋਤਾਹੈ।ਤਿਸਕਾਤੇ

ਝੂਠਾਹੀਹਦ੍ਵਾਲੁਹੋਤਾਹੈ।ਅਰੁਜੋਸਚੇਪਾਤਸਾਹਿਕੀ
ਅਰਜੀਤੇਬਾਹਰਿਹੋਏਹੈਂਵੈਰਾਗਤਿਸਕੋਸੁਖਕਹਾਹੈ।
ਬਹੁਰਕਾਲਿਆਦੂਕਾਆਰਥਾਕਹਤੇਹੈਂ।ਜਬਬਾਬੇ
ਨਾਨਕਜੀਕਾਸਿਧੋਸਾਥਸੰਬਾਦੁਹੂਆ।ਤਬਸਿ
ਧੋਨੇਕਹਾਨਾਨਕਇਹੁਕੈਸਾਪਖੰਡਭੇਖਤੁਮਨੇਧਾਰਨੁ
ਕੀਆਹੈ।ਇਹੁਭੇਖਕਛੂਪਛਾਨਹੀ।ਸਿਧੋਕਾਭੇਖ
ਕਿਤੁਹਨੂਕਰੋ।ਤਬਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਾ।ਸਿਧੋ
ਕਾਭੇਖਕਉਨਸਾਹੈ।ਤਬਸਿਧੋਕਹਾ।ਮੁੰਦ੍ਰਾਝੋਲੀ
ਖਿੰਥਾਏਤਨ੍ਹਵਿਭੂਤਇਸਭੇਖਕੇਧਾਰਣਕਰਣਾ।ਅ
ਉਨਿਵਲੀਧੋਤੀਕਰਣੀ।ਇਸਤੇਕਾਇਆਸੁਧ
ਹੋਤੀਹੈ।ਅਰਜਆਪਕਗਾਵਣੀ।ਇਸਤੇਸਕਤ
ਹੋਤੀਹੈ।ਜਗਤਕੇਲੋਕੁਜੋਦ੍ਵਾਰਕਰਤੇਹੈਂ।ਸਿਧੋਕੇ
ਅਦੇਸੁਅਦੇਸੁਕਹਣਾ।ਅਰਚਾਰੁਪ੍ਰਕੀਜੁਗ
ਤਲੋਕਰਖਣੀ।ਇਸਤਰੇਕਰਿਸਿਧੋਨੇਬਾਤਕ
ਹੀਆ।ਤਬਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ।ਜਿਸਨੇਤੁ

ਅਤੇਜਿਧੇਕਾਭੇਖਮਾਨਾਹੈ।ਜੋਏਹੁਜਿਧੇਕਾਭੇਖਨਹੀ।
ਅਰੁਕਿਸੀਕਾਅਧੀਕਾਰਨਹੀ।ਜੋਜਾਧੇਕਾਭੇਖਕਲਿਆ
ਣੁਕਰਨੇਵਾਲਾਹੈ।ਜੋਜਰਦਾਨੂਕਰੇ।ਸੁੰਦਾਸੇਤੇਖੁ
ਸਰਅਪਵਿਤ੍ਰੇਲੀਧਿਆਨੁਕੀਕਰਬੁਧਿਭੂਤ।ਸੰਖਿਬ
ਕਾਲੁਵੁਆਰੀਕਾ।ਇਆਸੁਬਾਤਨੈਣਾ।ਪ੍ਰਤੀਤੁ।ਜੋ
ਸੁੰਦ੍ਰਾਤੁਅਨੇਕਾਨੇਸੇਧਾਰਣੁਕਰੀਹੈਇਨਕਾਅਰਥੁ
ਕਿਆ।ਇਹੀਤੇਕਰੋਹੈਗੇ।ਸੁੰਦ੍ਰਾਕੇਧਾਰਣੁਕਰਕੇਅਲੂ
ਸੇਖੇਤਾਹੈ।ਜੋਇਹੁਜੋਗੀਹੈ।ਐਸੇਵੁਤੇਕਹੂਨਾਕਾ
ਸਕੈਗੇ।ਅਭੇਖ।ਜਿਨ੍ਹਨੇਧਾਰਣੁਕੀਆਹੈ।ਤਿਨ੍ਹਕੋਭੇਖ
ਕੇਪੀਛੇਦੁਕਰਣਾ।ਮਿਥਿਆ।ਭੇਖਪੀਛੇਮੁਕਤਨਹੋਵੈਗੀ
ਅਰਜਿਨੋਨੇਧਾਰਣੁਕੀਆ।ਕਿਆਉਨਕੋਖਾਨੇਕੋਨ
ਹੀਮਿਲਤਾ।ਤਾਂਤੇਇਹਬ੍ਰਾਹਰਿਕਾ।ਜੋਭੇਖਹੈਜੋਦਿ
ਅਰਥੁਹੈ।ਅਰਜੋਭੇਖਕਾਅਕਹੈਸੋਜਰਦਾਨੂਕਰੇ
ਸੋਤੇਕੀਆ।ਸੁੰਦ੍ਰਾਸੇਤੇਖੇਹੈ।ਜੋਜਾਸੇਤੇਖਜਾਧਕੇਲ
ਖਨੂਹੈ।ਤੇਜਾਹੇਵੁਭੇਖੁਤੇਨਹੀ।ਜੋਫਲੁਸੋਤੇਖੁ

ਤੇਹੋਵੈਗਾਜੋਫਲੁਅੈਭੁਲੇਖਤੇਕਰਬੀਭੀਨਹੋਵੈਗਾ॥
ਐਕਿਸੁਨਮਿਤੁਆਇਆਹੈ॥ਅਰੁਕਿਆਕਰਤਾਹੈ
ਸਭਧਰਮਰਾਇਲੇਖਾਪੂਛੈਗਾ॥ਤਬਕਿਆਸਬਬ
ਕਰੈਗਾ॥ਇਸਬਾਤਕੀਸਰਮੁਕਰਣੀ॥ਅਰਸਬਸ
ਮੁਕੀਆਪਸਾਂਰਾਪੜ੍ਹੈਗੀਆ॥ਤਬਕਿਆਸਰਮੁਰਹੈ
ਗੀ॥ਜਰਮਅਰਪੰਤਕੈਸਾਕਰਣਾ॥ਪਇਸਕਾਨ
ਮੁਝੈਲੀਹੈ॥ਜਿਸਕੋਤੂਅਕੇਝੈਲੀਆਨਾਹੈਜੋਝੈਲੀ
ਨਹੀ॥ਅਰੁਸਾਧਕੀਸੇਵਿਭੂਤਹੈਜੋਧਿਆਨੁਹੈ॥
ਪਰਮੇਸੁਰਕੇਧਿਆਨੁਸੋਮਕਾਨਹੋਣਾ॥ਜਿਸਤੇਅੰਤ
ਬਾਹਰਿਭੁਰਮਹੀਭੁਸੋ॥ਰਾਖਮਲਨੇਸੋਕਿਆਹੈਤ
ਅਰੁਸਾਧਕੀਸੋਖਿਥਾਹੈਜੋਕਾਲੁਹੈ॥ਕਾਲੁਪਾਇ
ਕਰਿਧੂਣੀਹੈਤੋਵਾਹੁਵਾਹੁ॥ਜੋਪਾਣੀਹੈਤੇਬੀਵਾ
ਹੁਵਾਹੁ॥ਘਰਿਹੈਤੋਵਾਹੁਵਾਹੁ॥ਬਾਹਰਿਹੈਤੋਵਾਹੁ
ਵਾਹੁ॥ਐਰੁਚੀਥਰੁਫਕੀਰੀਕੋਦਰੜੀਬਣਾਵਣੀਇਸ
ਕਾਨੂੰਖਿਥਾਨਹੀ॥ਐਰੁਭੂਮਨੇਕਰਹਾਨਿਵਲੀਪੋਤੀ

ਰੋਗੁਆਰੀਕਾਇਆਸੁਧਹੋਵੈਗੀ॥ਧਾਨੀਭ੍ਰਹੁਤਾਪੀ
ਕਰਿਓੁਸੋਰੋਗਦਿਰਰਿਭ੍ਰਾਰਨਾ॥ਇਸੀਰੋਗੁਮਨਿਵਲਿ
ਕਹਤੇਹੈ॥ਅਰੁਬਡਾਛੀਖਣ੍ਹਾਨਿਗਲੁਕਰੁਤਿਸਰੋਗਖ
ਚਲੈਨਾ॥ਇਸਰੋਗੁਮਪੇਤੀਕਹਤੇਹੈ॥ਦੁੀਚਾਰੁਕਰਕੇ
ਦੇਖੈਇਸਰੋਗਰਲੇਤੇਮਲਮੂਤ੍ਰਕਾਜਬੀਰੁਕੇਸੋਸੁਧਹੋਵੈ
ਗਾ॥ਅਰਸੁਪਤਾਕਾਲਖਣੂਹਮੁ॥ਇਹੁਕਹਤੇਹੈ॥ਜਾਪਕਿ
ਜੋਕਾਇਆਹੈਸੋਰੁਆਰੀਰਹੈ॥ਜੈਸੇਰੁਆਰੀਕਿਨਾਅ
ਰੋਕ੍ਰੋਗਕਾਜਪਰਸਨਹੀਹੋਤਾ॥ਤੈਸੇਹੀਜਾਪਕੀਕਾਇ
ਆਕੋਭੋਗਕਾਜਪਰਸਨਹੋਣਪਾਵੈ॥ਇਸੀਤੇਕਾਇ
ਆਸੁਧਹੋਵੈਗੀ॥ਅਰੁਜਿਸੁਲਕੜੀਕੋਤੁਮਦੇਤਕ
ਹਤੇਹੋਸੋਦੇਤਨਹੀ॥ਜਾਪਕਾਜੋਦੇਤੁਹੈਸੋਸੁਗਤੁਹੈ॥
ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਅਰਜਨਕੋਕਹਤੇਹੈ॥ਤਿਸਜੋਗੀ
ਕਉਜੋਬ੍ਰਾਦੁਖਨਾਸਕਰਣੈਵਾਲਾਨਹੀ॥ਤਿਸੁਕਿਸ
ਕੈਜਿਸਕਾਸੁਗਤਕਹੀਅਹਾਰੁਹੈ॥ਅਰਸੁਗਤਕ
ਹੀਬਿਵਹਾਰਹੈ॥ਸੁਹੁਤਾਖਾਣਾਭੀਹਛਾਨਹੀ॥ਸੁ

ਲੋਜੋਨਖਾਣਾਭੀਹਵੈਨਹੀ।ਅਰੁਵਿਦ੍ਯਾਰੂਵਿਖੈ
ਲੀਪਟਵੀਹੋਣਾਹਵੈਨਹੀ।ਅਰੁਲੋਜੋਵੈਤੁਦੇਣਾਭੀਹ
ਵੈਨਹੀ।ਜੇਤੇਮੋਨਿਰਝਾਹੁਹੋਵੈਤੇਤਾਕਰਣਾ।ਅ
ਰੁਕਮਾਦਿਵਿਖੈਭੀਦੇਸਦਾਸੁਗਤਹੀਕੀਕਰਣੀ।ਸ੍ਰ
ਕੋਭੀਸੁਭਾਤਥਾ।ਪਹਰਿਕਾੜੁਪਹਲੀਸਾਖੋ।ਪਹਿ
ਰਿਕਾੜੁਪਿਛਲੀਸਾਖੋ।ਚੀਦਬੇਦੋਪਹਰਿਜੋਏ।
ਇਸਕਾਲਮੁਦੇਤੁਹੈ।ਅਰੁਏਹੁਜੋਤੁਮਨੇਕਹਾ।ਤੁਮਸ
ਮਾਧਕਰੋ।ਸਕਤਮਾਨੁਹੋਵੈਗੋ।ਸਕਾਤਲੋਕੁਤੁਮਾ
ਕੀਜੋਵਾਕਰੋਕੋ।ਤਿ **ਸਕਾਉਤੁਗੁਰਕਹਤੇਹੈ।** ਅ
ਈਪੰਖੀਸਗਲਸਮਾਤੀ।ਜੋਆਈਪੰਖੀਪੁਰਖਹੈ
ਸੋਸਗਲਸਮਾਤੀਹੈ।ਸਰਬਸਗਾਤਤਿਸਕੀਸ
ਮਾਤਹੈ।ਤਿਸਕੀਆਗਿਆਮਾਨਤਾਹੈ।ਜੋਸੇਆਪ
ਨੇਪੰਖਸਾਖਪੁਰਖਨਿਕਾਦਿਵਿਰੋਧਹੋਤਾਹੈ।ਤਿਸੀ
ਕਾਨਾਮੁਆਈਪੰਖੀਹੈ।ਜੋਕੋਈਇਸਪਰੁਅਸੈ
ਥਾਕੈਜੋਨਿਰਵਿਰੋਧਹੂਆਤੇਸਗਾਤਉਸਕੀ

ਆਗਿਆ ਅਕਿਸੇ ਅਨੇਕਾ। ਤਿਸੀਕਉਗੁਰੂਗਾਰਕ ਦੇਤ
ਕਰਤੇਹੈ। ਅਨਸੀਤ ਤੇ ਅਗਮਸੀਤਾ। ਬਿਨਾ ਅਨੁਸੀਤ
ਤੇ ਰੋਖੀ ਨਿਰਵਿਰੋਧ ਨਹੀ ਹੋਸਕਤਾ। ਤਾਂਤੇ ਪ੍ਰਭੁ
ਰੂਕੀ ਨੇਤ੍ਰਸ਼ਿਧੀ ਹੈ। ਜਿਸਨੇ ਅਨੁਸੀਤ ਤਿਸਨੇ ਜ
ਗਤਕਾਸੀਤਾ। ਅਨਕਾਸੀਤ ਨਾਦੇ ਰਾਖੁ ਅਭੁਆ
ਸਭੁ ਆਰਾਹਤਾ ਹੋਤਾ ਤਾਤੇ ਸਾਧਕੋ ਐਸੇ ਹੈ ਰਾਖੁ
ਅਭੁ ਅਸ੍ਰਯਹੀ ਹੈ। ਅਕੁਤ੍ਰ ਅਨੇ ਕਹਾ ਜਿ ਪੋਰੋ ਅ
ਦੇਸੁਤਿ ਸੈ ਅਦੇਸੁ। ਬਾਰਬਾਰ ਅਦੇਸੁ ਤੇ ਮੇਰਾ
ਤਿਸੀ ਕੋ ਹੈ। ਤਿਸੁ ਕਿਸਕੇ। ਆਦੇ ਸੇਸਰਬਸ
ਗਤਕੀ ਆਦਿ ਹੈ। ਅਨੀਲੁ। ਐਨੀਲੁ ਪੀਤਾ
ਦਿਕ ਬਰਨੋ ਤੇ ਰਹਤ ਹੈ। ਅਨਾਦੁ। ਜਿਸਕੀ ਅ
ਦਿ ਕੋਈ ਨਹੀ। ਅਨਾਹਤੁ। ਜਿਸਕੀ ਨਾਸੁ ਕਦੀ ਨਹੀ
ਹੋਤਾ। ਜੁਗ ਜੁਗ ਏਕੋ ਵੇਸੁ। ਜੁਗ ਜੁਗ ਮੇ ਪ੍ਰਭ
ਦਤੇ ਐਰੁ ਕੇ ਸਭਾਵ ਬਦਲੇ ਜਾਤੇ ਹੈ। ਜਗ ਮੇ
ਸ਼ਾਦਿਖੇ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀ ਏ। ਐਸੇ ਏ ਕੁ

ਤ੍ਰਿਭਾਵ੍ਰਰਹਿਤਾਹੈ।ਆਦੇਸੁਤੋਮੈਰਾਤਿਜੋਕੋਹੈ।ਅੋਰੁ
ਮੈਆਦੇਸੁਕਿਸੁਕਉਕਰਉਗਾ।੨੮।ਭੁਗਤਿਗਿਆ
ਨੁਦਇਆਭੰਡਾਰਣਿਘਟਿਘਟਿਵਾਜਹਿਨਾਦੁ।ਆ
ਪਿਨਾਥਨਾਥੀਸਭਜਾਕੀਰਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰਾਸਾਦੁ
ਪਟੁਕਰਣੇਆਂਗਕਰਿਖਨੋ।ਇਸੀਕਾਅਰਥੁਭੁਗਤਿਨਾਥੇ
ਜਾਂਦੇਕੀਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁਹੈ।ਜੀਤੋਜੋਗਿਆਨੁਕੀ
ਭੀਖਲੇਣੀ।ਇਸਕਾਨਾਮੁਭੁਗਤਹੈ।ਅਰੁਭੰਡਾ
ਰਣੁਨਾਮੁਦਇਆਕਾਹੈ।ਜੋਜੀਤੋਪਾਜੋਗਿਆਨੁ
ਨਾਦੁਕਰਵਣੀਹੈ।ਸਿੰਙੀਵਜਾਵਣੇਕਾਨਾਮੁਨਾਦੁ
ਨਹੀ।ਰਾਮੁਵਿਨਾਕੋਈਜੋਕੇਰਜੋਘਟਿਘਟਿਵਿ
ਅੰਦਰੋ।ਇਸਕਾਨਾਮੁਨਾਦੁਹੈ।ਕਿਨਫਟਾਰਤਕਾਨ
ਸੁਨਾਥਨਾਹੀ।ਨਾਥਨਾਮੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕਾਹੈ।ਸਭਿ
ਸ੍ਰਿਸਟਜਿਸਕੀਨਥੀਹੂਈਹੈ।ਜਿਸਕੀਨੇਤ੍ਰਕ
ਉਕੋਈਨਹੀਉਲੰਘਸਕਤਾ।ਰਿਧਿਸਿਧਿਵਡੇਜੋਸ
ਆਦਹੈ।ਜੋਅਵਰੋਕੇਹੈ।ਪਰਿਓਨਹੀ।ਅਵਰ

ਨਾਉ ਤਿਨ ਕਾ ਹੈ ਜੋ ਉਰੇ ਉਰੇ ਸਹਿਕਾਈ ਜੀਂਦੇ ਹੈ। ਅਰੁ ੯੪
ਅਰੁ ਜਿਨੋ ਨੇ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪਛਾਨਾ ਹੈ। ਤਿਨ ਕਾ
ਨਾਉ ਪਰੂ ਹੈ। ਤੇ ਕਿਧਿ ਜਿਧ ਕੋ ਨਹੀ ਚਾਹਤੇ। ਜੈ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿ
ਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗੁ। ਆ
ਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ। ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਜੋ ਹੈ ਸੰਜੋਗੁ ਅ
ਰੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਹੀ ਜੈਤੋ ਕੇ ਕਾਰੂ ਚਲਾਵਨੇ ਵਾਲੇ ਚੇਲੇ
ਹੈਂ। ਐਰੁ ਜੈਤੋ ਕੇ ਕਾਰੂ ਚਲਾਵਨੇ ਨਹੀ ਚਾਹੀਤੇ। ਕਾਹੇ
ਤੇ ਜੋ ਸੰਜੋਗੁ ਅਰੁ ਵਿਜੋਗੁ ਇਹੁ ਦੋਨੋ ਭਾਗ ਕੇ ਅਨਸਾਰੁ
ਲਿਖੇ ਹੂਏ ਆਵਤੇ ਹੈਂ। ਭਾਗ ਨਾਮੁ ਹੈ ਪੂਰਬ ਜਨਮੁ
ਕੇ ਫਲ ਕਾ ਜੋ ਤੋ ਹੋਵੈਗਾ ਹੀ। ਇਸੀ ਵਿਖੇ ਸਮਰਹ
ਨਾ। ਇਸੀ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜੀਤੁ ਹੈ। ਅਰ ਜੋ ਜਸ ਪੁਰਖ ਹੈਂ
ਤਿਨ ਕੇ ਚੇਲੇ ਚਾਦੀ ਕਾ ਜੈ ਸਾਲੁ ਕਾਹੇ ਕੋ ਚਾਹੀਏ।
ਅਦੇਸ ਤੇ ਮੈ ਤਿਜੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਕੋ ਕਰੈਗਾ। ੨
੨੯। ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨ ਚੇਲੇ
ਪਰਵਾਨੁ। ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ। ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ

ਲਾਇ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ
ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ
ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇ
ਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤ ਜੁਗੁ ਜੁ
ਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੩੦ ॥ ਸਾਖੀ ਤੋ ਮੈ ਤਿਸੀ ਮਹਾਆ
ਇਆ ਕੋ ਆਖਤ ਹੋ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨੁ ਜੋ ਪੂਰ
ਨ ਜਬ ਥਾਤ ਹੈ ॥ ਅਰ ਥਾਇ ਸੀ ਕਾ ਪੀਛੇ ਕਹਾ ਹੈ
ਸੋ ਜਸ ਅਸ੍ਰੋ ਲੈਣਾ ॥ ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾ
ਰੁ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਏਕਾ ਵਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ
ਕਾਰੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀ
ਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥
੩੧ ॥ ਏਕੁ ਜਾਗਾ ਜੀ ਥੈਠ ਬਥਹਨਾ ॥ ਇਹੁ ਜੋਤਿ
ਕਾ ਆਸਣੁ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਪੂਰਨ ਲੋਕ ਕਹੀ ਸੋ ਤੋਰ
ਆਸਣੁ ਹੈ ॥ ਅਰ ਜੋ ਪੂਰਨ ਲੋਕ ਕਹੀ ਸੋ ਤੋਰ

ਬੇਨਤੀਕੀਤੀਹੈ॥ਅਉਰੁਸੋਤੂੰਕਿਸੀਪਦਾਰਥਦਿਖੇਮਨ ੬੫
ਭਾਨਹੀਰਖਦੇ॥ਐਸੇਜੋਨਿਰਮਲਪੁਰਖਹੈਜੋਕਰ
ਛੂਤਿਨੋਨੇਪਾਵਣਾਥਾ॥ਸੋਇਕਦਾਰੂਹੀਪਾਇਕ
ਹੈ॥ਤਿਨਕੋਅਵਰਕਛੁਪਾਵਣੇਕੀਇਛਿਆਨਹੀ।
ਸਿਰਜਣਹਾਰੁਜੋਹੈਪ੍ਰਭੁਸੋਜੁਗਸੰਤਥੀਸੋਭਤਿਸੀਨੇ
ਕੀਏ॥ਅਰੁਅਸੰਤੁਭੀਤਿਸੀਨੇਕੀਏ॥ਤਿਨਕੋ
ਕਰਿਕਰਿਦੇਖਤਾ॥ਸਦਾਜੋਹੈਪਰਮੇਸੁਰੁਤਿਸ
ਕੀਕਾਰਕਿਆਕਹੀਏ।ਨੇਤ੍ਰਭੀਸਭੀਹੈ॥ਜਿਨੇ
ਨੇਨਾਮਕਾਅਰਾਧਨੁਕੀਆਓਹੀਸੰਤਹੂਏ॥
ਅਰਜੋਨਾਮਤੇਬੇਮੁਖਰਹੇਹੈਓਹੀਅਸੰਤਭੂਏ।
ਅਰਿਦ੍ਰਿਸਟੋਤੇਮੇਰਾਤਿਸੀਪੂਰਨਪੁਰਖਕੋਹੈ॥ ੩੧॥
ਇਕਦੂਜੀਭੌਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸੁ॥ ਲ
ਖੁਲਖੁਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸੁ॥ਲਖਲਖਗੇ
ੜਾਆਖੀਅਹਿਏਕੁਨਾਮੁਜਗਦੀਸੁ॥ਏਤੁਰਾਹ
ਪਤਪਵੜੀਆ॥ਚੜਿਐਹੋਇਇਕੀਸੁ॥ਸੁ

ਨੁਗਾਨਾਅਕਾਸੁਕੀਆਕੀਦਾਆਣੀਕੀਸੁ॥ਨਾਨਕਨ
ਣਕੀਪਾਣੀਐਕੂੜੈਕੂੜੀਕੀਸੁ॥ ੨੨॥ਸ੍ਲੋਕ ਜੋਮੁਖੋਹੇ
ਇਹਬੋਲੇਤਿਸਕੀਲਾਖੋਹੇਦੋ॥ਅਰੁਜੋਲਾਖਪੂਰੀਤ
ਬਣੇਕਰਣੇਕਰਇਹਬਾਕਹੋਬਣੇਕੂਣੇਨੁਜਾਮੁਜੋਏਸਭ
ਦੀਸਕਾਤਿਸਕੇਲਾਖਛਾਖੁਦਾਕੁਕਹੀਏ॥ਜਾਮੁਤਿ
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਅਨੇਕਹੈ॥ਅਰੁਜੀਤਿਕੀਬੀਗਨਤੀ
ਕਛੁਕਹਨਹੀਸਕੀਤੀ॥ਏਕਾਕਹਤੇਨੁਕਾਏਹੀਪ੍ਰੇਮ
ਨੋਹੇ॥ਅਨੇਕੁਨਾਮੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਅਨੇਕਹੀਦਾਕੁਉ
ਚਾਰਨਕਰਨੇ॥ਨਾਮੁਕਾਤਿਆਕ੍ਰਾਕਬੀਕਰਨਾ
ਹੀ॥ਏਹੁਆਕ੍ਰਾਇਸਕੇਕਲਿਆਭੁਕਾਹੋ॥ਇ
ਸੁਆਕ੍ਰਾਚਲਨੇਦਾਲੇਕਉਪਾਤਿਕੀਆਪਉਣੀ
ਆਹੇ॥ਇਸੁਆਕ੍ਰਾਚੜਾਹੂਆ॥ਇਕੀਸੁਗੁਣ
ਹੋਏਗਾ॥ਇਕੀਸੁਗੁਣਕਹੇਨੇਕਾਇਹੀਅਰਥ
ਹੈ॥ਜੋਸਾਨਾਅਕਾਸਪਕਬੜੇਤੇਬਡਾਪ੍ਰਮੇਸੁਰਹੀ
ਹੋਏਗਾ॥ਨਾਮੁਤਿਸੁਕੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਤੇਭਿਨਨਾਰਹ

ਨੇਦੇਣੇਹੈਗਾ॥ ਛੜਦਸੁਭਣਹੁਨੁਅਕਾਸੁਵਿਖੇਹੈ॥ਕੀਏ

ਕੇਅਕਾਸੁਕੀਆਬਾਤਾਸੁਣੀਆ॥ਅਰਕੀਏਕੇਭੀਕੀਸੁ

ਆਈ॥ਜੋਅਕਾਸੁਮੈਕਿਆ॥ਕਿਆਕਹੂੰਹੈਜਅਭੀ

ਅਕਾਸੁਕੋਦੇਖੈਗੋ॥ਤਿਕਿਆਕੀਣਅਕਾਸੁਕੋਦੇਖ

ਸਕਹਿਗੇ॥ਤੈਸੇਭੁਅਭੀਕੀਰਚੀਹੈ॥ਅਨੇਹਿਭਚੀ

ਸੋਭਅਹਿਭਜਿਪਜੈਬੀਛਪਸੀਆਪਣੇਆਪਕੋ

ਸਮਝੈਠੇਹੈ॥ਅਧਿਸੇਕੇਜੋਭਛਾਕਹਾਣੈ॥ਤਿਸੇ

ਭੁਲਾਈ॥ਨਿਕਟਨਅਵੈ॥ਅਤੂਕਿਰਤਾਰਥਕਰ

ਣੇਵਾਲਾਤੇਨਅਹੈ॥ਨਅਤੁਗਾਤਪੁਰਖਜਿਸਦੇਸ

ਮੇਰਹੈਗਾ॥ਤਿਸਜੀ॥ਤਿਸਜੀਦੇਸਮੈਕ੍ਰਿਤਾਰਥਹੀਹੋਵੈ

ਗਾ॥ਨਅਹੀਨੁਲਖੇਭੁਖਧਾਰਣੁਕਰੈਗਾ॥ਤਉਭੀ

ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁਨੋਹੋਵੈਗਾ॥ਜੋਨਅਸੁਸੁਗਾਤਪੁਰਖਹੈ

ਤਿਨਕੇਤੂਮਲੈਪਾਖੰਡੂਮਾਨਾ॥ਅਰਸੰਦੂਜੇਨਲੀ

ਸਖਾਇਜੋਕਸਦਾਭੇਖਮਾਨਾ॥ ਇਸੀਨਅਸੁਕੋ

ਲਾਇਗਾਡੂਹੈ॥ ਕੋਲਵਿਗਾੜੂਗਵਾਰੇਜਿਵਗ

ਵਾਗੂਲਿਖੇਜਾਂਦੇਹੈ।ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕੂੜੈ
ਕੂੜੀਠੀਸ॥ਜਬਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਨਦਰਿਹੋਵੈਗੀਤ
ਬੀਤੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਪਾਇਆਜਾਵੈਗਾ॥ਐਰਜਬਕੂੜਿ
ਆਰਕੀਅਪਲੀਜਾਂਹੈ।ਤੁਸਾਂਜੀਸਭਜਿਜਦਪ੍ਰਮੇ
ਸੁਰਕੀਹੀਤੋਹੈ।ਇਹਕਿਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਨਦਰਕਰੀਅ
ਹੁਇਕਿਪਰਨਕਰੀ।ਤਾਤੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕਪਰੀਹੂਅ
ਸਾਦਤੋਨਹੂਆ। ਤਿਸਕਾਉਤਰ। ਪਰਮੇਸੁਰਕੀ
ਤੋਨਦਰਤੌਹੈ।ਐਸੇਦੀਪਕਕੀਨਿਆਈਹੈ।ਜੋਪ੍ਰਕਸ਼
ਦੀਪਕਕਿਨਿਕਟਿਦੂਰਤੀਹੋਤਾਹੈ॥ਤਿਸਜੀਕੇਦੀਪਕੁ
ਪ੍ਰਕਾਸੁਕਰਤਾਹੈ।ਪਰਤਦੀਪਕੁਕਾਉਸਕੇਸਾਥ
ਕਾਛਿਤੂਤੇਨਹੀ।ਅਰੁਜੈਸੇਦੀਪਕਕੇਦੂਰਦੂਰਤੀ
ਹੋਤਾਹੈਤਿਸਜੇਕੇਦੀਪਕਪ੍ਰਕਾਸੁਨਹੀਕਰਤਾ।ਦੀ
ਪਕਤਿਸਕੇਸਾਥਕਛੁਅਨਿਹਤਿਰੋਤੀਨਹੀ।ਤੈ
ਸੇਹੀਜੋਨਾਮੁਕੇਅਰਾਧਨੁਕਰਨੇਵਾਲੇਹੈ।ਤਿਨਪ੍ਰ
ਮੇਸੁਰਕੇਨਿਕਟਿਦੂਰਤੀਹੈ।ਤਿਨਹੀਪਕੋ

ਸੁਰਕੀਨਦਰਹੋਵਤੀਹੈ॥ਅਰੁਜੋਨਾਮੁਤੇਬੇਮੁਖਹੈ॥
ਤੇਪਰਮੇਸੁਰਤੇਦੂਰਹੈ॥ਤਿਨੁਪਰੁਨਦਰੁਭੀਨਹੀ
ਹੋਵਤੀ॥ਆਖਣੁਜੋਰੁਚੁਪੈਨਾਹਿਜੋਰੁ॥ਜੋਰਨਮੰਗ
ਣਿਦੇਣਿਨਜੋਰੁ॥ਜੋਰਨਜੀਵਣੁਮਰਣਨਹਜੋਰੁ॥
ਜੋਰਨੁਰਾਜਮਾਲਮਨਿਸੋਰੁ॥ਜੋਰਨਸੁਰਤੀਗਿਆ
ਨੁਵੀਚਾਰੁ॥ਜੋਰਨਜੁਗਤੀਛੁਟੈਸੰਸਾਰੁ॥ਜੋਰੁਨ
ਐਹੇਵਡਿਆਈਕਾ॥ਜੋਕਹੈਗਾ॥ਵਡਿਆਈਕੀਆਖਾ॥
ਤਾਂਜੋਹੈਮੈਸਾਜਿਪਤਪਜੀਹੋਤੇਹੋਤੇਵਡਾਨਹੋਵੈ
ਗਾ॥ਅਰੁਵਡਿਆਈਕੋਨਿਮਤਜੋਮੈਨਪਾਰਣੁਕਹੈਗ
ਤੈਭੀਵਡਾਨਹੋਵੈਗਾ॥ਜੋਤੁਕਥਾਕਰਕੈ ਇਰਿਕ
ਥਜੀਵਤਾਰਹਾਤਉਭੀਵਡਾਨਹੋਵੈਗਾ॥ਅਰਜੋ
ਦੁਨੀਉਹਮਿਤੋਹੋਕਰਜੀਪ੍ਰਕਰਹੀਪ੍ਰਾਣੁਤਿਆਗੁ
ਦੇਵੈਗਾ॥ਤਉਭੀਵਡਾਨਹੋਵੈਗਾ॥ਰਾਜਮਾਲਕੇ
ਜੋਰੁਸਰਥੈਮੈਵਡਿਆਈਨਹੀਹੋਵਤੀ॥ਵੇਦਕੀਆ
ਸੁਰਸਤੀਆਪਨੀਆ॥ਅਰੁਜੁਕਤਚੰਪਕ

ਰਗਿਆਨੁਦ੍ਰੀਥਾਵੁਕੀਆ ਬਭ੍ਰਾਕਵਿਣੀਆਇਸਮੇ
ਖਡਾਈਨਹੀ।ਨਛੂਟੈਜੈਸਾਵੁ।ਜੈਸਾਵੁਜੇਹੇਆਦਾਵਹ
ਨੁਸੋਇਕਬ੍ਰਾਭ੍ਰਖਬਿਛੂਟਣਾਨਹੀ।ਆਦਾਬਾਣੁਨੁਕਿ
ਸੋਤੇਛੂਟਤਾਹੈ।ਉਤੁਬਾਰਕਹਤੇਹੈ।ਜਿਸਪਖਸੋਵੁ
ਕਵਿਦ੍ਰੁਖੇਜੇਹਿ।ਨਾਨਕਉਤਮਨੀਚਨਕੋਇ।ਵ
ਰਾਈਦੇਲੇਦਾਖਾਸੁਹੈਨਾਆ।ਤਿਸਕੇਦੇਖਕਰਿ
ਸੋਪ੍ਰਮੇਸੁਰਦੇਖਤਾਹੈ।ਤਹਾਉਤਮਨੀਚਮੂਰਖਪੰ
ਡਤਭੇਖੀਪਖੰਡੀਕੀਕਛੁਕਲਪਨਾਨਹੀ।ਤਾਂ
ਤੇਉਤਮਰਹੈਨੇਚੰਡਾਲਾ।ਨਾਨਕਜਿਹਮਨਬਸਹਿ
ਗੁਪਾਲਾ।ਅਬਐਸੇਕਹਤੇਹੈ।ਈਹਾਂਜੋਕੂਕ
ਰਮਕਰਤੇਹੈ।ਅਰੁਕਿਦੇਹਿਪੈਵੀਚਾਰਤੇਹੈ।
ਜੋਹਮੇਕੋਮਾਚਲਤਾਕੋਈਨਹੀ।ਅਰੁਇਸਕੇ
ਕਰਮਕੇਸਾਖੀਤੇਬਹੁਤਹੈ।ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਦੁਆਰੇਕੂ
ਨੀਚਾਤੁਕਾਤੇਕਛੁਚਲੇਗਾਨਹੀ। **ਸੋਈਗੁਰ**
ਕਹਤੈ। ਰਾਤੀਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰ।ਪਵਣਪਾਣੀਅ

ਗਨੀਪਾਤਾਲਾ।ਗਾੜਿਦਿਨੁ।ਰੁਖਰੂਤਬਰਮਾ।ਥਿਤ ੯੮
ਟਾਬੂ।ਪੌਣਪਾਣੀ।ਅਥੈਸੈਤ੍ਰਪਰਤੀ।ਇਹੁਸਭਤਿ
ਸਵੇਰਥਮੁਰੇਸਾਖੀਹੈ।ਸਪਤਲੋਕੁਤਲੇਕੇਅਰ
ਸਪਤਲੋਕਉਪਰਕੇ।ਇਨੁਕਾਨਾਮੁਬ੍ਰਹਮੰਡਹੈ
ਮੇਤੀਬ੍ਰਹਮੰਡਮੈਪ੍ਰਿਥਵੀਹੈ।ਤਿਸਤੇਦਸਗੁਣਾਅ
ਪਰਪ੍ਰਿਥਵੀਬਾਹਰਹੈ।ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਪ੍ਰਿਥਵੀਕਾ
ਅਵਰਣਹੈ।ਤਿਸਤੇਦਸਗੁਣਾਅਪਰਪ੍ਰਿਥਵੀਕਾ
ਅਵਰਣਹੈ।ਤਿਸਤੇਦਸਗੁਣਾਅਪਰਅਗਨਿਦ ०
ਅਵਰਣਹੈ।ਤਿਸਤੇਦਸਗੁਣਾਅਪਰਪਵਨਕ ०
ਅਵਰਣੁਹੈ।ਤਿਸੁਵਿਚਿਪਰਤੀਥਾਪਰਥੀਪਰੁ
ਮਜਾਲੂ।ਤਿਨੁਅਵਰਣੋਕੇਬੀਚਪ੍ਰਮੇਸੁਰਨੇਪ
ਰਤੀਰੂਪੀਪਰਮਜਾਲ।ਇਸਥਾਪਨੁਕਰੀਹੈ।
ਪਰਮਜਾਲਕਰੀਏਪਰਮਬੀਰੂਵੀ।ਤਿਸੁਵਿਚਿ
ਜੀਅਮੁਗਤਕਰੇਤਾ।ਤਿਨਕੇਨਾਮੁਅਨੇਕਅਨਿ
ਤਾ।ਤਿਸੁਪਰਤੀਕੇਦੀਪਮੁਬਾਤਾਕਿਆਕਹੀ

ਏਨਾਨਪ੍ਰਕਾਸ਼ੂਕੇਜੀਵਹੈਂ।ਤਿਨਕੇਸ੍ਵਰੂਪਰਿਗ੍ਰਭੀਲਾਨ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੂਕੇਹੀਹੈਂ।ਤਿਨਕਾਕਛੂਅੰਤਨਹੀ।ਕਰ

ਮੀਕਰਮੀਹੋਇਇਵਹੀਚਾਰ।ਸਭੁਆਪਸਭਾਦਰਸ਼

ਰੂਆਅਬਇਸੋਕੇਵੀਛਾਰੂਕਰਕੇਦੇਖਾਚਾਹੀਏ

ਐਸੇਸੈਜਾ।ਜਿਸਾਨੇਕਰਮੁਕੀਆ।ਕਰਮੁਕੀਅ

ਨਿਜਾਰੂਹੀਤੋਸਾਤੁਸ੍ਵਰੂਪਰਿਗ੍ਰਸੁਖਦੁਖਾਦਿਕਪਾਇਆ

ਈਹਸੋਸੋਕਰੈਕਾਤੇਸਾਹੀਪਾਵੈਗਾ।ਪ੍ਰਸੋਸੁਰਆ

ਪਜਥਾਹੈਅਰਤਿਸਕਾਦਰਸ੍ਵਾਰੂਭੀਆਰੋਸਚ

ਹੈ।ਕਰਮੁਕਾਫਲੁਅੰਨਥਸੋਹੋਹੈਨੂਪਾਵੈਗਾ।ਤਿ

ਸੋਸੋਹਨਪੰਛਪ੍ਰਵਾਨੁ।ਨਦਕੀਕਥਮਪਵੈਨੀਸਾ

ਨੂ।ਤੁਹਣਤਿਸੁਪਕਤੀਰੂਪਧਰਮਸਾਲਾਵੀਰੂ

ਪਚਸੋਹੈਜਖਾਰਖਦ੍ਵਕਤਾ।ਨਾਮਕੇਪ੍ਰਿਤਪਾਦਨੁਕ

ਰਨੇਵਾਲੇਸਿਭਜਨਉਹੀਸੋਭ੍ਰਾਪਾਵਤੇਹੈ।ਜੈਸੇ

ਸਿਭਜਨਕੈਸੇਹੈ।ਪਰਵ੍ਰਾਨੁਪਰਾਧੀਨੁਹੈ।

ਕਰਤੇਤੇਹੈਉਤਮਤੇਉਤਮਕਰਮੁਤਿਸਕਾਰ

ਛੁਅਬਆਨੁਨਹੀਕਰਤੇ।ਐਸੀਕਹਤੇਹੈਂ।ਕਰੋੜਕਰ
ੜੈਆਪੇਆਪ।ਆਨੁਖੇਕਰਛੁਨਾਹੀਹਾਬ੍ਰ।ਤਿਨਪਰ
ਗੀਪ੍ਰਭਸੁਰਕੀਨਦੋਰਹੋਤੀਹੈ।ਅਰੁਤਿਨਕੇਕਰਮੁਕ
ਅਨੁਸਾਰੁਗੀਤਿਨਕੇਨੀਸਾਰੁਕਿਆਕਹੀਏਅਕਥਕ
ਥੀਮਿਥਨਤੁਹੈ।ਕਰਤਪਰਸ਼ੀਓਥੈਪਾਇ।ਨਾਨਕਗਾਇ
ਆਸਾਪੈਸਾਇ।ਅਰਸੋਆਪਣੋਆਪਕੋਸਿਧਤਪਜੀ
ਆਨਦੇਵੈਠੇਹੈ।ਅਰੁਐਰਕੋਪਖੰਡੀਕਹਤੇਹੈ।ਇਕੈਕ
ਪਰਾਈਓਥੈਪਾਇ।ਬ੍ਰਹਮੇਤਿਕਾਨਿਕੋਨੂੰਤੈਉਹਾਹੈਟੂਰਾਪ
ਕਅਰਾਸਕੇਆਰੋ।ਸਬਪੈਨਪਾਨੀਥੈਸੇਝਤੇਨੇਕ
ਗਿਏਦਤਾਸਾਖੀਭੁਕੇਕੋ।ਉਹਾਸਾਇਕਰਿਮਲੂਮ
ਹੋਵੈਗਾ। ੩੪।।ਧਰਮਖੰਡਕਾ ਏਹੋਧਰਮਾਗ
ਕਿਆਨੁਖੰਡਕਾਅਖਹੁਕਰਮਾ।ਖੰਡਨਾਮੁਹੈਵਿਭ
ਗਕਾ।ਜੈਸੇਪ੍ਰਿਥਵੀਕੇਨਵਿਭਾਗਹੈ।ਤੈਸੇਖੰਡਹੈ
ਕਹੇਜਾਤੇਹੈ।ਤੈਸੇਹੀਸਾਸਤ੍ਰਕੇਵਿਭਾਗਹੈ।ਧ
ਰਮਖੰਡੁ।ਕਰਮਖੰਡੁ।ਗਿਆਨੁਖੰਡੁ।ਧਰਮ

ਖੰਡੁਹੈ। ਤਿਸਕਰਿਕੈ ਇਹੀਧਰਮੁਹੈ। ਧਰਮਸਾਲਾਸੋਈਪ੍ਰ
ਥਵੀ ਤਿਸੁਵਿਖੈਜੈਸਾਜੈਸਾ ਕਰਮੁਕਰੈਗਾ। ਤੈਸਾਤੈਸਾ
ਫਲੁਭੀਭੁਗਵੈਗਾ। ਅਰਥੁਅਪਣੇਆਪਣੇਕਰਿਗਿਆਨ
ਮਨਤੇਹੋ। ਜੋਗਿਆਨੁਨਾਮੁਹੈਜਾਨਣੇਕਾ। ਜੋਤੁਮਮਨ
ਤੇਹੋਗਿਆਨੁਖੰਡੁਕਾਕਰਮਕਹੋ। ਕਿਸਕਰਮਕਰਕੇਗਿ
ਆਨੀਹੋਤਾਹੈ। ਜੋਸਿਖਕਹੈਤੁਮਹੀਕਹੋ। **ਤਿਸੀਕ**
ਉਤ੍ਰੁਗੁਰਕਹਤੇਹੈ। ਕੇਤੇਪੌਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤ੍ਰਕੇਤੇਕ
ਨਮਹੇਸੁ। ਕੇਤੇਬ੍ਰਹਮੇਘਾੜਤਘੜੀਅਹਿਰੂਪਰੰਗਕੇ
ਵੇਸੁ। ਜਿਸਕੈਜਿਸਦੇਵਤੇਕੀਉਪਾਸਨਾਕਾਗਿਆਨੁ
ਹੂਆ। ਤਿਸਨੇਤਿਸੀਦੇਵਤਾਕੀਉਪਾਸਨਾਕਰੀ।
ਕੇਤੇਪਵਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤ੍ਰਰੂਪਹੀਹੂਏ। ਅਰਕੇਤੇਕ੍ਰਿ
ਸਨਾਉਪਾਸਨਾਕਰਕੈਕ੍ਰਿਸਨਰੂਪਹੀਹੂਏ। ਸਿਵ
ਉਪਾਸਨਾਕਰਕੈਸਿਵਰੂਪਹੂਏਬ੍ਰਹਮਾਉਪਾਸਨਾਕੈ
ਬ੍ਰਹਮਰੂਪਹੀਹੂਏ। ਤਿਨੈਕਰਕੈਰੂਪਰੰਗਕੇਅਨੇਕ
ਰਘਾੜਤਘੜੇਜਾਤੇਹੈ। ਕ੍ਰਿਸਨਜੀਕਹਤੇਹੈ

ਅਰਜਨਨੋਕਹਾਹੈ।ਅਰਜਨਾਜੋਜੋਭਗਤਜਿਸੁ ੨੦
ਦੇਵਤੇਕੇਭਗਤਜਸਰਧਾਕਰਕੈਬੇਜੁਕਤਹੂਆ।ਤਿ
ਸਕੇਅਰਾਧਨੇਕੀਇਛਾਕਰਤਾਹੈ।ਅਰੁਤਿਸੀਦੇਵ
ਤਾਤੇਸੋਸੋਕਾਮਨੇਕੇਭੀਪਾਵਤਾ।ਕਾਮਨਾਰੂਪੀਜੋਹੈ
ਰੂਤਫਲੁਸੋਮੇਰੇਹੀਰਚੇਹੂਏਹੈਂ।ਤੇਅਲਪਬੁਧੀ
ਫਲੋਂਕੇਨਮਿਤਜੋਅਵਰੁਛੋਟੇਦੇਵਤਿਓਂਕਾਅਰਾਧਨਕਰਤੇ
ਹੈਂ।ਇਨਕਾਉਹਫਲੁਨਾਸਵੰਤਹੋਵੈਗਾ।ਅਬਿਨਾਸੀ
ਕਦੀਹੀਨਹੋਵੈਗਾ।ਕਾਹੇਤੇਦੇਵਤਿਓਂਕੇਪੂਜਨੇਵਾਲੇਦੇ
ਵਤਿਓਂਹੀਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੇਹੈਂ।ਜੋਧਨਆਦਿਕੇਕੇਸਹਿਤੁ
ਮੇਰਾਅਰਾਧਨਕਰਤੇਹੈਂ।ਤਿਨਕੋਪੁਨਾਦਰਕੋਕੀ
ਸਾਰੋਕੁਜਮੀਪਸਾਸੁਜਤਾਕੀਭੀਹੋਤੀਹੈ।ਦੇਵਤਾਅ
ਪੇਤਨਾਸੁਵੰਤੁਹੀਹੈਂ।ਤਿਨਕੇਉਪਾਸਕਅਬਿਨਾਸੀ
ਕੈਸੇਹੋਵਹਿਗੇ।ਅਰੁਮੇਰੇਜੋਭਗਤਤੇਮੇਰੇਕੋਹੀਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਤੇਹੈਂ।ਸੋਅਬਿਨਾਸੀਹੈਂ।ਮੇਰੇਭਗਤਭੀਅਵਨਾਸੀ
ਹੋਇਜਾਤੇਹੈਂ।ਅਜਾਣਤੇਹੋਕਹੈਨਾਸਵੰਤੁਹੋਣਾਅਛਾਦ ੦

ਵਾ।ਅਬਨਾਸੀਹੋਣਾਅਛਾ।ਕੇਤੀਕਰਮਰੂਪੀਮੈਲਕੇਤੇ
ਧੂਉਪਦੇਸੁ।ਕੇਤੇ।ਇੰਦ੍ਰੀਦ੍ਰਸੁਕਕੇਤੇਕੇਤੇਮੈਫਲੁਦੇ
ਸੁਮਕਰਮਅਰੂਪਨਾਮੁਹੈਸੁ।ਕਥਪੰਡਕਾ।ਜਿਸੁਵਿਕੈਹਮੁ
ਵਸਤੇਹੈ।ਐਕਸੋਰੂਪਹੈਸੋਤੇਵਾਰੂਪਹੈ।ਜੋਕਰਮਰੂਪ
ਵਿਕੇਕਰੈਤਿਸਕਾਫਲਭੋਗਾਰੂਪ।ਵਿਕੈਭੋਗੇ।ਜੋਪੁਸੇ
ਸੁਕਰੀਜਿਸਦਾਵਿਕੈਅਨੇਤਕ੍ਰਪਾਤੁਹੈ।ਤਿਨਕ੍ਰਪਾ
ਕੋਵਿਕੈਅਨੇਤੁਕਰਮਰੂਪੀਹੈ।ਕਬਿਮੁਰੂਪੀਅਭਮਾਨੀ
ਸੋਦੇਵੀਹੈ।ਜੋਕਰਮੁਫਲਦੇਣੇਕਉਤਤਵੀਕੇਸਮਬਖ
ਤ੍ਰੀਸੋਸੈਸਾਕਰਮੁਕੀਆਹੈ।ਐਕਨਾਮੁਸੁਮੈਲਕੇਪ੍ਰਬਲ
ਕਾ।ਅਰ ਐਕੁਨਾਮੁਜਿਕਦਾਕੁਕਾਤੀਹੈ। ਸੋਕੇਤਹੀਵੂ
ਝੈਹੈ।ਅਰੁਕੇਤੇਗੀਹੋਦਵਪਿਕੋ।ਅਰਕੇਤੇਪ੍ਰਵਰੂਏ।
ਅਰੁਕੇਤੇਹੀ।ਤਿਨਕਉਉਪਦੇਸੁਹੂਏ।ਇੰਦ੍ਰੀਦ੍ਰਸੁ
ਤਮੈਫਲੁਦੇਸੁਕੇਤੇ।ਏਗੀਭੀਹੂਏ।ਐਸਾਸੇਜਣਜਿਸ
ਨੇਕਰਮਕੀਆ।ਤੈਸਾਐਸਾਹੀਹੂਆ।ਕੇਤੇਜਿਧਪ੍ਰਾਪ
ਤਾਖਕੇਤੇਕੇਤੇਦੇਵੀਦੇਸ੍ਰਾ।ਕੇਤੇਦੇਵਦਾਨਵਮਨਕੇ

ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ॥ ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ੨੧
ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ॥ ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ
ਅੰਤੁ॥ ੩੫॥ ਸਿਧ ਅਰ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕਾ ਅਰੁ ਦੇਵੀ ਕੇ ਦੇ
ਸੁ॥ ਦੇਵਤਾ ਦਾਨਵ ਅਰੁ ਮੁਨਾ॥ ਅਰ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ੍ਰ॥ ਖਾ
ਣੀ ਅਰ ਬਾਣੀ॥ ਪਾਤਸਾਹੁ॥ ਅਰ ਬਾਤਾ॥ ਸੁਰਤੀ ਵੇਦ
ਨੀਆ॥ ਬਿਦਿਆ॥ ਅਰੁ ਸੇਵਕ ਤਿਨ ਕੇ ਉਪਾਸਕ॥ ਇਤ
ਨੇ ਕੇਤੇ ਏਕ ਹੂਏ॥ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਅਰੁ ਕਰਮੋ ਕੇ ਫਲ ਹੈ
ਤੇ ਸਭ ਨਾਸਵੰਤ ਹੈ॥ ਏਤਾ ਕਹਣੇ ਕਾ ਏਹੀ ਪ੍ਰੋਜਨੁ
ਹੈ॥ ੩੫॥ ਜਿਸੁ ਕਰਮ ਕਰਕੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਅ
ਬ ਤਿਸੀ ਕਰਮ ਕੋ ਕਹਤੇ ਹੈ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿ
ਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ॥ ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ॥
ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ॥ ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀ
ਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ॥ ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ
ਜਾਇ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ॥ ੩੬॥ ਗਿਆ
ਨ ਖੰਡ ਮੇ ਜੋ ਸਰਬ ਬਿਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਕਰਣੀ ਤ

ਤਦਾਗਿਆਨੁਰੂਪਜੋਪ੍ਰਮਾਤਮਾਹੈਸੋਈਪ੍ਰਤੱਖੁਕਿਆ
ਕਹੀਏ।ਪ੍ਰਕਾਸਤਾਹੈ।ਤਦਾਗਿਆਨੁਖੰਡੁਜੋਨਾਦੁ
ਬਿਨੋਦੁਕੋਟਕੋਟਅਨੰਦੁਹੈ।ਕਾਹੇਤੇਜਿਸਨੇਸਰਬਪ੍ਰ
ਗਨਪ੍ਰਮਾਤਮਾਪਛਾਣਾ।ਤਿਸਨੇਜਬੀਅਨੰਦੁਪਾਇਆ।ਜੀ
ਵੇਕੋਈਭੀਅਨੰਦੁਪਾਵੈਨਾਨਰਹਾ।ਸਰਮਖੰਡੁਜੋਹੈ
ਸਰਮਕਾਰਬਣਾ।ਸਬਦਪਰਮੁਖਾਸਾ।ਰੂਪੁਹੈਬਾਤਬਾਰਿ
ਅਸਬਾਬੁਕੋਈਬਾਣਿਇਸਬਤਕੀ।ਸਰਮਕਰਣੀ।
ਤਿਸੁਸਰਮੁਖੰਡਕੀਜੋਹੈਬਾਣੀ।ਸਬਾਣੀਨਾਂਹੈਬ
ਣਕਾ।ਬਾਣਕਾਹੈਸੁਭਾਵਕਾ।ਸਰਮਜੋਹੈਸੁਭਾਉ
ਸੋਰੂਪਬਿਆਕਹੀਏ।ਬਹੁਤਸੁੰਦਰੁਹੈ।ਕਾਹੇਤੇਤਿਸੁ
ਸਰਮਖੇਕਰਣੇਤੇਅਨੂਪਘਾੜਤਘੜੀਜਾਤੀਹੈ।ਕ
ਉਣਸੀਘਾੜਤ।ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀ।ਜਤੀਸਤੀ
ਤਪਸੀ।ਉਹੀਤੋਹੋਤੇਹੈ।ਤਿਸੁਸਰਮਖੰਡਕੀਅਜੋ
ਬਾਤਹੈ।ਜੋਕਹੀਆਨਹੀਜਾਤੀਆ।ਜੋਕੋਈਕਹੈ
ਜਾਂਜੋਪੀਛੈਪਛੁਤਾਪਕਰੈਗਾ।ਕਾਹੇਤੇਸਰਮਖੰ

ਖੰਡਕੇਤੇਅਨੂਪਕਹਾ॥ਅਨੂਪਤਿਸਕਾਨਾਉਂਹੈ॥ਜਿਸ
ਕੇਉਪਮਾਕੇਤੁਲਕਿਸੀਕੀਉਪਮਾਨਹੀ॥ਐਸੇਜੋਕਰ
ਣੇਵਾਲਾਕਹਾਤਕਬਖੀਏਗਾ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਤਿ
ਮਤਿਮਨਬੁਧਿ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਾਸਿਧਾਕੀਸੁਧਿ॥
ਤਹਾਂਸਰਮਖੰਡਮੈਘੜੀਐਕਿਆਕਹੀਏ॥ਸਦਾ
ਨਿਆਸਾਤਾਹੈ॥ਸੁਰਤਅਹੰਕਾਰੁਮਨਚਿਤਅਰਬੁ
ਧਿਮਨਾ॥ਅਰਆਗੇਇਹਦਾਰੇਵਿਗਾੜੇਹੁਏਥੇ॥ਨਾ
ਨਾਪਦਾਰਥੋਂਕੇਦ੍ਵਾਰਾਹਤੇਥੇ॥ਅਬਸਰਮਉਪਜੀਭਤਨ
ਨਾਪਦਾਰਥੋਂਕੋਨੈਤ੍ਰਕਰਿਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਓਰਲਗੇ॥ਸੁਰ
ਮੈਹਦੇਵਤਾ॥ਅਰਸਿਧਮੈਹੈਪ੍ਰਲੋਕਾਜਿਨੋਨੇਬਾਰਉ
ਪਦੇਸੁਦੁਆਰਾਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੋਸਿਧਕੀਆ॥ਜਰਬ੍ਰਪੂਰ
ਨਪ੍ਰਮੇਸੁਰਹੀਹੈ॥ਐਸੇਹੋਣੇਕੀਸੁਧਭੀ॥ਤਹਾਂਸਰਮ
ਖੰਡਮੈਹੀਘੜੀਜਾਤੀਹੈ॥ਕਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਜੋ
ਰੁ॥ਤਿਥੈਹੋਰਨਕੋਈਹੋਰੁ॥ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ
॥ਤਿਨਮਹਿਰਾਮਰਹਿਆਭਰਪੂਰਾ॥ਤਿਨਮਹਿਰਾ

ਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ਕਰਮ ਖੰਡੁ ਜੋ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਨਾਮਿਤੁ
ਕਰਮੁ ਕਾ ਕਰਣਾ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਮੇਰੇ ਬਾਣੀ ਸੁਬੁਧਿ ਦੇ ਸੋਭ੍ਰਿ
ਜੋਦ ਕਿਆ ਕਹੀਏ ਬਹੁਤ ਜੋ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ
ਨਾਮ ਰੂਪ ਕਰਮੁ ਕਾ ਕਰਣੇ ਹਾਰੇ ਹੈ ॥ ਤਹਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਬਿਨ ਦੂਜ
ਾ ਕੋਈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਸ ਕਰਮੁ ਕਾ ਫਲੁ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਪ੍ਰ
ਪਤਿ ਹੀ ਹੈ ॥ ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰੂ
ਪਨ ਕਥੇ ਨੇ ਜਾਇ ॥ ਤਿਥੈ ਕਿਆ ਕਹੀਏ ਤਿਨੁ ਮਹਾ ਬ
ਲਦੇ ਨੇ ਮਾਹਿ ਕਿਆ ਕਹੀਏ ਬੀਤਾ ॥ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮ
ਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਆ ਕਹੀਏ ॥ ਸੀਤਲ ਤੇ ਸੀਤਲੁ ਅ
ਨੇਕ ਜੋਨੇ ਕੇਤਾ ਪੋਕੋ ਅਤਿ ਦੇਣੇ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਮ
ਹਿਮਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਮਹਿਮਾ ਕੇਤੀ ਬੁਹੈ ਕੇਤੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਹੈ ॥
ਤਿਸ ਕੇ ਰੂਪ ਕਹੇ ਨਹੀ ਜਾਤੇ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਆਪ
ਅਨੰਤੁ ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਨੰਤੁ ॥ ਕਹਣੇ ਦਾ ਲ
ਕਹਾ ਤੱਕ ਬਰਕ ਹੈਗਾ ॥ ਸੁਤੌ ॥ ਨਾ ਓਹਿ ਮਰੈ ਨ ਠਾਗੇ
ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਰ

ਸੁਖੈ ਜੈਸੇ ਮਨ ਆਨੰਦ ਹੋ। ਜਿਨ ਕੇ ਰਾਮੁ ਮਨ ਮੈ ਬਸਤਾ ਹੈ॥ ੧੩

ਉਹ ਅਚਲ ਨਾਮੀ ਪਤ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈ। ਐਸੇ ਗੁਰ

ਸਦਾ ਲੇ ਕਰਉ ਅਨੇਕ ਵਿਘਨ ਹੋਤੇ ਹੈ। ਨਾਮੁ ਗੁਰ

ਪ੍ਰਤਖ ਕੇ ਕੋਈ ਭੀ ਨਹੀ ਵਿਘਨੁ ਹੋਤਾ। ਤਿਸੇ ਉਪਰ

ਦਸਹਿ ਕੇ ਲੋਆ। ਕਬੀਰ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਮਨ ਸੇ ਚਿਤ

ਕੈ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਦ੍ਰਿੜੈ ਕੇ ਤੇ ਹੀ ਤੁਰਾਤ ਲੇ ਕਰਤਾ

ਹੋ ਹੈ। ਸਦਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਸੁਰਤਿ ਨ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੇ ਪੜਤ

ਪੜ੍ਹ ਸਦਾ ਹੀ ਅਨੰਦ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਤਿਨ ਕੋ ਦੁਖ ਕੋਈ ਭੀ ਨਹੀ ਹੋ

ਤਾ। ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਏ ਜੋ ਨਿਰੰਕਾਰੁ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਨਦਰਿ

ਨਿਹਾਲੁ। ਜਿਨ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਸੁਰਤਿ ਬਸਤਾ ਹੈ। ਤਿਨ ਕਾ

ਸੋ ਕਿਸ ਕਾ ਹੈ। ਅਗੇ ਤਿਨ ਕੀ ਜੋ ਸੇਵਾ ਕਰਤੇ ਹੈ ਸੋ ਈਸ

ਰੁਖੰਡ ਹੈ। ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਸੁ ਕਹੈ ਸੋ ਤਰਜਾਹੀ ਦਸਤ

ਹੈ। ਤਿਸੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸੁਰਤ ਨ ਕੀਆ ਜੋ ਹੈ ਜਗਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ

ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ਕੀਆ ਕਹੀ ਤੇ ਨਦ

ਰ ਕਰ ਕਰ ਦੇਖਤਾ ਹੈ। ਤਿਸੇ ਖੰਡ ਮੰਡ ਸਲ ਵਰਤੰਤੁ॥

ਜੋਕੋਕਹੈਤੇਤ੍ਰਾ।ਅੰਤਰੁਅੰਤ੍ਰੁ।।ਤਿਸਕੈਤਿਸੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਕ੍ਰਿ

ਨਾਵਿਖੈਖੰਡੂਹੈ।।ਅਰਅੰਡੂਖਲੈਹੈ ਵਿਚੁਜਕਿਸਟਹੈ।ਤ੍ਰ

ਕੁਲੀਖਹੈ।ਐਸੇਕੋਤੇਕੁਹੈ।ਜੋਕੋਈਕਹੈਤੇਖਰਹੈ।ਤੇਮ

ਤਨਪਾਵੈਗਾ।।ਤਿਸਕੋਲੋਅਲੋਅਕਾਕੁ।ਜਿਵ ਜਿਵਹੁ

ਕਅਤ੍ਰਿਵੈ।ਤ੍ਰਿਵਖਾਕੁ।।ਤਿਸਕੈਜਾਤਿਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਕਚਨ

ਵਿਖੈਲੋਕਹੈ।।ਅਰੁਲੋਕੋਕੋਅਕਾਕੁਕਿਆਕਹੀਏ।।

ਲੋਖਹੈ।ਜੈਸਾਕਰੈਗਾਤੈਸਾਹੀਪਾਵੈਗਾ ਇਹੁ

ਦੇਪਾਤ੍ਰਨੇਜਮਕੇਅਸੰਤਕੁਪਰੁਲੇਖਦੀਆਹੈ।ਤਿਸੁਕ

ਰਿਜੋਕੈਅਨਜਾਕੁਗੀਜੇਜੋਜੇਸੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਆਗਆ

ਹੋਤੀਹੈਤੇਜੇਹੀਲੇਕਰਕਰਤੇਹੈ।ਵਿਖੈਵਿਕੇਜੇਕਰ

ਦੀਲਾਭਾ।।ਨਾਨਕਕਖਨਾਕਰਣਾਜਾਕੁ।। ੩੦।।ਸੀ

ਤੇਕੋਨਿਜਕੈਕਾਵਿਖੈਪ੍ਰਮੇਸੁਰਵਸਤਾਹੈ।।ਤਿਸਜੀਕੋਵਿ

ਹੁਕਚਨਾਵਣੀਹੈ।ਤਿਸਕੋਕੋਦੇਖੜਾਹੈ।।ਅਰੁਪ੍ਰਸੰਨੁ

ਹੋਤਾਹੈ।।ਅਰੁਵੀਚਾਰੁਕਿਆਕਹੀਏ।ਤਿਸਜੀਨਿਜ

ਕੇਮੇਵਿਜਾਖਿਤੁਹੋਤੇਹੈ।।ਤਿਸੁਸਤਿਪੁਰਖਕੀਆ

ਸਾਰੇਕਹਣਨੈਹੈਸੋਕਰਤ੍ਹਾਸਾਧੁਕਿਆ।ਕਹੀਏਬਹੁਤਕ
ਰਨੈਹੈ।ਏਤਾਕਹਣੇਕਾ।ਇਹੀਪਰੋਜਨਹੈ।ਕਾਮਕੀ
ਬ੍ਰਿਤੇਪਹਿਲੀ।ਜੋਇਸਕੇਭੂਮੇਨਪਖੰਡਮਾਨਾ।
ਅਰੁਸੈਦ੍ਰਿਸਟੀਖਿਬਾ।ਭੂਮੇਨੇਜਬਾਬ੍ਰਿਖਮਾਨਾ।ਅ
ਬਦੀਬਾਰੁਕਰਕੇਦੇਖੇ।ਇਹਸਬਬ੍ਰਿਖਭੂਮੇਕੋਕਿ
ਆਕਰਦੇਦੂਰਾ।ਬ੍ਰੋਤੇਕਰਹਣੇਤੇਅਰਕ੍ਰਿਖਕੇਧਾਰ
ਣਤੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਨਹੀਹੋਤੀ।ਅਰਜੁਨਰਕੇ
ਰੂਪਕਰਦੂਆਰਾਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਕਰਤੇਹੈ।ਸ
ਤ੍ਰਪਹਾਰਾਧੀਰਜਸ੍ਰਨਆਰ੍ਹਾ।ਅਹਿਰਣਮੇਂਦ੍ਰਹ
ਸਆਰ੍ਹਾ।ਪਹਾਰਾਨਸ੍ਹੇਹਸ੍ਰਨਾਰਕੀਦੂਕਾਨਕਾ।ਸ
ਤੀਹੋਵੈਇਹੀਪਹਾਰਕਰੈ।ਧੀਰਜਕੋਅਤਸਤਭਸ
ਨਤੇਪਰੈਬਲਾਇਆਨਨੇਹੋਵੈਇਸਕੇਸ੍ਰਨਾਰਕਰੈ।
ਅਰਅਭਸੇਹੈਆਪਣੀਬੁਧਿਤਸਕੇਅਹਿਰਣਕੀ
ਨਿਆਈ।ਜਿਸਬੁਧਿਕਰੈ।ਬਲਾਇਆਨਨੇਹੋਵੈਧੀਪ
ਹੈ।ਅਰੁਵਹੇਏਕੇਹਥੀਆਰੁਕਰੈ।ਜੈਸਾਹਥੀਆਰ

ਹੋਤਾਹੋਤੈਜਾਹੀਗਾ।ਤਿਸਕੇਸਾਥਾ।ਗਾਹਣ
ਬ੍ਰੀਖਡ੍ਰਾਸਾਤੌਹੈ।ਬ੍ਰਿਤੂਖਲਾਅਗਨੀਤਪਤ
ਬ੍ਰਿ।ਬ੍ਰਿਤ੍ਬ ਭਉਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਤਿਤਦਾਤਾ।
ਤੈਮੇਰਹੈ ਸ੍ਰਿਸੀਕੀ ਆਖੁਲੜੀਆਕਰੈਹੈ।
ਅਰਬੁਦੁਸੋਹੈਕੁਬਲੀਸੋਭਾਟੁਕੀਕਰੈਹੈ।ਜਦ
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਹਿਦੈਖੋਭਾਟੁਕਾਰਹੈ। ਅਰਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਹੈ
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕਾਨਾਮੁਸੋਈਦਾਤਾਹੈ।ਖੜੀਐਸਬਦਸ
ਚੀਦਕਸਾਥਾ।ਜਿਨਕਉਨਦਰਕਰਮੁਤਿਨਕ
ਕੁ।ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਨਿਹਾਲੁ।ਐਸੀਜੋਸ
ਚੀਦਕਸਾਲਹੈ।ਤਿਸੁਵਿਚਿਸਬਦਾਕਆਰਹੀ
ਏ।ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਅਹਿਆਰੂਪੀਭੂਖਣਘੜ੍ਹਿਆ
ਸਾਦਾ।ਜਿਨਕਾਪੂਰਬਸੋਨਸੋਕਾਰਕਮੁਭਲਾਹੈ
ਤਿਨਪਰਹੀਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਨਦਰਭੀਹੋਤੀਹੈ।ਅ
ਰਤਿਨਕੋਹੀਇਹੁਕਸਭੀਮਿਲਤਾਹੈ।ਜਬ
ਕਾਸੁਮਿਲਾ।ਤਬਨਦਰੀਸੋਹੈਨਦਰਕਰੋਨਦਾ।

ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਅਬਰਦੇਵੁ ਤਿਸਕੀ ਨਦਰ ਹੋਵੈਗੀ ਤ
ਬ ਨਿਹਾਲੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ। ਆਵਾਗਵਨ ਤੇ ਰਹਿ
ਤ ਹੋਵੈਗਾ। ੩੮। ਜੇਤਾ ਜਪੁਜੀ ਕਾ ਹੈ। ਤਿਸੁ ਸਰ
ਬ ਜਪਜੀ ਕਾ ਜਿਧਾਤੁ ਬਾਹਰ ਰਹਤੇ ਹੈ। ਜਰਬ ਬਸ ਜਗਤ
ਕੋ। ਸੁਰਜਾ। ਚੰਦ੍ਰਾ। ਅਗਨੁ। ਪੌਣੁ। ਅਕਾਸੁ।
ਭੂਆ। ਜਲੁ। ਔਖਧਿ। ਕਰਮੁ। ਪਾਪ। ਦਿਨ ਰਾਤ ਤੀ
ਨੋ ਸੰਧਿਆ। ਧਰਮੁ। ਦਿਸਾ ਕਾਲੁ। ਖਿਤਵਾਰੁ। ਜਿਬ
ਤਾ। ਜਨੁ। ਏਜਤੀ ਕਰਮ ਕੇ ਸਾਖੀ ਹੈ। ਅਬ ਲੇਖੁ
ਛੁਪਾਏ ਛੁਪਾਏ ਕਰਮੁ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਅਗੁਝਿ ਤਨੇ ਕੇ ਜੋ
ਛੁਪਾਵੁਹਿ ਬੋ। ਤਾਂਤੇ ਅਪਨਾ ਭਲਾ। ਜਿਸ ਕੋ ਚਾਹੀ
ਏ ਸੋ ਬੁਰਾ ਕਰਮ ਨ ਕਰੈ। ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁਭ ਕਰੀ
ਕਰੈ। ਸਲੋਕੁ। ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ०
ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ। ਪੌਣ ਜੋ ਹੈ ਸੁਜਾਤ ਕਾ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਕ ०
ਹੇਤੇ ਗੁਰੂ ਅਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਐਸੇ ਹੀ ਕਹਾ ਹੈ। ਜੋ ਕਲ
ਆਦੂ ਕਾ ਮਾਰਗ। ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਗੁਰੂ ਜੋ

ਉਪਦੇਸੁਕਰੈਗਾ।ਤਬਤੇਗੁਰੂਹੋਵੈਗਾ।ਬਿਨਾ
ਉਪਦੇਸੁਕੀਏਗੁਰੂਨਹੀਹੋਤਾ।ਕਹਨਸੁਨਣੇ
ਦੂਕੀਬਾਣੀ।ਉਪਦੇਸੁਬੀਤੇਪਉਣਕਾਰੂਪਹੀਹੈ
ਤਾਂਤੇਬਾਣੀਰੂਪਆਕਾਸਕਰਪੌਣਕੇਗੁਰੂਕਹਾ।ਸ
ਬਾ।ਅਰਪਰਤੀ।ਇਸੁਜਗਤਕੇਪਿਤਾਮਾਤਾਹੈ
ਕਾਹੇਤੇ।ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਸੋਦੇਹ੍ਕਾਰੂਕੀਧੀਤੇਪ੍ਰ
ਥੇਸੁਰੂਕੀ।ਤਿਸੁਜਣੈਹੈ।ਜੇਤੀ।ਇਸਥਾਵਰੁਸ੍ਰਿਸ
ਟੇਹੈ।ਅਰੁਜਲੁਅਰੁਪ੍ਰਿਥਵੀਕੇਸੰਜੋਗਤੇਧ
ਰ ਧ੍ਰਲਾਂਵਰਹੋਤੀਹੈ।ਅਰਜੇਤੀਜੰਗਮਸ੍ਰਿ
ਸਟਹੈਸੋਭੀਜਲੁਅਰੁਪ੍ਰਿਥਵੀਕੇਸੰਜੋਗਤੇਪਰ
ਦੂਰਭਾਵਰਹੋਤੀਹੈ।ਪਿਤਾਕਾਬੀਰਜੁਸਕਅਰ
ਮਾਤਾਸਰੀਰੁਪ੍ਰਿਥਵੀ।ਮਹਤਿਕਿਆਕਹੀ
ਏਇਹੁਤੀਨੇਜਗਤਕੇਬਡੇਹੈ।ਦਿਵਸੁਰਾਤੁ
ਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਜਗਤਸਕਤੁ
○ ○

ਅਰੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਜੈਹੈ ਸੋਸੀ ਪੂਰਬ ਸਮਾਤ ਕੇ ਦਾਸ਼ੀਏਂ

ਇਆ ਹੈ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਦਾਸ਼ੀ ਦਾਇਆ ਹੈ। ਸ੍ਵਾਲ ਕਾਤਿ

ਨ ਕੀਓ ਦਇਆ ਹਿ ਖੇਲ ਤੇ ਹੈ। ਦਿਨ ਰਾਤ੍ਰਿ ਕੇ ਕਹਣੇ

ਕਹਣੈ ਕਰ ਕੈ ਸ਼ੀਘ੍ਰਾ ਸੂਰਜ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਭੀ ਕਹੇ ਗਏ

ਕਾਹੇ ਤੇ ਦਿਨ ਕਾਰਣ ਸੂਰਜ ਅਰੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਕਾਰਣ

ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਅਰ ਸੂਰਜ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ ਤੇ ਦੇਖੀਏ

ਦੇਖੇ ਜੈਸੇ ਦੀਪਕ ਆਅਰ ਅਗਨ ਕਾ ਭੀ ਪ੍ਰਗਟ ਰੂਪ

ਕਾਹੇ ਤੇ ਸੂਰਜ ਕੇ ਉਦੇ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਤ ਜੋ ਪਾਆ ਅਰੁ

ਸੂਰਜ ਅਸਤ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆ। ਸੂਰਜ ਭੀ ਤੇਜ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੂਪਾ। ਅਰੁ ਅਗਨਿ ਭੀ ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਰੂਪਾ। ਅਕਾਲੁ ਅਕਾਸੁ ਦਿਸਾ। ਕਰਨੁ ਬਿਤ ਦੁਆਰੁ

ਜੈਸੇ ਤਜਰਜਮੁ ਇਹੁ ਕਹੇ ਹੈ ਬਿਨਾਪੀ ਕਹਗਏ।

ਕਾਹੇ ਤੇ ਅਕਾਸੁ ਤੇ ਅੰਤ੍ਰ ਬਾਹਰ ਜਰ ਬਿਆਪ

ਰਹੈ। ਜੈਸਾ ਪੁਰਖ ਕਰਮੁ ਕਰੈਗਾ ਤਬ ਅਕਾਸੁ

ਵਿਖੈ ਹੀ ਤੇ ਕਰੈਗਾ। ਅਕਾਸੁ ਕੇ ਬਾਹਰ ਤੋ ਨਕ

ਰੇਗਾ। ਤੂੰ ਤੇ ਅਕਸੁ ਕਰਮੁ ਕਾ ਸਾਖੀ ਹੈਂ ॥ ਐਸੇ ਹੀ
ਸਭ ਕਰਮੁ ਕਰੈਗੋ ਬ੍ਯਾਗ ਤਬ ਪ੍ਰਾਤ ਹਿਸਾਂ ਏਸੁ ਧਿ
ਯਾਨ ਕੈਰੀ ਕਾਲੁ ਤੇ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਅਰ ਸਬ ਕੋਰੇਗਾ
ਤਬ ਪੂਰਬ ਦਖਣੁ ਪਛਮੁ ਉਤ੍ਰ ਕੇਈ ਦਿਸਾ ਭੀ
ਤੋ ਹੋਵੈਂਗੀ ॥ ਐਸਾ ਹੀ ਖਿਤਵਾਂ ਭੂਆਸੁ ਸੈ ਬਤਸ
ਰਤੀ ॥ ਅਰ ਅਪਣਾ ਅੰਤਹਿਕਰਨੋ ਤੇ ਆਪਣੇ
ਕਰਮੁ ਕਾ ਸਾਖੀ ਹੈ ॥ ਅਰ ਜਮ ਕੇ ਜੋ ਹੈ ਲਿਖਾਰੀ
ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਤੇ ਕੋਰੋਕੋਟ ਸਰੂਪ ਧਾਰ ਕਰ ਏਕ ਰੇ
ਕੁ ਜੀਵ ਕੇ ਪੀਛੇ ਲਗੇ ਹੀ ਰਹਿਤੇ ਹੈਂ ॥ ਜਿਸ ਜਿਸ
ਲਿਖਣੇ ਵਿਖੇ ਜੋ ਜੀਵ ਕਰਮੁ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ
ਲਿਖ ਲੇਤੇ ਹੈਂ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਲਿਖੇ ਹੂਏ ਅਰ ਜਮੁ ਜੀਵ
ਕੇ ਕਰਮ ਕਾ ਸਾਖੀ ਹੈ ॥ ਚੰਗਾ ਆਈ ਆ ਬੁਰਾ ਆਈ
ਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮ ਰਾਜ ਹਜੂਰ ॥ ਇਹੁ ਜੋ ਕਰਮੁ ਕੇ ਸਾਖੀ ਹੈਂ ॥ ਤੇ
ਚੰਗਾ ਆਈ ਆ ਤੇ ਸਭ ਬੁਰਾ ਆਈ ਆ ਜੋ ਹੈ ਜੀਵ
ਕੇ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਧਰਮੁ ਰਾਜ ਕੇ ਹਜੂਰ

ਸਾਖਿ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ॥ ਇਹੁ ਜੀਵ ਨੇ ਇਹੁ ਭ
ਲੇ ਬੂਰੇ ਕਰਮੁ ਕੀਏ ਹੈਂ ॥ ਇਨ ਕੀ ਸਾਖ ਦੂਆਰਾਯ
ਰਮਰਾਜ ਸਾਖੀ ਹੈ ॥ ਧਰਮਰਾਜ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ॥ ਦੇਖੋ
ਰੇ ਕਾਹੂ ਕੋ ਇਹੁ ਪੈਂਦਾ ਤੁਮਾਰੇ ਕਾ ਬੂਝਤੀ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਖੀ
ਹੈ ॥ ਸੂਰਜ ਦੇਖੋ ਆਪਣੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋ ॥ ਦੇਖੋ ਜਲ ਧਰਤੀ
ਤੁਮਾਰੇ ਮਿਤ੍ਰ ਮਾਤਾ ਤੁਮਾਰੇ ਕਰਮੁ ਕੇ ਸਾਖੀ ਹੈ ॥ ਅ
ਰੁ ਰਾਤ੍ਰ ਤੁਮਾਰੇ ਦਾਸੀ ਦਾਸਿਆ ਭੀ ਸਾਖੀ ਹੈ ॥ ਸੂਰ
ਜ ਦੇਵਤਾ ॥ ਇਹੁ ਸਭ ਤੁਮਾਰੇ ਕਰਮ ਕੇ ਸਾਖੀ ਹੈਂ ॥
ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮੁ ਕਾ ਫਲ ਭੋਗੋ ॥ ਕਰਮੀ ਆ ੦
ਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰ ॥ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਕਰ
ਮੁ ਕੇ ਅਨਸਾਰੁ ਸਭ ਹੀ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਫਲ ਭੋਗੋਗੇ ॥
ਨਿਕਟਵਰਤੀ ਭੀ ਨਾ ਛੂਟੇਗਾ ॥ ਨਿਕਟਵਰਤੀ
ਅਰ ਦੂਰਵਰਤੀ ਕਿਆ ਕਹੀਏ ॥ ਜੇਤੀ ਸ੍ਰਿਸਟ
ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਉਪਜਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਵਿ
ਖੇ ਦੇਵ ਸਮਸਟਾਦਿਕ ਜੋ ਹੈਂ ਕਿ ਖਤ੍ਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ

ਪੇੜੇਹੈ॥ਇਹੁਤੇਨਿਰਦਵੂਰਤੀਹੈ॥ਅਰੁਐਰੁਜੋਤੇ
ਜਗਾਤਕੇਜੀਵਹੈਤੇਬ੍ਰਹਮਾਂਜੀਕੇਦੂਰਵਰਤੀਹੈ॥ਅ
ਰੁਐਰੁਜੋਤੇਜਗਾਤਕੇਜੀਵਹੈਤੇਬ੍ਰਹਮਾਂਜੀਕੇਦੂਰ
ਵਰਤੀਹੈ॥ਕਰਮਕਾਂਡਿਫਲਹੈਸੋਨਿਰਦਵੂਰਤੀਤੇ
ਭੀਨਛੂਟੈਗਾ॥ਅਰਦੂਰਵਰਤੀਤੇਭੀਨਾਛੂਟੈਗਾ
ਅਰਜੱਗਤਪਦਾਨਾਦਿਕੋਜੋਹੈਸੋਕਾਮੁਕਰਮੁਹੈ॥ਸੋ
ਦੋਨੋਪ੍ਰਕਾਰੁਕੀਹੈ॥ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਨਮਿਤੁਜੋਜੱਗਤਪਦਾ
ਨਾਦਿਕਹੈਸੋਤੋਇਸੀਕੀਕਲਿਆਣੁਕਾਸਾਧਨਹੈ॥
ਅਪਨੀਕਾਮਨਾਕੇਨਮਿਤੁਜੋਜਗਾਦਿਕਕੋਕਰ
ਨਾਹੈਸੋਕੈਸਾਹੈਜੈਸੇਮਜੂਰਨੇਦਿਨੁਭਰਮਾਟੀਢੋ
ਈਰਾਤ੍ਰਕੋਦਾਮੁਪੈਸੇਪਾਏਸੋਈਖਾਇਲੀਏ॥ਕ
ਲਿਕੋਫੇਰੁਕਿਰਾਲੂੰਕਰਾਲੂ॥ਅਰਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਨ
ਮਿਤਅਰਾਧਨਾਕਰਣਾ॥ਜੋਕਰਮਹੈਸੋਕੈਸਾ
ਹੈ॥ਜੈਸੇਸੂਰਮੇਨੇਜੋਧਲਾਈਕਰਣਾਸੋਤਰੁਅਰੁ
ਮਾਰਾਸੋਤੋਕੈਅਰੁਪਾਇਆਰਾਜਾਜੋਆਪਭੀ

ਮੋਜਬ੍ਰਧਬਿਕਰਤਾਹੈ।ਅਰੁਤਿਸਕੇਸਬਈਭੀਮੋਜਬ੍ਰ
ਹਾਰੂਕਰਤਾਹੈ। **ਸੋਈਗੁਰਕਹਤਾਹੈ।** ਜਿਨੀਸ
ਸੁਧਿਆਇਆ।ਗਾਇਆਸਕਤਪਾਲਾ।ਨਾਨਕਤੇਮੁ
ਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ।ਜਿਨਜਾਤਿਪੁਰਖੇਨੇਲਾ
ਮੁਖਾਅਰਾਧਨਾਕਾਅਰਥਪੂਰੀਕਮਾਈਕਰਗਏ।ਓਹੀ
ਮੁਖਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਦੁਆਰੇਉਜਲੇਹੈ।ਔਰੁਕੇਤੇਹੀਤਿਨ
ਕੇਸਾਥਛੂਟੇਕੋ। **ਗੁਰਕਹਤੇਹੈ।** ਜੋਪੁਰਖਈਕਰਾਰ
ਸੁਧਹੂਆਹੂਆ।ਅਰੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰਤਾਖਰਕੇਜੁਕਤਹੂਆ
ਹੂਆ।ਗੋਬਿੰਦੂਨਾਮੁਕਾਕੀਰਤਨੁਕਰਤਾਹੈ।ਸੋਪੁਰ
ਖਪਰਮਪਾਵਨਹੈ।ਅਰੁਓਹੀਧੰਨੁਪੁਰਖਹੈ।ਇਹੁਜੋ
ਪ੍ਰਥਵੀਹੈਸੋਤਿਸਕੀਧਾਰੀਹੂਈਹੈ।ਜਿਸਕੇਕਾਰਣਿ
ਨਾਮੁਹਕੀਕ੍ਰਿਸਨੁਬਾਛੂਮੀਪਤਿਕੋਕੀਰਮਨੁਸਿਦ
ਇਤਿਆਦਿਕਨਾਮੋਕੋ।ਨਿਰੰਕਾਰੂਪਖਸੋਉਧਾਰਣਕੀਆਹੈ
ਤਿਸਨੇਆਪਜਪਤਕੇਟਰੂਲਕਾਉਧਾਰਕੀਆਹੈ।
ਜਿਨਧਿਆਇਆਜਿਸਿਮਰਨੁਕੀਆਕੈਸੇਨਰਮੁਕਤਾ।ਜਾਨਾਰਾਹ

ਤ੍ਰਿਧਨਰੂਪਹਰਿਅੰਤ੍ਰਨਹੀਨਾਨਕੁਸਾਚੀਆਨੁ। **ਸੋਰਠ**

ਗੁਰਨਾਨਕਉਰਧਾਰੁਅਨੰਦੁਘਨਟੀਕਾਕੀਓ। ਪਾਵੈ

ਅਲਭੁਅਪਾਰੁਜੋਇਸੁਪੜ੍ਹਹਿਤੋ। **ਦੋਹਰਾ।** ਸੰਮਤ

ਖਰਾਦਸਸਤਅਠਧਸਤਪੁਰਾਅਸਧਕੋਪੋਸਸੁ। ਸੀਰੁ

ਆਸੁਸੀਕਰਪੂਰੀਕੀਨੋਭਿਖਨੁਹੁਲਾਸੁ। **ਇਤਸ੍ਰੀਗੁ

ਰਨਾਨਕਦੇਸੁਪ੍ਰਸੂਤਦਸਮੁਪੁਰਖਜੀਗੁਰਭਾਖਦਿ

ਆਲਾਸਿਖਆਨੰਦੁਘਨੁਵਿਰਚਿਤਸ੍ਰੀਜਪਜੀ

ਟੀਕਾਸਮਾਪਤੀ।**

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਸਲੋਕੁਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੇ। ਕਬੀਰਮੇਰੀਸਿਮਰ

ਨੀਕਰਮਨਾਮੁਅਧਾਰੁ। ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਸਗਲਭਗਤ

ਤਾਕੋਸੁਖੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ। ੧। ਕਬੀਰਮੇਰੀਜਾਤਕਉਸਭੁ

ਕੋਹਸਨੇਹਾਰੁ। ਬਲਿਹਾਰੀਇਸਜਾਤਕਉਜਿਹਜਪ

ਿਸਿਰਜਨਹਾਰੁ। ੨। **ਕਬੀਰ** ਡਗਮਗਾਕਿਆਕਰ

ਹਿਕਹਾਡੁਲਾਵਹਿਜੀਉ॥ਸਰਬਸੂਖਕੇਨਾਇਕੋਰਾਮ
ਨਾਮੁਰਸੁਪੀਉ॥੨॥ਕਬੀਰ ਕੰਚਨਕੇਕੁੰਡਲਬਨੇਊਪ
ਰਿਲਾਲਜੜਾਉ॥ਦੀਸਹਿਦਾਝੇਕਾਨਜਿਉ ਜਿਨਮਨਿ
ਨਾਹੀਨਾਉ॥੩॥ਕਬੀਰ ਐਸਾਏਕੁਆਧੁਜੋਜੀਵਤ
ਮ੍ਰਿਤਕੁਹੋਇ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਕੈਗੁਨਰਵੈਜਤਪੇਖਉ
ਤਤਸੋਇ॥੪॥ਕਬੀਰ ਜਾਦਿਨਹਉਮੂਆਪਾਛੈਭਇ
ਆਅਨੰਦੁ॥ਮੋਹਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸੰਗੀਭਜਹਿ
ਗੋਬਿੰਦੁ॥੫॥ਕਬੀਰ ਸਭਤੇਹਮਬੁਰੇਹਮਤਜਭਲੋ
ਸਭੁਕੋਇ॥ਜਿਨਐਸਾਕਰਬੂਝਿਆਮੀਤਹਮਾਰਾਸੋ
ਇ॥੬॥ਕਬੀਰ ਆਈਮੁਝਹਿਪਹਿਅਨਕਕਰੇਕ
ਰਭੇਸੁ॥ਹਮਰਾਖੇਗੁਰਆਪਨੇਉਨਕੀਨੋਆਦੇਸੁ॥੭॥
ਕਬੀਰ ਸੋਈਮਾਰੀਐਜਿਹਮੂਐਸੁਖਹੋਇ॥ਭਲੋਭ
ਲੋਸਭੁਕੋਕਹੈਬੁਰੋਨਮਾਨੈਕੋਇ॥੮॥ਕਬੀਰ ਰਾਤੀ
ਹੋਵਹਿਕਾਰੀਆਕਾਰੇਊਭੇਜੰਤੁ॥ਲੈਫਾਹੇਉਠਧਾਵਤੇਸਿ
ਜਾਨਮਾਰੇਭਗਵੰਤੁ॥੯॥ਕਬੀਰ ਚੰਦਨਕਾਬਿਰ

ਵੁ ਭਲਾ ਬੇੜ੍ਹਿਓ ਢਾਕ ਪਲਾਸੁ ॥ ਓਇ ਭੀ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਰਹੇ

ਬਸੇ ਸੁ ਚੰਦਨੁ ਪਾਸਿ ॥੧੧॥ ਕਬੀਰ ਬਾਂਸੁ ਬਡਾਈ

ਬੂਡਿ

ਆ ਇਉ ਮਤ ਬੂਡਹੁ ਕੋਇ ॥ ਚੰਦਨੁ ਕੈ ਨਿਕਟੇ ਬਸੈ

ਬਾਂਸੁ ਸੁਗੰਧੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧੨॥ ਕਬੀਰ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ

ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਚਲੀ ਸਾਥਿ ॥ ਪਾਇ ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰਿਆ

ਗਾਫਲੁ ਅਪਨੈ ਹਾਥਿ ॥੧੩॥ ਕਬੀਰ ਜਹ ਜਹ ਹਉ ਫਿਰਿ

ਉ ਕਉਤਕ ਠਾਇ ਉ ਠਾਇ ॥ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ

ਊਜਰੁ ਮੇਰੈ ਭਾਇ ॥੧੪॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਝੁੰਗੀਆ

ਭਲੀ ਭਠਿ ਕੁਸਤੀ ਗਾਉ ॥ ਆਗਿ ਲਗਾਉ ਤਿਹ ਧਉਲਹਰ

ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧੫॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਿ

ਆ ਰੋਈਐ ਜੋ ਅਪਨੈ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਇ ॥ ਰੋਵਹੁ ਸਾਕਤ ਬਾਪੁੜੇ

ਜੋ ਹਾਟੈ ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ ॥੧੬॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤੁ ਐਸਾ ਹੈ

ਜੈਸੇ ਲਸਨ ਕੀ ਖਾਨਿ ॥ ਕੋਨੈ ਬੈਠੇ ਖਾਈਐ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ

ਨਿਦਾਨੁ ॥੧੭॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਡੋਲਨੀ ਪਵਨੁ ਝਕੋ

ਲਨਹਾਰੁ ॥ ਸੰਤਹੁ ਮਾਖਨੁ ਖਾਇਆ ਛਾਛਿ ਪੀਐ ਸੰਸ

ਰਾ ।੧੮। ਕਬੀਰੁ ਮਾਇਆ ਡੋਲਨੀ ਪਵਨੁ ਵਹੈ ਹਿਵ
ਧਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਬਿਲੋਇਆ ਤਿਨ ਖਾਇਆ ਅਵਰੁ ਬਿਲੋ
ਵਨਹਾਰੁ ।੧੯। ਕਬੀਰੁ ਮਾਇਆ ਚੋਰਟੀ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ
ਲਾਵੈ ਹਾਟ ॥ ਏਕੁ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੁਸੈ ਜਿਨ ਕੀਨੀ ਬਾਰਹ ਬਾਟੁ
।੨੦। ਕਬੀਰੁ ਕਬੀਰੁ ਸੂਖੁ ਨ ਏਹ ਜੁਗ ਕਰਹਿ ਜੁ ਬਹੁਤੇ
ਮੀਤੁ ॥ ਜੋ ਚਿਤੁ ਰਾਖਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨੀਤੁ
।੨੧। ਕਬੀਰੁ ਜਿਸੁ ਮਰਨੇ ਤੇ ਜਗੁ ਡਰੈ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਆਨੰ
ਦੁ ॥ ਮਰਨੇ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ।੨੨। ਰਾ
ਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਕਬੀਰ ਗਾਠਿ ਨ ਖੋਲ੍ਹ ॥ ਨਹੀ ਪਟਣੁ
ਨਹੀ ਪਾਰਖੂ ਨਹੀ ਗਾਹਕੁ ਨਹੀ ਮੋਲੁ ।੨੩। ਕਬੀਰੁ
ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਰਾਮੁ ॥ ਪੰਡਿਤ ਰਾਜੇ ਭੂਪ
ਤੀ ਆਵਹਿ ਕਉਨੇ ਕਾਮੁ ।੨੪। ਕਬੀਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ
ਸਿਉ ਕੀਏ ਆਨ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਇ ॥ ਭਾਵੈ ਲਾਂਬੇ ਕੇਸ ਕਰੁ ਭਾਵੈ
ਘਰਰਿ ਮੁਡਾਇ ।੨੫। ਕਬੀਰੁ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠ
ਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈ

ਸੁਨੁ ਸਨੀਕ ਸਭ ਆਇ ॥੨੬॥ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ
ਸਕਹੁ ਤ ਲੇਹੁ ਬਹੋਰਿ ॥ ਨਾਂਗੇ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਗਏ ਜਿਨ ਕੇ ਲਾਖ
ਕਰੋਰਿ ॥੨੭॥ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਕਵਨੈ ਮਾਰਗਿ
ਲਾਇ ॥ ਕੈ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਾਧ ਕੀ ਕੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥
੨੮॥ ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੂਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ
ਕੋਇ ॥ ਐਸੇ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੨੯॥
ਕਬੀਰ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਹੋਇ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥ ਜਿਉ
ਬਨ ਫਲ ਪਾਕੇ ਭੁਇ ਗਿਰਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਡਾਰ ॥੩੦॥
ਕਬੀਰਾ ਤੁਹੀ ਕਬੀਰੁ ਤੂ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ਕਬੀਰੁ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ
ਤਬ ਪਾਈਐ ਜਉ ਪਹਿਲੇ ਤਜਹਿ ਸਰੀਰੁ ॥੩੧॥ ਕਬੀ
ਰ ਝੰਖੁ ਨ ਝੰਖੀਐ ਤੁਮਰੋ ਕਹਿਓ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਰਮ ਕਰੀਮੁ
ਜੁ ਕਰਿ ਰਹੇ ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥੩੨॥ ਕਬੀਰ ਕਸ
ਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸ
ਹੈ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥੩੩॥ ਕਬੀਰ ਊਜਲ ਪਹਿ
ਰਹਿ ਕਾਪਰੇ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥ ਏਕਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿ

ਨੁ ਢਾਪੈ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਮਾਹਿ॥੩੪॥ ਕਬੀਰ ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾ
ਫੂਟੇ ਛੇਕ ਹਜਾਰ॥ ਹਰੂਏ ਹਰੂਏ ਤਿਰਿ ਗਏ ਡੂਬੇ ਜਿਨ ਸਿ
ਰ ਭਾਰ॥੩੫॥ ਕਬੀਰ ਹਾਡੁ ਜਰੇ ਜਿਉ ਲਾਕਰੀ ਕੇਸੁ
ਜਰੇ ਜਿਉ ਘਾਸੁ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਇਓ ਕਬੀ
ਰੁ ਉਦਾਸੁ॥੩੬॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਚਾਮ ਲ
ਪੇਟੇ ਹਾਡ॥ ਹੈਵਰ ਊਪਰਿ ਛਤ੍ਰ ਤਰ ਤੇ ਫੁਨਿ ਧਰਨੀ ਗਾਡ॥
੩੭॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਊਚਾ ਦੇਖਿ ਅਵਾਸੁ॥
ਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿ ਭੁਇ ਲੇਟਣਾ ਊਪਰਿ ਜਾਮੈ ਘਾਸੁ॥੩੮॥ ਕ
ਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਰੰਕੁ ਨ ਹਸੀਐ ਕੋਇ॥ ਅਜਹੁ ਸੁ
ਨਾਉ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਹਿ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਹੋਇ॥੩੯॥ ਕਬੀ
ਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਦੇਹੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰੰਗ॥ ਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿ ਤਜਿ
ਜਾਹੁਗੇ ਜਿਉ ਕਾਂਚੁਰੀ ਭੁਯੰਗ॥੪੦॥ ਕਬੀਰ ਲੂਟਨਾ ਹੈ
ਤ ਲੂਟਿ ਲੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਲੂਟਿ॥ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹੁਗੇ ਜਾ
ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਹਿਗੇ ਛੂਟਿ॥੪੧॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋਈ ਨ ਜਨਮਿਓ
ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਲਾਵੈ ਆਗਿ॥ ਪਾਚਉ ਲਰਿਕਾ ਜਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ

ਸੁ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ੪੨ ॥ ਕੋਈ ਹੈ ਲਰਕਾ ਬੇਚਈ ਲਰਕੀ ਬੇਚੈ
ਕੋਇ ॥ ਸਾਝਾ ਕਰੈ ਕਬੀਰੁ ਸਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਬਨਜੁ ਕਰੇਇ ॥
੪੩ ॥ ਕਬੀਰੁ ਇਹੁ ਚੇਤਾਵਨੀ ਮਤ ਸਹਸਾ ਰਹਿ ਜਾ
ਇ ॥ ਪਾਛੈ ਭੋਗ ਜੁ ਭੋਗਵੇ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁੜੁ ਲੈ ਖਾਇ ॥ ੪੪
॥ ਕਬੀਰੁ ਮੈ ਜਾਨਿਓ ਪੜਿਬੋ ਭਲੋ ਪੜਿਬੇ ਸਿਉ ਭਲ
ਜੋਗੁ ॥ ਭਗਤਿ ਨ ਛਾਡਉ ਰਾਮ ਕੀ ਭਾਵੈ ਨਿੰਦਉ ਲੋਗੁ ॥ ੪੫
ਕਬੀਰੁ ਲੋਗਾ ਕਿ ਨਿੰਦੈ ਬਪੜਾ ਜਿਹ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਗਿਆਨੁ ॥
ਰਾਮੁ ਕਬੀਰਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ਅਵਰੁ ਤਜੇ ਸਭ ਕਾਮੁ ॥ ੪੬ ॥ ਕਬੀ
ਰੁ ਪਰਦੇਸੀ ਕੈ ਘਾਘਰੈ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ ਖਿੰਥਾ ਜ
ਲੁ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ਤਾਗੇ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗੁ ॥ ੪੭ ॥ ਕਬੀਰੁ ਖਿੰ
ਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ਖਾਪਰੁ ਫੂਟ ਮਫੂਟ ॥ ਜੋਗੀ ਬਪੜ
ਖੇਲਿਓ ਆਸਨੁ ਰਹੀ ਬਿਭੂਤ ॥ ੪੮ ॥ ਕਬੀਰੁ ਥੋਰੈ ਜਲਿ ਮ
ਛੁਲੀ ਝੀਵਰਿ ਮੇਲਿਓ ਜਾਲੁ ॥ ਇਹੁ ਟੋਘਨੈ ਨ ਛੂਟਸਹਿ ਫਿ
ਰਿ ਕਰਿ ਸਮੁੰਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥ ਕਬੀਰੁ ਸਮੁੰਦੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ਜਉ ਅਤਿ
ਖਾਰੋ ਹੋਇ ॥ ਪੋਖਰਿ ਪੋਖਰਿ ਢੂਢਤੇ ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥

੫੧ ॥ ਕਬੀਰੁ ਨਿਗੁਸਾਏ ਬਹਿ ਗਏ ਥਾਘੀ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਦੀਨੁ ਗਰੀਬੀ ਆਪਨੀ ਕਰਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਕਬੀਰੁ ਬੈਸਨਉ
ਕੀ ਕੂਕਰਿ ਭਲੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਬੁਰੀ ਮਾਇ ॥ ਉਹ ਨਿਤ ਸੁਨੈ ਹ
ਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ਉਹ ਪਾਪ ਬਿਸਾਹਨਿ ਜਾਇ ॥ ੫੨ ॥ ਕਬੀਰੁ
ਹਰਿਨਾ ਦੂਬਲਾ ਇਹੁ ਹਰੀਆਰਾ ਤਾਲੁ ॥ ਲਾਖ ਅਹੇਰੀ ਏ
ਕੁ ਜੀਉ ਕੇਤਾ ਬੰਚਉ ਕਾਲੁ ॥ ੫੩ ॥ ਕਬੀਰੁ ਗੰਗਾ ਤੀ
ਰ ਜੁ ਘਰੁ ਕਰਹਿ ਪੀਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭ
ਗਤਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਇਉ ਕਹਿ ਰਮੇ ਕਬੀਰੁ ॥ ੫੪ ॥ ਕਬੀ
ਰੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭਇਆ ਜੈਸਾ ਗੰਗਾ ਨੀਰੁ ॥ ਪਾਛੈ ਲਾਗੋ ਹ
ਰਿ ਫਿਰੈ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਕਬੀਰੁ ॥ ੫੫ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ
ਪੀਅਰੀ ਚੂੰਨਾ ਊਜਲ ਭਾਇ ॥ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ਦੋ
ਨਉ ਬਰਨ ਗਵਾਇ ॥ ੫੬ ॥ ਕਬੀਰੁ ਹਰਦੀ ਪੀਰਤਨੁ ਹ
ਰੈ ਚੂਨ ਚਿਹਨੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਉ
ਜਿਹ ਜਾਤਿ ਬਰਨੁ ਕੁਲੁ ਜਾਇ ॥ ੫੭ ॥ ਕਬੀਰੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆ
ਰਾ ਸੰਕੁਰਾ ਰਾਈ ਦਸਏ ਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਿਓ

ਨਿਕਸਉ ਕਿਉ ਕੈ ਜਾਇ ॥੫੭॥ ਕਬੀਰੁ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ਸ
ਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੫੮॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰ
ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਨਾਨ੍ਹਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਨੁ ਅਸਥੂਲ
ਹੋਇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਿਚੁ ਦੇ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਉਮੈ
ਗਈ ਜੋਤਿ ਰਹੀ ਸਭ ਆਇ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਸਹ
ਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਕਬੀਰੁ ਨਾ ਮੋਹਿ ਛਾਨਿ ਨ ਛਾਪਰੀ ਨਾ ਮੁ
ਹਿ ਘਰੁ ਨਹੀ ਗਾਉ ॥ ਮਤ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਜਾਤਿ ਨ
ਨਾਉ ॥੬੦॥ ਕਬੀਰੁ ਮਹਿ ਮਰਨੇ ਕਾ ਚਾਉ ਹੈ ਮਰਉ ਤ ਹਰਿ
ਕੇ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮਤਿ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਹੈ ਪਰਾ ਹਮਾਰੈ ਬਾਰੁ ॥
੬੧ ॥ ਕਬੀਰੁ ਨਾ ਹਮ ਕੀਆ ਨ ਕਰਹਿਗੇ ਨਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ਸਰੀ
ਰੁ ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਕ
ਬੀਰੁ ॥੬੨॥ ਕਬੀਰ ਸੁਪਨੈ ਹੂ ਬਰੜਾਇ ਕੈ ਜਿਹ ਮੁਖਿ
ਨਿਕਸੈ ਰਾਮੁ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪਗ ਕੀ ਪਾਨਹੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੋ ਚਾਮੁ ॥
੬੩ ॥ ਕਬੀਰੁ ਮਾਟੀ ਕੇ ਹਮ ਪੂਤਰੇ ਮਾਨਸੁ ਰਾਖਿਓ ਨਾਉ ॥

ਤਾ ਭੁਇ ਦੀਵਹੁ ਸਭੇ ਪਾਹੁਨੇ ਝਡ ਝਡ ਭੂਯ ਹਿ ਸਾਤਿ ॥੨੦੮॥ ਕਬੀਰ ੮੩

ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥ ਤੈ ਸ

ਹ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੀਐ ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥੨੦੯॥ ਮਹ

ਲਾ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਰਖਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਨਦਰਿ

ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਘਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਲਾਇ ਲਏਇ ॥

ਇਹੁ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਕਬੀ

ਰ ਜਿਹ ਦਰਿ ਆਵਤ ਜਾਤਿਅਹੁ ਹਟਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸੋ

ਦਰੁ ਕੈਸੇ ਛੋਡੀਐ ਜੋ ਦਰੁ ਐਸਾ ਹੋਇ ॥੨੧੦॥ ਕਬੀਰ ਡੂ

ਬਾ ਥਾ ਪੈ ਉਬਰਿਓ ਗੁਨ ਕੀ ਲਹਰਿ ਝਬਕਿ ॥ ਜਬ ਦੇਖਿਓ ਬੇ

ੜਾ ਜਰਜਰਾ ਤਬ ਉਤਰਿ ਪਰਿਓ ਹਉ ਫਰਕਿ ॥੨੧੧॥ ਕ

ਬੀਰ ਪਾਪੀ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਨ ਸੁਹਾਇ ॥ ਮਾ

ਖੀ ਚੰਦਨੁ ਪਰਹਰੈ ਜਹ ਬਿਗੰਧ ਤਹ ਜਾਇ ॥੨੧੨॥ ਕਬੀ

ਰ ਬੈਦੁ ਮੂਆ ਰੋਗੀ ਮੂਆ ਮੂਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਏਕੁ ਕਬੀ

ਰਾ ਨਾ ਮੂਆ ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਰੋਵਨਹਾਰੁ ॥੨੧੩॥ ਕਬੀਰ ਰਾ

ਮੁ ਨ ਧਿਆਇਓ ਮੋਟੀ ਲਾਗੀ ਖੋਰਿ ॥ ਕਾਇਆ ਹਾਂਡੀ ਕਾਠ

ਕੀਨਾ ਬਹੁ ਦਸੈ ਬੇਹੋਤੁ ॥੭੦॥ ਕਬੀਰੁ ਐਸੀ ਹੋਇ ਪ
ਰੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਤੁ ਕੀਨੁ ॥ ਮਰਨੇ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰਪਨਾ ਜਬ
ਹਾਥਿ ਸਿਧਉਰਾ ਲੀਨੁ ॥੭੧॥ ਕਬੀਰੁ ਰਸ ਕੋ ਗਾਂਡੋ ਚੂਸੀ
ਐ ਗੁਨ ਕਉ ਮਰੀਐ ਰੋਇ ॥ ਅਵਗੁਨੀਆਰੇ ਮਾਨਸੈ ਭਲੋ ਨ
ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੭੨॥ ਕਬੀਰ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਭਰੀ ਆਜੁ
ਕਾਲਿ ਜੈਹੈ ਫੂਟਿ ॥ ਗੁਰੁ ਜੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਆਪਨੋ ਅਧ ਮਾਝਿ ਲੀ
ਜਹਿਗੇ ਲੂਟਿ ॥੭੩॥ ਕਬੀਰ ਕੂਕਰੁ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਤੀਆ ਮੇਰੋ ਨਾ
ਉ ॥ ਗਲੇ ਹਮਾਰੇ ਜੇਵਰੀ ਜਹ ਖਿੰਚੈ ਤਹ ਜਾਉ ॥੭੪॥
ਕਬੀਰੁ ਜਪਨੀ ਕਾਠ ਕੀ ਕਿਆ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਲੋਇ ॥ ਹਿਰ
ਦੈ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਇਹ ਜਪਨੀ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੭੫॥ ਕਬੀ
ਰ ਬਿਰਹੁ ਭੁਯੰਗਮੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਮੰਤੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥੭੬॥ ਕਬੀਰ
ਪਾਰਸ ਚੰਦਨੈ ਤਿਨ੍ਹ ਹੈ ਏਕ ਸੁਗੰਧ ॥ ਤਿਹ ਮਿਲਿ ਤੇਊ ਊਤਮ
ਭਏ ਲੋਹ ਕਾਠ ਨਿਰਗੰਧ ॥੭੭॥ ਕਬੀਰ ਜਮ ਕਾ ਠੇਂਗਾ ਬੁਰਾ ਹੈ
ਓਹੁ ਨਹੀ ਸਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਏਕੁ ਜੁ ਸਾਧੂ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਤਿਨ੍ਹਿ
ਲੀਆ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ॥੭੮॥ ਕਬੀਰੁ ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉ ਹੀ

ਭੁਲਾਦਾਰੂਮੇਰੈਵਸਿ॥ਇਹੁਤਉਬਸਤੁਗੁਪਾਲਕੀਜ
ਬਭਾਵੈਲੇਇਖਸਿ॥੭੯॥ਕਬੀਰੁਨਉਬਤਿਆਪਨੀ
ਦਿਨਦਸਲੇਹੁਬਜਾਇ॥ਨਦੀਨਾਵਸੰਜੋਗਜਿਉਬਹੁ
ਰਿਨਮਿਲਹੈਆਇ॥੮੦॥ਕਬੀਰੁਸਾਤਸਮੁੰਦਹਿਮ
ਸੁਕਰਉਕਲਮਕਰਉਬਨਰਾਇ॥ਬਸੁਧਾਕਾਗਦੁਜਉਕਰ
ਉਹਰਿਜਸੁਲਿਖਨੁਨਜਾਇ॥੮੧॥ਕਬੀਰੁਜਾਤਿਜੁਲਾ
ਹਾਕਿਆਕਰੈਹਿਰਦੈਬਸੇਗੁਪਾਲ॥ਕਬੀਰੁਰਮਈ
ਆਕੰਠਿਮਿਲੁਚੂਕਹਿਸਰਬਜੰਜਾਲ॥੮੨॥ਕਬੀਰੁਐ
ਸਾਕੋਨਹੀਮੰਦਰੁਦੇਇਜਰਾਇ॥ਪਾਂਚਉਲਰਿਕੇਮਾਰਿ
ਕੈਰਹੈਰਾਮਲਿਉਲਾਇ॥੮੩॥ਕਬੀਰੁਐਸਾਕੋਨਹੀ
ਇਹੁਤਨੁਦੇਵੈਫੂਕਿ॥ਅੰਧਾਲੋਗੁਨਜਾਨਈਰਹਿਓਕਬੀ
ਰਾਕੂਕਿ॥੮੪॥ਕਬੀਰੁਸਤੀਪੁਕਾਰੈਚਿਹਚੜੀਸੁਨੁ
ਹੋਬੀਰਮਸਾਨ॥ਲੋਗੁਸਬਾਇਆਚਲਿਗਇਓਹਮ
ਤੁਮਕਾਮੁਨਿਦਾਨ॥੮੫॥ਕਬੀਰੁਮਨੁਪੰਖੀਭਇਓਉਡਿ
ਉਡਿਦਹਦਿਸਜਾਇ॥ਜੋਜੈਸੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਸੋਤੈਸੋ

ਨੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ੮੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਤੇ ਪਾਇਓ ਸੋਈ
ਠਉਰੁ ॥ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਕੈ ਤੂ ਭਇਆ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤਾ ਅਉ
ਰੁ ॥ ੮੭ ॥ ਕਬੀਰ ਮਾਰੀ ਮਰਉ ਕੁਸੰਗ ਕੀ ਕੇਲੇ ਨਿਕਟਿ
ਜੁ ਬੇਰਿ ॥ ਉਹ ਝੂਲੈ ਉਹ ਚੀਰੀਐ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੇਰਿ ॥
੮੮ ॥ ਕਬੀਰੁ ਪਰਾਈ ਸਿਰਿ ਚਰੈ ਚਲਿਓ ਚਾਹੈ ਬਾਟੁ ॥
ਅਪਨੇ ਭਾਰਹਿ ਨਾ ਡਰੈ ਆਗੈ ਅਉਘਟ ਘਾਟੁ ॥ ੮੯
ਕਬੀਰ ਬਨ ਕੀ ਦਾਧੀ ਲਾਕਰੀ ਠਾਢੀ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰ ॥
ਮਤਿ ਬਸਿ ਪਰਉ ਲੁਹਾਰ ਕੇ ਜਾਰੈ ਦੂਜੀ ਬਾਰ ॥ ੯੦
ਕਬੀਰ ਇਕੁ ਮਰੰਤੇ ਦੁਇ ਮੂਏ ਦੋਇ ਮਰੰਤੇ ਚਾਰਿ ॥
ਚਾਰਿ ਮਰੰਤਹਿ ਛਿ ਮੂਏ ਚਾਰਿ ਪੁਰਖ ਦੁਇ ਨਾਰਿ ॥
੯੧ ॥ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਗੁ ਢੂੰਢਿਆ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਇਆ
ਠਉਰਿ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਕਹਾ ਭੁਲਾਨੇ ਅ
ਉਰੁ ॥ ੯੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਕਰੀਐ ਸਾਧ ਕੀ ਅੰਤਿ
ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਹੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਜਾ ਤੇ ਹੋਇ
ਬਿਨਾਹੁ ॥ ੯੩ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗ ਮਹਿ ਚੇਤਿਓ ਜਾ

ਨੈਕੈਸੁਕਿਆਪਹਿਰਹਿਤਿਸਮਾਹਿ॥ਜਿਨਘਰਿਕਾਨਾਮੁਨ
ਚੇਤਉਬਾਦਦਿਮਨਮੈਮਾਹਿ॥੯੪॥ਕਬੀਰੁਆਸਾ
ਕਰੀਐਰਾਮਕੀਅਵਰੈਆਸਨਿਰਾਸ॥ਨਰਕਪਰਹਿ
ਤੇਮਾਨਈਜੋਹਰਿਨਾਮਉਦਾਸ॥੯੫॥ਕਬੀਰੁਸਿਖ
ਸਾਖਾਬਹੁਤੇਕੀਏਕੇਸਉਕੀਓਨਮੀਤੁ॥ਚਾਲੇਥੇਹਰਿ
ਮਿਲਨਕਉਬੀਚੈਅਟਕਿਓਚੀਤੁ॥੯੬॥ਕਬੀਰੁ
ਕਾਰਨੁਬਪੁਰਾਕਿਆਕਰੈਜਉਰਾਮੁਨਕਰੈਸਹਾਇ॥
ਜਿਹਜਿਹਡਾਲੀਪਗੁਧਰਉਸੋਈਮੁਰਿਮੁਰਿਜਾਇ॥੯੭॥
ਕਬੀਰੁਅਵਰਹਕਉਉਪਦੇਸਤੇਮੁਖਮੈਪਰਿਹੈਰੇਤੁ॥
ਰਾਸਿਬਿਰਾਨੀਰਾਖਤੇਖਾਯਾਘਰਕਾਖੇਤੁ॥੯੮॥
ਕਬੀਰੁਸਾਧੂਕੀਸੰਗਤਿਰਹਉਜਉਕੀਭੂਸੀਖਾਉ॥ਹੋਨ
ਹਾਰੁਸੋਹੋਇਹੈਸਾਕਤਸੰਗਿਨਜਾਉ॥੯੯॥ਕਬੀ
ਰੁਸੰਗਤਿਸਾਧਕੀਦਿਨੁਦਿਨੁਦੂਨਾਹੇਤੁ॥ਸਾਕਤਕਾ
ਰੀਕਾਂਬਰੀਧੋਏਹੋਇਨਸੇਤੁ॥੧੦੦॥ਕਬੀਰੁਮ
ਨੁਮੂੰਡਿਆਨਹੀਕੇਸਮੁੰਡਾਏਕਾਂਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਆ

ਸੁਮਨੁਕੀਆਮੂੰਡਾਮੂੰਡੁਅਜਾਂਇ॥੧੦੧॥ਕਬੀਰੁਰਾਮੁਨਛੋ
ਡੀਐਤਨੁਧਨੁਜਾਇਤਜਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲੁਚਿਤੁਬੇਧਿਓ
ਐਰਾਮਹਿਨਾਮਿਸਮਾਉ॥੧੦੨॥ਕਬੀਰੁਜੋਹਮੁਜੰਤੁ
ਬਜਾਵਤੇਟੂਟਿਗਈਸਭਤਾਰ॥ਜੰਤੁਬਿਚਾਰਾਕਿਆ
ਕਰੇਚਲੇਬਜਾਵਨਹਾਰ॥੧੦੩॥ਕਬੀਰੁਮਾਇਮੂੰਡ
ਉਤਿਹਗੁਰੂਕੀਜਾਤੇਭਰਮੁਨਜਾਇ॥ਆਪਡੁਬੇਚਹੁਬੇ
ਦਮਹਿਚੇਲੇਦੀਏਬਹਾਇ॥੧੦੪॥ਕਬੀਰੁਜੇਤੇ
ਪਾਪਕੀਏਰਾਖੇਤਲੈਦੁਰਾਇ॥ਪਰਗਟਭਏਨਿਦਾਨੁ
ਸਭਜਬਪੂਛੇਧਰਮਰਾਇ॥੧੦੫॥ਕਬੀਰੁਹਰਿ
ਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਪਾਲਿਓਬਹੁਤੁਕੁਟੰਬੁ॥ਧੰਧਾ
ਕਰਤਾਰਹਿਗਇਆਭਾਈਰਹਿਆਨਬੰਧੁ॥੧੦੬
ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨਛਾਡਿਕੈਰਾਤਿਜਗਾਵਨੁਜਾ
ਇ॥ਸਰਪਨਿਹੋਇਕੈਅਉਤਰੈਜਾਏਅਪਨੇਖਾਇ
॥੧੦੭॥ਕਬੀਰੁਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਹੋਈਰਾਖੈਨਾ
ਰਿ॥ਗਦਹੀਹੋਇਕੈਅਉਤਰੈਭਾਰੁਸਹੈਮਨੁਚਾਰਿ॥੧੦

ਅ

ਕਬੀਰੁ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤਿ ਘਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ ਸੂਰੀ ਊਪਰਿ ਖੇਲਨਾ ਗਿਰੈ ਤ ਠਾਹਰ ਨਾਹਿ ॥ ੧੦੮ ॥ ਕਬੀਰੁ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਧੰਨਿ ਹੈ ਜਾ ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ਰਾਮੁ ॥ ਦੇਹੀ ਕਿਸ ਕੀ ਬਾਪੁਰੀ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇਗੋ ਗ੍ਰਾਮੁ ॥ ੧੦੯ ॥ ੧੧੦ ॥ ਕਬੀਰੁ ਸੋਈ ਕੁਲ ਭਲੀ ਜਾ ਕੁਲ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥ ਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾਸੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੋ ਕੁਲ ਢਾਕੁ ਪਲਾਸੁ ॥ ੧੧੧ ॥ ਕਬੀਰੁ ਹੈ ਗੈ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਲਾਖ ਧੁਜਾ ਫਹਰਾਹਿ ॥ ਇਆ ਸੁਖ ਤੇ ਭਿਖ੍ਯਾ ਭਲੀ ਜਉ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦਿਨ ਜਾਹਿ ॥ ਕਬੀਰੁ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਮਾਂਦਲੁ ਕੰਧ ਚੜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭ ਦੇਖੀ ਠੋਕਿ ਬਜਾਇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਕਬੀਰੁ ਮਾਰਗਿ ਮੋਤੀ ਬੀਥਰੇ ਅੰਧਾ ਨਿਕਸਿਓ ਆਇ ॥ ਜੋਤਿ ਬਿਨਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਜਗਤੁ ਉਲੰਘੇ ਜਾਇ ॥ ੧੧੪ ਬੂਡਾ ਬੰਸੁ ਕਬੀਰੁ ਕਾ ਉਪਜਿਓ ਪੂਤੁ ਕਮਾਲੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛੋਡਿ ਕੈ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਮਾਲੁ ॥ ੧੧੫ ॥ ਕਬੀਰੁ ਸਾਧੂ ਕਉ ਜਾਈਐ ਸਾਥਿ ਨ ਲੀਜੈ ਕੋਇ ॥ ਪਾਛੈ ਪਾਉ ਨ ਦੀਜੀਐ ਆਗੈ ਹੋਇ

ਦੂਜਾ

ਮਿਲਨੇ

ਸੁਹੇਲਾ॥੧੧੬॥ਕਬੀਰ ਜਗੁਬਾਧਾਜਿਹਜੇਵਰੀਤਿ
ਹਮਤਿਬੰਧਹੁਕਬੀਰ॥ਜੈਹਹਿਆਟਾਲੋਨਜਿਉਸੋਨ
ਸਮਾਨਿਸਰੀਰੁ॥੧੧੭॥ਕਬੀਰ ਹੰਸੁਉਡਿਓਤਨੁਗਾਡਿਓ
ਸੋਝਾਈਸੈਨਾਹੁ॥ਅਜਹੂਜੀਉਨਛੋਡਈਰੰਕਾਈਨੈਨਾਹੁ॥
੧੧੮॥ਕਬੀਰ ਨੈਨਨਿਹਾਰਉਤੁਝਕਉਸ੍ਰਵਨਸੁਨਉਤੁ
ਅਨਾਉ॥ਬੈਨਉਚਰਉਤੁਅਨਾਮ॥ਜੀਚਰਨਕਮਲ
ਰਿਦਠਾਉ॥੧੧੯॥ਕਬੀਰ ਸੁਰਗਨਰਕਤੇਮੈਰਹਿਓਸ
ਤਿਗੁਰਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉਜਮਹਿਰਹਿਉ
ਅੰਤਿਅਰੁਆਦਿ॥੧੨੦॥ਕਬੀਰ ਚਰਨਕਮਲਕੀਮ
ਉਜਕੋਕਹਿਕੈਸੇਉਨਮਾਨ॥ਕਹਿਬੇਕਉਸੋਭਾਨਹੀ
ਦੇਖਾਹੀਪਰਵਾਨੁ॥੧੨੧॥ਕਬੀਰ ਦੇਖਿਕੈਕਿਹਕਹਉ
ਕਹੇਨਕੋਪਤੀਆਇ॥ਹਰਿਜੈਸਾਤੈਸਾਉਹੀਰਹਉਹ
ਰਖਿਗੁਨਗਾਉ॥੧੨੨॥ਕਬੀਰ ਚੁਗੈਚਿਤਾਰੈ
ਭੀਚੁਗੈਚੁਗਿਚੁਗਿਚਿਤਾਰੇ॥ਜੈਸੇਬਚਰਹਿਕੂੰਜਮਨ
ਮਾਇਆਮਮਤਾਰੇ॥੧੨੩॥ਕਬੀਰ ਅੰਬਰੁਘਨੁਹਰਿ

ਛਾਇਆ ਛਰਖੁ ਛੁਰੇਸਰ ਤਾਲੁ ॥ ਭਾਈ ਕਜਿਉ ਤਰਸਤ
ਹੋਤੇ ਤਿਨ ਕੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੨੪॥ ਕਬੀਰ ਚਕਵਈ
ਜਉ ਨਿਸਿ ਬੀਛੁਰੈ ਆਇ ਮਿਲਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ॥ ਜੋ ਨਰ ਬਿਛੁ
ਰੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਨਾ ਦਿਨ ਮਿਲੇ ਨ ਰਾਤਿ ॥੧੨੫॥ ਕਬੀਰ ਬੈਨਾਇ
ਰੁ ਬਿਛੁਰਿਆ ਰਹੁ ਰੇ ਸੰਖ ਮਝੂਰ ॥ ਦੇਵਲ ਦੇਵਲ ਧਾਹੜੀ
ਦੇਸਹਿ ਉਗਵਤ ਸੂਰ ॥੧੨੬॥ ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰ
ਹਿ ਜਾਗੁ ਰੋਇ ਭੈ ਦੁਖ ॥ ਜਾ ਕਾ ਬਾਸਾ ਗੋਰ ਮਹਿ ਸੋ ਕਿਉ ਸੋਵੈ
ਸੁਖ ॥੧੨੭॥ ਕਬੀਰਾ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਉਠਿ ਕਿ ਨ ਜਪ
ਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸੋਵਨੁ ਹੋਇਗੋ ਲਾਂਬੇ ਗੋਡ ਪਸਾਰਿ ॥
੧੨੮॥ ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਅਰੁ ਜਾਗੁ ॥ ਜਾ
ਕੇ ਸੰਗ ਤੇ ਬੀਛੁਰਾ ਤਾ ਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਲਾਗੁ ॥੧੨੯॥ ਕਬੀਰ
ਸੰਤਨ ਕੀ ਗੈਲ ਨ ਛੋਡੀਐ ਮਾਰਗਿ ਲਾਗਾ ਜਾਉ ॥ ਪੇਖਤੁ
ਹੀ ਪੁਨੀਤ ਹੋਇ ਭੇਟਤ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥੧੩੦॥ ਕਬੀਰ ਸਾ
ਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਦੂਰਹਿ ਜਾਈਐ ਭਾਗਿ ॥ ਬਾਸਨੁ ਕਾ
ਰੋ ਪਰਸੀਐ ਤਉ ਕਛੁ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ॥੧੩੧॥ ਕਬੀਰ ਰਾ

ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਰਾ ਪਹੂਚਿਓ ਆਇ ॥ ਲਾਗੀ ਮੰਦਰ ਦੁਆ
ਰ ਤੇ ਅਬ ਕਿਆ ਕਾਢਿਆ ਜਾਇ ॥੧੩੨॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ
ਸੋ ਭਇਓ ਜੋ ਕੀਨੋ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਕੋ ਨਹੀ
ਏਕੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੧੩੩॥ ਕਬੀਰ ਫਲ ਲਾਗੇ ਫ
ਲਨਿ ਪਾਕਨਿ ਲਾਗੇ ਆਂਬ ॥ ਜਾਇ ਪਹੂਚਹਿ ਖਸਮ ਕਉ ਜ
ਉ ਬੀਚਿ ਨ ਖਾਹੀ ਕਾਂਬ ॥੧੩੪॥ ਕਬੀਰ ਠਾਕੁਰੁ ਪੂਜਹਿ
ਮੋਲਿ ਲੇ ਮਨਹਠਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹਿ ॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸ੍ਵਾਂਗੁ ਧਰਿ ਭੂਲੇ
ਭਟਕਾ ਖਾਹਿ ॥੧੩੫॥ ਕਬੀਰ ਪਾਹਨੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਕੀਆ
ਪੂਜੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਇਸ ਭਰਵਾਸੇ ਜੋ ਰਹੇ ਬੂਡੇ ਕਾਲੀ ਧ
ਾਰ ॥੧੩੬॥ ਕਬੀਰ ਕਾਗਦ ਕੀ ਓਬਰੀ ਮਸੁ ਕੇ ਕਰਮ ਕਪਾ
ਟ ॥ ਪਾਹਨ ਬੋਰੀ ਪਿਰਥਮੀ ਪੰਡਿਤ ਪਾੜੀ ਬਾਟ ॥੧੩੭॥ ਕ
ਬੀਰ ਕਾਲਿ ਕਰੰਤਾ ਅਬਹਿ ਕਰੁ ਅਬ ਕਰਤਾ ਸੁਇ ਤਾ
ਲ ॥ ਪਾਛੈ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇਗਾ ਜਉ ਸਿਰ ਪਰਿ ਆਵੈ ਕਾ
ਲੁ ॥੧੩੮॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਜੰਤੁ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਜੈਸੀ ਧੋ
ਈ ਲਾਖ ॥ ਦੀਸੈ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਗੁਨਾ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਨਾਪਾਕੁ

੧੩੯ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਕਉ ਜਮੁ ਨ ਕਰੈ ਤਿਸਕਾਰੁ ॥
ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਜਮੂਆ ਸਿਰਜਿਆ ਸੁ ਜਪਿਆ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ॥
੧੪੦ ॥ ਕਬੀਰੁ ਕਸਤੂਰੀ ਭਇਆ ਭਵਰ ਭਏ ਸਭ ਦਾ
ਸ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਭਗਤਿ ਕਬੀਰ ਕੀ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਾਮ ਨਿ
ਵਾਸੁ ॥ ੧੪੧ ॥ ਕਬੀਰ ਗਹਿਗਚਿ ਪਰਿਓ ਕੁਟੰਬ ਕੈ ਕਾਂਠੈ ਰਹਿ
ਗਇਓ ਰਾਮੁ ॥ ਆਇ ਪਰੇ ਧਰਮਰਾਇ ਕੇ ਬੀਚਹਿ ਧੂਮਾ
ਧਾਮ ॥ ੧੪੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਤੇ ਸੂਕਰ ਭਲਾ ਰਾਖੈ ਆਛਾ ਗਾਉ ॥
ਉਹ ਸਾਕਤੁ ਬਪੁਰਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ਕੋਇ ਨ ਲੈਹੈ ਨਾਉ ॥ ੧
੧੪੩ ॥ ਕਬੀਰ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਿ ਕੈ ਜੋਰੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰਿ ॥
ਚਲਤੀ ਬਾਰ ਨ ਕਛੂ ਮਿਲਿਓ ਲਈ ਲੰਗੋਟੀ ਤੋਰਿ ॥ ੧੪੪
ਕਬੀਰ ਬੈਸਨੋ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਮਾਲਾ ਮੇਲੀ ਚਾਰਿ ॥
ਬਾਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਬਾਰਹਾ ਭੀਤਰਿ ਭਰੀ ਭੰਗਾਰ ॥ ੧੪੫ ॥ ਕ
ਬੀਰ ਰੋੜਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਬਾਟ ਕਾ ਤਜਿ ਮਨ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਐ
ਸਾ ਕੋਈ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ੧੪੬ ॥ ਕ
ਬੀਰ ਰੋੜਾ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਪੰਥੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦੇਇ ॥

ਐਸਾਤੇਰਾਦਾਸੁਹੈਜਿਉਧਰਨੀਮਹਿਖੇਹ॥੧੪੭॥ਕਬੀ
ਰੁਖੇਹਹੂਈਤਉਕਿਆਭਇਆਜੋਉਡਿਲਾਗੈਅੰਗ॥ਹ
ਰਿਜਨੁਐਸਾਚਾਹੀਐਜਿਉਪਾਨੀਸਰਬੰਗੁ॥੧੪੮॥ਕ
ਬੀਰੁਪਾਨੀਹੂਆਤਾਕਿਆਭਇਆਸੀਰਾਤਾਤਾਹੋਇ॥ਹ
ਰਿਜਨੁਐਸਾਚਾਹੀਐਜੈਸਾਹਰਿਹੀਹੋਇ॥੧੪੯॥ਊਚ
ਭਵਨੁਕਨਕਾਮਨੀਸਿਖਰੁਧੁਜਾਫਹਰਾਇ॥ਤਾਤੇਭਲੀ
ਮਧੂਕਰੀਸੰਤਸੰਗਿਗੁਨਗਾਇ॥੧੫੦॥ਕਬੀਰੁਪਾਟਨਤੇ
ਊਜਰੁਭਲਾਰਾਮਭਗਤਜਿਹਠਾਇ॥ਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰ
ਜਮਪੁਰੁਮੇਰੇਭਾਂਇ॥੧੫੧॥ਕਬੀਰੁਗੰਗਜਮੁਨਕੇਅੰਤਰੇ
ਸਹਜਸੁੰਨਕੇਘਾਟ॥ਤਹਾਕਬੀਰੈਮਟੁਕੀਆਖੋਜਤਮੁਨਿ
ਜਨਬਾਟ॥੧੫੨॥ਕਬੀਰੁਜੈਸੀਉਪਜੀਪੇਡਤੇਜਉਤੈ
ਸੀਨਿਬਹੈਓੜਿ॥ਹੀਰਾਕਿਸਕਾਬਾਪੁਰਾਪੁਜਹਿਨਰਤਨੁ
ਕਰੋੜਿ॥੧੫੩॥ਕਬੀਰੁਏਕੁਅਚੰਭਉਦੇਖਿਓਹੀਰਾ
ਹਾਟਬਿਕਾਇ॥ਬਨਜਨਹਾਰੇਬਾਹਰਾਕਉਡੀਬਦਲੈ
ਜਾਇ॥੧੫੪॥ਕਬੀਰੁਜਹਾਗਿਆਨੁਤਹਧਰਮੁਹੈ

ਜਹਾ ਝੂਠੁ ਤਹ ਪਾਪੁ ॥ ਜਹਾ ਲੋਭੁ ਤਹ ਕਾਲੁ ਹੈ ਜਹਾ ਖਿਮਾ
ਤਹਿ ਆਪਿ ॥੧੫੪॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਤਜੀ ਤ ਕਿਆ ਭਇ
ਆ ਜਉ ਮਾਨੁ ਤਜਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਮਾਨ ਮੁਨੀ ਮੁਨਿਵਰ ਗ
ਲੇ ਮਾਨੁ ਸਭੈ ਕਉ ਖਾਇ ॥੧੫੬॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ
ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸਬਦੁ ਜੁ ਬਾਹਿਆ ਏਕੁ ॥ ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਮਿ
ਲਿ ਗਇਆ ਪਰਿਆ ਕਲੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਸਿਖਾ ਮਹਿ ਚੂਕ ॥ ਅੰਧੇ ਏਕ ਨ ਲਾਗ
ਈ ਜਿਉ ਬਾਂਸੁ ਬਜਾਈਐ ਫੂਕ ॥੧੫੮॥ ਕਬੀਰ ਹੈ ਗੈ ਬ
ਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਛਤ੍ਰਪਤੀ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ ਤਾਸੁ ਪਟੰਤਰ ਨਾ ਪੁਜੈ
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥੧੫੯॥ ਕਬੀਰ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਰੀ ਕਿ
ਉ ਨਿੰਦੀਐ ਕਿਉ ਹਰਿ ਚੇਰੀ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥ ਓਹੁ ਮਾਂਗੁ ਸਵਾਰੈ
ਬਿਖੈ ਕਉ ਓਹੁ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧੬੦॥ ਕਬੀਰ ਥੂਨੀ
ਪਾਈ ਥਿਤਿ ਭਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧੀ ਧੀਰ ॥ ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ
ਬਨਜਿਆ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਤੀਰ ॥੧੬੧॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਹੀ
ਰਾ ਜਨ ਜਉਹਰੀ ਲੇ ਕੈ ਮਾਂਡੈ ਹਾਟ ॥ ਜਬ ਹੀ ਪਾਈਐ ਪਾਰ

ਰਖੂਤਬਹੀਨਰਕੀਸਾਦੂ॥੧੬੨॥ਕਬੀਰਕਾਮੁਪਰੇਹਰਿਸਿ
ਮਰੀਐਐਸਾਸਿਮਰਹੁਨਿਤੁ॥ਅਮਰਾਪੁਰਬਾਸਾਕਰਹੁਹ
ਰਿਗਇਆਬਹੋਰੈਬਿਤੁ॥੧੬੩॥ਕਬੀਰਸੇਵਾਕਉਦੁਇ
ਭਲੇਏਕੁਸੰਤੁਇਕੁਰਾਮੁ॥ਰਾਮੁਜੁਦਾਤਾਮੁਕਤਿਕੋਸੰਤੁਜਪ
ਾਵੈਨਾਮੁ॥੧੬੪॥ਕਬੀਰਜਿਹਮਾਰਗਿਪੰਡਿਤਗਏਪਾਛੈਪ
ਰੀਬਹੀਰ॥ਇਕਅਵਘਟਘਾਟੀਰਾਮਕੀਤਿਹਚੜਿਰਹਿਓ
ਕਬੀਰ॥੧੬੫॥ਕਬੀਰਦੁਨੀਆਕੇਦੋਖੇਮੂਆਚਾਲਤਕੁ
ਲਕੀਕਾਨਿ॥ਤਬਕੁਲੁਕਿਸਕਾਲਾਜਸੀਜਬਲੇਧਰਹਿਮ
ਸਾਨਿ॥੧੬੬॥ਕਬੀਰਡੂਬਹਿਗੋਰੇਬਾਪੁਰੇਬਹੁਲੋਗਨਕੀ
ਕਾਨਿ॥ਪਾਰੋਸੀਕੇਜੋਹੂਆਤੂਅਪਨੇਭੀਜਾਨੁ॥੧੬੭॥ਕ
ਬੀਰਭਲੀਮਧੂਕਰੀਨਾਨਾਬਿਧਿਕੋਨਾਜੁ॥ਦਾਵਾਕਾਹੂਕੋ
ਨਹੀਬਡਾਦੇਸੁਬਡਰਾਜੁ॥੧੬੮॥ਕਬੀਰਦਾਵੈਦਾਝ
ਨੁਹੋਤੁਹੈਨਿਰਦਾਵੈਰਹੈਨਿਸੰਕ॥ਜੋਜਨੁਨਿਰਦਾਵੈਰਹੈ
ਸੋਗਨੈਇੰਦ੍ਰਸੋਰੰਕ॥੧੬੯॥ਕਬੀਰਪਾਲਿਸਮੁਹਾਸ
ਰਵਰੁਭਰਾਪੀਨਸਕੈਕੋਈਨੀਰੁ॥ਭਾਗਬਡੇਤੈਪਾਇਓ

ਤੂੰ ਭਵਿ ਭਵਿ ਹਾਰਿਓਹਿ ਕਬੀਰੁ ॥੧੦੦॥ ਕਬੀਰੁ ਪਰਭਾਤੇ
ਤਾਰੇ ਖਿਸਹਿ ਤਿਉ ਇਹੁ ਖਿਸੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਇਹ ਦੁਇ ਅਖਰੁ
ਨਾ ਖਿਸਹਿ ਸੋ ਗਹਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰੁ ॥੧੦੧॥ ਕਬੀਰੁ ਕੋ
ਠੀ ਕਾਠ ਕੀ ਦਹ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੰਡਿਤ ਜਲਿ
ਮੂਏ ਮੂਰਖ ਉਬਰੇ ਭਾਗਿ ॥੧੦੨॥ ਕਬੀਰੁ ਸੰਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰੁ ਕਾ
ਗਦ ਦੇਹੁ ਬਿਹਾਇ ॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰੁ ਸੋਧਿ ਕੈ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕਬੀਰੁ ਸੰਤੁ ਨ ਛਾਡੈ ਸੰਤਈ ਜੇ ਕੋਟਿਕ ਮਿਲਹਿ ਅ
ਸੰਤ ॥ ਮਲਿਆਗਰੁ ਭੁਯੰਗਮ ਬੇਢਿਓ ਤ ਸੀਤਲਤਾ ਨ ਤਜੰ
ਤ ॥੧੦੪॥ ਕਬੀਰੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜੁਆਲਾ ਜਗੁ ਜਾਰਿਆ ਸੁ ਜਨ ਕੇ
ਉਦਕ ਸਮਾਨੁ ॥੧੦੫॥ ਕਬੀਰੁ ਸਾਰੀ ਸਿਰਜਨਹਾ
ਰ ਕੀ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕੈ ਜਾਨੈ ਆਪਨ ਧਨੀ ਕੈ ਦਾਸੁ ਦਿ
ਵਾਨੀ ਹੋਇ ॥੧੦੬॥ ਕਬੀਰੁ ਭਲੀ ਭਈ ਜੋ ਭਉ ਪਰਿਆ
ਦਿਸਾ ਗਈ ਸਭ ਭੂਲਿ ॥ ਓਰਾ ਗਰਿ ਪਾਨੀ ਭਇਆ ਜਾਇ
ਮਿਲਿਓ ਢਲਿ ਕੂਲਿ ॥੧੦੭॥ ਕਬੀਰੁ ਧੂਰਿ ਸਕੇਲਿ ਕੈ ਪੁਰੀ

ਆਢਾਪੀ ਦੇਹਾ ॥ ਇਦੂ ਸੁਖਾਰਕੇ ਪੇਖਨਾ ਅੰਤ ਮੋਹ ਕੀ ਲੇਰ
੧੭੮ ॥ ਕਬੀਰ ਸੂਰਜ ਚਾਂਦ ਕੈ ਉਦੈ ਭਈ ਸਭ ਦੇਹ ॥ ਗੁਰ
ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਪਲਟਿ ਭਈ ਸਭ ਖੇਹ ॥ ੧੭੯ ॥ ਜ
ਹ ਅਨਭਉ ਤਹ ਭੈ ਨਹੀ ਜਹ ਭਉ ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹਿਓ
ਕਬੀਰ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧੮੦ ॥ ਕਬੀ
ਰ ਜਿਨਹੁ ਕਿਛੂ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ ਤਿਨ ਸੁਖ ਨੀਦ ਬਿਹਾਇ ॥ ਹਮ
ਹੁ ਜੁ ਬੂਝਾ ਬੂਝਨਾ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ਬਲਾਇ ॥ ੧੮੧ ॥ ਕਬੀਰ ਮਾ
ਰੇ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਿਆ ਪੀਰ ਪੁਕਾਰੈ ਅਉਰ ॥ ਲਾਗੀ ਚੋਟ ਮਰੰਮ
ਕੀ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਠਉਰ ॥ ੧੮੨ ॥ ਕਬੀਰ ਚੋਟ ਸੁਹੇਲੀ
ਸੇਲ ਕੀ ਲਾਗਤ ਲੇਇ ਉਸਾਸ ॥ ਚੋਟ ਸਹਾਰੈ ਸਬਦ ਕੀ ਤਾ
ਸੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਦਾਸ ॥ ੧੮੩ ॥ ਕਬੀਰ ਮੁਲਾਂ ਮੁਨਾਰੇ ਕਿਆ ਚੜ੍
ਹਿ ਸਾਂਈ ਨ ਬਹਰਾ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਕਾਰਨਿ ਤੂੰ ਬਾਂਗ ਦੇਹਿ ਦਿਲ ਹੀ
ਭੀਤਰਿ ਜੋਇ ॥ ੧੮੪ ॥ ਕਬੀਰ ਸੇਖ ਸਬੂਰੀ ਬਾਹਰਾ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾ
ਬੇ ਜਾਇ ॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੀ ਦਿਲ ਸਾਬਤਿ ਨਹੀ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾਂ ਖੁਦਾ
ਇ ॥ ੧੮੫ ॥ ਕਬੀਰ ਅਲਹਿ ਕੀ ਕਰ ਬੰਦਗੀ ਜਿਹ ਸਿਮਰ

ਤ ਦੂਖ ਸਹਾਇ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਸਾਈ ਪਰਗਟੈ ਬੁਝੈ ਬਲੰਤੀ ਨਾ
ਇ ॥ ੧੮੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜੋਰੀ ਕੀਏ ਜੁਲਮੁ ਹੈ ਕਹਤਾ ਨਾਉ ਹਲਾ
ਲੁ ॥ ਦਫਤਰਿ ਲੇਖਾ ਮਾਂਗੀਐ ਤਬ ਹੋਇਗੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥
੧੮੭ ॥ ਕਬੀਰ ਖੂਬੁ ਖਾਨਾ ਖੀਚਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੋਨੁ ॥
ਹੇਰਾ ਰੋਟੀ ਕਾਰਣੈ ਗਲਾ ਕਟਾਵੈ ਕਉਨੁ ॥ ੧੮੮ ॥ ਕਬੀਰ ਗੁਰ
ਲਾਗਾ ਤਬ ਜਾਨੀਐ ਮਿਟੈ ਮੋਹੁ ਤਨੁ ਤਾਪੁ ॥ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਦਾਝੈ
ਨਹੀ ਤਬ ਹਰਿ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ॥ ੧੮੯ ॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਕਹਨਿ
ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਹੈ ਤਾ ਮਹਿ ਏਕੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥ ਸੋਈ ਰਾਮੁ ਸਭੈ ਕਹਹਿ
ਸੋਈ ਕਉਤਕਹਾਰੁ ॥ ੧੯੦ ॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਾਮੁ ਕਹੁ ਕਹਿ
ਬੇ ਮਾਹਿ ਬਿਬੇਕੁ ॥ ਏਕੁ ਅਨੇਕਹਿ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਏਕੁ
ਸਮਾਨਾ ਏਕੁ ॥ ੧੯੧ ॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਘਰਿ ਸਾ
ਧ ਨ ਸੇਵੀਅਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਹਿ ॥ ਤੇ ਘਰ ਮਰਹਟ ਸਾਰ
ਖੇ ਭੂਤ ਬਸਹਿ ਤਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧੯੨ ॥ ਕਬੀਰ ਗੂੰਗਾ ਹੂ
ਆ ਬਾਵਰਾ ਬਹਿਰਾ ਹੂਆ ਕਾਨੁ ॥ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਪਿੰਗੁਲ ਭਇ
ਆ ਮਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਨੁ ॥ ੧੯੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੂ

ਸੇ ਬਾਹਿਆ ਬਾਨੁ ਸੁ ਏਕੁ ॥ ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ
ਪਰਾ ਕਲੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥੧੯੪॥ ਕਬੀਰ ਨਿਰਮਲ ਬੂੰਦ ਅਕ
ਸ ਕੀ ਪਰਿ ਗਈ ਭੂਮਿ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਇਉ ਮਾਨਈ
ਹੋਇ ਗਈ ਭਠ ਛਾਰੁ ॥੧੯੫॥ ਕਬੀਰੁ ਨਿਰਮਲ ਬੂੰਦ ਅ
ਕਾਸ ਕੀ ਲੀਨੀ ਭੂਮਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਸਿਆਨੇ ਪਚਿ ਗਏ
ਨਾ ਨਿਰਵਾਰੀ ਜਾਇ ॥੧੯੬॥ ਕਬੀਰ ਹਜ ਕਾਬੇ ਹਉ ਜ
ਇ ਥਾ ਅਗੈ ਮਿਲਿਆ ਖੁਦਾਇ ॥ ਸਾਈ ਮੁਝ ਸਿਉ ਲਰਿ ਪਰਿ
ਆ ਤੁਝੈ ਕਿਨ ਫੁਰਮਾਈ ਗਾਇ ॥੧੯੭॥ ਕਬੀਰ ਹਜ ਕ
ਬੈ ਹੋਇ ਹੋਇ ਗਇਆ ਕੇਤੀ ਬਾਰ ਕਬੀਰ ॥ ਸਾਈ ਮੁਝ ਮਹਿ
ਕਿਆ ਖਤਾ ਮੁਖਹੁ ਨ ਬੋਲੈ ਪੀਰੁ ॥੧੯੮॥ ਕਬੀਰ ਜੀਅ
ਜੁ ਮਾਰਹਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਕਹਤੇ ਹਹਿ ਜੁ ਹਲਾਲੁ ॥ ਦਫਤਰੁ ਦਈ
ਜਬ ਕਾਢਿ ਹੈ ਹੋਇਗਾ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੯੯॥ ਕਬੀਰ
ਜੋਰੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜੁਲਮੁ ਹੈ ਲੇਇ ਜਬਾਬੁ ਖੁਦਾਇ ॥ ਦਫ
ਤਰੁ ਲੇਖਾ ਨੀਕਸੈ ਮਾਰ ਮੁਹੈ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥੨੦੦॥ ਕਬੀਰ
ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਉ ਦਿਲ ਸੂਚੀ ਹੋਇ ॥ ਉਸੁ ਸਾਚੇ

ਦੀਬਾਨ ਮਹਿ ਪਲਾ ਨ ਪਕਰੈ ਕੋਇ ॥੨੦੧॥ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸ ਮਹਿ ਦੋਇ ਤੂੰ ਬਰੀ ਅਬਧ ॥ ਖਟ ਦਰਸਨ ਸੰਸੇ ਪਰੇ ਅਰੁ ਚਉਰਾਸੀ ਸਿਧ ॥੨੦੨॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ॥ ਤੇਰਾ ਤੁਝ ਕਉ ਸਉਪਤੇ ਕਿਆ ਲਾਗੈ ਮੇਰਾ ॥੨੦੩॥ ਕਬੀਰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂ ਹੂਆ ਮੁਝ ਮਹਿ ਰਹਾ ਨ ਹੂੰ ॥ ਜਬ ਆਪਾ ਪਰ ਕਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤੂ ॥੨੦੪॥ ਕਬੀਰ ਬਿਕਾਰਹ ਚਿਤਵਤੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤੇ ਆਸ ॥ ਮਨੋਰਥੁ ਕੋਇ ਨ ਪੂਰਿਓ ਚਾਲੇ ਊਠਿ ਨਿਰਾਸ ॥੨੦੫॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲਈ ਜਿਸ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੨੦੬॥ ਕਬੀਰ ਘਾਣੀ ਪੀੜਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲੀ ਭਾਵਨੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਆਇ ॥੨੦੭॥ ਕਬੀਰ ਟਾਲੈ ਟੋਲੈ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ਬਿਆਜੁ ਬਢੰਤਉ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਖਤੁ ਫਟਿਓ ਕਾਲੁ ਪਹੂੰਚੋ ਆਇ ॥੨੦੮॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਕੂਕਰੁ ਭਉਕਨਾ ਕਰੰਗ ਪਿਛੈ ਉਠਿ ਧਾਇ ॥ ਕਰਮੀ ਸ

ਦੀਬਾਨਮਹਿਪਲਾਨਪਕਰੈਕੋਇ॥੨੦੧॥ਕਬੀਰੁਧਰਤੀ
ਅਰੁਆਕਾਸਮਹਿਦੁਇਤੂੰਬਰੀਅਬਧ॥ਖਟਦਰਸਨ
ਸੰਸੇਪਰੇਅਰੁਚਉਰਾਸੀਸਿਧ॥੨੦੨॥ਕਬੀਰੁਮੇਰਾਮੁ
ਝਮਹਿਕਿਛੁਨਹੀਜੋਕਿਛੁਹੈਸੋਤੇਰਾ॥ਤੇਰਾਤੁਝਕਉਸਉ
ਪਤੇਕਿਆਲਾਗੀਮੇਰਾ॥੨੦੩॥ਕਬੀਰਤੂੰਤੂੰਕਰਤਾਤੂੰ
ਹੂਆਮੁਝਮਹਿਰਹਾਨਹੂੰ॥ਜਬਆਪਾਪਰਕਾਮਿਟਗਇ
ਆਜਤਦੇਖਉਤਤਤੂੰ॥੨੦੪॥ਕਬੀਰੁਬਿਕਾਰਹਿਚਿਤਵ
ਤੇਝੂਠੇਕਰਤੇਆਸ॥ਮਨੋਰਥੁਕੋਇਨਪੂਰਿਓਚਾਲੇਊਠਨਿ
ਰਾਸ॥੨੦੫॥ਕਬੀਰੁਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਜੋਕਰੈਸੋਸੁਖੀਆ
ਸੰਸਾਰੁ॥ਇਤਉਤਕਤਹਿਨਡੋਲਈਜਿਸਰਾਖੈਸਿਰਜਨਹ
ਰੁ॥੨੦੬॥ਕਬੀਰੁਘਾਣੀਪੀੜਤੇਸਤਿਗੁਰਲੀਏਛਡਾਇ॥
ਪਰਾਪੂਰਬਲੀਭਾਵਨੀਪਰਗਟਹੋਈਆਇ॥੨੦੭॥ਕਬੀਰੁ
ਟਾਲੈਟੋਲੈਦਿਨੁਗਇਆਬਿਆਜੁਬਢੰਤਉਜਾਇ॥ਨਾਹਰਿ
ਭਜਿਓਨਖਤੁਫਟਿਓਕਾਲੁਪਹੂਚੋਆਇ॥੨੦੮॥ਮਃ੫
ਕਬੀਰੁਕੂਕਰੁਭਉਕਨਾਕਰੰਗਪਿਛੈਉਠਿਧਾਇ॥ਕਰਮੀਸ

ਬਰੰਜੈਲੋਕੁਅਜਾਨੁ॥ਭਾਗਸੁਉਭੂਟੀਕਿਉਬਨੈਜਾ
ਦੇਸੀਅਪਰਾਨੁ॥੨੧੭॥ਕਬੀਰੁਕੋਠੇਮੰਡਪਹੇਤੁਕਰਿ
ਕਾਹੇਮਰਹਿਸਵਾਰਿ॥ਕਾਰਜੁਸਾਢੇਤੀਨਿਹਾਥਘਨੀ
ਤਪਉਨੇਚਾਰਿ॥੨੧੮॥ਮ:੩॥ਕਬੀਰੁਜੋਮੈਚਿਤਵਉ
ਨਾਕਰੈਕਿਆਮੇਰੇਚਿਤਵੇਹੋਇ॥ਅਪਨਾਚਿਤਵਿਆ
ਹਰਿਕਰੈਜੋਮੇਰੇਚਿਤਨਹੋਇ॥੨੧੯॥ਚਿੰਤਾਭਿਆਪਿ
ਕਰਾਇਸੀਅਚਿੰਤੁਭਿਆਪੇਦੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾ
ਹੀਐਜਿਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਇ॥੨੨੦॥ਮ:੫॥ਕਬੀ
ਰੁਰਾਮੁਨਚੇਤਿਓਫਿਰਿਆਲਾਲਚਮਾਹਿ॥ਪਾਪਕਰੰਤਾ
ਮਰਿਗਇਆਅਉਧਪੁਨੀਖਿਨਮਾਹਿ॥੨੨੧॥ਕ
ਬੀਰੁਕਾਇਆਕਾਚੀਕਾਰਵੀਕੇਵਲਕਾਚੀਧਾਤੁ
ਸਾਬਤੁਰਖਹਿਤਰਾਮਭਜੁਨਾਹਿਤਬਿਨਠੀਬਾਤੁ॥
੨੨੨॥ਕਬੀਰੁਕੇਸੋਕੇਸੋਕੂਕੀਐਨਸੋਈਐਅਸਾ
ਰ॥ਰਾਤਿਦਿਵਸਕੇਕੂਕਨੇਕਬਹੂਕੇਸੁਨੈਪੁਕਾਰ॥
੨੨੩॥ਕਬੀਰੁਕਾਇਆਕਜਲੀਬਨੁਭਇਆ

ਮਨੁ ਬੂੰਦ ਭਉਜਲ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਕ ਸੁਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਨਵੈ

ਖੇਵਟੁ ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਸੰਤੁ ॥ ੨੨੪ ॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਰਤਨੁ

ਮੁਖੁ ਕੋਥਰੀ ਪਾਰਖ ਆਗੈ ਖੋਲਿ ॥ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲੈ

ਗੋ ਗਾਹਕੀ ਲੇਗੋ ਮਹਗੇ ਮੋਲਿ ॥ ੨੨੫ ॥ ਕਬੀਰ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਪਾਲਿਓ ਕਟਕੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥ ਧੰਧੇ

ਹੀ ਮਹਿ ਮਰਿ ਗਇਓ ਬਾਹਰਿ ਭਈ ਨ ਬੰਬ ॥ ੨੨

੬ ॥ ਕਬੀਰ ਆਖੀ ਕੇਰੇ ਮਾਟੁਕੇ ਪਲੁ ਪਲੁ ਗਈ ਬਿ

ਹਾਇ ॥ ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਜਮ ਦੀਆ ਦਮਾ

ਮਾ ਆਇ ॥ ੨੨੭ ॥ ਕਬੀਰ ਤਰਵਰ ਰੂਪੀ ਰਾਮੁ

ਹੈ ਫਲ ਰੂਪੀ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਛਾਇਆ ਰੂਪੀ ਸਾਧੁ ਹੈ ਜਿ

ਨਿ ਤਜਿਆ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ॥ ੨੨੮ ॥ ਕਬੀਰ

ਐਸਾ ਬੀਜੁ ਬੋਇ ਬਾਰਹ ਮਾਸ ਫਲੰਤ ॥ ਸੀਤਲ

ਛਾਇਆ ਗਹਿਰ ਫਲ ਪੰਖੀ ਕੇਲ ਕਰੰਤ ॥

੨੨੯ ॥ ਕਬੀਰ ਦਾਤਾ ਤਰਵਰੁ ਦਇਆ ਫਲੁ

ਉਪਕਾਰੀ ਜੀਵੰਤੁ ॥ ਪੰਖੀ ਚਲੇ ਦਿਸਾਵਰੀ ਬਿ

ਰਥਾ ਸੁਫਲ ਫਲੇ ਲਾਗ੍ਹਾ ।।੨੩੦।। ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ

ਪਰਾਪਤੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ਲਿਲਾਟੁ ।। ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ

ਪਾਈਐ ਠਾਕ ਨ ਅਵਘਟ ਘਾਟੁ ।। ੨੩੧ ।। ਕਬੀਰ ਏਕ

ਘੜੀ ਆਧੀ ਘਰੀ ਆਧੀ ਹੂੰ ਤੇ ਆਧੁ ।। ਭਗਤਨ ਸੇ

ਤੀ ਗੋਸਟੇ ਜੋ ਕੀਨੇ ਸੋ ਲਾਭੁ ।। ੨੩੨ ।। ਕਬੀਰ ਭਾਂ

ਗੁ ਮਾਛੁਲੀ ਸੁਰਾ ਪਾਨਿ ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਖਾਂਹਿ ।। ਤੀਰਥ ਬਰ

ਤ ਨੇਮ ਕੀਏ ਤੇ ਸਭੈ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਂਹਿ ।। ੨੩੩ ।। ਨੀਚੇ ਲੋ

ਇਨ ਕਰਿ ਰਹਉ ਲੇ ਸਾਜਨ ਘਟ ਮਾਹਿ ।। ਸਭ ਰਸ ਖੇ

ਲਉ ਪੀਅ ਸਉ ਕਿਸੀ ਲਖਾਵਉ ਨਾਹਿ ।। ੨੩੪ ।।

ਆਠ ਜਾਮ ਚਉਸਠਿ ਘਰੀ ਤੁਅ ਨਿਰਖਤ ਰਹੈ ਜੀਉ ।।

ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਿਉ ਕਰਉ ਸਭ ਘਟ ਦੇਖਉ ਪੀਉ ।।

੨੩੫ ।। ਸੁਨੁ ਸਖੀ ਪੀਅ ਮਹਿ ਜੀਉ ਬਸੈ ਜੀਅ ਮਹਿ

ਬਸੈ ਕਿ ਪੀਉ ।। ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੂਝਉ ਨਹੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੀ

ਉ ਕਿ ਪੀਉ ।। ੨੩੬ ।। ਕਬੀਰ ਬਾਮਨੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਗਤ

ਕਾ ਭਗਤਨ ਕਾ ਗੁਰੁ ਨਾਹਿ ।। ਅਰਝਿ ਉਰਝਿ ਕੈ ਪਚਿ

ਸੂਆ ਢਾਰਹੁ ਫੇਰਿ ਦਿਹੁ ਆਹਿ। ੨੩੭ ।।ਹਰਿ ਹੈ ਖਾਂਡੁ ਰੇ
ਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ਹਾਥੀ ਚੁਨੀ ਨ ਜਾਇ ।ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ
ਭਲੀ ਬੁਝਾਈ ਕੀਟੀ ਹੋਇ ਕੈ ਖਾਇ। ੨੩੮ ।ਕਬੀ
ਰ ਜੌ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੀਸੁ ਕਾਟਿ ਕਰਿ ਗੋਇ।
ਖੇਲਤੁ ਖੇਲਤੁ ਹਾਲ ਕਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਤ ਹੋਇ ।।
੨੩੯ ।ਕਬੀਰ ਜੌ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਪਾਕੇ ਸੇਤੀ
ਖੇਲੁ ।ਕਾਚੀ ਸਰਸਉਂ ਪੇਲਿ ਕੈ ਨਾ ਖਲਿ ਭਈ ਨ ਤੇਲੁ
੨੪੦ ।।ਢੂੰਢਤ ਡੋਲਹਿ ਅੰਧ ਗਤਿ ਅਰੁ ਚੀਨਤ ਨਾਹੀ
ਸੰਤ ।ਕਹਿ ਨਾਮਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਭਗਤਹੁ ਭਗ
ਵੰਤੁ। ੨੪੧ ।ਹਰਿ ਸੋ ਹੀਰਾ ਛਾਡਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਆਨ ਕੀ
ਆਸ। ਤੇ ਨਰ ਦੋਜਕ [illegible] ਜਾਹਿਗੇ ਸਤਿ ਭਾਖੈ ਰਵਿ
ਦਾਸੁ। ੨੪੨ ।ਕਬੀਰ ਜਉ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕਰਹਿ ਤ ਧਰ
ਮੁ ਕਰਿ ਨਾਹੀ ਤ ਕਰੁ ਬੈਰਾਗੁ। ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧਨ ਕਰੈ
ਤਾ ਕੋ ਬਡੋ ਅਭਾਗੁ। ੨੪੩

ਕਬੀਰ ਜੀ ਪੂਰਨੇ

ਨਾਨਕ ਫਰੀਦੁ

ਕਬੀਰ

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਸਲੋਕਸੇਖਫਰੀਦਕੇ॥ਜਿਤੁਦਿਹਾੜੈਧਨਵਰੀ
ਸਾਹੇਲਏਲਿਖਾਇ॥ਮਲਕੁਜਿਕੰਨੀਸੁਣੀਦਾਮੁਹੁ
ਦੇਖਾਲੇਆਇ॥ਜਿੰਦੁਨਿਮਾਣੀਕਢੀਐਹਡਾਕੂ
ਕੜਕਾਇ॥ਸਾਹੇਲਿਖੇਨਚਲਨੀਜਿੰਦੂਕੂੰਸਮਝਾ
ਇ॥ਜਿੰਦੁਵਹੁਟੀਮਰਣੁਵਰੁਲੈਜਾਸੀਪਰਣਾਇ॥
ਆਪਣਹਥੀਜੋਲਿਕੈਕੈਗਲਿਲਗੈਧਾਇ॥ਵਾ
ਲਹੁਨਿਕੀਪੁਰਸਲਾਤਕੰਨੀਨਸੁਣੀਆਇ॥
ਫਰੀਦਾਕਿੜੀਪਵੰਦੀਈਖੜਾਨਆਪੁਮੁਹਾਇ
॥੧॥ਫਰੀਦਾਦਰਦਰਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚਲਾਂਦੁਨੀਆਂ
ਭਤਿ॥ਬੰਨਿਉਠਾਈਪੋਟਲੀਕਿਥੈਵੰਞਾਘਤਿ॥੨॥
ਕਿਝੁਨਬੁਝੈਕਿਝੁਨਸੁਝੈਦੁਨੀਆਗੁਝੀਭਾਹਿ॥

ਸਾਈ ਮੇਰੈ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਨਾਹੀ ਤ ਹੰਭੀ ਦਝਾਂ ਆਹਿ ॥ ੩ ॥ ਫ
ਰੀਦਾ ਜੇ ਜਾਣਾ ਤਿਲ ਥੋੜੜੇ ਸੰਮਲਿ ਬੁਕੁ ਭਰੀ ॥ ਜੇ ਜ
ਾਣਾ ਸਹੁ ਨੰਢੜਾ ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਮਾਣੁ ਕਰੀ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਲ
ੜੁ ਛਿਜਣਾ ਪੀਡੀ ਪਾਈ ਗੰਢਿ ॥ ਤੈ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸਭੁ ਜ
ਗੁ ਡਿਠਾ ਹੰਢਿ ॥ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਅਕਲਿ ਲਤੀਫੁ
ਕਾਲੇ ਲਿਖੁ ਨ ਲੇਖੁ ॥ ਆਪਨੜੇ ਗਿਰੀਵਾਨ ਮਹਿ
ਸਿਰੁ ਨੀਵਾਂ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ॥ ੬ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਤੈ ਮਾਰਨਿ ਮੁਕੀ
ਆਂ ਤਿਨਾ ਨ ਮਾਰੇ ਘੁੰਮਿ ॥ ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ
ਪੈਰ ਤਿਨਾ ਦੇ ਚੁੰਮਿ ॥ ੭ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜਾਂ ਤਉ ਖਟਣ
ਵੇਲ ਤਾਂ ਤੂ ਰਤਾ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ॥ ਮਰਗ ਸਵਾਈ
ਨੀਹਿ ਜਾਂ ਭਰਿਆ ਤਾਂ ਲਦਿਆ ॥ ੮ ॥ ਦੇਖੁ ਫਰੀਦ
ਜੁ ਥੀਆ ਦਾੜੀ ਹੋਈ ਭੂਰ ॥ ਅਗਹੁ ਨੇੜਾ ਆ
ਇਆ ਪਿਛਾ ਰਹਿਆ ਦੂਰਿ ॥ ੯ ॥ ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜਿ
ਥੀਆ ਸਕਰ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ॥ ਸਾਂਈ ਬਾਝਹੁ ਆਪਣੇ ਵੇ
ਦਣ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ॥ ੧੦ ॥ ਫਰੀਦਾ ਅਖੀ ਦੇਖਿ

ਪਤੀਣੀਆ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਰੀਣੇ ਕੰਨ ॥ ਸਾਖ ਪਕੰਦੀਆ
ਈਆ ਹੋਰੁ ਕਰੇਦੇ ਵੰਨ ॥੧੧॥ ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੀ ਜਿ
ਨੀ ਨ ਰਾਵਿਆ ਧਉਲੀ ਰਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਕਰਿ ਸਾਂਈ ਸਿਉ
ਪਿਰਹੜੀ ਰੰਗੁ ਨਵੇਲਾ ਹੋਇ ॥੧੨॥ ਮ: ੩ ॥ ਫਰੀ
ਦਾ ਕਾਲੀ ਧਉਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇ
ਇ ॥ ਆਪਣਾ ਲਾਇਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਲੋਚੈ
ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਏਹੁ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾ
ਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੧੩॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿਨ ਲੋਇਣ ਜਗੁ ਮੋਹਿ
ਆ ਸੇ ਲੋਇਣ ਮੈ ਡਿਠੁ ॥ ਕਜਲ ਰੇਖ ਨ ਸਹਦਿ
ਆ ਸੇ ਪੰਖੀ ਸੂਇ ਬਹਿਠੁ ॥੧੪॥ ਫਰੀਦਾ ਕੂਕੇ
ਦਿਆ ਚਾਂਗੇਦਿਆ ਮਤੀ ਦੇਦਿਆ ਨਿਤ ॥ ਜੋ ਸੈਤਾਨਿ
ਵੰਞਾਇਆ ਸੇ ਕਿਤੁ ਫੇਰਹਿ ਚਿਤ ॥੧੫॥ ਫਰੀਦਾ
ਥੀਉ ਪਵਾਹੀ ਦਭੁ ਜੇ ਸਾਂਈ ਲੋੜਹਿ ਸਭੁ ॥ ਇਕੁ ਛਿਜ
ਹਿ ਬਿਆ ਲਤਾੜੀਅਹਿ ਤਾਂ ਸਾਂਈ ਦੈ ਦਰਿ ਵਾੜੀਅ
ਹਿ ॥੧੬॥ ਫਰੀਦਾ ਖਾਕੁ ਨ ਨਿੰਦੀਐ ਖਾਕੂ ਜੇਡੁ ਨ ਕੋਇ

ਇ॥ ਜੀਉ ਫਦਿਆ ਪੈਰਾ ਤਲੈ ਮਾਇਆ ਉਪਰਿ ਹੋਇ॥
੧੭॥ ਫਰੀਦਾ ਜਾ ਲਬੁ ਤਾ ਨੇਹੁ ਕਿਆ ਲਬੁ ਤ ਕੂੜਾ
ਨੇਹੁ॥ ਕਿਚਰੁ ਝਤਿ ਲਘਾਈਐ ਛਪਰਿ ਤੁਟੈ ਮੇਹੁ॥ ੧
੮॥ ਫਰੀਦਾ ਜੰਗਲੁ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਵਣਿ
ਕੰਡਾ ਮੋੜੇਹਿ॥ ਵਸੀ ਰਬੁ ਹਿਆਲੀਐ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ
ਢੂਢੇਹਿ॥ ੧੯॥ ਫਰੀਦਾ ਇਨੀ ਨਿਕੀ ਜੰਘੀਐ ਥਲ
ਡੂਗਰ ਭਵਿਓਮਿ॥ ਅਜੁ ਫਰੀਦੈ ਕੂਜੜਾ ਸੈ ਕੋਹਾਂ ਥੀ
ਓਮਿ॥ ੨੦॥ ਫਰੀਦਾ ਰਾਤੀ ਵਡੀਆਂ ਧੁਖਿ ਧੁਖਿ ਉਠਨਿ
ਪਾਸ॥ ਧਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਾ ਵਿਡਾਣੀ ਆਸ॥
੨੧॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਮੈ ਹੋਦਾ ਵਾਰਿਆ ਮਿਤਾ ਆਇੜਿਆਂ॥
ਹੇੜਾ ਜਲੈ ਮਜੀਠ ਜਿਉ ਉਪਰਿ ਅੰਗਾਰਾ॥ ੨੨॥
ਫਰੀਦਾ ਲੋੜੈ ਦਾਖ ਬਿਜਉਰੀਆਂ ਕਿਕਰਿ ਬੀਜੈ ਜਟੁ॥
ਹੰਢੈ ਉੰਨ ਕਤਾਇਦਾ ਪੈਧਾ ਲੋੜੈ ਪਟੁ॥ ੨੩॥ ਫਰੀ
ਦਾ ਗਲੀਏ ਚਿਕੜੁ ਦੂਰਿ ਘਰੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹੁ॥
ਚਲਾ ਤ ਭਿਜੈ ਕੰਬਲੀ ਰਹਾਂ ਤ ਤੁਟੈ ਨੇਹੁ॥ ੨੪॥

ਭ੍ਰਿਜਉਸਿਜਉਕੰਬਲੀਅਲਹੁਵਰਸੋਮੇਹੁ।ਜਾਇ
ਮਿਲਾਤਿਨਾਸਜਣਾਤੁਟਉਨਾਹੀਨੇਹੁ।੨੫।ਫਰੀ
ਦਾਮੈਭੁਲਾਵਾਪਗਦਾਮਤਿਮੈਲੀਹੋਇਜਾਇ।ਗਹ
ਲਾਰੂਹੁਨਜਾਣਈਸਿਰੁਭੀਮਿਟੀਖਾਇ।੨੬।ਫ
ਰੀਦਾ ਸਕਰਖੰਡੁਨਿਵਾਤਗੁੜੁਮਾਖਿਓਮਾਂਝਾਦੁਧੁ।
ਸਭੇਵਸਤੂਮਿਠੀਆਰਬਨਪੁਜਨਿਤੁਧੁ।੨੭।ਫ
ਰੀਦਾ ਰੋਟੀਮੇਰੀਕਾਠਦੀਲਾਵਣੁਮੇਰੀਭੁਖ।ਜਿਨਾਖ
ਧੀਆਚੋਪੜੀਆਘਣੇਸਹਨਗੇਦੁਖ।੨੮।ਰੁਖੀ
ਸੁਖੀ ਖਾਇਕੈਠੰਢਾਪਾਣੀਪੀਉ।ਫਰੀਦਾਦੇਖਿਪਰ
ਈਚੋਪੜੀਨਾਤਰਸਾਏਜੀਉ।੨੯।ਅਜੁਨਸੁਤੀ
ਕੰਤਸਿਉਅੰਗੁਮੁੜੇਮੁੜਿਜਾਇ।ਜਾਇਪੁਛਹੁਡੋਹਾਗ
ਣੀਤੁਮਕਿਉਰੈਣਿਵਿਹਾਇ।੩੦।ਸਾਹੁਰੈਢੋਈ
ਨਾਲਹੈਪੇਈਐਮੈਂਕਿਤਕੀਕੰਤੁਅਗੰਮੁਅਥਾਹੁ।ਨਾ
ਨਕਸੋਸੋਹਾਗਣੀਜੋਭਾਵੈਬੇਪਰਵਾਹੁ।੩੧।ਨਾ
ਤੀਧੋਤੀਸੰਬਹੀਸੁਤੀਆਇਨਿਚਿੰਦੁ।ਫਰੀਦਾਰਹੇ

ਸੁ ਬੇੜੀ ਹਿੰਙੁ ਦੀ ਗਈ ਕਥੂਰੀ ਗੰਧੁ ॥੩੩॥ ਜੋਬਨ ਜਾ
ਂਦੇ ਨਾ ਡਰਾਂ ਜੇ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿਤੀ ਜੋਬਨ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨੁ ਸੁਕਿ ਗਏ ਕੁਮਲਾਇ ॥੩੪॥ ਫਰੀਦਾ ਚਿੰ
ਤ ਖਟੋਲਾ ਵਾਣੁ ਦੁਖੁ ਬਿਰਹਿ ਵਿਛਾਵਣ ਲੇਫੁ ॥ ਏਹੁ ਹ
ਮਾਰਾ ਜੀਵਣਾ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਵੇਖੁ ॥੩੫॥ ਬਿਰਹਾ ਬਿ
ਰਹਾ ਆਖੀਐ ਬਿਰਹਾ ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿ
ਤੁ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੋ ਤਨੁ ਜਾਣੁ ਮਸਾਨੁ ॥੩੬॥
ਫਰੀਦਾ ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਗੰਦਲਾ ਧਰੀਆ ਖੰਡੁ ਲਿਵਾੜਿ ॥ ਇ
ਕਿ ਰਾਹੇਦੇ ਰਹਿ ਗਏ ਇਕਿ ਰਾਧੀ ਗਏ ਉਜਾੜਿ ॥੩੭॥ ਫ
ਰੀਦਾ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਹੰਢਿ ਕੈ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਸੰ
ਮਿ ॥ ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੇਸੀਆ ਤੂ ਆਹੋ ਕੇਹੜੇ ਕੰਮਿ ॥੩੮॥
ਫਰੀਦਾ ਦਰ ਦਰਵਾਜੈ ਜਾਇ ਕੈ ਕਿਉ ਡਿਠੋ ਘੜੀਆਲੁ ॥
ਏਹੁ ਨਿਦੋਸਾ ਮਾਰੀਐ ਹਮ ਦੋਸਾ ਦਾ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ॥੩੯॥
ਘੜੀਏ ਘੜੀਏ ਮਾਰੀਐ ਪਹਰੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸੋ
ਹੇੜਾ ਘੜੀਆਲ ਜਿਉ ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪੦॥

੯੭

ਬੁਢਾਹੋਆਸੇਖਫਰੀਦੁਕੰਬਣਿਲਗੀਦੇਹਿ॥ਜੇਸਉ
ਵਰ੍ਹਿਆਜੀਵਣਾਭੀਤਨੁਹੋਸੀਖੇਹੁ॥੪੧॥ਫਰੀਦਾ
ਬਾਰਿਪਰਾਏਬੈਸਣਾਸਾਂਈਮੁਝੈਨਦੇਹਿ॥ਜੇਤੂਏਵੈਰਖ
ਸੀਜੀਉਸਰੀਰਹੁਲੇਹਿ॥੪੨॥ਕੰਧਿਕੁਹਾੜਾਸਿਰਿ
ਘੜਾਵਣਿਕੈਸਰੁਲੋਹਾਰੁ॥ਫਰੀਦਾਹਉਲੋੜੀਸਹੁ
ਆਪਣਾਤੂਲੋੜਹਿਅੰਗਿਆਰੁ॥੪੩॥ਫਰੀਦਾਇ
ਕਨਾਆਟਾਅਗਲਾਇਕਨਾਨਾਹੀਲੋਣੁ॥ਅਗੈਗਏਸਿੰ
ਞਾਪਸਨਿਚੋਟਾਂਖਾਸੀਕਉਣੁ॥੪੪॥ਪਾਸਿਦਮਾਮੇਛਤੁ
ਸਿਰਿਭੇਰੀਸਡੋਰਡੁ॥ਜਾਇਸੁਤੇਜੀਰਾਣਮਹਿਥੀਏ
ਅਤੀਮਾਗਡੁ॥੪੫॥ਫਰੀਦਾਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆ
ਉਸਾਰੇਦੇਭੀਗਏ॥ਕੂੜਾਸਉਦਾਕਰਿਗਏਗੋਰੀਆ
ਇਪਏ॥੪੬॥ਫਰੀਦਾਖਿੰਥੜਿਮੇਖਾਅਗਲੀਜ
ਿੰਦੁਨਕਾਈਮੇਖ॥ਵਾਰੀਆਪੋਆਪਣੀਚਲੇਮਸ
ਾਇਕਸੇਖ॥੪੭॥ਫਰੀਦਾਦੁਹੁਦੀਵੀਬਲੰਦਿਆ
ਮਲਕੁਬਹਿਠਾਆਇ॥ਗੜੁਲੀਤਾਘਟੁਲੁਟਿ

ਤ੍ਰੋਗਾਇਆ ਬ੍ਰਿਸ੍ਰਾਇ ॥੪੮॥ ਫਰੀਦਾ ਦੇਖੁ ਕਪਾਹੈ ਜਿ ਥੀਆ
ਜਿ ਸਿਰਿ ਥੀਆ ਤਿਲਾਹੁ ॥ ਕਮਾਦੈ ਅਰੁ ਕਾਗਦੈ ਕੁੰਨੇ ਕੋਇ
ਲਿਆਹੁ ॥ ਮੰਦੇ ਅਮਲ ਕਰੇਦਿਆ ਏਹ ਸਜਾਇ ਤਿਨਾਹੁ ॥
੪੯ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕੰਨਿ ਮੁਸਲਾ ਸੂਫੁ ਗਲਿ ਦਿਲਿ ਕਾਤੀ ਗੁੜੁ
ਵਾਤਿ ਬਾਹਰਿ ਦਿਸੈ ਚਾਨਣਾ ਦਿਲਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਤਿ ॥
੫੦ ॥ ਫਰੀਦਾ ਰਤੀ ਰਤੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ਜੇ ਤਨੁ ਚੀਰੈ ਕੋਇ ॥
ਜੋ ਤਨ ਰਤੇ ਰਬ ਸਿਉ ਤਿਨ ਤਨਿ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ੫੧ ॥ ਮ: ੩
ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਪਇਐ
ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤ੍ਰ
ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥
੫੨ ॥ ਫਰੀਦਾ ਸੋਈ ਸਰਵਰੁ ਢੂਢਿ ਲਹੁ ਜਿਥਹੁ ਲਭੀ
ਵਥੁ ॥ ਛਪੜਿ ਢੂਢੈ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਚਿਕੜਿ ਡੁਬੈ ਹਥੁ ॥ ੫੩
ਫਰੀਦਾ ਨੰਢੀ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਓ ਵਡੀ ਥੀ ਮੁਈਆਸੁ ॥ ਧਨ
ਕੂਕੇਦੀ ਗੋਰ ਮੈ ਤੈ ਸਹ ਨਾ ਮਿਲੀਆਸੁ ॥ ੫੪ ॥ ਫਰੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਾ ਸਿਰੁ ਪਲਿਆ ਦਾੜੀ ਪਲੀ ਮੁਛਾ ਭੀ ਪਲੀਆ ਰੇ ਮਨ ਗ
ਹਿਲੇ ਬਾਵਲੇ ਮਾਣਹਿ ਕਿਆ ਰਲੀਆ ॥੫੫॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਧੁਕ
ਣੁ ਕੇਤੜਾ ਪਿਰ ਨੀਦੜੀ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਜੋ ਦਿਹ ਲਧੇ ਗਾਣਵੇ ਗ
ਏ ਵਿਲਾੜਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥੫੬॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀ
ਆ ਏਤੁ ਨ ਲਾਏ ਚਿਤੁ ॥ ਮਿਟੀ ਪਈ ਅਤੋਲਵੀ ਕੋਇ ਨਿ
ਹੋਸੀ ਮਿਤੁ ॥੫੭॥ ਫਰੀਦਾ ਮੰਡਪ ਮਾਲੁ ਨ ਲਾਇ ਮਰਗ ਸ
ਤਾਣੀ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥ ਸਾਂਈ ਜਾਇ ਸਮਾਲਿ ਜਿਥੈ ਹੀ ਤਉ ਵੰਞ
ਣਾ ॥੫੮॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿਨੀ ਕੰਮੀ ਨਾਹਿ ਗੁਣ ਤੇ ਕੰਮੜੇ ਵਿ
ਸਾਰਿ ॥ ਮਤੁ ਸਰਮਿੰਦਾ ਥੀਵਹੀ ਸਾਂਈ ਦੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੫੯॥
ਫਰੀਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਦਿਲ ਦੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾ
ਦੁ ॥ ਦਰਵੇਸਾ ਨੂ ਲੋੜੀਐ ਰੁਖਾ ਦੀ ਜੀਰਾਦੁ ॥੬੦॥ ਫਰੀ
ਦਾ ਕਾਲੇ ਮੈਡੇ ਕਪੜੇ ਕਾਲਾ ਮੈਡਾ ਵੇਸੁ ॥ ਗੁਨਾ ਭਰਿਆ ਮੈ ਫਿ
ਰਾ ਲੋਕੁ ਕਹੈ ਦਰਵੇਸੁ ॥੬੧॥ ਤਤੀ ਤੋਇ ਨ ਪਲਵੈ ਜੇ ਜ
ਲਿ ਟੁਬੀ ਦੇਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਡੋਹਾਗਣਿ ਰਬ ਦੀ ਝੂਰੇਦੀ ਝੂ
ਰੇਇ ॥੬੨॥ ਜਾਂ ਕੁਆਰੀ ਤਾ ਚਾਉ ਵੀਵਾਹੀ ਤਾ ਮਾਮਲੇ

ਫਰੀਦਾ ਏਹੋ ਪਹੁਤਾ ਉਵੜਿ ਕਿ ਆਬੀ ਨ ਥੀਵੈ ॥੬੩॥ ਕਲ
ਰਿ ਕੇਰ੍ਹੀ ਛਪੜੀ ਆਇ ਉਲਥੇ ਹੰਝੁ ॥ ਚਿੰਜੂ ਬੋੜਨਿ ਨਾ ਪੀ
ਵਹਿ ਉਡਣ ਸੰਦੀ ਡੰਝੁ ॥੬੪॥ ਹੰਸੁ ਉਡਰਿ ਕੋਧ੍ਰੈ ਪਇਆ
ਲੋਕੁ ਵਿਡਾਰਣਿ ਜਾਇ ॥ ਗਹਿਲਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਦਾ ਹੰਸੁ
ਨ ਕੋਧ੍ਰਾ ਖਾਇ ॥੬੫॥ ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਈਆ ਪੰਖੀਆ ਜਿਨੀ
ਵਸਾਏ ਤਲ ॥ ਫਰੀਦਾ ਸਰੁ ਭਰਿਆ ਭੀ ਚਲਸੀ ਥਕੇ ਕਵ
ਲ ਇਕਲ ॥੬੬॥ ਫਰੀਦਾ ਇਟ ਸਿਰਾਣੇ ਭੁਇ ਸਵਣੁ
ਕੀੜਾ ਲੜਿਓ ਮਾਸਿ ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਵਾਪਰੇ ਇਕਤੁ ਪ
ਇਆ ਪਾਸਿ ॥੬੭॥ ਫਰੀਦਾ ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ਟੁਟੀ ਨਾ
ਗਰ ਲਜੁ ॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਠੀ ਅਜੁ
ਫਰੀਦਾ ਬੇ ਨਿਵਾਜਾ ਕੁਤਿਆ ਏਹ ਨ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥ ਕਬਹੀ
ਚਲਿ ਨ ਆਇਆ ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਮਸੀਤਿ ॥੭੦॥ ਉਠੁ ਫਰੀ
ਦਾ ਉਜੂ ਸਾਜਿ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਿ ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ
ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕਪਿ ਉਤਾਰਿ ॥੭੧॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ
ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕੀਜੈ ਕਾਂਇ ॥ ਕੁੰਨੇ ਹੇਠਿ ਜਲਾਈਐ

ਮੈਜਾਨਿਆਦੁਖੁਮੁਝਕੂਦੁਖੁਸਬਾਇਐਜਗਿ॥ ਊਚੇਚੜਿ
ਕੈਦੇਖਿਆਤਾਘਰਿਘਰਿਏਹਾਅਗਿ॥ ੮੧॥ ਮ: ੫॥ ਫਰੀ
ਦਾਭੂਮਿਰੰਗਾਵਲੀਮੰਝਿਵਿਸੂਲਾਬਾਗੁ॥ ਜੋਜਨੁਪੀਰਿਨਿ
ਵਾਜਿਆਤਿਨਾਅੰਚਨਲਾਗੁ॥ ੮੨॥ ਮ: ੫॥ ਫਰੀਦਾ
ਉਮਰਸੁਹਾਵੜੀਸੰਗਿਸੁਵੰਨੜੀਦੇਹਿ॥ ਵਿਰਲੇਕੇਈਪਾਈ
ਅਨਿਜਿਨਾਪਿਆਰੇਨੇਹੁ॥ ੮੩॥ ਕੰਧੀ ਵਹਣਨਢਾਹਿ
ਤਉਭੀਲੇਖਾਦੇਵਣਾ॥ ਜਿਧਰਿਰਬਰਜਾਇਵਹਣੁਤਿਦ
ਊਗਉਕਰੇ॥ ੮੪॥ ਫਰੀਦ ਡੁਖਾਸੇਤੀਦਿਹੁਗਇਆ
ਸੂਲਾਸੇਤੀਰਾਤਿ॥ ਖੜਾਪੁਕਾਰੇਪਾਤਣੀਬੇੜਾਕਪਰਵਾਤਿ
੮੫॥ ਫਰੀਦਾ ਲੰਮੀਲੰਮੀਨਦੀਵਹੈਕੰਧੀਕੇਰੈਹੇਤੁ॥
ਬੇੜੇਨੂਕਪਰੁਕਿਆਕਰੇਜੇਪਾਤਣਰਹੈਸੁਚੇਤੁ॥ ੮੬
ਫਰੀਦਾਗਲੀਸੁਸਜਣਵੀਹਇਕੁਢੂੰਢੇਦੀਨਲਹਾ॥
ਧੁਖਾਜਿਉਮਾਲੀਹਕਾਰਣੁਤਿਨਾਮਾਪਿਰੀ॥ ੮੭॥
ਫਰੀਦਾਇਹੁਤਨੁਭਉਕਣਾਨਿਤਨਿਤਦੁਖੀਐਕਉਣੁ
ਕੰਨੀਬੁਜੇਦੇਰਹਾਕਿਤੀਵਗੈਪਉਣੁ॥ ੮੮॥ ਫਰੀਦ

ਬਾਲਣੁ ਹੋਸੀ ਡੇਖਾ ॥੭੨॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿਥੈ ਤੈਡੇ ਮਾਪਿਆ ਜਿ
ਨੀ ਤੂ ਜਣਿਓਹਿ ॥ ਤੈ ਪਾਸਹੁ ਓਇ ਲਦਿ ਗਏ ਤੂੰ ਅਜੈ ਨ ਪਤੀਣੋ
ਹਿ ॥੭੩॥ ਫਰੀਦਾ ਮਨੁ ਮੈਦਾਨੁ ਕਰਿ ਟੋਏ ਟਿਬੇ ਲਾਹਿ ॥ ਅ
ਗੈ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਸੀ ਦੋਜਕ ਸੰਦੀ ਭਾਹਿ ॥੭੪॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ
ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਲਕ ਵਸੈ ਰਬ ਮਾਹਿ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ
ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥੭੫॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਦਿ
ਹਿ ਨਾਲਾ ਕਪਿਆ ਜੇ ਗਲੁ ਕਪਹਿ ਚੁਖ ॥ ਪਵਨਿ ਨ ਇ
ਤੀ ਮਾਮਲੇ ਸਹਾਂ ਨ ਇਤੀ ਦੁਖ ॥੭੬॥ ਮਃ ੩ ॥ ਚਬਣ ਚਲਣ
ਰਤੰਨ ਸੇ ਸੁਣੀਅਰ ਬਹਿ ਗਏ ॥ ਹੇੜੇ ਮੁਤੀ ਧਾਹ ਸੇ ਜਾਨੀ ਚ
ਲਿ ਗਏ ॥੭੭॥ ਫਰੀਦਾ ਬੁਰੇ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਿ ਗੁਸਾ ਮਨਿ ਨ ਹਢਾ
ਇ ॥ ਦੇਹੀ ਰੋਗੁ ਨ ਲਗਈ ਪਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ॥੭੮॥
ਫਰੀਦਾ ਪੰਖ ਪਰਾਹੁਣੀ ਦੁਨੀ ਸੁਹਾਵਾ ਬਾਗੁ ॥ ਨਉਬਤਿ ਵ
ਜੀ ਸੁਬਹ ਸਿਉ ਚਲਣ ਕਾ ਕਰਿ ਸਾਜੁ ॥੭੯॥ ਫਰੀਦਾ
ਰਾਤਿ ਕਥੂਰੀ ਵੰਡੀਐ ਸੁਤਿਆ ਮਿਲੈ ਨ ਭਾਉ ॥ ਜਿੰਨਾ ਨੈ
ਣ ਨੀਂਦ੍ਰਾਵਲੇ ਤਿੰਨਾ ਮਿਲਣੁ ਕੁਆਉ ॥੮੦॥ ਫਰੀਦਾ

ਫਰੀਦਾ ਅਮਲੁ ਜਿ ਕੀਤੇ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਦਰਗਹਿ ਆਇਆ ਕੰਮਿ
॥੧੦੧॥ ਫਰੀਦਾ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਪੰਖੀਆ ਜੰਗਲਿ ਜਿ
ਨਾ ਵਾਸੁ ॥ ਕਕਰੁ ਚੁਗਨਿ ਥਲਿ ਵਸਨਿ ਰਬ ਨ ਛੋਡਨਿ ਪਾਸੁ ॥
॥੧੦੨॥ ਫਰੀਦਾ ਰੁਤਿ ਫਿਰੀ ਵਣੁ ਕੰਬਿਆ ਪਤ ਝੜੇ ਝੜਿ ਪਾਹਿ ॥
ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂੰਢੀਆ ਰਹਣੁ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹਿ ॥੧੦੩॥ ਫਰੀਦਾ ਪਾੜਿ
ਪਟੋਲਾ ਧਜ ਕਰੀ ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਉ ॥ ਜਿਨੀ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਮਿ
ਲੈ ਸੇਈ ਵੇਸੁ ਕਰੇਉ ॥੧੦੪॥ ਮ: ੩ ॥ ਕਾਇ ਪਟੋਲਾ ਪਾੜਤੀ ਕੰ
ਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਘਰ ਹੀ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਜੇ
ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇਇ ॥੧੦੫॥ ਫਰੀਦਾ ਗਰਬੁ ਜਿਨਾ ਵਡਿ
ਆਈਆ ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਅਗਾਹੁ ॥ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਧਣੀ ਸਿਉ
ਟਿਬੇ ਜਿਉ ਮੀਹਾਹੁ ॥੧੦੬॥ ਫਰੀਦਾ ਤਿਨਾ ਮੁਖ ਡਰਾਵਣੇ
ਜਿਨਾ ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ ਨਾਉ ॥ ਐਥੈ ਦੁਖ ਘਣੇਰਿਆ ਅਗੈ ਠਉਰ
ਨ ਠਾਉ ॥੧੦੭॥ ਫਰੀਦਾ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤਿ ਨ ਜਾਗਿਓਹਿ ਜੀ
ਵਦੜੋ ਮੁਇਓਹਿ ॥ ਜੇ ਤੈ ਰਬੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤ ਰਬਿ ਨ ਵਿਸਰਿ
ਓਹਿ ॥੧੦੮॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕੰਤੁ ਰੰਗਾਵਲਾ ਵਡਾ

ਵੇਸੁਪਵੰਦਾਸਾ॥ਅਲਹੁਸੇਤੀਰਤਿਆਇਕੁਵੇਸੁਸਭਾਉਸਾਸੁ

੧੦੮॥ ਮ: ੫॥ ਫਰੀਦ ਦੁਖੁਸੁਖੁਇਕੁਕਰਿਦਿਲਤੇਲ

ਾਹਿਵਿਕਾਰੁ॥ਅਲਹੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਤਾਂਲਭੀਦਰਬਾਰੁ॥

੧੧੦ਮ:੫॥ਫਰੀਦਾਦੁਨੀਵਜਾਈਵਜਦੀਤੂੰਭੀਵਜਹਿ

ਨਾਲਿ॥ਸੋਈਜੀਉਨਵਜਦਾਜਿਸੁਅਲਹੁਕਰਦਾਸਾਰੁ

੧੧੧ਮ:੫॥ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਫੁਲੜਾਫਲੁਭੀਪਛਾਰ

ਾਤਿ॥ਜੋਜਾਗੰਨ੍ਹਿਲਹੰਨਿਸੇਸਾਂਈਕੰਨੋਦਾਤਿ॥੧੧੩॥ਦਾਤੀਸ

ਾਹਿਬਸੰਦੀਆਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ਇਕਿਜਾਗੰਦੇਨਾਲ

ਹਨਿਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਾਲਿ॥੧੧੪॥ਢੂਢੇਦੀਏਸੁ

ਹਾਗਕੂਤਉਤਨਿਕਾਈਕੋਰ॥ਜਿਨਾਨਾਉਸੁਹਾਗਣੀਤਿ

ਨ੍ਹਾਝਾਕਨਹੋਰ॥੧੧੫॥ਸਬਰਮੰਝਕਮਾਣਏਸਬਰੁਕ

ਾਨੀਹਣੋ॥ਸਬਰਸੰਦਾਬਾਣੁਖਾਲਕੁਖਤਾਨਕਰੀ॥੧੧੬

ਸਬਰਅੰਦਰਿਸਾਬਰੀਤਨੁਏਵੈਜਾਲੇਨ੍ਹਿ॥ਹੋਨਿਨਜੀ

ਕਿਖੁਦਾਇਦੈਭੇਤੁਨਕਿਸੈਦੇਨਿ॥੧੧੭॥ਸਬਰੁਏਹੁਸੁ

ਆਉਜੇਤੂੰਬੰਦਾਦਿੜੁਕਰਹਿ॥ਵਧਿਥੀਵਹਿਦਰੀਆ

ਗੀਦੜਾਮਦਲੂਨਿਸਖਣੂਗਹਿਗਾਇਦਾਸਾਆਇਆਭਲੂ

ਗੋਰਾਸੀਨਿਆਣੀਆਝਹਿਸਨਿਵੂਹਾਮਲਾ।ਆਖੀਸੋਮ

ਬੀਦਗੀਚਲਦੂਅਸਕਿਰਲਾ। ੯੭।। ਫਗੀਰ ਸਉ

ਤੇਦਾਝੰਨਾਇਦੋਦਿਸੈਸਿਉਦਗੀਆਦੈਦਾਹਿ।ਅਗਦੇ

ਸਕਤੀਪਿਆਸੁਣੀਐਵੂਲਪੈਦੈਕਹਾਹਾ। ੯੮ ਇਕਨ

ਨੋਸਤੋਸੋਝੀਆਈ।ਇਕਦਿਗਦੇਦੇਪਕਦਾਹੁ।ਅਮਲ

ਸਿਕੀਆਦੂਨੀਵਿਚਿਦੂਸੇਦਰਗਾਹਿਵਿਗਾਹੁ। ੯੯ਦ

ਗੀਦਾ ਦਗੀਆਦੈਕੰਨੈਝਬਾਲਾਂਬੇਣਕੋਲਕਬੋ।ਕਿਲੂ

ਕਬੀਦੇਹੀਝੂਕੋਅਛਿਤੇਝਾਸੁਪੋਣਾ।ਝਾਸੁਪਇ।ਤੇਸੁ

ਕਝਦੇਕੇਲਾਦਿਸਬੀਆ।ਸੋਅਕਿਛਿਤਨੁਚੋਤਸਨੁ

ਸੋਗਾਲੀਕਝਕੀਆ। ੧੦੦।। ਸਾਦੈਝੈਮਦੂਦੇਹੁਬੀ

ਚੋਲੋਪਾਣੀਐਨੁ।ਆਇਬਿਝੰਦਾਦੂਕੀਵਿਚਦਉਤਿ

ਆਸੁਣੀਬੰਨੁ।ਆਲਕੁਮਉਤਸਆਵਸੀਸਭਦ

ਕਦਾਸੋਬੁਨੁ।ਛਿਕਾਪਿਆਬੂਆਭੁਝਾਈਆ।ਅਗੋਰਿ

ਤਾਈਨਾ।ਦੇਖਹੁਝੰਦਾਚਲਿਆਚਹੁਸਜਣਿਆਦੇਕੰਨੁ

ਰਬਖਜੂਰੀਪਕੀਆਮਾਖਿਅਨਈਵਹੰਨਿ ॥ ਜੋਜੋਵੰਞੈਡੀ
ਹੜਾਸੋਉਮਰਹਥਪਵੰਨਿ ॥੮੯॥ ਫਰੀਦਾ ਤਨੁਸੁਕਾ
ਪਿੰਜਰੁਥੀਆਤਲੀਆਖੂੰਡਹਿਕਾਗ ॥ ਅਜੈਸੁਰਬੁਨ
ਬਾਹੁੜਿਓਦੇਖੁਬੰਦੇਕੇਭਾਗ ॥੯੦॥ ਕਾਗਾਕਰੰਗਢੰਢੋ
ਲਿਆਸਗਲਾਖਾਇਆਮਾਸੁ ॥ ਏਦੁਇਨੈਨਾਮਤਿਛੁਹ
ਉਪਿਰਦੇਖਨਕੀਆਸੁ ॥੯੧॥ ਕਾਗਾ ਚੂੰਡਿਨਪਿੰਜ
ਰਾਬਸੈਤਉਡਰਿਜਾਹਿ ॥ ਜਿਤੁਪਿੰਜਰੈਮੇਰਾਸਹੁਵਸੈ
ਮਾਸੁਨਤਿਦੂਖਾਹਿ ॥੯੨॥ ਫਰੀਦਾ ਗੋਰਨਿਮਾਣੀ
ਸਡੁਕਰੇਨਿਘਰਿਆਘਰਿਆਉ ॥ ਸਰਪਰਮੈਥੈਆ
ਵਣਾਮਰਣਹੁਨਾਡਰਿਆਹੁ ॥੯੩॥ ਏਨੀਲੋਇਣੀਦੇਖ
ਦਿਆਕੇਤੀਚਲਿਗਈ ॥ ਫਰੀਦਾਲੋਕਾਆਪੋਆਪਣੀਮੈਆ
ਪਣੀਪਈ ॥੯੪॥ ਆਪੁਸਵਾਰਹਿਮੈਮਿਲਹਿਮੈਮਿਲਿਆ
ਸੁਖੁਹੋਇ ॥ ਫਰੀਦਾਜੇਤੂਮੇਰਾਹੋਇਰਹਹਿਸਭੁਜਗੁਤੇਰਾ
ਹੋਇ ॥੯੫॥ ਕੰਧੀਉਤੈਰੁਖੜਾਕਿਚਰਕੁਬੰਨੈਧੀਰੁ ॥ ਫ
ਰੀਦਾਕਚੈਭਾਂਡੈਰਖੀਐਕਿਚਰੁਤਾਈਨੀਰੁ ॥੯੬॥

ਉਡੂਰ ਨ ਸਾਥੀ ਦੂ ਹਿਦਾ ਹਲੁ ॥੧੧੮॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰ ਦਰਵਿ
ਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚੋਪੜੀ ਪਰੀਤਿ ॥ ਇਕਨ ਕਿਨੈ ਚਾਲੀ
ਐ ਦਰਵੇਸਾਵੀ ਰੀਤਿ ॥੧੧੯॥ ਤਨ ਨ ਤਪਾਉ ਤਨੂਰ ਜਿ
ਉ ਬਾਲਣ ਹਡ ਨ ਬਾਲਿ ॥ ਸਿਰ ਪੈਰੀ ਕਿਆ ਫੇੜਿਆ ਅੰ
ਦਰ ਪਿਰੀ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣ ਮੈਡੇ
ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਲਖ ਨ ਲਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖ ਦੇਇ ਦਿਖਾ
ਲਿ ॥੧੨੧॥ ਹੰਸਾ ਦੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ ਬਗਾ ਆਇਆ ਚਾਉ
ਡੁਬ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁੜੇ ਸਿਰ ਤਲ ਉਪਰ ਪਾਉ ॥੧੨੨॥
ਮੈ ਜਾਣਿਆ ਵਡ ਹੰਸ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਕੀਤਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਬ
ਗੁ ਬਪੁੜਾ ਜਨਮ ਨ ਭੇੜੀ ਅੰਗੁ ॥੧੨੩॥ ਕਿਆ ਹੰਸੁ
ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰ ਧਰੇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾ
ਨਕਾ ਕਾਗਹੁ ਹੰਸ ਕਰੇਇ ॥੧੨੪॥ ਸਰਵਰ ਪੰਖੀ ਹੇ
ਕੜੋ ਫਾਹੀਵਾਲ ਪਚਾਸ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਲਹਰੀ ਗਡੁ ਥੀਆ
ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੧੨੫॥ ਕਵਣ ਸੁ ਅਖਰ ਕਵਣ ਗੁਣ
ਕਵਣ ਸੁ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥ ਕਵਣ ਸੁ ਵੇਸੋ

ਹਉਕਬੀਰਿਸਿਭੂਵਸਿਆਂਦੇਕੰਤੁਪਸਿਦਵਨੂਸੁਅਖਰੁ
ਮਿਵਣਕੁਲਸਿਹਥਿਆਂਹੀਆਅੰਤ੍ਰਾਝੇਝੈਭ੍ਰਲੇਦੇਸੁ
ਕਰਿਤਾਵਸੁਆਵੀਕੰਤੁ ਅਤਿਰੋਦੀਹੋਇਆਇਆ
ਲਾ ਤ੍ਰਾਲੂਹੋਦੇਹੋਇ ਨਿਤ੍ਰਾਲਾ ਅੰਹੋਦੇਆਪਵੈਤ੍ਰਾ
ਝੇਰਿਝੀਮੈਸਾਭ੍ਰਬਾਭ੍ਰਸਦਾਝੇ। ੧੨੮॥ ਇਕੁਦਿ
ਕਨਾਗਾਲਾਇਸਭਨੈਸਦਾਪਨੀ। ਹਿਆਉਨਿ
ਕੈਹੀਠਾਉਆਨਕਸਭੁਅਸੈਲਹੋ। ਸਭੁਕਾਅਨਾਪੁ
ਕਥਕਨੂਮੂਲਮਚੀਗਾਵਾ। ਜੇਭੋਪਿਰੀਆਦੀਸਿ
ਕਹਿਆਉਨੂਠਾਹੋਕਬੀਦਾ। ਸੰਪੂਰਨ।

ਦੈਰੋਵਾਲਾਲਿਖਾਰੀਨਗਾਇਦੂਜਾਸੁਦੇਵੀਦੁਆ
ਕੋ। ਲਿਖਾਰੀ ਦਾਸੁ ਸਿੰਘ ਹਵੇਲੀ

ਭਾਸਿੰਘਦੇਬੇਟੇ।

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ੨

ਵਿਚਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਖਲੋਆ । ਵਾਲੁ ਨ ਵਿੰਗਾ ਹੋਆ । ਮਜਨੁ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਰਾਸੋ । ਜਪੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ।੧। ਸੰਤੋ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰੁ ਨੀਕਾ । ਜੋ ਨਾਵੈ ਸੋ ਕੁਲੁ ਤਰਾਵੈ ਉਧਾਰੁ ਹੋਆ ਹੈ ਜੀ ਕਾ ।੧। ਰਹਾਉ । ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗੁ ਗਾਵੈ । ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜੇ ਫਲ ਪਾਵੈ । ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਨਾਇ ਆਏ । ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਏ ।੨। ਸੰਤ ਸਰੋਵਰ ਨਾਵੈ । ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ । ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ । ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ।੩। ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਸੋ ਜਾਨੈ । ਜਿਸੁ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੈ । ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ । ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ।

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰ ਨਾਤੇ ॥ ਸਭੁ ਉਤਰੇ ਪਾਪ
ਕਮਾਤੇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਸਭੁ ਕੁਸਲ ਖੇ
ਮ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੇ ॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ ਸਭੁ ਥੋ
ਕ ਉਬਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਲਾਥੀ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਇਓ ਸਾਥੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ
ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਘਰ ਦਾ ਦੇਸਾ
ਇਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੪ ਗੁਰ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਅਖਾਏ ਸੁ ਭਲਕੇ ਉ
ਠਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੇ
ਭਲਕੇ ਪਰਭਾਤੀ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵੈ ॥ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁ
ਰੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਸਭਿ ਕਿਲ

ਦੁਖ ਪਾਪ ਦੋਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ॥ ਫਿਰਿ ਚੜੈ
ਦਿਵਸੁ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ਬਹਿਦਿ
ਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ
ਜੋ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਏ ਮੇਰਾ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥
ਜਿਸਨੂ ਦਿਆਲੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆ
ਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸੁ
ਸੁਣਾਵੈ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੂੜਿ ਮੰਗੈ ਤਿ
ਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੀ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅ
ਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ ਕੀਰ
ਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤਾ॥ ਣਾ ਹਉ ਣਾ ਤੂੰ
ਣਹ ਛੁਟਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅ
ਹੁ ਦੂਤਾ॥ ਗਗਾ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਰਵ
ਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਪਿ ਨੀਤਾ॥ ਕਹਾ